

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **32** Ljubljana, torek **6. 5. 2025**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXV**

DRŽAVNI ZBOR

1281. Zakon o javnih uslužbencih (ZJU-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-1)

Razlašam Zakon o javnih uslužbencih (ZJU-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-104

Ljubljana, dne 3. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O JAVNIH USLUŽBENCIH (ZJU-1)

PRVI DEL

I. poglavje UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon v prvem delu ureja skupna načela in druga skupna vprašanja sistema javnih uslužbencev.

(2) Ta zakon v drugem delu ureja sistem javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti ter posebnosti delovnih razmerij javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti.

2. člen

(javni uslužbenec)

(1) Javni uslužbenec ali javna uslužbenka (v nadaljnjem besedilu: javni uslužbenec) je posameznik, ki sklone delovno razmerje v javnem sektorju.

(2) Javni sektor po tem zakonu sestavljajo:

- državni organi in uprave lokalnih skupnosti;
- javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi;

– druge osebe javnega prava, če so uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

(3) Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tem zakonu.

(4) Funkcionarji ali funkcionarke v državnih organih in organih lokalnih skupnosti niso javni uslužbenci.

3. člen

(delodajalec)

(1) Delodajalec je pravna oseba, s katero je javni uslužbenec v delovnem razmerju.

(2) Delodajalec v državnem organu je Republika Slovenija, v upravi lokalne skupnosti pa lokalna skupnost.

(3) Zakon lahko določi, da določene pravice delodajalca v razmerju do javnih uslužbencev, ki sklonejo delovno razmerje z osebo javnega prava, izvaja Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

4. člen

(izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca)

(1) V državnem organu in upravi lokalne skupnosti pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje predstojnik.

(2) V osebah javnega prava pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje poslovodni organ. Poslovodni organ lahko za izvrševanje posameznih pravic in dolžnosti delodajalca pisno pooblasti javnega uslužbenca, ki ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na najmanj 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij ter z najmanj petimi leti delovnih izkušenj.

5. člen

(delovna razmerja javnih uslužbencev in plače v javnem sektorju ter povračila stroškov za službena potovanja v tujino)

(1) Za delovna razmerja javnih uslužbencev ter za pravice in dolžnosti iz delovnega razmerja veljajo predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivne pogodbe, kolikor ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(2) Sistem plač v javnem sektorju ureja poseben zakon.

(3) Javni uslužbenec ima pravico do akontacije in povračila stroškov za službeno potovanje v tujino. Višine dnevnic za službena potovanja v tujino glede na stroške v posamezni državi oziroma kraju, povračilo stroškov za prenočišče, povračilo stroškov prevoza in povračilo drugih stroškov, nastalih na službenem potovanju v tujino ter akontacijo stroškov za službeno potovanje v tujino, določi vlada z uredbo.

6. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. državni organ je organ državne uprave in drug državni organ;
2. organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota;
3. drug državni organ je Državni zbor, Državni svet, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic, Informacijski pooblaščenec, Komisija za preprečevanje korupcije, Državna revizijska komisija, Urad predsednika republike, Državna volilna komisija, Državno odvetništvo, pravosodni organ, Sodni svet in drug državni organ, ki ni organ državne uprave;
4. pravosodni organ je sodišče in državno tožilstvo;
5. lokalna skupnost je občina;
6. sistemizacija delovnih mest je akt, ki določa delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava, z opisom pogojev in nalog na posameznih delovnih mestih;
7. delovno mesto je najmanjša enota organizacije državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava;
8. položaj je delovno mesto z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi;
9. predstojnik ali predstojnica (v nadaljnjem besedilu: predstojnik) je oseba, ki vodi delo državnega organa oziroma v upravi lokalne skupnosti župan ali županja (v nadaljnjem besedilu: župan);
10. delovna doba je doba v delovnem razmerju;
11. službena doba je delovna doba v statusu javnega uslužbenca v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti;
12. izobrazba je javno veljavna izobrazba;
13. delovne izkušnje so delovna doba na delovnem mestu, za katero se zahteva ista raven izobrazbe, in čas pripravništva na isti ravni izobrazbe, ne glede na to, ali je bila pogodba o zaposlitvi sklenjena oziroma pripravništvo opravljeno pri istem ali pri drugem delodajalcu. Za delovne izkušnje se štejejo tudi delovne izkušnje, ki jih je oseba pridobila z opravljanjem del na delovnem mestu, za katero se zahteva za eno raven nižja izobrazba, razen pripravništva na takem delovnem mestu. Na delovnem mestu, za katero se zahteva raven izobrazbe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 10. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, se za delovne izkušnje štejejo tudi delovne izkušnje, ki jih je oseba pridobila z opravljanjem del na delovnem mestu, za katero se zahteva izobrazba, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij. Kot delovne izkušnje se upošteva tudi delo brez sklenjene pogodbe o zaposlitvi na enaki stopnji zahtevnosti, kot je delovno mesto, za katero oseba kandidira. Delovne izkušnje se dokazujejo s pogodbo o zaposlitvi oziroma z verodostojno listino, iz katerih sta razvidna obdobje opravljanja in zahtevnost dela ter raven izobrazbe, ki se zahteva za opravljanje tega dela. Delovne izkušnje, ki jih je oseba pridobila v času opravljanja poklicne funkcije v državnih organih ali lokalnih skupnostih, se štejejo za delovne izkušnje, ki jih je oseba pridobila z opravljanjem del na delovnem mestu, za katero se zahteva izobrazba, pridobljena po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazba, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;
14. strokovno znanje so izobrazba in druga funkcionalna ter posebna znanja;
15. strokovna usposobljenost so strokovno znanje ter osebne sposobnosti in veščine za opravljanje dela; temeljne osebne sposobnosti in veščine za opravljanje dela so način zelenega delovanja javnih uslužbencev ne glede na to, na katerem delovnem mestu opravljajo delo;

16. javne naloge so naloge, ki sodijo v delovno področje državnega organa ali organa lokalne skupnosti, oziroma naloge, za katere je bila ustanovljena oseba javnega prava;

17. spremljajoča dela so dela na področju kadrovskega in materialno-finančnega poslovanja, tehnična in podobna dela ter druga dela, ki jih je potrebno opravljati zaradi nemotenega izvajanja javnih nalog organa oziroma osebe javnega prava.

II. poglavje

SKUPNA NAČELA SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

7. člen

(načelo enakopravnosti dostopnosti)

Zaposlovanje javnih uslužbencev se izvaja tako, da je zagotovljena enakopravna dostopnost delovnih mest za vse zainteresirane kandidate pod enakimi pogoji in tako, da je zagotovljena izbira kandidata, ki je najbolje strokovno usposobljen za opravljanje nalog na delovnem mestu.

8. člen

(načelo zakonitosti)

Javni uslužbenec izvršuje naloge na podlagi in v mejah ustave, ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, zakonov in podzakonskih predpisov.

9. člen

(načelo strokovnosti)

Javni uslužbenec izvršuje naloge strokovno, vestno in pravočasno. Pri svojem delu ravna po pravilih stroke in se v ta namen stalno usposablja in izpopolnjuje, pri čemer pogoje za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje zagotavlja delodajalec.

10. člen

(načelo etičnega, častnega in do javnosti odprtega ravnanja)

Javni uslužbenec ravna pri izvrševanju nalog častno v skladu s pravili poklicne etike in odprto do javnosti.

11. člen

(načelo zaupnosti)

Javni uslužbenec mora varovati tajne in druge varovane podatke, ki so kot taki določeni s predpisom, ne glede na to, kako se je z njimi seznanil. Dolžnost varovanja velja tudi po prenehanju delovnega razmerja. Dolžnost varovanja tajnih in drugih varovanih podatkov velja, dokler delodajalec javnega uslužbenca dolžnosti varovanja tajnih in drugih varovanih podatkov ne odveže.

12. člen

(načelo odgovornosti za rezultate)

Javni uslužbenec odgovarja za kakovostno, hitro in učinkovito izvrševanje nalog, ki jih opravlja državni organ, uprava lokalne skupnosti ali oseba javnega prava.

13. člen

(načelo dobrega gospodarjenja)

Javni uslužbenec uporablja javna sredstva gospodarno in učinkovito, s ciljem doseganja najboljših rezultatov ob najnižjih stroških.

14. člen

(prepoved nadlegovanja)

Javni uslužbenec se je dolžan vzdržati vsakršnega fizičnega, verbalnega ali neverbalnega ravnanja ali vedenja, ki drugoga žali in je povezano s katerikoli njegovo osebno okoliščino ali ustvarja zastrašujoče, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo delovno okolje.

15. člen

(načelo varovanja javnega uslužbenca in plačana pravna pomoč)

(1) Javnega uslužbenca delodajalec varuje pred trpinčenjem, spolnim in drugim nadlegovanjem ter diskriminacijo na delovnem mestu.

(2) Delodajalec omogoči plačano pravno pomoč in založi sredstva, potrebna za plačilo sodnih taks in predujmov za stroške sodnega postopka javnemu uslužbencu ali nekdanjemu javnemu uslužbencu, zoper katerega se vodi predkazenski, kazenski, odškodninski ali prekrškovni postopek zaradi opravljanja nalog, če oceni, da so bile naloge izvršene v skladu s pravicami in obveznostmi iz delovnega razmerja. Sredstva grede iz sredstev organa, pri katerem je javni uslužbenec ali nekdanji javni uslužbenec opravljal naloge.

(3) Če se v postopku javnemu uslužbencu ali nekdanjemu javnemu uslužbencu stroški postopka povrnejo, jih javni uslužbenec ali nekdanji javni uslužbenec povrne delodajalcu.

(4) Oceno, ali so bile naloge izvršene v skladu s pravicami in obveznostmi iz delovnega razmerja, poda predstojnik na podlagi pregleda zadeve ter po opravljenem razgovoru z javnim uslužbencem in njegovim nadrejenim.

(5) Plačila pravne pomoči in založitev sredstev, potrebnih za plačilo sodnih taks in predujmov za stroške sodnega postopka iz drugega odstavka tega člena, ne more uveljavljati javni uslužbenec ali nekdanji javni uslužbenec, zoper katerega je bil uveden disciplinski postopek ali postopek redne ali izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz krivdnega razloga v zvezi z opravljanjem nalog, zaradi katerih je zaprosil za zagotovitev pravne pomoči.

(6) Način zagotavljanja plačane pravne pomoči, sodnih taks in predujmov za stroške sodnega postopka določi vlada z uredbo.

III. poglavje

DRUGA SKUPNA VPRAŠANJA SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

16. člen

(način določanja pravic in obveznosti)

(1) Pravice in obveznosti javnih uslužbencev iz delovnih razmerij se urejajo z zakoni, na njihovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi in s kolektivnimi pogodbami.

(2) Delovno razmerje se sklene ter pravice in obveznosti javnega uslužbenca iz delovnega razmerja določijo s pogodbo o zaposlitvi, če zakon ne določa drugače.

(3) Delodajalec javnemu uslužbencu ne sme zagotavljati manj ali več pravic, kot je to določeno z zakonom ali s kolektivno pogodbo.

(4) Vlada z uredbo določa enotna pravila ali merila za odločanje organov državne uprave, pravosodnih organov in oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je država ali v katerih država zagotavlja sredstva za plače, razen javnega zavoda RTV Slovenija ter univerz in samostojnih visokošolskih zavodov, ki jih ustanovi Republika Slovenija, o pravicah in obveznostih javnih uslužbencev v skladu z zakonom in s kolektivnimi pogodbami, ki jih sklepa vlada. Pred izdajo uredbe mora vlada omogočiti reprezentativnim sindikatom dejavnosti oziroma poklicev v javnem sektorju, da podajo svoje mnenje. Če je mnenje negativno, vlada izvede usklajevanje in morebitne neusklajene rešitve posebej obrazloži in z obrazložitvijo seznanji sindikate.

17. člen

(posebni pogoj za zasedbo delovnega mesta)

Za delovna mesta javnih uslužbencev, ki morajo na podlagi zakona kot uradni jezik uporabljati tudi jezik narodne skupnosti, se kot pogoj določi tudi znanje tega jezika.

18. člen

(delovanje sindikata in kolektivna dogovarjanja)

(1) Javni uslužbenci imajo pravico do sindikalnega združenja in sindikalnega delovanja.

(2) Javni uslužbenci imajo pravico do kolektivnih dogovarjanj.

19. člen

(stavka)

(1) Javni uslužbenci imajo pravico do stavke.

(2) Način uresničevanja pravice do stavke in omejitve stavke zaradi varstva javnega interesa določa zakon.

20. člen

(sistemizacija in kadrovski načrt)

(1) Če zakon ne določa drugače, ima vsak državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest (v nadaljnjem besedilu: sistemizacija), v katerem so določena delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog. Pri vsakem delovnem mestu se v sistemizaciji določijo najmanj opis nalog in pogoji za zasedbo delovnega mesta. Če je v isti organizacijski enoti več enakih delovnih mest, se v sistemizaciji navede število teh delovnih mest.

(2) Vsak državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava vodi podatek o dejanski zasedenosti delovnih mest; državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava, kjer je vzpostavljen sistem nazivov, vodi tudi podatek o strukturi javnih uslužbencev po nazivih.

(3) Vsak državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava mora pripraviti kadrovski načrt in spremljati uresničevanje realizacije kadrovskega načrta v skladu z metodologijo za pripravo in spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada. Letni zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, lahko določi odstotek zvišanja ali znižanja dovoljenega števila zaposlenih, razen za druge državne organe, določene v Ustavi Republike Slovenije.

DRUGI DEL

POSEBNE DOLOČBE ZA JAVNE USLUŽBENCE V DRŽAVNIH ORGANIH IN UPRAVAH LOKALNIH SKUPNOSTI

IV. poglavje

TEMELJNE DOLOČBE IN NAČELA

21. člen

(veljavnost drugega dela zakona)

(1) Drugi del tega zakona velja za javne uslužbence v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi).

(2) Določbe drugega dela zakona, ki urejajo kadrovski načrt, veljajo tudi za javne agencije, javne sklade, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

(3) Posamezna vprašanja so lahko za sodno osebje in osebje državnih tožilstev, državnega odvetništva, za diplomate, pripadnike Slovenske vojske, javne uslužbence na področju obrambe ter zaščite in reševanja, policiste, inšpektorje, javne uslužbence finančne uprave, pravosodne policiste, pooblaščenec uradne osebe v obveščevalnih in varnostnih službah, javne uslužbence Slovenske obveščevalno-varnostne agencije in druge uradne osebe s posebnimi pooblastili z zakonom

drugače urejena, kot so urejena v tem zakonu. Če je to potrebno in v obsegu, kolikor je potrebno, se zaradi specifične narave njihovih nalog ali za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil, posamezna vprašanja lahko drugače uredijo tudi s kolektivno pogodbo.

(4) Vlada lahko z uredbo podrobneje uredi vprašanja, urejena s tem zakonom, za organe državne uprave in pravosodne organe.

(5) Drugi državni organi, razen pravosodnih organov, in lokalne skupnosti lahko vprašanja, urejena s tem zakonom, podrobneje uredijo s svojimi splošnimi akti.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena lahko podrobneje uredijo vprašanja, urejena s tem zakonom, s svojimi splošnimi akti. Splošni akt izda predstojnik.

(7) Če zakon tako določa, lahko vlada z uredbo podrobneje uredi vprašanja, urejena s tem zakonom, tudi za uprave lokalne skupnosti. Pred izdajo uredbe mora vlada omogočiti združenjem lokalnih skupnosti, da podajo svoje mnenje, in izvesti postopek usklajevanja. Morebitne neusklajene rešitve vlada posebej obrazloži.

(8) Vprašanja iz četrtega do sedmega odstavka tega člena se lahko uredijo s kolektivno pogodbo.

22. člen

(uradniki in drugi javni uslužbenci)

(1) Uradnik ali uradnica (v nadaljnjem besedilu: uradnik) je javni uslužbenec, ki v organu opravlja javne naloge. Javne naloge v organih so naloge, ki so neposredno povezane z izvrševanjem oblasti ali z varstvom javnega interesa. Merila za določitev delovnih mest, na katerih se v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti opravljajo javne naloge, podrobneje določi vlada z uredbo, drugi organi pa merila za določanje delovnih mest, na katerih se opravljajo javne naloge, določijo s svojim splošnim aktom.

(2) Delovna mesta, na katerih se opravljajo naloge iz prejšnjega odstavka, so uradniška delovna mesta.

(3) Strokovno-tehnični javni uslužbenec ali strokovno-tehnična javna uslužbenka (v nadaljnjem besedilu: strokovno-tehnični uslužbenec) je javni uslužbenec, ki v organu opravlja spremljajoča dela. Spremljajoča dela so dela na področju kadrovskega in materialno-finančnega poslovanja, tehnična in podobna dela ter druga dela, ki jih je treba opravljati zaradi nemotenega izvajanja javnih nalog organa.

(4) Delovna mesta, na katerih se izvajajo dela iz prejšnjega odstavka, so strokovno-tehnična delovna mesta.

(5) Javni uslužbenec na strokovno-tehničnem delovnem mestu lahko opravlja tudi enostavna upravna opravila, ki jih določi minister, pristojen za javno upravo.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena so uradniška delovna mesta izjemoma tudi delovna mesta, na katerih se opravljajo zahtevnejša spremljajoča dela, ki so bistvenega pomena za izvrševanje nalog organa in za opravljanje katerih je zahtevano poznavanje javnih nalog organa, ter spremljajoča dela, ki so neposredno operativno povezana s policijskimi, vojaškimi oziroma z obveščevalno-varnostnimi nalogami. Merila za določitev takih delovnih mest podrobneje določi vlada z uredbo.

23. člen

(pravica do pravnega sredstva)

(1) O pravici, obveznosti ali odgovornosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta, in o zahtevi javnega uslužbenca, da delodajalec izpolni obveznost iz delovnega razmerja ali odpravi kršitev pravic iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: zahteva za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja), se odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu. Za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Rok za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja je 15 dni od vložitve zahteve iz prejšnjega odstavka.

(3) Zoper odločitev o pravici, obveznosti, odgovornosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca in zahtevi za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja je dovoljena pritožba na Komisijo za pritožbe iz delovnega razmerja (v nadaljevanju: komisija za pritožbe), če zakon ne določa drugače. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve o pravici, obveznosti, odgovornosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca in zahtevi za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja, če zakon ne določa drugače, razen v primeru prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi in ugotovljene disciplinske odgovornosti.

(4) Javni uslužbenec lahko vložijo pritožbo v osmih delovnih dneh od vročitve pisnega sklepa o pravici, obveznosti, odgovornosti ali zahtevi za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja oziroma v osmih dneh po preteku roka iz drugega odstavka tega člena.

(5) Dokončen sklep ali dokončna odločba je izvršilni naslov, ki se izvrši po pravilih, ki jih določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(6) Komisija za pritožbe lahko na predlog javnega uslužbenca zadrži izvršitev odločitve o pravici, obveznosti, odgovornosti ali zahtevi za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja, če oceni, da bi lahko s izvrševanjem nastale težko popravljive posledice.

(7) Javni uslužbenec denarne terjatve iz delovnega razmerja uveljavlja po določbah drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena ter prvega odstavka 26. člena tega zakona.

(8) Če se o pravicah, obveznostih ali odgovornostih po tem zakonu odloča z upravno odločbo, je zoper odločbo dovoljena pritožba v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

24. člen

(arbitražno reševanje sporov)

Če je s kolektivno pogodbo predvidena arbitraža za reševanje individualnih delovnih sporov, se lahko javni uslužbenec in delodajalec najkasneje v roku 15 dni od odločitve o pritožbi ali od poteka roka za odločitev o pritožbi sporazumeta o reševanju spora pred arbitražo.

25. člen

(vročanje po elektronski poti)

(1) Sklep iz prvega odstavka 23. člena tega zakona, razen sklepa o premestitvi, sklepa o disciplinski odgovornosti in sklepa o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, se lahko pošlje tudi po elektronski poti na elektronski naslov javnega uslužbenca, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

(2) Vročitev velja za opravljeno osmi dan od dneva odpreme. Če je javni uslužbenec v času odpreme elektronskega sporočila odsoten z dela, velja vročitev za opravljeno osmi dan od dneva vrnitve na delo.

26. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper sklep o pravici, obveznosti ali odgovornosti iz delovnega razmerja je dovoljeno sodno varstvo pred delovnim sodiščem pod pogojem, da je javni uslužbenec izkoristil možnost pritožbe.

(2) Sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem lahko javni uslužbenec zahteva v 30 dneh od dneva vročitve sklepa komisije za pritožbe ali od dneva, ko poteče rok za izdajo sklepa komisije za pritožbe. Če zoper sklep ni dovoljena pritožba, začne teči rok iz tega odstavka z vročitvijo sklepa organa prve stopnje.

(3) Zoper dokončno odločbo na podlagi pritožbe po osmem odstavku 23. člena tega zakona je dovoljen upravni spor.

27. člen
(socialno partnerstvo)

(1) Za uresničevanje socialnega partnerstva na področju delovnih razmerij v državnih organih in organih lokalnih skupnosti se ustanovi stalno telo.

(2) Sestavo in način delovanja stalnega telesa iz prejšnjega odstavka uredi kolektivna pogodba. V stalnem delovnem telesu sodelujejo na strani delodajalca predstavniki organov državne uprave, drugih državnih organov in lokalnih skupnosti, na strani javnih uslužbenecv sodelujejo predstavniki reprezentativnih sindikatov dejavnosti ali poklica.

(3) Pred sprejetjem predpisa, ki vpliva na delovna razmerja oziroma položaj javnih uslužbenecv v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, vlada ali pristojni minister omogoči reprezentativnim sindikatom dejavnosti ali poklica v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, da podajo svoje mnenje.

(4) Predstojnik pred sprejetjem splošnega akta, ki vpliva na pravice oziroma obveznosti javnih uslužbenecv, pridobi mnenje reprezentativnega sindikata, ki deluje v organu. Za reprezentativni sindikat, ki deluje v organu, se šteje reprezentativni sindikat v organu oziroma reprezentativni sindikat dejavnosti ali poklica v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, če ima imenovanega zaupnika v organu (v nadaljnjem besedilu: reprezentativni sindikat v organu).

(5) V primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je treba predlog predpisa ali splošnega akta poslati reprezentativnemu sindikatu v organu in določiti razumen rok za oblikovanje mnenja, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni. Če reprezentativni sindikat v organu v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da s predlogom predpisa ali splošnega akta soglaša. Če reprezentativni sindikat v organu v tem roku poda mnenje, predlagatelj to mnenje upošteva ali povabi reprezentativni sindikat v organu k usklajevanju. Če predlagatelj ne uspe doseči uskladitve predloga predpisa ali splošnega akta z mnenjem reprezentativnega sindikata v organu, se lahko sprejme neusklajen predpis ali splošni akt, vendar je treba razloge, zaradi katerih ni bilo upoštevano mnenje reprezentativnega sindikata v organu, pisno obrazložiti in poslati reprezentativnemu sindikatu v organu, katerega mnenje ni bilo upoštevano.

28. člen
(načelo javnega natečaja)

(1) Uradniki se izbirajo na javnem natečaju, če zakon ne določa drugače.

(2) V postopku javnega natečaja se kandidati obravnavajo enakopravno; izbira se opravi na podlagi izkazane boljše strokovne usposobljenosti.

29. člen
(načelo politične nevtralnosti in nepristranskosti)

Javni uslužbenec izvršuje javne naloge v javno korist, politično nevtralnno in nepristransko.

30. člen
(načelo kariere)

Javnemu uslužbencu je omogočena kariera. Kariera je odvisna od strokovne usposobljenosti in drugih delovnih in strokovnih kvalitiet ter od rezultatov dela.

31. člen
(načelo prehodnosti)

Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je lahko javni uslužbenec premeščen na drugo delovno mesto.

32. člen
(načelo odprtosti do javnosti)

Organ obvešča javnost o svojem delovanju in o rezultatih opravljenega dela javnih uslužbenecv na način, določen z zakonom in s podzakonskimi predpisi.

V. poglavje
ODLOČANJE O PRAVICAH, OBVEZNOSTIH
IN ODGOVORNOSTIH

33. člen
(predstojnik)

(1) Pravice in dolžnosti delodajalca v organu državne uprave in v upravi lokalne skupnosti izvršuje predstojnik.

(2) V drugih državnih organih pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje predstojnik, če zakon ali splošni akt organa ne določa drugače.

(3) Če ima predstojnik status uradnika, o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih iz delovnega razmerja odloča oseba, ki ji je predstojnik odgovoren. To velja tudi za odločitve o izbiri uradnika za položaj in za sklenitev pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksa k tej pogodbi.

34. člen
(pooblastilo predstojnika)

(1) Predstojnik lahko pooblasti enega ali več javnih uslužbenecv za ugotovitev dejanskega stanja, če razpolaga z informacijo, na podlagi katere so podani razlogi za sum, da javni uslužbenec zlorablja pravico do zadržanosti z dela v času, ko plačilo nadomestila plače med začasno zadržanostjo od dela zaradi bolezni ali poškodbe bremeni delodajalca, ali pravico do povračila stroškov prevoza na delo in z dela.

(2) Pooblaščen javni uslužbenec lahko zbira informacije iz prejšnjega odstavka od javnih uslužbenecv, zaposlenih v organu, in od tretjih oseb. O posameznih dejanjih v okviru ugotavljanja dejanskega stanja pooblaščen javni uslužbenec sestavi zapisnik. Po končanem postopku ugotavljanja dejanskega stanja, predstojnik javnega uslužbenca seznanj z ugotovitvami postopka in se mu omogoči vpogled v zapisnik.

(3) Predstojnik lahko, če oceni, da je to smotrnejša rešitev, za izvedbo nadzora nad zlorabami iz prvega odstavka tega člena sklene pisno pogodbo in pooblasti pravno ali fizično osebo, ki lahko opravlja detektivsko dejavnost v skladu z zakonom, ki ureja detektivsko dejavnost.

35. člen
(vodja kadrovskega poslovanja)

(1) Predstojnik lahko za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca pooblasti generalnega sekretarja v ministrstvu, direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine ali uradnika, ki ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, in najmanj pet let službene dobe (v nadaljnjem besedilu: vodja kadrovskega poslovanja). Pooblastilo se v organu objavi na primeren način; o pooblastilu se posebej obvesti reprezentativni sindikat v organu. Vodja kadrovskega poslovanja lahko dobi vsa pooblastila, ki jih ima po tem zakonu predstojnik, razen pravice izdajanja splošnih aktov organa.

(2) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka se lahko da samo eni osebi. Kljub danemu pooblastilu predstojnik obdrži pooblastila v zvezi z izvrševanjem pravic in dolžnosti delodajalca. Pooblastilo je lahko časovno in vsebinsko omejeno.

(3) Za izvrševanje posameznih nalog na področju ravnanja s kadri lahko predstojnik pooblasti tudi drugo osebo, če tako določa zakon.

36. člen
(komisija za pritožbe)

(1) O pritožbah zoper odločitve o pravicah, obveznostih ali odgovornostih iz delovnega razmerja javnega uslužbenca, zoper kršitve pravic iz delovnega razmerja in o drugih vprašanih, če zakon tako določa, odloča komisija za pritožbe.

(2) O zadevah iz prejšnjega odstavka odloča:

1. za javne uslužbenke pri organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti komisija za pritožbe pri vladi;

2. za javne uslužbenke pri drugem državnem organu komisija za pritožbe pri tem državnem organu; če se ta komisija ne organizira, odloča o pritožbah javnih uslužbencev komisija iz prejšnje točke.

(3) Komisijo za pritožbe sestavljajo predsednik in člani.

37. člen

(imenovanje in razrešitev predsednika in članov komisije za pritožbe)

(1) Predsednika in člane komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena izmed javnih uslužbencev imenuje in razreši vlada na predlog ministra, pristojnega za javno upravo, in organov, za katere deluje. Predsednika in člane komisije za pritožbe iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena izmed javnih uslužbencev imenuje in razreši predstojnik državnega organa, pri katerem komisija deluje.

(2) Pri sestavi komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena vlada zagotovi sorazmerno zastopanost kandidatov, ki jih predlagajo pravosodni organi in združenja lokalnih skupnosti glede na razmerje med številom javnih uslužbencev, zaposlenih v teh organih, in številom javnih uslužbencev, zaposlenih pri organih državne uprave. Predloge podajo:

1. za sodišča Vrhovno sodišče Republike Slovenije,

2. za državna tožilstva Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije,

3. za lokalne skupnosti njihova združenja.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi v primeru, ko komisija za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena odloča tudi za javne uslužbenke pri drugem državnem organu. Predlog za člana komisije v tem primeru poda predstojnik drugega državnega organa.

38. člen

(pogoji za imenovanje predsednika in članov komisije za pritožbe)

Predsednik komisije za pritožbe mora imeti pravno izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje in tudi pravno izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma pravno izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij in najmanj pet let službene dobe. Član komisije za pritožbe mora imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij in najmanj pet let službene dobe.

39. člen

(delovanje komisije za pritožbe)

(1) Komisija za pritožbe dela v senatih treh članov. Predsedujoči v senatu mora imeti pravno izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje in tudi pravno izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma pravno izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(2) Komisija za pritožbe je pri svojem delu samostojna. Svoje delo opravlja v skladu s tem zakonom in svojim poslovnikom.

(3) Predsednik komisije za pritožbe izmed članov imenuje svojega namestnika.

(4) Predsedniku in članu komisije za pritožbe za opravljanje naloge v komisiji za pritožbe pripada sejnina. Višino, način izplačila in zagotavljanje sredstev za sodelovanje v komisiji za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona določi minister, pristojen za javno upravo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, za sodelovanje v komisiji za pritožbe iz 2. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona pa predstojnik drugega državnega organa, pri katerem komisija deluje.

(5) Strokovna in administrativna opravila za komisijo za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo, kjer se zagotavljajo tudi sredstva za delo komisije za pritožbe.

40. člen

(pravila za odločanje komisije za pritožbe)

(1) Pri odločanju o pritožbah komisija za pritožbe smiselno uporablja določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Komisija za pritožbe odloči o pritožbi v 30 dneh od vložitve pritožbe. Če se javni uslužbenec ne strinja z dokončno odločitvijo o pritožbi ali če komisija za pritožbe ne odloči v 30 dneh od vložitve pritožbe, lahko javni uslužbenec pred pristojnim sodiščem iz prvega ali tretjega odstavka 26. člena tega zakona uveljavlja sodno varstvo.

(3) Na zahtevo reprezentativnega sindikata dejavnosti ali poklica se komisija za pritožbe izreče o pravnem vprašanju, ki vpliva na odločanje o pravicah oziroma dolžnostih večjega števila javnih uslužbencev v organih. Pri izrekanju o pravnem vprašanju se vabi reprezentativne sindikate iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona.

VI. poglavje

ORGANIZACIJSKE DOLOČBE

1. Sistemizacija

41. člen

(določitev sistemizacije)

(1) Sistemizacijo v organih državne uprave in v upravah lokalnih skupnosti določi predstojnik. Sistemizacijo v organu v sestavi ministrstva določi minister na predlog predstojnika organa v sestavi. Sistemizacijo v vladni službi, ki jo vodi predstojnik, ki je direktor, odgovoren generalnemu sekretarju vlade, določi generalni sekretar vlade na predlog predstojnika vladne službe.

(2) V drugih državnih organih sistemizacijo določi predstojnik, če zakon ali splošni akt državnega organa ne določa drugače.

42. člen

(skupna izhodišča za sistemizacijo in soglasje k sistemizaciji)

(1) Skupna izhodišča za sistemizacijo v organih državne uprave in upravah lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.

(2) K sistemizaciji organa državne uprave je potrebno pridobiti soglasje vlade, pri čemer k manjšim spremembam sistemizacije ali zaradi uskladitve sistemizacije z zakonom soglasje vlade ni potrebno. Kaj se šteje za manjšo spremembo sistemizacije, določi vlada.

2. Kadrovski načrt

43. člen

(kadrovski načrt)

(1) Organi sklepajo pogodbe o zaposlitvi in ravnajo s kadri v skladu s kadrovskimi načrti.

(2) S kadrovskim načrtom se prikaže število zaposlitev, ki so predmet kadrovskih načrtov, in načrtovane spremembe v številu javnih uslužbencev za obdobje dveh let.

(3) Predlog kadrovskega načrta se pripravi glede na predviden obseg nalog in program dela, upošteva proračunske in finančne možnosti.

44. člen

(predlog kadrovskega načrta)

(1) Predlog kadrovskega načrta poda predstojnik ob pripravi proračuna oziroma finančnega načrta. Predlog kadrovskega načrta mora biti usklajen s predlogom proračuna oziroma s predlogom finančnega načrta.

(2) Predlog kadrovskega načrta za upravne enote poda minister, pristojen za javno upravo, na predlog načelnikov upravnih enot. Predlog kadrovskega načrta za organ v sestavi poda minister. Predlog kadrovskega načrta vladne službe, katere predstojnik je odgovoren generalnemu sekretarju vlade, poda generalni sekretar vlade.

(3) Za organe državne uprave, za sodišča in za državna tožilstva se na podlagi predlogov predstojnikov pripravijo predlogi skupnih kadrovskega načrta.

(4) Predlog skupnega kadrovskega načrta pripravi:

1. za organe državne uprave ministrstvo, pristojno za javno upravo;

2. za sodišča Vrhovno sodišče Republike Slovenije;

3. za državna tožilstva Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

(5) Predlagatelj mora omogočiti reprezentativnim sindikatom, da podajo mnenje k predlogu kadrovskega načrta oziroma k predlogu skupnega kadrovskega načrta. Mnenje k predlogu skupnega kadrovskega načrta iz prejšnjega odstavka podajo reprezentativni sindikati dejavnosti ali poklica.

(6) Način za pripravo in predložitev predlogov kadrovskega načrta državnih organov določi vlada z uredbo.

45. člen

(sprejem kadrovskega načrta)

(1) Organ sprejme kadrovskega načrta, usklajen s sprejetim proračunom in finančnim načrtom, najkasneje v 60 dneh po uveljavitvi proračuna.

(2) Kadrovskega načrta sprejme v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti predstojnik.

(3) Za organe iz tretjega odstavka prejšnjega člena se sprejme skupni kadrovskega načrta.

(4) Skupni načrt za organe državne uprave sprejme vlada, za druge organe iz prejšnjega odstavka pa organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Skupni načrt je sestavljen iz zbirnih podatkov (skupnih kvot) in iz načrtov posameznih organov.

46. člen

(sprememba kadrovskega načrta)

(1) Med proračunskim obdobjem se kadrovskega načrta lahko spremeni, če pride do spremembe obsega dela, ki ga ni mogoče opravljati z obstoječim številom javnih uslužbencev, ali drugih razlogov, ki jih določa zakon, in so zagotovljena finančna sredstva za nove zaposlitve.

(2) Glede postopka za spremembo kadrovskega načrta se smiselno uporabljajo določbe 44. in 45. člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za javno upravo, lahko predlaga vladi prenos kvot med posameznimi organi znotraj sprejetega skupnega kadrovskega načrta organov državne uprave na podlagi predhodnega soglasja posameznih organov glede prenosa kvot. Če med posameznimi organi ni soglasja glede prenosa kvot, lahko minister, pristojen za javno upravo, predlaga vladi prenos kvot med posameznimi organi znotraj sprejetega skupnega kadrovskega načrta organov državne uprave tudi brez soglasja posameznih organov. Pred posredovanjem predloga vladi, minister, pristojen za javno upravo, omogoči reprezentativnim sindikatom dejavnosti ali poklica v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, da v roku najmanj treh delovnih dni podajo mnenje.

3. Interni trg dela

47. člen

(interni trg dela)

(1) Za namen ravnanja s kadri se vzpostavi interni trg dela. V interni trg dela so vključeni organi državne uprave, na podlagi pristopne izjave pa tudi drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti.

(2) Drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti pristopno izjavo podajo ministrstvu, pristojnemu za javno upravo, ki vodi seznam organov, ki so pristopili k internemu trgu dela. Pristopno izjavo organ lahko pisno prekliče. Po preklicu lahko organ ponovno poda pristopno izjavo po poteku enega leta od preklica.

4. Kadrovske evidence

48. člen

(centralna kadrovska evidenca državne uprave)

(1) Za izvajanje politike ravnanja s kadri v organih državne uprave, za obračun plač in izvajanje drugih obveznosti delodajalca na področju ravnanja s kadri ter za odločanje o pravicah, obveznostih in odgovornostih iz delovnih razmerij se upravlja centralna kadrovska evidenca državne uprave (v nadaljnjem besedilu: centralna kadrovska evidenca).

(2) Upravljevec centralne kadrovske evidence je ministrstvo, pristojno za javno upravo. Organi državne uprave vodijo zbirko osebnih podatkov iz prvega odstavka 49. člena tega zakona za svoje zaposlene in so upravljavci v delu, ki se nanaša na te osebne podatke.

(3) Centralna kadrovska evidenca se upravlja kot informatizirana baza podatkov.

(4) Minister, pristojen za javno upravo, določi razmerja med upravljavci iz drugega odstavka tega člena.

49. člen

(podatki centralne kadrovske evidence)

(1) V centralni kadrovske evidence se za javnega uslužbenca obdelujejo:

1. identifikacijski podatki (ime in priimek, spol, naslov prebivališča ter EMŠO);

2. podatki o delovnem razmerju (vrsta delovnega razmerja – za določen ali za nedoločen čas; datum sklenitve delovnega razmerja);

3. podatki o sedanjem delovnem mestu oziroma položaju in o prejšnjih delovnih mestih oziroma položajih v organih;

4. podatki o imenovanjih na položaj, napredovanjih in veljavnem nazivu;

5. podatki o ravni izobrazbe, funkcionalnem in posebnem znanju, udeležbi na različnih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja, opravljenih strokovnih izpitih in preizkusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti;

6. podatki o izkušnjah na mednarodnem področju;

7. podatki o prejšnjih delovnih razmerjih, delovni dobi, pokojninski dobi in službeni dobi;

8. podatki o izvrševanju funkcij, pooblastilih, sodelovanju v projektnih skupinah in opravljanju drugega dela v interesu delodajalca;

9. podatki o priznanjih in nagradah;

10. podatki o dokončno ugotovljeni disciplinski in odškodninski odgovornosti;

11. podatki o dokončni ugotovitvi nesposobnosti;

12. podatki o prenehanju delovnega razmerja;

13. kratak življenjepis in kontaktni podatki, če tako želi ali s tem soglašata javni uslužbenec;

14. podatki o dovoljenju za dostop do tajnih podatkov;

15. podatki, potrebni za obračun plače;

16. podatek o elektronskem naslovu javnega uslužbenca, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

(2) Zbirka dokumentov, ki se nanašajo na podatke iz prejšnjega odstavka, se vodi v organu, kjer javni uslužbenec dela, lahko pa tudi v centralni kadrovski evidenci.

50. člen

(evidenca internega trga dela)

(1) O internem trgu dela se vodi evidenca, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo. V tej evidenci se vodijo podatki o prostih delovnih mestih, potrebah po delu v projektnih skupinah in podobnih kadrovskih potrebah.

(2) V organih, kjer je zaposlenih več kot 1500 javnih uslužbencev, se lahko vodi tudi evidenca trga dela v organu, ki jo vodi organ.

51. člen

(pridobivanje podatkov)

(1) Predstojnik zagotovi vpis v centralno kadrovsko evidenco in evidenco internega trga dela najkasneje v osmih dneh od nastopa okoliščin, o katerih se vpisujejo podatki.

(2) Podatki iz 1. točke prvega odstavka 49. člena tega zakona se lahko pridobivajo tudi iz centralnega registra prebivalstva.

52. člen

(obdelava podatkov)

(1) Za namene iz prvega odstavka 48. člena tega zakona lahko podatke centralne kadrovske evidence pridobijo predstojniki, vodje kadrovskega poslovanja, druge osebe, ki odločajo o pravicah, obveznostih ali odgovornostih javnih uslužbencev, javni uslužbenci, ki opravljajo naloge organizacijsko-kadrovskega in finančnega poslovanja, vezanega na obračun plač, ter inšpektorji.

(2) Javni uslužbenci, ki opravljajo organizacijsko-kadrovske naloge in naloge finančnega poslovanja, vezanega na obračun plač, lahko pridobivajo, uporabljajo in spreminjajo podatke iz centralne kadrovske evidence samo na podlagi pooblastila predstojnika. Ta določba velja tudi za javne uslužbenke ministrstva, pristojnega za finance, ki opravljajo naloge na področju obračunavanja plač.

(3) Vsak javni uslužbenec lahko pridobi iz centralne kadrovske evidence podatke, ki se nanašajo nanj. Vsak javni uslužbenec lahko pridobi podatke o kadrovskih potrebah iz evidence internega trga dela. Podatke iz centralne kadrovske evidence, ki se nanašajo nanj, lahko pridobi tudi javni uslužbenec, ki ima sklenjen dogovor o prenehanju delovnega razmerja s pravico do vrnitve iz 149. člena tega zakona.

53. člen

(kadrovske evidence drugih organov)

(1) Drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti za izvajanje politike ravnanja s kadri, za obračun plač in izvajanje drugih obveznosti delodajalca na področju ravnanja s kadri ter za odločanje o pravicah, obveznostih ali odgovornostih iz delovnih razmerij lahko upravljajo lastno kadrovsko evidenco, v kateri se obdelujejo podatki iz 49. člena tega zakona.

(2) Za kadrovske evidence iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 51., 52. in 54. člena tega zakona o pridobivanju in obdelavi podatkov v centralni kadrovski evidenci ter roku hrambe.

54. člen

(rok hrambe)

(1) Podatki evidence iz 48. člena tega zakona se začnejo za posameznega javnega uslužbenca voditi z dnem, ko sklene pogodbo o zaposlitvi, preneha pa z dnem, ko mu preneha veljavnost pogodbe o zaposlitvi.

(2) Dokumenti s podatki o javnemu uslužbencu, za katerega se preneha voditi evidenca iz 48. člena tega zakona, in

izvirne listine, na podlagi katerih se vpisujejo podatki v evidenco, se hranijo kot listina trajne vrednosti, ki jo mora delodajalec predložiti na zahtevo pristojnega organa.

VII. poglavje
ŠTIPENDIRANJE

55. člen

(podeljevanje štipendij in sklenitev pogodbe o zaposlitvi)

(1) Dijakom in študentom organi podeljujejo kadrovske štipendije za izobraževalne programe na podlagi svojih potreb.

(2) Štipendist ali štipendistka (v nadaljnjem besedilu: štipendist) se izbira na javnem natečaju. Za postopek javnega natečaja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnem natečaju. Za organe državne uprave, razen za Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, javni natečaj izvaja center za kadre v organih državne uprave iz 62. člena tega zakona.

(3) O izbranih štipendistih se odloči z upravno odločbo, ki se vroči vsem, ki so sodelovali na javnem natečaju. Odločbo izda predstojnik organa, ki podeljuje štipendijo ali vodja centra za kadre.

(4) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je v osmih dneh od vročitve dovoljena pritožba, o kateri odloča komisija za pritožbe. Zoper dokončno odločbo je dovoljen upravni spor.

(5) Organ, ki podeljuje štipendijo, po dokončnosti odločbe o izbiri s štipendistom sklene pogodbo o štipendiranju v pisni obliki, ki obsega podatke o pravicah in obveznostih organa in štipendista, rokov za izpolnitev obveznosti, višini štipendije in povračilu med trajanjem pogodbe, načinu izplačevanja štipendije, času trajanja pogodbe, razlogih za odpoved pogodbe in posledicah v primeru odpovedi pogodbe.

(6) Organ, ki podeljuje štipendijo, spremlja izpolnjevanje pogodbenih obveznosti štipendista in mu najkasneje v treh mesecih po prenehanju pogodbe o štipendiranju ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi, štipendist pa mora ponujeno pogodbo o zaposlitvi skleniti. Če organ ob prenehanju pogodbe o štipendiranju zaradi razlogov, ki so na njegovi strani, ugotovi, da mu ne more ponuditi sklenitve pogodbe o zaposlitvi, mora štipendista za 30 dni uvrstiti na interni trg dela.

(7) Če se v času uvrstitve na interni trg dela ugotovi možnost sklenitve pogodbe o zaposlitvi pri drugem organu, se štipendist o tem obvesti, organ, pri katerem bo štipendist sklenil pogodbo o zaposlitvi, pa mu najkasneje v štirih mesecih od uvrstitve na interni trg dela ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi, štipendist pa mora ponujeno pogodbo o zaposlitvi skleniti. V nasprotnem primeru je štipendist prost obveznosti.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena je štipendist po prenehanju veljavnosti pogodbe o štipendiranju do sklenitve pogodbe o zaposlitvi ali do odveze od obveznosti skleniti pogodbo o zaposlitvi upravičen do štipendije, kot jo je prejemal ob prenehanju veljavnosti pogodbe o štipendiranju.

(9) Štipendist mora v delovnem razmerju ostati toliko časa, kot je trajalo štipendiranje. V čas štipendiranja se ne šteje čas prejemanja štipendije iz prejšnjega odstavka.

(10) Štipendist, ki ne sklene pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas iz razloga, ki je na njegovi strani, mora povrniti vse prejete štipendije in druge stroške organa, povezane z njegovim štipendiranjem.

(11) Javni uslužbenec, ki mu pogodba o zaposlitvi preneha veljati pred rokom iz devetega odstavka iz razloga, ki je na njegovi strani, mora povrniti sorazmerni del prejetih štipendij in drugih stroškov organa, povezanih z njegovim štipendiranjem.

(12) Podrobnejši postopek in merila za podeljevanje kadrovske štipendije v organih državne uprave, višino štipendij in druge stroške izobraževanja ter medsebojna razmerja štipenditorja in štipendista določi vlada z uredbo. Drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti uredijo ta vprašanja s svojim splošnim aktom.

56. člen

(odločanje o pravicah in obveznostih študentov)

(1) Študent mora obvestiti organ, ki podeljuje študentske stipendije, o bistvenih okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na izpolnjevanje njegovih pogodbenih obveznosti, in o vseh spremembah podatkov, ki vplivajo na izpolnjevanje pravic iz pogodbe o študentiranju.

(2) O vračilu prejetih študentskih ali sorazmernega dela prejetih študentskih in drugih stroškov organa, povezanih s študentiranjem, iz desetega in enajstega odstavka prejšnjega člena, odloči predstojnik organa, ki podeljuje študentske stipendije, s sklepom.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ima študent pravo do pritožbe. Pritožba se vložijo v roku osmih dni od vročitve sklepa. O pritožbi odloča komisija za pritožbe.

(4) Če se študent ne strinja z dokončno odločitvijo o pritožbi ali če komisija za pritožbe ne odloči v 30 dneh od vložitve pritožbe, lahko študent v 30 dneh od dneva vročitve sklepa komisije za pritožbe ali od dneva, ko poteče rok za izdajo sklepa komisije za pritožbe, zahteva sodno varstvo pred delovnim sodiščem.

57. člen

(evidenca študentov)

(1) Za podeljevanje študentskih in za zagotavljanje gospodarne porabe proračunskih sredstev se upravlja evidenca študentov organov državne uprave, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijski podatki študenta (ime in priimek, spol, naslov prebivališča),
2. davčna številka,
3. kontaktna telefonska številka in naslov elektronske pošte,
4. številka transakcijskega računa,
5. datum sklenitve pogodbe o študentiranju,
6. datum zaključka izobraževanja in zaposlitve,
7. organ, na katerega je posamezen študent pogodbeno vezan,
8. šola oziroma fakulteta, program in smer šolanja oziroma študija,
9. podatki o udeležbi na različnih oblikah usposabljanja in izpopolnjevanja,
10. povprečna ocena za vsako študijsko leto posebej,
11. točke za izračun študentske stipendije,
12. višina študentske stipendije.

(2) Upravljevec evidenc študentov organov državne uprave je ministrstvo, pristojno za javno upravo. Organi državne uprave so upravljalci evidenc v delu, ki se nanaša na osebne podatke študentov, katerim organ podeljuje študentske stipendije ali s katerimi je študent sklenil pogodbo o zaposlitvi na podlagi sedmega odstavka 55. člena tega zakona.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko obdelujejo javni uslužbenci centra za kadre v organih državne uprave iz 62. člena tega zakona in javni uslužbenci, ki v organu iz drugega stavka prejšnjega odstavka, opravljajo naloge kadrovskega poslovanja.

(4) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena upravlja evidenco študentov za potrebe Slovenske vojske ministrstvo, pristojno za obrambo, evidenco študentov za potrebe Slovenske obveščevalno-varnostne agencije pa Slovenska obveščevalno-varnostna agencija. Podatke iz prvega odstavka tega člena za potrebe Slovenske vojske obdelujejo javni uslužbenci oziroma vojaške osebe, ki jih pooblasti minister, pristojen za obrambo, za potrebe Slovenske obveščevalno-varnostne agencije pa javni uslužbenci, ki jih pooblasti direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije.

(5) Podatki evidenc iz prvega odstavka tega člena se začnejo za posameznega študenta voditi z dnem, ko sklene pogodbo o študentiranju, preneha pa z dnem sklenitve pogodbe o zaposlitvi ali odveze od obveznosti skleniti pogodbo o zaposlitvi.

(6) Dokumenti s podatki o študentu, za katerega se preneha voditi evidenca iz prvega odstavka tega člena, in izvirne listine, na podlagi katerih se vpisujejo podatki v evidenco, se hranijo kot listina trajne vrednosti, ki jo mora študent predložiti na zahtevo pristojnega organa.

(7) Drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti za podeljevanje študentskih lahko upravljajo lastno evidenco študentov, v kateri obdelujejo podatke iz prvega odstavka tega člena. Za evidenco se smiselno uporabljajo določbe tretjega, petega in šestega odstavka tega člena.

VIII. poglavje

SKLENITEV POGODBE O ZAPOSLOTVI

58. člen

(pogodba o zaposlitvi)

(1) Pogodbo o zaposlitvi sklene javni uslužbenec za delovno mesto, ki je določeno v sistemizaciji.

(2) Za sestavine pogodbe o zaposlitvi se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja. Pogodba o zaposlitvi vsebuje naslednje sestavine:

1. navedbo pogodbenih strank;
2. navedbo organa, v katerem bo javni uslužbenec opravljal delo;
3. čas trajanja delovnega razmerja;
4. razlog za sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas;
5. navedbo delovnega mesta oziroma položaja, na katerem bo javni uslužbenec opravljal delo, s kratkim opisom nalog;
6. datum začetka opravljanja dela;
7. kraj opravljanja dela;
8. določilo o tem, ali se delo opravlja s polnim ali krajšim delovnim časom;
9. čas trajanja poskusnega dela, če je zahtevano;
10. druge podatke, ki jih določa zakon;
11. določilo o osnovni plači in dodatkih, vezanih na delovno mesto in dodatkih, ki javnemu uslužbencu pripadajo na podlagi zakona ali kolektivne pogodbe;
12. določilo o letnem dopustu;
13. določilo o delovnem času;
14. določilo o odpovednem roku;
15. določilo o usposabljanjih in izpopolnjevanjih, ki jih zagotovi delodajalec;
16. navedbo, da lahko posamezne sestavine pogodbe delodajalec enostransko spreminja v skladu z zakonom.

(3) Glede sestavin, navedenih v 12., 13. in 14. točki prejšnjega odstavka, se pogodba o zaposlitvi sklicuje na veljavne predpise, kolektivne pogodbe ali splošne akte delodajalca, ki morajo biti določeno navedeni, vključno z načinom in datumom njihove objave.

(4) O pravicah in obveznostih javnega uslužbenca delodajalec izda sklep v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivno pogodbo. Sklep, s katerim se določijo pravice oziroma obveznosti javnega uslužbenca, lahko delodajalec nadomesti z novim sklepom, ki mora biti v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivno pogodbo.

(5) Ob imenovanju v drug naziv, napredovanju v višji plačni razred, premestitvi na drugo delovno mesto pri istem delodajalcu, opravljanju dela na domu in spremembi pogojev iz 5., 7., ali 8. točke drugega odstavka tega člena se sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi. Ob sklenitvi delovnega razmerja po uspešno opravljenem pripravništvu v skladu s 120. členom tega zakona, se sklene nova pogodba o zaposlitvi.

(6) Spremembe zakona, kolektivne pogodbe ali splošnega akta delodajalca ne vplivajo na pravice in obveznosti javnega uslužbenca, določene s pogodbo o zaposlitvi ali sklepom, dokler se pogodba o zaposlitvi ne spremeni ali se ne izda nov sklep. Pogodba o zaposlitvi se uskladi s spremenjenim zakonom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom delodajalca s sklenitvijo aneksa k pogodbi o zaposlitvi. Če javni uslužbenec

aneksa k pogodbi o zaposlitvi ne podpiše, se mu izda sklep v skladu s spremenjenim zakonom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom.

59. člen

(čas trajanja pogodbe o zaposlitvi)

(1) Javni uslužbenec sklene pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, če zakon ne določa drugače.

(2) Določbe pogodbe o zaposlitvi, ki omejujejo čas trajanja delovnega razmerja v nasprotju z zakonom, so nične.

60. člen

(zaposlitev)

(1) O zaposlitvah odloča predstojnik. Odločitev o zaposlitvi se sprejme, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da zaradi povečanega obsega dela nastane potreba po novi zaposlitvi ali se ob nespremenjenem obsegu dela izprazni delovno mesto,

– da ima organ zagotovljena finančna sredstva za zaposlitev,

– da je delovno mesto določeno v sistemizaciji,

– da je delovno mesto prosto ali so podane okoliščine, iz katerih izhaja, da bo delovno mesto prosto in

– da je nova zaposlitev v skladu s kadrovskim načrtom.

(2) Na posameznem delovnem mestu nalog ne more opravljati več kot en javni uslužbenec s polnim delovnim časom. Za potrebe uvajanja v delo naloge na istem delovnem mestu lahko opravljata dva javna uslužbenca, vendar ne več kot tri mesece.

61. člen

(postopek pred novo zaposlitvijo)

(1) Preden sprejme odločitev o novi zaposlitvi, predstojnik oceni, ali se na prosto delovno mesto lahko premesti javnega uslužbenca iz istega organa. V ta namen lahko organ izvede notranjo seznanitev o prostem delovnem mestu.

(2) Na prosto delovno mesto se lahko premesti tudi javni uslužbenec iz drugega organa v okviru istega delodajalca v skladu s 136. členom tega zakona.

(3) Če prostega delovnega mesta v organu državne uprave ni mogoče zasedeti na način iz prvega ali drugega odstavka tega člena, predstojnik lahko izvede seznanitev o prostem delovnem mestu v okviru organov državne uprave.

(4) Za zasedbo prostega delovnega mesta se lahko izvede tudi interni natečaj. Interni natečaj se izvede tako, da vključi organe državne uprave in vse organe, ki so pristopili k internemu trgu dela.

(5) Javnim uslužbencem, ki so sodelovali v postopku notranje seznanitve, seznanitve v okviru organov državne uprave ali internega natečaja, se pošlje pisno obvestilo o zaključku postopka. Pisno obvestilo se pošlje po elektronski poti na elektronski naslov javnega uslužbenca, ki ga je javni uslužbenec za namen obveščanja navedel v prijavi na prosto delovno mesto v postopku notranje seznanitve, seznanitve v okviru organov državne uprave ali v prijavi na interni natečaj. Zoper pisno obvestilo o zaključku postopka ni pritožbe.

(6) Če je javni uslužbenec izbran v postopku notranje seznanitve o prostem delovnem mestu v okviru organov državne uprave ali če je na internem natečaju izbran javni uslužbenec, ki je že zaposlen pri istem delodajalcu, se javni uslužbenec premesti v skladu s 136. členom tega zakona. Če predstojnik organa, v katerem javni uslužbenec dela, ne soglaša s premestitvijo, se javni uslužbenec premesti prvi dan po preteku dveh mesecev od obvestitve predstojnika organa, v katerem javni uslužbenec dela. Aneks k pogodbi o zaposlitvi na strani delodajalca sklene predstojnik organa, v katerega bo javni uslužbenec premeščen.

(7) Postopek izvedbe notranje seznanitve o prostem delovnem mestu in internega natečaja za vse organe, ki so pristopili k internemu trgu dela, določi vlada z uredbo.

(8) Če se na prosto delovno mesto ne premesti javni uslužbenec iz istega ali drugega organa, se začne postopek za novo zaposlitev.

(9) Postopek za novo zaposlitev uradnika se izvaja kot javni natečaj, postopek za novo zaposlitev na strokovno-tehničnem delovnem mestu pa po postopku, določenem s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivno pogodbo.

62. člen

(center za kadre v organih državne uprave)

(1) Javne natečaje v skladu s tem zakonom za organe državne uprave izvaja center za kadre v organih državne uprave (v nadaljnjem besedilu: center za kadre), če zakon ne določa drugače. Center za kadre izvaja javne natečaje tudi za druge državne organe in uprave lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela.

(2) Center za kadre je notranja organizacijska enota ministrstva, pristojnega za javno upravo in skrbi za:

1. objavo javnega natečaja, preverjanje pogojev za uvrstitev v izbirni postopek, izvajanje prvega dela izbirnega postopka v javnem natečaju za organe iz prejšnjega odstavka, vključno s presojo temeljnih osebnih sposobnosti in veščin kandidatov;

2. pomoč organom iz prejšnjega odstavka pri presoji osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela v drugem delu izbirnega postopka v javnem natečaju ter pomoč pri presoji osebnih sposobnosti in veščin v posebnih javnih natečajih za položaje iz prvega odstavka 72. člena tega zakona;

3. razvoj sistema osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela ter drugih orodij za ravnanje s kadri;

4. izvajanje javnega natečaja za podeljevanje štipendij iz 55. člena tega zakona za organe državne uprave;

5. pomoč pri izvedbi delovnopравниh postopkov, če minister, pristojen za javno upravo in predstojnik organa državne uprave ali uprave lokalne skupnosti, ki je pristopila k internemu trgu dela, o tem skleneta dogovor;

6. druge naloge na področju ravnanja s kadri v skladu s pristojnostmi ministrstva, pristojnega za javno upravo.

(3) Določba 1. točke prejšnjega odstavka ne velja za Policijo in za javne natečaje za delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb v Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij.

(4) Presajo osebnih sposobnosti in veščin iz drugega odstavka tega člena lahko opravljajo tudi pravne ali fizične osebe, ki se izberejo v skladu z določbami zakona, ki ureja javno naročanje.

(5) Postopek izvedbe javnega natečaja v delu, ki se izvaja pred centrom za kadre, podrobneje določi vlada z uredbo.

63. člen

(objava javnega natečaja)

(1) Javni natečaj se za organe državne uprave in za druge državne organe ter uprave lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela, objavi na spletnem mestu državne uprave (portal GOV.SI). Drugi državni organi in uprave lokalne skupnosti, ki niso pristopili k internemu trgu dela, objavijo javni natečaj na svojih spletnih straneh.

(2) Obvestilo o javnem natečaju iz prejšnjega odstavka se objavi na Zavodu za zaposlovanje, lahko pa tudi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok za vlaganje prijav na javni natečaj je najmanj osem dni od dneva objave javnega natečaja. Rok za vlaganje prijav začne teči naslednji dan po objavi besedila javnega natečaja na način iz prvega odstavka tega člena in se konča z iztekom zadnjega dne.

64. člen

(vsebina objave javnega natečaja in način prijave)

(1) Besedilo objave javnega natečaja določi predstojnik. Objava javnega natečaja mora vsebovati najmanj podatke o:

1. organu in kraju opravljanja dela;

2. vrsti uradniškega delovnega mesta in okvirni vsebini nalog;

3. pogojev za opravljanje dela v skladu z zakonom, podzakonskim predpisom, kolektivno pogodbo in sistemizacijo;

4. trajanju poskusnega dela, če je zahtevano;

5. navedbah o izpolnjevanju pogojev in dokazilih, ki jih mora kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) priložiti prijavi;

6. izhodiščnem plačnem razredu;

7. datumu poteka roka za vlaganje prijav in spletni povezavi na portal eUprava ali elektronskem naslovu za vlaganje prijav pri organu;

8. osebi, ki daje informacije o izvedbi javnega natečaja in osebi, ki daje informacije s področja dela.

(2) Organi državne uprave in drugi državni organi ter uprave lokalnih skupnosti, ki so na podlagi pristopne izjave pristopili k internemu trgu dela, posredujejo besedilo objave javnega natečaja centru za kadre, ki objavlja javne natečaje v skladu z uredbo iz petega odstavka 62. člena tega zakona.

(3) Iz objave javnega natečaja mora najmanj izhajati, da mora kandidat v prijavi navesti:

1. da izpolnjuje pogoj glede predpisane izobrazbe, iz katere mora biti razvidna raven in smer izobrazbe, ter leto in ustanova, na kateri je bila izobrazba pridobljena;

2. delovne izkušnje, iz katerih je razvidno izpolnjevanje pogoja glede predpisanih delovnih izkušenj z opredeljitvijo časa opravljanja dela in zahtevnosti dela glede na raven izobrazbe, ki se zahteva za opravljanje tega dela;

3. da izpolnjuje vse ostale pogoje za razpisano delovno mesto.

(4) Kandidati oddajo elektronsko prijavo za prosto uradniško delovno mesto v organih državne uprave in v drugih državnih organih ter upravah lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela, preko portala eUprava. Šteje se, da prijava kandidata, ki ni bila oddana na ta način, ni bila vložena.

(5) Za uradniško delovno mesto v drugih državnih organih in upravah lokalnih skupnostih, ki niso pristopili k internemu trgu dela, kandidati oddajo elektronsko prijavo na elektronski naslov organa, ki je objavil javni natečaj. Veljavnost prijave ni pogojena z varnim elektronskim podpisom. Šteje se, da prijava kandidata, ki ni bila oddana na ta način, ni bila vložena.

(6) Obveščanje v postopku javnega natečaja poteka po elektronski poti na elektronski naslov kandidata, s katerega je poslal prijavo na javni natečaj, ali ki ga je za namen obveščanja v postopku navedel v prijavi.

65. člen

(uvrstitev v izbirni postopek)

(1) Po prejemu prijave kandidata se preveri, ali je prijava popolna in pravočasna ter ali kandidat izkazuje izpolnjevanje natečajnih pogojev na podlagi prijave. V izbirni postopek se uvrsti kandidat, ki pošlje pravočasno in popolno prijavo, ter izkazuje izpolnjevanje natečajnih pogojev na podlagi prijave.

(2) V izbirni postopek se ne uvrsti kandidat, ki pošlje prijavo prepozno, o čemer se izda sklep o neuvrstitvi v izbirni postopek. Prijava je prepozna, če je informacijski sistem organa ali informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje ni prejel pred iztekom roka.

(3) V izbirni postopek se ne uvrsti kandidat, ki pošlje nepopolno prijavo, o čemer se izda sklep o neuvrstitvi v izbirni postopek. Nepopolna prijava je prijava, ki ne vsebuje vseh prilog in navedb, ki so navedene v objavi javnega natečaja, ali iz katere ni mogoče razbrati, ali kandidat izpolnjuje natečajne pogoje. Če je vloga nepopolna, se kandidata ne poziva k dopolnitvi.

(4) V izbirni postopek se ne uvrsti kandidat, ki na dan izteka roka za vložitev prijave ne izkazuje izpolnjevanja natečajnih pogojev, o čemer se izda sklep o neuvrstitvi v izbirni postopek.

(5) Sklepe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena izda:

– vodja centra za kadre, če se pogoji za uvrstitev v izbirni postopek preverjajo pri centru za kadre;

– predstojnik organa, če se pogoji za uvrstitev v izbirni postopek preverjajo pri organu, v katerem se izvaja javni natečaj;

– predsednik posebne natečajne komisije iz 72. člena tega zakona.

(6) Sklepi, izdani v postopku javnega natečaja, se vročajo po elektronski poti na elektronski naslov kandidata, s katerega je poslal prijavo na javni natečaj, ali ki ga je za namen obveščanja v postopku navedel v prijavi. Šteje se, da je vročitev opravljena po preteku osmih dni od odpreme dokumenta iz informacijskega sistema organa ali centra za kadre. Če kandidatu sklepa ni mogoče vročiti na ta način, se ga vroči v hišni predalčnik na naslovu prebivališča, ki ga je navedel v prijavi. Šteje se, da je vročitev opravljena po preteku osmih dni od odpreme dokumenta, ki se označi na dokumentu.

66. člen

(izbirni postopek pri organu)

(1) Izbira kandidata se opravi v izbirnem postopku, v katerem se presoja strokovna usposobljenost kandidata za opravljanje nalog na uradniškem delovnem mestu.

(2) Izbirni postopek se lahko opravi v več fazah, tako da se kandidati postopno izločajo. Opravijo se v obliki presojanja strokovne usposobljenosti iz dokumentacije, ki jo je predložil kandidat, pisnega preizkusa usposobljenosti, ustnega razgovora ali v drugi obliki.

(3) Za vodenje izbirnega postopka predstojnik organa lahko pooblasti javnega uslužbenca ali imenuje komisijo. Če predstojnik imenuje natečajno komisijo, je član komisije vodja ožje ali širše organizacijske enote, v kateri bo uradnik opravljal delo.

(4) Strokovno pomoč za delo natečajne komisije ali pooblaščenega javnega uslužbenca iz prejšnjega odstavka zagotavlja kadrovska služba organa.

(5) Merila za izbiro in metode preverjanja strokovne usposobljenosti kandidatov v izbirnem postopku pri organu pisno določijo predstojnik, javni uslužbenec, ki vodi izbirni postopek ali natečajna komisija. Merila za izbiro morajo odražati dejanske potrebe delovnega procesa in biti v skladu s sistemizacijo. Merila za izbiro in metode preverjanja strokovne usposobljenosti kandidatov se določijo pred začetkom izbirnega postopka pri organu.

(6) Predstojnik, natečajna komisija ali pooblaščen javni uslužbenec pripravi poročilo o izvedbi izbirnega postopka z vrstnim redom kandidatov glede na njihovo strokovno usposobljenost. Poročilo se posreduje predstojniku. Natečajna komisija ali pooblaščen javni uslužbenec lahko predlaga tudi, da se ne izbere noben kandidat.

(7) Pred odločitvijo o izbiri se za kandidata, ki se je v izbirnem postopku izkazal kot najbolj strokovno usposobljen, po uradni dolžnosti preveri resničnost njegovih navedb o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona, in sicer s pridobitvijo podatkov iz uradnih evidenc ali na podlagi predloženih verodostojnih listin.

(8) Če je pogoj za opravljanje nalog na delovnem mestu dostop do tajnih podatkov, se šteje, da kandidat s prijavo na javni natečaj soglaša z varnostnim preverjanjem. Varnostno preverjanje se izvede z izbranim kandidatom po dokončnosti sklepa o izbiri in pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi.

67. člen

(izbirni postopek pri centru za kadre)

(1) Za organe državne uprave in druge državne organe ter uprave lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela, se izbirni postopek izvaja v dveh delih. Prvi del izbirnega postopka izvaja center za kadre, drugi del izbirnega postopka pa izvaja organ sam.

(2) V izbirnem postopku pri centru za kadre se za kandidate, ki so se uvrstili v izbirni postopek, izvede pisni preizkus osnovnega poznavanja državne ureditve in ureditve lokalne samouprave Republike Slovenije.

(3) Za kandidate, ki so na pisnem preizkusu iz prejšnjega odstavka dosegli najmanj 70 odstotkov točk, se opravi presoja temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela.

(4) Podrobnejše vsebine pisnega preizkusa iz drugega odstavka tega člena in presoje temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela iz prejšnjega odstavka predpiše vlada z uredbo iz petega odstavka 62. člena tega zakona.

(5) Izbirni postopek pri centru za kadre se zaključi s seznamom kandidatov, ki so dosegli najmanj 70 odstotkov točk na pisnem preizkusu iz drugega odstavka tega člena in ki opravijo presojo temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela. Seznam kandidatov se skupaj s prijavi teh kandidatov in poročilom o presoji temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela posreduje organu, za katerega center za kadre izvaja prvi del izbirnega postopka. Organ v drugem delu izbirnega postopka izraženost temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela določi kot merilo za izbiro.

(6) S kandidati s seznama iz prejšnjega odstavka se drugi del izbirnega postopka izvede pri organu.

(7) Če kandidat na pisnem preizkusu iz drugega odstavka tega člena ne doseže najmanj 70 odstotkov točk ali če po izvedeni presoji iz tretjega odstavka tega člena ne izkaže temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela, mu vodja centra za kadre izda sklep o neizbiri.

(8) Po izdaji sklepa o neizbiri lahko neizbrani kandidat iz prejšnjega odstavka pod nadzorom uradne osebe centra za kadre vpogleda v gradiva izbirnega postopka, ki se nanašajo nanj.

68. člen

(izostanek kandidata)

(1) Če se kandidat v izbirnem postopku na vabilo ne odzove, se šteje, da je prijavo umaknil.

(2) Če se kandidat v izbirnem postopku zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega upravičenega vzroka ne more odzvati vabilu, mora to takoj po prejemu vabila sporočiti centru za kadre ali organu, ki mu je vabilo poslal, če nastane vzrok pozneje, pa takoj, ko zanj izve. Sporočilo je treba predložiti dokazilo, ki upravičuje izostanek, razen če to ni mogoče. Če kandidat dokazila ne predloži, čeprav bi bilo to mogoče, se šteje, da izostanek ni upravičen. Če kandidat upraviči svoj izostanek, nadaljuje sodelovanje v izbirnem postopku.

(3) Če se v izbirnem postopku ugotovi, da izostanek kandidata iz prejšnjega odstavka ni upravičen, se o tem izda sklep o neuvrstitvi v nadaljnji izbirni postopek, ki ga izda:

– vodja centra za kadre, če se o upravičenosti izostanka kandidata odloča v prvem delu izbirnega postopka pri centru za kadre;

– predstojnik organa, če se o upravičenosti izostanka kandidata odloča v izbirnem postopku pri organu, v katerem se izvaja javni natečaj;

– predsednik posebne natečajne komisije, če se o upravičenosti izostanka kandidata odloča v izbirnem postopku v posebnem javnem natečaju iz 72. člena tega zakona.

69. člen

(evidenca kandidatov in nadaljnja uporaba podatkov)

(1) Rezultati kandidatov iz petega odstavka 67. člena tega zakona se upoštevajo tudi v drugih izbirnih postopkih pri centru za kadre še dve leti od dneva izvedene presoje temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona. V tem času so ti kandidati oproščeni ponovnega opravljanja pisnega preizkusa in presoje temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela.

(2) Za namen oprostivne iz prejšnjega odstavka ministristvo, pristojno za javno upravo, o kandidatih iz prejšnjega odstavka pri centru za kadre vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek,
2. davčna številka,
3. elektronski naslov kandidata, ki ga je za namen obveščanja v postopku navedel v prijavi,
4. o uspešno opravljenem pisnem preizkusu,
5. datum izvedene presoje, na podlagi katere kandidat izkazuje temeljne osebne sposobnosti in veščine za opravljanje dela,
6. datum izvedene presoje, na podlagi katere kandidat v posebnem javnem natečaju izkazuje osebne sposobnosti in

veščine za opravljanje položaja iz prvega odstavka 72. člena tega zakona.

(3) Evidenca iz prejšnjega odstavka se vodi kot informatizirana zbirka podatkov.

(4) Podatki iz drugega odstavka tega člena se hranijo dve leti od dneva izvedene presoje temeljnih osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje dela iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona ali dve leti od dneva presoje osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje položaja iz prvega odstavka 72. člena tega zakona. Kandidat lahko v tem roku zahteva izbris svojih podatkov iz evidence.

(5) Podatke iz evidence lahko pridobijo in uporabljajo javni uslužbenci ministristva, pristojnega za javno upravo, ki opravljajo naloge v zvezi z izbirnim postopkom pri centru za kadre. Podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena lahko pridobijo in uporabljajo člani vsakokratne posebne natečajne komisije iz prvega odstavka 72. člena tega zakona. Vsak kandidat lahko pridobi iz evidence podatke, ki se nanašajo nanj.

70. člen

(izbira kandidata)

(1) Izbere se kandidat, ki se je v izbirnem postopku izkazal kot najbolj strokovno usposobljen za uradniško delovno mesto. Če nihče od prijavljenih kandidatov po merilih izbirnega postopka ni dovolj strokovno usposobljen za uradniško delovno mesto, se prijavljene kandidate obvesti o neuspelem javnem natečaju.

(2) Če izbrani kandidat seznanjen organ, da pogodbe o zaposlitvi ne namerava skleniti, ali se v postopku varnostnega preverjanja iz osmega odstavka 66. člena tega zakona ugotovi, da obstaja varnostni zadržek, ali se na predhodnem zdravstvenem pregledu v skladu s predpisi o varnosti in zdravju pri delu ugotovi, da izbrani kandidat ne izpolnjuje zdravstvenih zahtev za delovno mesto, lahko predstojnik sklene pogodbo o zaposlitvi s po vrstnem redu naslednjim najbolj strokovno usposobljenim kandidatom, ki izpolnjuje varnostne in zdravstvene zahteve za delovno mesto, ter je pogodbo o zaposlitvi pripraviljen skleniti, lahko pa se odloči, da se javni natečaj ponovi.

(3) Preden predstojnik sklene pogodbo o zaposlitvi s kandidatom iz prejšnjega odstavka, mu izda sklep o izbiri, ki nadomesti predhodno izdani sklep o neizbiri. Pred odločitvijo o izbiri mora preveriti resničnost navedb o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona. Drugim kandidatom, ki so sodelovali v izbirnem postopku, se izdajo novi sklepi o neizbiri.

71. člen

(sklep o izbiri ali neizbiri)

(1) Kandidatu, ki je bil izbran v postopku javnega natečaja, se izda sklep o izbiri.

(2) Neizbranemu kandidatu se izda sklep o neizbiri, v katerem se navede tudi pravica do vpogleda iz petega odstavka tega člena.

(3) V obrazložitvi sklepa iz prvega in drugega odstavka tega člena se navede merila za izbiro in opiše potek izbirnega postopka.

(4) Sklep o izbiri ali neizbiri izda predstojnik organa, v katerem se izvaja javni natečaj.

(5) Po izdaji sklepa o neizbiri lahko neizbrani kandidat, ki je bil uvrščen v izbirni postopek in je v njem sodeloval, pod nadzorom uradne osebe organa vpogleda v vse podatke, ki jih je izbrani kandidat navedel v prijavi na javni natečaj in dokazuje izpolnjevanje natečajnih pogojev, in v gradiva izbirnega postopka, razen v prijavi in sklepe drugih neizbranih kandidatov.

72. člen

(poseben javni natečaj)

(1) Poseben javni natečaj je javni natečaj za položaje generalnih direktorjev, generalnih sekretarjev, predstojnikov

organov v sestavi ministrstev, predstojnikov vladnih služb in načelnikov upravnih enot. Izvaja ga posebna natečajna komisija, ki jo za vsak primer posebej imenuje uradniški svet.

(2) Posebna natečajna komisija iz prejšnjega odstavka ugotovi, kateri kandidati, ki so se uvrstili v izbirni postopek, so glede na svojo strokovno usposobljenost primerni za ta položaj. Kandidatom, ki so glede na svojo strokovno usposobljenost primerni za položaj, ter kandidatom, ki niso primerni za položaj, predsednik posebne natečajne komisije izda sklep. Seznam kandidatov, ki so po oceni posebne natečajne komisije glede na strokovno usposobljenost primerni za položaj, predsednik predloži funkcionarju, ki mu je uradnik na položaju odgovoren. Med temi kandidati funkcionar, ki mu je uradnik na položaju odgovoren, izbere tistega, ki je po njegovi presoji najprimernejši. Funkcionarju odločitve iz tega odstavka ni treba posebej obrazložiti; o izbiri se ne izda sklep, temveč se izbranega in neizbrane kandidate le obvesti.

(3) Če funkcionar, ki mu je uradnik na položaju odgovoren, oceni, da noben izmed kandidatov s predloženega seznama ni primeren, se postopek posebnega javnega natečaja ponovi.

(4) Odločitev posebne natečajne komisije o primernosti kandidata za položaj iz prvega odstavka tega člena velja eno leto od sprejetja odločitve o primernosti kandidata. V tem času lahko funkcionar, ki mu je uradnik na položaju odgovoren, predlaga imenovanje tega kandidata na ta položaj brez ponovne izvedbe javnega natečaja. Rezultati kandidatov, ki na podlagi presoje izkazujejo osebne sposobnosti in veščine za opravljanje položaja iz prvega odstavka tega člena, se lahko upoštevajo tudi v drugih izbirnih postopkih posebnih javnih natečajev še dve leti od dneva izvedbe presoje osebnih sposobnosti in veščin. V tem času so ti kandidati oproščeni ponovnega opravljanja presoje osebnih sposobnosti in veščin za opravljanje položaja.

(5) Poseben javni natečaj je tudi javni natečaj za položaj direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine. Izvaja ga posebna natečajna komisija, ki jo za vsak primer imenuje župan in ki pred začetkom izbirnega postopka določi merila za izbiro in metode preverjanja strokovne usposobljenosti kandidatov. Pri izvajanju posebnega javnega natečaja se smiselno uporabljata določbi drugega in tretjega odstavka tega člena.

73. člen

(pravice neizbranega kandidata)

(1) Kandidat, ki se je prijavil na javni natečaj, pa ni bil uvrščen v izbirni postopek ali v nadaljnji izbirni postopek in kandidat, ki je bil uvrščen v izbirni postopek pa ni bil izbran, ima v osmih dneh od vročitve sklepa pravico do pritožbe na komisijo za pritožbe.

(2) Kandidat, ki ni bil uvrščen v izbirni postopek po 65. členu tega zakona ali v nadaljnji izbirni postopek po tretjem odstavku 68. člena tega zakona, in kandidat, ki mu je bil izdan sklep o neizbiri na podlagi sedmega odstavka 67. člena tega zakona, ima zoper sklep pravico do pritožbe, če meni, da:

1. izpolnjuje natečajne pogoje, pa ni bil uvrščen v izbirni postopek;

2. mu ni bila dana možnost sodelovanja v izbirnem postopku, pa bi mu morala biti;

3. je prišlo do kršitev pravil postopka javnega natečaja oziroma izbirnega postopka, ki bi lahko vplivale na zakonitost in pravilnost izbire.

(3) Kandidat, ki je bil uvrščen v izbirni postopek pa ni bil izbran, ima zoper sklep pravico do pritožbe, če meni, da:

1. je bil izbran kandidat, ki ne izpolnjuje natečajnih pogojev;

2. je bil izbran kandidat, ki po merilih izbirnega postopka očitno ni dosegel najboljšega rezultata;

3. je prišlo do kršitev pravil postopka javnega natečaja oziroma izbirnega postopka, ki bi lahko vplivale na zakonitost in pravilnost izbire.

(4) Pritožba zadrži imenovanje izbranega kandidata v naziv in sklenitev pogodbe o zaposlitvi z izbranim kandidatom.

(5) Če komisija za pritožbe ugotovi, da je pritožba utemeljena, odpravi poleg izpodbijanega sklepa tudi sklep o izbiri.

(6) Zoper sklep komisije za pritožbe je dovoljen upravni spor. Če upravno sodišče ugotovi, da je tožba utemeljena iz razloga iz 1. točke tretjega odstavka tega člena, komisija za pritožbe razveljavi odločbo o imenovanju v naziv in pogodbo o zaposlitvi izbranega kandidata.

(7) Zoper sklepe, izdane v postopku posebnega javnega natečaja, pritožba ni dopustna, dopusten pa je upravni spor. Kandidat, ki ni bil uvrščen v izbirni postopek, lahko vloži tožbo v upravnem sporu iz razlogov, navedenih v drugem odstavku tega člena, kandidat, ki je bil uvrščen v izbirni postopek, pa ni bil izbran, pa iz razlogov, navedenih v 1. in 3. točki tretjega odstavka tega člena, poleg tega pa tudi, če je posebna natečajna komisija ugotovila, da po strokovni usposobljenosti ni primeren za položaj, sam pa meni, da je.

74. člen

(imenovanje v naziv in ponudba pogodbe o zaposlitvi)

(1) Izbrani kandidat se imenuje v naziv najkasneje v osmih dneh od dokončnosti sklepov o neuvrstitvi v izbirni postopek ali v nadaljnji izbirni postopek, sklepov o neizbiri in sklepa o izbiri, in se mu najkasneje v nadaljnjih petnajstih dneh ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi.

(2) Če je pogoj za opravljanje nalog na delovnem mestu dostop do tajnih podatkov, se varnostno preverjanje izvede z izbranim kandidatom po dokončnosti sklepov iz prejšnjega odstavka. Kandidat se v osmih dneh od zaključka varnostnega preverjanja imenuje v naziv, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi.

(3) Če pogodba o zaposlitvi iz razlogov, ki so na strani uradnika, ni sklenjena v 30 dneh od imenovanja v naziv, oseba oziroma organ, ki je izdal odločbo o imenovanju v naziv, to odločbo odpravi.

(4) V primerih iz petega odstavka 93. člena tega zakona se sklene nova pogodba o zaposlitvi.

75. člen

(predhodni preizkus usposobljenosti in poskusno delo)

(1) Pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za strokovno-tehnična delovna mesta se lahko opravi predhodni preizkus usposobljenosti.

(2) Predstojnik lahko odloči, da se pogodba o zaposlitvi sklene pod pogojem, da javni uslužbenec uspešno opravi poskusno delo. Poskusno delo lahko traja največ šest mesecev.

(3) Pogoj iz prejšnjega odstavka se lahko določi tudi v primeru premestitve na drugo delovno mesto v aneksu k pogodbi o zaposlitvi. V primeru neuspešno opravljenega poskusnega dela se uporabljajo določbe tega zakona o posledicah ugotovitve nesposobnosti.

IX. poglavje

POGODBA O ZAPOSLITVI ZA DOLOČEN ČAS

76. člen

(razlogi za sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, se pogodba o zaposlitvi sklene za določen čas:

1. za delovna mesta, vezana na osebno zaupanje funkcionarja (delovna mesta v kabinetu);

2. za nadomeščanje začasno odsotnega javnega uslužbenca;

3. za dela, ki se organizirajo kot projekti z omejenim časom trajanja;

4. v primeru začasno povečanega obsega dela, ki po svoji naravi traja določen čas in ga ni mogoče izvrševati z obstoječim številom javnih uslužbencev;

5. za opravljanje pripravništva;

6. za položaj generalnega direktorja, generalnega sekretarja, predstojnika organa v sestavi, predstojnika vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine;

7. v primerih, ko je v organu pričakovati spremembo obsega javnih nalog, ki lahko vpliva na zmanjšanje potrebnega števila javnih uslužbencev, pri čemer se takšna delovna mesta v sistemizaciji posebej označijo;

8. v primerih, ko gre za zaposlitev vrhunškega športnika ali trenerja zaradi podpore in promocije vrhunškega športa;

9. v primerih zagotovitve delovnega mesta po osmem odstavku 92. člena tega zakona;

10. za čas opravljanja nalog vršilca dolžnosti iz devetega in desetega odstavka 92. člena tega zakona;

11. za sodelovanje civilnih strokovnjakov v mednarodnih operacijah;

12. za čas odsotnosti javnega uslužbenca, ki je s predstojnikom sklenil dogovor o prenehanju delovnega razmerja s pravico do vrnitve iz 149. člena tega zakona.

(2) Določbe o sklenitvi pogodbe o zaposlitvi v kabinetih se lahko smiselno uporabljajo tudi za delovna razmerja v uradu predsednika republike, v kabinetu predsednika vlade, vključno s položajem direktorja tega kabineta, in za delovna mesta v državnem zboru in državnem svetu, na katerih se opravlja delo za poslanske oziroma svetniške skupine.

(3) Pogodba o zaposlitvi za določen čas se lahko sklene, če so zagotovljena finančna sredstva.

77. člen

(trajanje pogodbe o zaposlitvi za določen čas)

(1) Pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene najdlje za čas trajanja funkcije funkcionarja. Pogodba o zaposlitvi se lahko odpove pred časom, za katerega je sklenjena, če po ugotovitvi funkcionarja ne obstaja več osebno zaupanje med njim in javnim uslužbencem. Določitev tega odpovednega razloga je obvezna sestavina pogodbe o zaposlitvi. V tem primeru je odpovedni rok 30 dni.

(2) Pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene najdlje za čas odsotnosti javnega uslužbenca z delovnega mesta.

(3) Pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona se sklene za čas trajanja projekta.

(4) Pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za čas začasno povečanega obsega dela.

(5) Pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za čas opravljanja pripravništva.

(6) Pogodba o zaposlitvi iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za dobo petih let.

(7) Pogodba o zaposlitvi iz 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene najdlje za dobo petih let, z možnostjo podaljšanja, vendar skupno trajanje pogodb o zaposlitvi ne sme presežati desetih let.

(8) Pogodba o zaposlitvi iz 8. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za eno leto z možnostjo podaljšanja. Pred iztekom pogodbe o zaposlitvi predstojnik preveri, ali so še izpolnjeni pogoji za zaposlitev oziroma pogoji, ki jih organ, pristojen za vrhunski šport, določa za pridobitev statusa vrhunškega športnika. Če pogoji niso izpolnjeni, se nova pogodba o zaposlitvi z javnim uslužbencem ne sklene.

(9) Pogodba o zaposlitvi iz 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene do izteka dobe imenovanja na položaj.

(10) Pogodba o zaposlitvi iz 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za čas opravljanja nalog vršilca dolžnosti.

(11) Pogodba o zaposlitvi iz 11. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za čas sodelovanja v mednarodni operaciji.

(12) Pogodba o zaposlitvi iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena se sklene za čas odsotnosti javnega uslužbenca.

78. člen

(način sklenitve pogodbe o zaposlitvi za določen čas)

(1) Pogodba o zaposlitvi za določen čas se sklene brez javnega natečaja, razen v primerih iz 6. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Pogodba o zaposlitvi za določen čas se sklene po postopku, kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja, razen v primerih iz 1., 2., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona, ko postopka ni treba izvesti.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pogodba o zaposlitvi za določen čas iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona lahko sklene tudi na podlagi javnega natečaja.

79. člen

(prepoved preместitve in sklenitve pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas)

(1) Javni uslužbenec, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, se ne sme prenesti na drugo delovno mesto, razen v primeru preместitve iz poslovnih razlogov v skladu s 143. členom tega zakona.

(2) Z javnim uslužbencem, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, se ne sme skleniti pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas na uradniškem delovnem mestu brez javnega natečaja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se z javnim uslužbencem iz 6. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona lahko po prenehanju položaja sklene pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas brez ponovnega javnega natečaja. Če je bil izbran na javnem natečaju, se lahko sklene pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas tudi z javnim uslužbencem iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona. S pripravnikom – štipendistom se lahko po zaključenem pripravništvu sklene pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas brez javnega natečaja.

80. člen

(število delovnih mest v kabinetu)

Število delovnih mest za določen čas v kabinetu določi v okviru kadrovskega načrta za organe državne uprave vlada, za druge državne organe sam državni organ, za organe lokalnih skupnosti pa predstaviški organ.

81. člen

(pravice in obveznosti javnih uslužbencev, ki sklenejo pogodbo o zaposlitvi za določen čas)

(1) Za pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pravice in obveznosti javnih uslužbencev, ki sklenejo pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Javni uslužbenci, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas, niso imenovani v naziv; v pogodbi o zaposlitvi se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice in obveznosti javnega uslužbenca.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so imenovani v uradniški naziv policisti, javni uslužbenci finančne uprave in pravosodni policisti, ki so sklenili delovno razmerje za določen čas na podlagi 7. točke prvega odstavka 76. člena.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v zvezi z možnostjo določitve višjega plačnega razreda, se lahko za delovna mesta iz 1. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi do deset plačnih razredov višja osnovna plača, kot je s predpisi določena za uradnika v določenem nazivu oziroma na delovnem mestu, če so za to zagotovljena finančna sredstva. Soglasje k določitvi višje osnovne plače v organih državne uprave poda vlada, za druge državne organe sam državni organ, za uprave lokalnih skupnosti pa župan.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za delovno mesto iz 1. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi pravica do odpravnine v višini:

1. ene osnovne plače za to delovno mesto, če je javni uslužbenec pri organu zaposlen do vključno šest mesecev;

2. dveh osnovnih plač za to delovno mesto, če je javni uslužbenec pri organu zaposlen več kot šest mesecev in do vključno dveh let;

3. treh osnovnih plač za to delovno mesto, če je javni uslužbenec pri organu zaposlen več kot dve leti, ali če mu pogodba o zaposlitvi preneha veljati zaradi prenehanja funkcije funkcionarja.

(5) Javnemu uslužbencu pravica do odpravnine ne pripada, če v času trajanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas za delovno mesto iz 1. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona ali v roku enega meseca po njenem poteku sklene pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas ali če v času trajanja ali v roku enega meseca po poteku pogodbe o zaposlitvi za določen čas sklene novo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, vezano na osebno zaupanje funkcionarja, pri istem ali drugem delodajalcu. Javnemu uslužbencu pravica do odpravnine ne pripada, če mu preneha pogodba o zaposlitvi iz razlogov, ki so na njegovi strani.

X. poglavje PRAVNE POSLEDICE NEZAKONITOSTI

82. člen

(primeri razveljavitve)

(1) Pogodba o zaposlitvi, aneks k pogodbi o zaposlitvi ali sklep o premetitvi se v celoti razveljavijo:

1. če javni uslužbenec ne izpolnjuje pogojev za delovno mesto, za katero je bila pogodba sklenjena ali ne izpolnjuje pogojev za delovno mesto, na katerega je bil z aneksom k pogodbi o zaposlitvi, sklepom o premetitvi ali z novo pogodbo o zaposlitvi premeščen;

2. če pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi ni bil izveden predpisan postopek javnega natečaja ali ni bil izveden postopek objave, določen s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, čeprav bi postopek moral biti izveden.

(2) V celoti se razveljavijo tudi odločbe in sklepi ter drugi akti, s katerim se odloči o pravicah in obveznostih javnega uslužbenca in je celotna vsebina v neskladju z zakonom, s podzakonskimi predpisi ali kolektivno pogodbo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se pogodba o zaposlitvi ne razveljavi, če gre za manjše kršitve postopka ali zaradi poteka časa ali drugih pomembnejših okoliščin razveljavev ne bi bila smiselna.

83. člen

(delna razveljavev)

(1) Pogodba o zaposlitvi in drugi akti, s katerimi se odloči o pravicah in obveznostih javnega uslužbenca, se lahko deloma razveljavijo, če so posamezne določbe v neskladju z zakonom, s podzakonskimi predpisi ali kolektivno pogodbo, ter nadomesti z določbami, ki so v skladu z zakonom, s podzakonskimi predpisi ali kolektivno pogodbo.

(2) Določbe tega zakona o razveljavitvi pogodbe o zaposlitvi ne vplivajo na veljavnost določb zakona, ki ureja delovna razmerja, o sankcijah v primeru neskladnosti pogodbenih določb s predpisi ali kolektivno pogodbo.

84. člen

(odločanje o razveljavitvi)

(1) O razveljavitvi odloči komisija za pritožbe s sklepom na lastno pobudo oziroma na predlog predstojnika, inšpektorja, samega javnega uslužbenca ali Računskega sodišča.

(2) Pobudo za razveljavev lahko da tudi reprezentativni sindikat v organu.

(3) Zoper sklep o razveljavitvi ni pritožbe. Javni uslužbenec ima možnost sodnega varstva pred pristojnim sodiščem.

85. člen

(rok za razveljavev in odškodnina)

(1) Sklepi o razveljavitvi iz 82. in 83. člena tega zakona se lahko izdajo v treh letih od sklenitve pogodbe o zaposlitvi ali aneksa k pogodbi o zaposlitvi ter izdaje odločbe, sklepa ali drugega akta.

(2) Javni uslužbenec ima pravico od delodajalca zahtevati odškodnino v skladu s splošnimi pravili o odškodninski odgovornosti.

86. člen

(sprememba nezakonitega akta v korist javnega uslužbenca)

Predstojnik lahko kadarkoli v korist javnega uslužbenca spremeni akt, s katerim je bilo odločeno o pravici ali obveznosti javnega uslužbenca, če ugotovi, da je akt v neskladju z zakonom, s podzakonskim predpisom ali kolektivno pogodbo.

XI. poglavje

DELOVNA MESTA, POLOŽAJI IN NAZIVI

1. Delovna mesta

87. člen

(določanje delovnih mest)

(1) Uradniška delovna mesta in strokovno-tehnična delovna mesta se določijo glede na:

1. zahtevnost delovnega mesta, ki se ravna po zahtevnosti dela in zahtevnosti pogojev za opravljanje dela;

2. druge okoliščine delovnih razmer.

(2) Uradniška delovna mesta v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo. Drugi državni organi uredijo to vprašanje s svojim splošnim aktom. Uradniška delovna mesta se lahko določijo s kolektivno pogodbo.

(3) Strokovno-tehnična delovna mesta določi za vse organe vlada z uredbo. Strokovno-tehnična delovna mesta se lahko določijo s kolektivno pogodbo.

88. člen

(pogoji za delovna mesta)

(1) Za uradniška delovna mesta se kot pogoj za opravljanje dela poleg splošnih pogojev, ki jih urejajo predpisi s področja delovnega prava, določi naziv, predpisana raven in lahko tudi smer izobrazbe, minimalna dolžina predpisanih delovnih izkušenj, znanje uradnega jezika, opravljen strokovni izpit, funkcionalna in posebna znanja ter posebne sposobnosti oziroma osebne sposobnosti in veščine za opravljanje dela, pravniški državni izpit ali če tako določa zakon, tudi drugi pogoji. Delo na posameznih uradniških delovnih mestih in položajih se praviloma opravlja v treh nazivih.

(2) Za uradniška delovna mesta v organih, ki morajo po zakonu uporabljati kot uradni jezik tudi jezik narodne skupnosti, se kot pogoj določi tudi znanje tega jezika.

(3) Za strokovno-tehnična delovna mesta se kot pogoji za opravljanje dela poleg splošnih pogojev, ki jih urejajo predpisi s področja delovnega prava, določijo raven in lahko tudi smer izobrazbe ter minimalna dolžina predpisanih delovnih izkušenj, lahko pa tudi znanje uradnega jezika, funkcionalna in posebna znanja ter posebne sposobnosti oziroma osebne sposobnosti in veščine za opravljanje dela ali drugi pogoji, če tako določa zakon.

(4) Merila za določanje pogojev za delovna mesta za organe državne uprave, druge državne organe, pravosodne organe in uprave lokalnih skupnosti se določijo v aktih iz drugega in tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

2. Položaji**89. člen**

(vrste položajev)

(1) Položaj je uradniško delovno mesto, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in organizacijo dela v organu.

(2) Položaji so:

1. v ministrstvih: generalni direktor, generalni sekretar in vodje organizacijskih enot;

2. v organih v sestavi ministrstva: direktor in vodje organizacijskih enot;

3. v upravnih enotah: načelnik upravne enote in vodje organizacijskih enot;

4. v vladnih službah: direktor in vodje organizacijskih enot;

5. v upravah lokalnih skupnosti: direktor uprave lokalne skupnosti oziroma tajnik občine in vodje organizacijskih enot.

(3) Položaje iz prejšnjega odstavka razvrsti vlada z uredbo.

(4) Položaj je tudi uradniško delovno mesto, na katerem se izvajajo naloge nadomeščanja in neposredne pomoči uradnikom na položajih generalnega sekretarja in generalnega direktorja v ministrstvu, direktorja organa v sestavi in vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine (namestniki).

(5) Položaje v drugih državnih organih določi organ s splošnim aktom.

90. člen

(pogoji za položaj)

(1) Kot pogoj za pridobitev položaja se poleg pogojev, ki so določeni za uradniška delovna mesta v prvem in drugem odstavku 88. člena tega zakona, lahko določijo funkcionalna znanja upravnega vodenja in ravnanja s kadri ter druga posebna znanja.

(2) Pogoji za pridobitev položaja in naziv, v katerem se lahko opravlja položaj, se določijo v sistemizaciji v skladu z akti iz drugega in tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so funkcionalna znanja upravnega vodenja in ravnanja s kadri pogoj za položaje iz drugega odstavka 91. člena tega zakona. Ta znanja se pridobijo v enem letu od dneva imenovanja na položaj.

91. člen

(pridobitev položaja)

(1) Za pridobitev položaja se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo zasedbo delovnega mesta, če zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega člena tega zakona se položaj generalnega sekretarja in generalnega direktorja v ministrstvu, direktorja organa v sestavi in vladne službe, načelnika upravne enote, in direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine pridobi z odločbo o imenovanju, v kateri se določi začetek in konec trajanja mandata. Direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine imenuje župan. Načelnika upravne enote imenuje minister, pristojen za javno upravo. Generalne sekretarje in generalne direktorje v ministrstvih, direktorje organov v sestavi ministrstev in direktorje vladnih služb imenuje vlada na predlog ministra ali funkcionarja, ki mu je direktor vladne službe odgovoren.

(3) Položaj iz prejšnjega odstavka se pridobi za dobo petih let. Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena se položaj iz prejšnjega odstavka ne opravlja v nazivu. V pogodbi o zaposlitvi za določen čas se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice in obveznosti uradnika.

(4) Najkasneje tri mesece pred potekom obdobja imenovanja na položaj iz drugega odstavka tega člena mora biti zaključen postopek javnega natečaja za položaj. V istem roku lahko funkcionar ali organ, pristojen za imenovanje, uradnika ponovno imenuje na isti položaj brez javnega natečaja.

(5) Z osebo, ki je bila za položaj iz drugega odstavka tega člena izbrana na javnem natečaju, se sklene pogodba o zaposlitvi za določen čas za čas trajanja položaja iz drugega odstavka tega člena.

(6) V pogodbi o zaposlitvi, aneksu k pogodbi o zaposlitvi ali sklepu o premestitvi, se določijo pravice in obveznosti v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo.

92. člen

(prenehanje položaja)

(1) Za prenehanje položaja se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, če zakon ne določa drugače.

(2) Uradnik iz drugega odstavka 91. člena tega zakona se z odločbo razreši s položaja:

1. če to sam zahteva oziroma s tem soglaša;

2. če v enem mesecu od imenovanja ne sklene pogodbe o zaposlitvi ali aneksa k pogodbi o zaposlitvi;

3. v primeru ugotovljene nesposobnosti za opravljanje nalog na položaju;

4. v primeru prenehanja delovnega razmerja v skladu s sporazumom o razveljavitvi pogodbe o zaposlitvi ali z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi s strani javnega uslužbenca;

5. če v enem letu od dneva imenovanja na položaj iz neopravičljivih razlogov ne pridobi funkcionalnih znanj upravnega vodenja in ravnanja s kadri.

(3) Uradniku preneha položaj iz drugega odstavka 91. člena tega zakona po preteku obdobja, za katerega je bil imenovan.

(4) Uradniku preneha položaj, če se ukine organ oziroma organizacijska enota, ki jo vodi.

(5) Funkcionar oziroma organ, pristojen za imenovanje, lahko na predlog funkcionarja, pristojnega za predlaganje imenovanja, v enem letu od nastopa funkcije z odločbo razreši generalnega direktorja v ministrstvu, generalnega sekretarja v ministrstvu, predstojnika organa v sestavi ministrstva, predstojnika vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja uprave lokalne skupnosti oziroma tajnika občine, ne glede na razloge iz drugega odstavka tega člena. Razrešitev po tem odstavku je ne glede na to, kdaj je funkcionar nastopil funkcijo, možna tudi v enem letu od imenovanja uradnika na položaj.

(6) V primeru iz 1., 3. in 5. točke drugega odstavka in petega odstavka tega člena uradniku z razrešitvijo s položaja preneha pogodba o zaposlitvi za določen čas.

(7) Po prenehanju položaja po 1. in 5. točki drugega odstavka ter tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena se javnega uslužbenca, ki je imel že pred začetkom opravljanja položaja sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas pri istem delodajalcu, premesti na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovemu nazivu in za katero izpolnjuje pogoje.

(8) Uradniku, ki mu preneha položaj po četrtem odstavku tega člena, ali je razrešen po petem odstavku tega člena, pa pred imenovanjem na položaj ni imel statusa javnega uslužbenca pri istem delodajalcu, predstojnik lahko do izteka dobe imenovanja na položaj zagotovi pri istem delodajalcu delovno mesto, na katerem se delo opravlja v nazivu tiste stopnje, glede na katero so mu bile določene pravice oziroma obveznosti za delo na položaju, ki mu je prenehal, ali v eno stopnjo nižjem nazivu, za katero izpolnjuje pogoje, in je zanj ustrezno strokovno usposobljen. V primeru, da mu predstojnik takšnega delovnega mesta ne zagotovi, uradniku s prenehanjem položaja preneha pogodba o zaposlitvi za določen čas, ima pa pravico do odpravnine v višini 1/8 povprečne mesečne bruto plače, kot jo je prejel zadnje tri mesece pred prenehanjem položaja, za vsak polni mesec do izteka dobe imenovanja na položaj.

(9) Naslednji dan po prenehanju položaja po drugem, tretjem in petem odstavku tega člena organ objavi javni natečaj in do imenovanja novega uradnika na položaj iz drugega odstavka 91. člena tega zakona se na položaj brez javnega natečaja imenuje vršilec dolžnosti za največ šest mesecev.

Za vršilca dolžnosti je brez javnega natečaja lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje za ta položaj. Oseba se ne imenuje v naziv. V pogodbi o zaposlitvi za določen čas se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice in obveznosti vršilca dolžnosti.

(10) Če natečajni postopek ni zaključen v šestih mesecih od imenovanja vršilca dolžnosti iz prejšnjega odstavka ali če se javni natečaj ponovi, se lahko za vršilca dolžnosti za isto časovno obdobje ponovno imenuje oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Javni natečaj se lahko ponovi samo enkrat, razen če se na javnem natečaju ne izkažeta kot primerna vsaj dva kandidata.

3. Nazivi

93. člen

(pridobitev naziva)

(1) Uradnik izvršuje javne naloge v nazivu.

(2) Naziv se pridobi z imenovanjem po izbiri uradnika na javnem natečaju ali s premestitvijo na drugo delovno mesto v skladu s tem zakonom ali z napredovanjem v višji naziv.

(3) Uradnik se imenuje v naziv z upravno odločbo, v kateri se določi naziv in datum pridobitve naziva. Zoper odločbo je dovoljena pritožba v osmih dneh od vročitve odločbe. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(4) Uradnik se po izbiri na internem ali javnem natečaju ali premestitvi na drugo delovno mesto imenuje v najnižji naziv, v katerem se opravlja delo na uradniškem delovnem mestu, za katero bo sklenil pogodbo o zaposlitvi ali aneks k pogodbi o zaposlitvi.

(5) Če je na internem ali javnem natečaju za zasedbo prostega delovnega mesta v državnem organu ali upravi lokalni skupnosti izbran uradnik, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas v državnem organu ali upravi lokalni skupnosti, ali če se uradnik v državnem organu ali upravi lokalni skupnosti na prosto delovno mesto premesti, ohrani pridobljeno stopnjo naziva ne glede na prejšnji odstavek. Če gre za zasedbo delovnega mesta v nižjem kariernem razredu, je uradnik imenovan v najvišji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na delovnem mestu.

(6) Uradnik, ki mu je prenehala veljati pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas v državnem organu ali upravi lokalni skupnosti, se v primeru ponovne sklenitve pogodbe o zaposlitvi v državnem organu ali upravi lokalni skupnosti imenuje v isto stopnjo naziva, v katerega je bil imenovan pred prenehanjem veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, če se delo na delovnem mestu lahko opravlja v tem nazivu. Če gre za sklenitev pogodbe o zaposlitvi na delovnem mestu v nižjem kariernem razredu, je uradnik imenovan v najvišji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na tem delovnem mestu.

(7) Če je uradnik premeščen na zahtevnejše delovno mesto in če je na prejšnjem delovnem mestu v nazivu iste ali nižje stopnje dosegel višji plačni razred, kot je najvišji možni plačni razred najnižjega naziva, v katerem se opravlja delo na tem zahtevnejšem uradniškem delovnem mestu, se uradnik imenuje v naziv, ki ni najnižji in ki ustreza plačnemu razredu, ki ga je pridobil s premestitvijo, če za ta naziv izpolnjuje predpisane pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen.

(8) Uradniku, ki je sklenil pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas za strokovno-tehnično delovno mesto pri drugem delodajalcu, miruje naziv za čas opravljanja dela na strokovno-tehničnem delovnem mestu.

94. člen

(nazivi)

(1) Nazivi se razporedijo v 16 stopenj.

(2) Nazivi so:

– nazivi prvega kariernega razreda:
naziv prve stopnje: višji sekretar;
naziv druge stopnje: sekretar;
naziv tretje stopnje: podsekretar;

– nazivi drugega kariernega razreda:
naziv četrte stopnje: višji svetovalec I;
naziv pete stopnje: višji svetovalec II;
naziv šeste stopnje: višji svetovalec III;

– nazivi tretjega kariernega razreda:
naziv sedme stopnje: svetovalec I;
naziv osme stopnje: svetovalec II;
naziv devete stopnje: svetovalec III;

– nazivi četrtega kariernega razreda:
naziv desete stopnje: višji referent I;
naziv enajste stopnje: višji referent II;
naziv dvanajste stopnje: višji referent III;

– nazivi petega kariernega razreda:
naziv trinajste stopnje: referent I;
naziv štirinajste stopnje: referent II;
naziv petnajste stopnje: referent III;
naziv šestnajste stopnje: referent IV.

(3) Poimenovanja nazivov uradnikov v pravosodnih organih, pripadnikov Slovenske vojske, diplomatov, policistov, pravosodnih policistov, uradnikov finančne uprave, inšpektorjev in drugih uradnikov s posebnimi pooblastili in dolžnostmi, ki jih ne določa zakon, se določijo z uredbo vlade. Poimenovanja nazivov v obveščevalnih in varnostnih službah se določijo s splošnim aktom organa, h kateremu da soglasje vlada in se ne objavi.

(4) Poimenovanja nazivov v drugih državnih organih se lahko določijo s splošnim aktom državnega organa.

(5) Pri določitvi poimenovanj nazivov je potrebno upoštevati določbe o kariernih razredih in najvišjem skupnem številu nazivov ter najvišjem številu nazivov v posameznih kariernih razredih iz prvega in drugega odstavka tega člena, razen pri določitvi poimenovanj nazivov v Slovenski vojski in Policiji.

95. člen

(pogoji za imenovanje v naziv)

Pogoji za imenovanje v naziv so:

1. najmanj predpisana izobrazba;
2. predpisane delovne izkušnje;
3. znanje uradnega jezika;
4. državljanstvo Republike Slovenije;
5. da oseba ni bila pravnomočno obsojena na nepogojno kazen več kot šest mesecev zapora zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
6. da zoper osebo ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
7. drugi pogoji, določeni z zakonom.

96. člen

(predpisana raven izobrazbe za nazive)

(1) Predpisana raven izobrazbe za nazive prvega kariernega razreda je izobrazba, pridobljena po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazba, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(2) Predpisana raven izobrazbe za nazive drugega in tretjega kariernega razreda je najmanj izobrazba, pridobljena po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazba, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 7. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(3) Predpisana raven izobrazbe za nazive četrtega kariernega razreda je najmanj izobrazba, pridobljena po študijskem programu za pridobitev višje strokovne izobrazbe, ki je po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 6. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(4) Predpisana raven izobrazbe za nazive petega kariernega razreda je najmanj izobrazba, pridobljena po izobraževalnih programih za pridobitev srednje izobrazbe oziroma srednje strokovne izobrazbe, ki je po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 5. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je predpisana izobrazba za nazive petega kariernega razreda tudi izobrazba, določena v zakonu, ki ureja posamezno področje, pri čemer uradnika z nazivom, pridobljenim po tem odstavku, ni mogoče premestiti na delovno mesto, na katerem se delovne naloge opravljajo v nazivu, pridobljenem po prejšnjem odstavku.

97. člen

(dolžina predpisanih delovnih izkušenj)

Pogoje glede dolžine predpisanih delovnih izkušenj za imenovanje v nazive ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo; za druge državne organe se to vprašanje uredi s splošnim aktom organa.

98. člen

(pristojnost za imenovanje v naziv)

(1) V organih državne uprave in upravah lokalnih skupnosti imenuje uradnike v nazive predstojnik. V naziv višji sekretar v organih državne uprave imenuje uradnike vlada.

(2) V drugih državnih organih imenuje v nazive predstojnik, če zakon, poslovnik ali drugi splošni akt državnega organa ne določa drugače.

99. člen

(prenehanje naziva)

(1) Pridobljen naziv ugasne z dnem prenehanja pogodbe o zaposlitvi uradnika, z razrešitvijo in z izvedenim napredovanjem v višji naziv.

(2) Uradnik se razreši naziva:

1. v primeru ugotovljene nesposobnosti v skladu s tem zakonom;
2. v primeru premestitve iz poslovnih razlogov;
3. na lastno željo oziroma s soglasjem uradnika;
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(3) V primerih iz osmega odstavka 93., petega odstavka 132. in 149. člena tega zakona uradniku naziv ne ugasne.

4. Obvezno usposabljanje za imenovanje v naziv

100. člen

(obveznost opravljanja usposabljanja)

(1) Po imenovanju v naziv mora uradnik najpozneje v enem letu od nastopa dela, določenega v pogodbi o zaposlitvi za nedoločen čas, opraviti usposabljanje, na katero ga napoti predstojnik in ki zajema naslednje vsebine:

1. ustavna ureditev;
2. sistem zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti ter razmerja med njimi;
3. lokalna samouprava;
4. sistem javnih financ;
5. ureditev institucij Evropske unije in njenega pravnega sistema;
6. upravni postopek in upravni spor;
7. poslovanje organov javne uprave.

(2) V pravosodnih organih se glede na vrsto in naravo nalog organa, razen vsebin iz 1., 2., 3. in 6. točke prejšnjega odstavka, lahko določijo druge vsebine usposabljanja, ki jih mora opraviti posameznik, imenovan v naziv, najpozneje v enem letu od nastopa dela, določenega v pogodbi o zaposlitvi za nedoločen čas, pri čemer mora biti celoten obseg uspo-

sabljanja primerljiv z obsegom usposabljanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Udeležba na usposabljanju iz vsebin, določenih v prvem in drugem odstavku tega člena, je za uradnike iz prvega odstavka tega člena obvezna in šteje med redne delovne obveznosti. Po zaključenem usposabljanju izvajalec usposabljanja izda potrdilo o udeležbi javnega uslužbenca na usposabljanju.

(4) Minister, pristojen za javno upravo, predpiše podrobnejše vsebine in čas trajanja usposabljanja ter obseg prisotnosti uradnika na usposabljanju po prvem odstavku tega člena.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejše vsebine in čas trajanja usposabljanja ter obseg prisotnosti uradnika na usposabljanju po drugem odstavku tega člena.

(6) V drugih državnih organih se glede na vrste in naravo nalog organa vsebine in obseg obveznega usposabljanja, ki jih mora opraviti uradnik, imenovan v naziv, ter čas usposabljanja določijo s splošnim aktom državnega organa.

101. člen

(priznanje usposabljanja)

Če ima uradnik na dan nastopa dela, določenega v pogodbi o zaposlitvi za nedoločen čas, opravljeno obvezno usposabljanje za imenovanje v naziv po tem zakonu ali po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF, 158/20 – ZIntPK-C, 203/20 – ZIUPOPDPVE, 202/21 – odl. US in 3/22 – ZDeb) ali opravljen izpit po Zakonu o pripravnštvu, strokovnih izpiti in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85 – popr., Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv, 13/94 – ZPDI) ali strokovni izpit za imenovanje v naziv po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02, 110/02 – ZDT-B, 2/04 – ZDSS-1, 23/05, 35/05 – UPB1, 62/05 – odl. US, 75/05 – odl. US, 113/05, 32/06 – UPB2, 68/06 – ZSPJS-F, 131/06 – odl. US in 33/07) ali pravniški državni izpit, je opravičen opravljanja usposabljanja iz prejšnjega člena.

102. člen

(evidenca o strokovnih izpiti)

(1) Ministrstvo, pristojno za javno upravo, za izvajanje obveznosti delodajalca in za izdajanje potrdil o opravljenih strokovnih izpiti po Zakonu o pripravnštvu, strokovnih izpiti in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85 – popr., Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv, 13/94 – ZPDI) in strokovnih izpiti za imenovanje v naziv po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02, 110/02 – ZDT-B, 2/04 – ZDSS-1, 23/05, 35/05 – UPB1, 62/05 – odl. US, 75/05 – odl. US, 113/05, 32/06 – UPB2, 68/06 – ZSPJS-F, 131/06 – odl. US in 33/07) vodi evidenco o strokovnih izpiti.

(2) Upravljevec evidence iz prejšnjega odstavka je ministrstvo, pristojno za javno upravo.

(3) Evidenca o strokovnih izpiti se vodi kot informatizirana zbirka podatkov.

(4) Evidenca o strokovnih izpiti se vodi za vsak strokovni izpit posebej in vsebuje:

- podatke o kandidatu (ime in priimek, EMŠO) in
- podatke o strokovnem izpitu (naziv strokovnega izpita, datum opravljanja strokovnega izpita in uspeh pri strokovnem izpitu, številka potrdila o opravljenem izpitu).

(5) Podatke iz te evidence lahko pridobivajo in uporabljajo javni uslužbenci, ki v organu, kjer kandidat dela, opravljajo organizacijsko-kadrovske naloge, in javni uslužbenci ministrstva, pristojnega za javno upravo, ki opravljajo naloge v zvezi z organizacijo in izvedbo strokovnih izpitov. Vsak kandidat lahko pridobi iz evidence podatke, ki se nanašajo nanj.

(6) Podatki iz evidence se hranijo trajno v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

XII. poglavje
PRAVICE IN OBVEZNOSTI

1. Pravice in obveznosti javnih uslužbencev

103. člen

(določanje pravic in obveznosti)

(1) Pravice in obveznosti javnih uslužbencev so določene s predpisi s področja delovnega prava in kolektivnimi pogodbami, če zakon ne določa drugače.

(2) Predstojnik ne sme sprejeti odločitve, ki bi zagotavljala javnemu uslužbencu manjše ali večje pravice oziroma manj ali bolj ugodne pogoje dela, kot so določeni z akti iz prejšnjega odstavka.

104. člen

(opravljanje dela)

(1) Javni uslužbenec mora opravljati delo v skladu s predpisi, kolektivno pogodbo, pogodbo o zaposlitvi, splošnimi akti organa in kodeksom etike.

(2) Pravila, ki jih vsebujejo splošni akti organa, morajo biti takšna, da se z njimi zagotavlja opravljanje dela v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo, ter ne smejo vsebovati določb, ki bi presegle ta okvir. Določbe splošnih aktov organa, ki niso v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo, so nične.

105. člen

(opravljanje dela po navodilih in odredbah)

(1) Pri opravljanju dela mora javni uslužbenec upoštevati navodila nadrejenega, razen če po zakonu ni vezan na ravnanje po navodilih nadrejenih oseb.

(2) Javni uslužbenec lahko zahteva pisno odredbo in pisno navodilo, če meni, da je vsebina ustne odredbe ali ustnega navodila nejasna. Na podlagi pisne odredbe in pisnega navodila mora opraviti zahtevano delo oziroma ga opraviti na zahtevan način.

(3) Javni uslužbenec lahko zahteva pisno odredbo in pisno navodilo, če meni, da bi izvršitev ustne odredbe oziroma navodila pomenila protipravno ravnanje oziroma povzročila škodo.

(4) Javni uslužbenec lahko odkloni izvršitev odredbe oziroma navodila, če bi pomenila protipravno ravnanje.

(5) Javni uslužbenec mora odkloniti izvršitev odredbe oziroma navodila, če bi pomenila kaznivo dejanje.

(6) Javni uslužbenec je prost odškodninske in disciplinske odgovornosti, če je kršil obveznosti iz delovnega razmerja oziroma povzročil škodo z izvršitvijo pisne odredbe oziroma navodila nadrejenega, ali z izvršitvijo ustne odredbe, če nadrejeni kljub njegovi pisni zahtevi ni izdal pisne odredbe oziroma navodila.

106. člen

(delo izven opisa delovnega mesta)

(1) Po odločitvi predstojnika mora javni uslužbenec poleg ali namesto dela, ki sodi v opis dela njegovega delovnega mesta, opraviti tudi delo, ki ne spada v opis dela delovnega mesta, ustreza pa njegovi strokovni usposobljenosti in ga je sposoben opravljati (v nadaljnjem besedilu: drugo delo).

(2) Drugo delo se lahko odredi, če je delo v organu potrebno opraviti zaradi začasno povečanega obsega dela ali zaradi nadomestitve dela začasno odsotnega javnega uslužbenca.

(3) Predstojnik sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena s pisnim sklepom, s katerim določi vrsto in obseg drugega dela ter njegovo trajanje.

(4) Odreditev drugega dela lahko traja največ šest mesecev v koledarskem letu.

(5) Javni uslužbenec, ki začasno opravlja drugo delo, ima pravico do plače, kot da bi opravljal svoje delo, če je to zanj ugodnejše.

107. člen

(delo preko polnega delovnega časa)

Predstojnik lahko posameznim javnim uslužbencem odredi delo preko polnega delovnega časa. Glede dela preko polnega delovnega časa se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, pri čemer se za izračun povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

108. člen

(opravljanje dodatnega dela v interesu delodajalca)

(1) Po odločitvi predstojnika mora javni uslužbenec opravljati dodatno delo, ki je v interesu delodajalca, če dodatno delo ustreza njegovi strokovni usposobljenosti.

(2) Vsebina dodatnega dela iz prejšnjega odstavka je sodelovanje v nadzornih organih z namenom izvrševanja pravic ustanovitelja, sodelovanje v komisiji za pritožbe in v drugih podobnih primerih.

(3) Za dodatno delo se uporabljajo določbe 109. člena tega zakona.

109. člen

(opravljanje dela v projektni ali delovni skupini)

(1) Javni uslužbenec mora opravljati delo v projektni ali delovni skupini v organu, pri katerem dela, če ga predstojnik vanjo imenuje.

(2) Po odločitvi predstojnika javni uslužbenec mora, na lastno željo pa s soglasjem predstojnika lahko opravlja delo v projektni ali delovni skupini v drugem organu.

(3) Delo v projektni ali delovni skupini mora ustrezati strokovni usposobljenosti javnega uslužbenca. Sklep o ustanovitvi projektne ali delovne skupine vsebuje tudi podatke o obsegu dela v projektni ali delovni skupini in o razbremenitvi dela, ki ga javni uslužbenec opravlja na svojem delovnem mestu, če delo v projektni ali delovni skupini presega okvir nalog delovnega mesta.

(4) Če projektno ali delovno skupino imenuje vlada, soglasje predstojnika za delo javnega uslužbenca, ki dela v organu državne uprave, v njej ni potrebno.

(5) Če gre za večji obseg dela, se lahko sklene med organoma pisni sporazum o načinu financiranja dela javnega uslužbenca.

110. člen

(opravljanje dela v primeru naravne in druge nesreče)

(1) Po odločitvi predstojnika mora javni uslužbenec v primeru naravne in druge nesreče, če se taka nesreča pričakuje ali v drugih izjemnih okoliščinah, ko je ogroženo življenje in zdravje ljudi ali premoženje delodajalca, za čas trajanja teh okoliščin opravljati delo, ki ne spada v opis dela njegovega delovnega mesta, ustreza pa njegovi strokovni usposobljenosti in ga je sposoben opravljati ali manj zahtevno delo.

(2) Po odločitvi predstojnika se v primerih iz prejšnjega odstavka lahko začasno spremeni tudi kraj opravljanja dela.

(3) Predstojnik sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena s pisnim sklepom, s katerim se določi vrsto in obseg, čas trajanja in spremenjeni kraj opravljanja dela. Če gre za opravljanje dela pri drugem organu v okviru istega delodajalca, sklep izdada predstojnika obeh organov.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena javni uslužbenec prejema enako plačo, kot jo prejema na svojem delovnem mestu.

111. člen

(opravljanje drugih dejavnosti)

(1) Najpozneje osem delovnih dni preden javni uslužbenec začne opravljati drugo dejavnost, namenjeno pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi (v nadaljnjem besedilu: druga dejavnost), mora o tem obvestiti predstojnika.

(2) Predstojnik po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka javnemu uslužbencu s sklepom prepove opravljanje druge dejavnosti, če oceni, da:

1. je dejavnost v nasprotju s konkurenčno prepovedjo ali konkurenčno klavzulo po zakonu, ki ureja delovna razmerja;
2. bi opravljanje dejavnosti lahko vplivalo na nepristransko opravljanje dela;
3. bi pri opravljanju dejavnosti lahko zlorabil informacije, do katerih ima dostop pri opravljanju nalog v službi in ki niso javno dostopne;
4. je opravljanje dejavnosti v škodo ugledu organa.

(3) Dolžnost obveščanja iz prvega odstavka tega člena ne velja za:

1. delo v kulturnih, umetniških, športnih, humanitarnih in drugih podobnih društvih ter organizacijah, ki opravljajo dejavnosti, katerih cilj ni pridobivanje dobička;
2. vodenje kmetije;
3. upravljanje z lastnim premoženjem;
4. delovanje v političnih strankah.

(4) Uradnik iz drugega odstavka 91. člena tega zakona ne sme opravljati drugih dejavnosti, razen:

1. znanstvene, raziskovalne, pedagoške, publicistične, kulturne, umetniške, športne, humanitarne in druge podobne dejavnosti;
2. dela v kulturnih, umetniških, športnih, humanitarnih in drugih podobnih društvih ter organizacijah, ki opravljajo dejavnosti, katerih cilj ni pridobivanje dobička;
3. dela sodnega izvedenca, sodnega cenilca, sodnega tolmača oziroma mediatorja;
4. vodenja kmetije;
5. upravljanja z lastnim premoženjem;
6. delovanja v političnih strankah.

(5) V primeru iz 1. in 3. točke prejšnjega odstavka mora uradnik iz drugega odstavka 91. člena tega zakona najpozneje osem delovnih dni preden začne opravljati drugo dejavnost o tem obvestiti predstojnika. Predstojnik s sklepom prepove opravljanje druge dejavnosti, če oceni, da obstajajo razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(6) Če želi javni uslužbenec oziroma uradnik iz drugega odstavka 91. člena tega zakona opravljati znanstveno, raziskovalno, pedagoško in publicistično dejavnost na področju, na katerem opravlja delo in naloge v skladu s pogodbo o zaposlitvi, mora pred začetkom opravljanja dejavnosti pridobiti soglasje predstojnika. Predstojnik zavrne izdajo soglasja, če oceni, da obstajajo razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(7) Pravne osebe, v katerih ima uradnik na položaju iz prejšnjega odstavka ali njegov zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzakonski skupnosti, več kot 5 % delež, ne smejo poslovati z organom, v katerem uradnik dela. Pogodba, sklenjena v nasprotju s prejšnjim stavkom, je nična.

XIII. poglavje IZOBRAŽEVANJE, USPOSABLJANJE IN IZPOPOLNJEVANJE TER KARIERNI RAZVOJ JAVNIH USLUŽBENCEV

112. člen

(izobraževanje v interesu delodajalca)

(1) Javni uslužbenec ima pravico do kandidiranja za napotitev na izobraževanje za pridobitev dodatne izobrazbe v interesu delodajalca (v nadaljnjem besedilu: nadaljnje izobraževanje).

(2) Napotitev na nadaljnje izobraževanje se izvaja po izvedenem internem natečaju, ki ga objavi predstojnik, če so zagotovljena finančna sredstva.

(3) Pravice in obveznosti javnega uslužbenca, ki je napoten na nadaljnje izobraževanje, se določijo s pogodbo, ki jo skleneta predstojnik in javni uslužbenec.

(4) Javni uslužbenec, ki je napoten na nadaljnje izobraževanje, mora po končanem izobraževanju ostati v delovnem razmerju pri istem delodajalcu, in sicer najmanj toliko časa, kot je v skladu s študijskim programom trajalo izobraževanje. Če v tem času pogodba o zaposlitvi preneha veljati iz razlogov na strani javnega uslužbenca, ima delodajalec pravico do povrnitve sorazmernega dela plačanih stroškov izobraževanja.

113. člen

(pravica in dolžnost do usposabljanja in izpopolnjevanja)

(1) Javni uslužbenec ima pravico in dolžnost usposabljati se na delovnem mestu in izpopolnjevati svoje strokovno znanje po napotitvi nadrejenega.

(2) Nadrejeni napoti javnega uslužbenca na usposabljanje oziroma izpopolnjevanje v skladu z letnim načrtom iz 114. člena tega zakona. Sredstva za usposabljanje oziroma izpopolnjevanje zagotovi organ.

(3) Pravice in obveznosti javnega uslužbenca, ki je napoten na usposabljanje ali izpopolnjevanje, ki je povezano s stroški, ki presegajo višino dveh povprečnih plač v Republiki Sloveniji, ugotovljenih po uradnih statističnih podatkih za mesec september preteklega leta, se določijo s pogodbo, ki jo skleneta predstojnik in javni uslužbenec.

(4) Javni uslužbenec, ki je v skladu s prejšnjim odstavkom napoten na usposabljanje ali izpopolnjevanje, mora po končanem usposabljanju ali izpopolnjevanju ostati v delovnem razmerju pri istem organu eno leto. Če so stroški usposabljanja ali izpopolnjevanja presegali višino treh povprečnih plač, ugotovljenih po uradnih statističnih podatkih za mesec september preteklega leta, se čas, v katerem mora ostati javni uslužbenec v delovnem razmerju pri istem organu, sorazmerno podaljša, vendar največ do treh let. Če v tem času pogodba o zaposlitvi javnemu uslužbencu preneha veljati iz razlogov na njegovi strani, organ zahteva povrnitev sorazmernega dela plačanih stroškov usposabljanja in izpopolnjevanja.

114. člen

(načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja)

(1) Z načrtom izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja se določijo vsaj vsebine izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja ter višina sredstev, ki so namenjena za nadaljnje izobraževanje in za izvajanje usposabljanja ter izpopolnjevanja.

(2) Načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja za posamezen organ določi predstojnik vsako leto do konca februarja.

115. člen

(evidenca o usposabljanjih in izpopolnjenjih)

(1) Za izdajanje potrdil o udeležbi na usposabljanjih in izpopolnjenjih ter za raziskovalno-analitične in statistične namene se upravlja evidenca o usposabljanjih in izpopolnjenjih, ki jih izvaja ministrstvo, pristojno za javno upravo

(2) Upravljevec evidence o usposabljanjih in izpopolnjenjih je ministrstvo, pristojno za javno upravo.

(3) Evidenca o usposabljanjih in izpopolnjenjih se vodi kot informatizirana zbirka podatkov.

(4) Evidenca o usposabljanjih in izpopolnjenjih vsebuje:

1. podatke o javnem uslužbencu (ime in priimek, EMŠO),
2. naziv organa, v katerem javni uslužbenec dela in
3. podatke o usposabljanju in izpopolnjevanju (naziv usposabljanja in izpopolnjevanja, datum zaključka oziroma opravljanja usposabljanja in izpopolnjevanja, število pedagoških ur, številka potrdila o udeležbi na usposabljanju ali izpopolnjevanju).

(5) Javni uslužbenci, ki se udeležijo usposabljanja ali izpopolnjevanja ali javni uslužbenci, ki v organu, kjer javni uslužbenec, ki se udeleži usposabljanja oziroma izpopolnjevanja, dela, opravljajo organizacijsko-kadrovske naloge, oddajo elektronsko prijavo na usposabljanje in izpopolnjevanje prek spletnega portala ministrstva, pristojnega za javno upravo.

(6) Podatke iz evidence lahko pridobivajo in uporabljajo javni uslužbenci, ki v organu, kjer javni uslužbenec, ki se udeleži usposabljanja ali izpopolnjevanja, dela, opravljajo organizacijsko-kadrovske naloge, in javni uslužbenci ministrstva, pristojnega za javno upravo, ki opravljajo naloge v zvezi z organizacijo in izvedbo usposabljanj in izpopolnjevanj. Vsak udeleženec lahko pridobi iz evidence podatke, ki se nanašajo nanj.

(7) Pri izdelavi raziskovalnih in statističnih analiz ministristvo, pristojno za javno upravo, pridobiva in uporablja podatke iz četrtega odstavka tega člena v anonimizirani obliki.

(8) Podatki iz evidence se hranijo trajno v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

116. člen

(spremljanje strokovnosti dela in kariernega razvoja javnih uslužbencev)

(1) Nadrejeni mora spremljati delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca, skrbeti za njegov karierni razvoj in enkrat letno ob koncu koledarskega leta opraviti o tem razvojni pogovor z vsakim javnim uslužbencem.

(2) Javni uslužbenec ima pravico in dolžnost udeležiti se razvojnega pogovora.

XIV. poglavje PRIPRAVNIŠTVO

117. člen

(pripravnik)

(1) Pripravnik po tem zakonu je oseba, ki nima ustreznih predpisanih delovnih izkušenj in prvič sklene pogodbo o zaposlitvi, ustrežno ravni njene strokovne izobrazbe, z namenom, da se usposobi za samostojno opravljanje dela.

(2) Za pripravnika po tem zakonu se šteje tudi oseba, ki sklene pogodbo o zaposlitvi in se usposablja za samostojno opravljanje dela, če je bila predhodno že zaposlena in še ni končala pripravniške dobe oziroma si ni pridobila dovolj ustreznih delovnih izkušenj za zasedbo delovnega mesta, ustreznega ravni njene izobrazbe. Pripravnik po tem odstavku sklene pogodbo o zaposlitvi za pripravništvo za manjkajoči čas dokončanja pripravniške dobe.

(3) Pripravnik sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas za delovno mesto, na katerem bi lahko opravljal delo neposredno po opravljenem pripravništvu.

(4) Če je pripravnik v času pripravniške dobe opravičeno odsoten več kot en mesec, se mu pripravništvo za čas odsotnosti ustrezno podaljša. Za opravičeno odsotnost se štejejo primeri, ko je pripravnik kljub odsotnosti upravičen do prejemanja nadomestila plače. O podaljšanju pripravništva iz opravičenih razlogov odloči predstojnik.

118. člen

(usposabljanje pripravnika)

(1) V času pripravniške dobe se pripravnik usposablja po individualnem programu, ki ga določi mentor.

(2) Mentor, ki ga imenuje predstojnik, je odgovoren za usposabljanje in spremljanje dela pripravnika med pripravniško dobo.

(3) Po končani pripravniški dobi o opravljenem pripravništvu mentor izdelava pisno mnenje.

119. člen

(trajanje pripravništva)

(1) Trajanje pripravništva, način, potek in program usposabljanja pripravnikov v organih državne uprave in v upravah lokalnih skupnosti določa minister, pristojen za pravosodje.

(2) V drugih državnih organih trajanje pripravništva, način, potek in program usposabljanja pripravnikov določa predstojnik, če zakon ali splošni akt državnega organa ne določa drugače.

120. člen

(sklenitev pogodbe o zaposlitvi)

Po opravljenem pripravništvu se lahko s pripravnikom sklene pogodba o zaposlitvi za uradniško delovno mesto za nedoločen čas brez javnega natečaja, če je bil pripravnik izbran na javnem natečaju ali če gre za pripravnika – štipendista, ki je bil izbran na javnem natečaju.

121. člen

(izvajanje praktičnega usposabljanja)

Praktično usposabljanje dijakov in študentov poteka pod strokovnim vodstvom mentorja, ki ga imenuje predstojnik.

XV. poglavje

NAPREDOVANJE IN PRIZNANJA JAVNIH USLUŽBENCEV

1. Napredovanje uradnikov v nazive

122. člen

(pogoji za napredovanje)

(1) Uradnik lahko na delovnem mestu napreduje v višji naziv.

(2) Uradnik napreduje v višji naziv, če:

1. se naloge na uradniškem delovnem mestu, na katerem dela, lahko opravljajo v višjem nazivu,

2. izpolnjuje pogoje za imenovanje v višji naziv, določene z zakonom, podzakonskim aktom oziroma splošnim aktom delodajalca,

3. se udeleži usposabljanj in izpopolnjevanj, na katera je v časovnem obdobju za napredovanje napoten s strani nadrejenega.

(3) Uradnik vsakokrat napreduje v za eno stopnjo višji naziv:

– v nazive do vključno sedme stopnje po treh letih od zadnjega imenovanja v naziv;

– v nazive od šeste do četrte stopnje po štirih letih od zadnjega imenovanja v naziv;

– v nazive tretje stopnje po petih letih od zadnjega imenovanja v naziv;

– v naziv druge stopnje po sedmih letih od zadnjega imenovanja v naziv;

– v naziv prve stopnje po desetih letih od zadnjega imenovanja v naziv.

(4) Uradnik napreduje v višji naziv in pridobi pravice, ki izhajajo iz višjega naziva, s prvim dnevom naslednjega meseca po izteku časovnega obdobja za napredovanje v naziv.

(5) Postopek preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje uradnikov v višji naziv v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti določa vlada z uredbo. Drugi državni organi uredijo to vprašanje s svojim splošnim aktom.

123. člen

(zadržano napredovanje)

(1) Uradniku se časovno obdobje za napredovanje v višji naziv podaljša za eno leto, če predstojnik na predlog nadrejenega ugotovi, da je uradnik v času od zadnjega imenovanja v naziv delo opravljal bistveno pod pričakovanji pri večini kriterijev za zadržano napredovanje v skladu s zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju. Napredovanje se javnemu uslužbencu ne more zadržati več kot enkrat v posameznem časovnem obdobju za napredovanje.

(2) O zadržanem napredovanju odloči predstojnik s sklepom, ki se izda najkasneje do izpolnitve časovnega obdobja za napredovanje posameznega uradnika. Sklep mora vsebovati obrazložitev z navedbo utemeljenih razlogov za zadržano napredovanje.

(3) Zoper sklep o zadržanem napredovanju lahko uradnik v osmih delovnih dneh od vročitve sklepa zahteva preizkus ute-

meljenosti zadržanja napredovanja pred komisijo, ki jo imenuje predstojnik v roku 15 dni od vložitve zahteve.

(4) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo trije uradniki, ki so imenovani v najmanj enako stopnjo naziva, kot ga ima uradnik, ki je zahteval preizkus.

(5) Uradnik, ki zahteva preizkus, ima pravico do udeležbe v preizkusu zadržanja napredovanja. Komisija opravi preizkus najpozneje v 15 dneh od imenovanja.

(6) O preizkusu se vodi zapisnik. Komisija o preizkusu odloči s sklepom, s katerim potrdi ali razveljavi zadržanje.

(7) Odločitev komisije je dokončna.

(8) Zoper odločitev komisije lahko uradnik v 30 dneh od vročitve sklepa pred pristojnim delovnim sodiščem uveljavlja sodno varstvo.

124. člen

(pospešeno napredovanje)

(1) V eno stopnjo višji naziv lahko napreduje uradnik po izpolnitvi najmanj polovice časovnega obdobja za napredovanje, če predstojnik na predlog nadrejenega ugotovi, da je uradnik v času od zadnjega imenovanja v naziv delo opravljal bistveno nad pričakovanji pri večini kriterijev za pospešeno napredovanje v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(2) O pospešenem napredovanju odloči predstojnik s sklepom, ki mora vsebovati obrazložitev z navedbo utemeljenih razlogov za pospešeno napredovanje.

2. Priznanja javnih uslužbencev

125. člen

(pogoji za podeljevanje priznanj)

(1) Za dolgoletno strokovno delo, posebne delovne uspehe, dosežene na posameznih področjih dela ali pri opravljanju delovnih nalog, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti poslovanja ter krepitvi ugleda organa, zmanjšanju stroškov poslovanja ali skrajševanju delovnih postopkov, se javnim uslužbencem podeljujejo priznanja in denarna nagrada.

(2) Denarna nagrada se lahko podeli do višine povprečne mesečne bruto plače v Republiki Sloveniji za mesec pred mesecem, ko je bila sprejeta odločitev o podelitvi denarne nagrade. Znesek posamezne denarne nagrade določi predstojnik.

(3) Vrste priznanj in postopek podeljevanja priznanj ter denarnih nagrad v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.

(4) V drugih državnih organih vrste priznanj in postopek podeljevanja priznanj ter denarnih nagrad določi predstojnik s splošnim aktom.

XVI. poglavje

DISCIPLINSKA IN ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST

1. Disciplinska odgovornost

126. člen

(disciplinska odgovornost in postopek)

(1) Javnemu uslužbencu, ki krši pogodbene ali druge obveznosti iz delovnega razmerja, predstojnik ali od njega pooblaščen disciplinska komisija v primeru ugotovljene disciplinske odgovornosti izreče disciplinsko sankcijo, kot je določena v kolektivni pogodbi na ravni dejavnosti ali poklica.

(2) Pred izrekom disciplinske sankcije predstojnik ali od njega pooblaščen disciplinska komisija javnega uslužbenca pisno seznanj z očitanimi kršitvami in mu omogoči, da se v razumnem roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni, o njih izjavi, razen če obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo od delodajalca neupravičeno pričakovati, da javnemu uslužbencu to omogoči.

(3) V disciplinskem postopku lahko po pooblastilu javnega uslužbenca sodeluje sindikat ali delavski zaupnik ali druga oseba.

(4) Dokončen disciplinski ukrep se vpiše v centralno kadrovske evidenco. Javnemu uslužbencu, ki v enem letu od dneva dokončnosti izreka disciplinskega ukrepa ne stori nobene disciplinske kršitve, se disciplinski ukrep izbriše iz centralne kadrovske evidence in se šteje, da mu nikoli ni bil izrečen.

(5) Posamezna vprašanja disciplinskega postopka in sankcij se uredijo s kolektivno pogodbo na ravni dejavnosti ali poklica.

127. člen

(zastaranje)

(1) Uvedba disciplinskega postopka zastara v enem mesecu od dneva, ko je predstojnik izvedel za disciplinsko kršitev in storilca ter v dveh mesecih od dneva, ko je bila kršitev storjena.

(2) Vodenje disciplinskega postopka zastara v dveh mesecih od dneva, ko je predstojnik izvedel za disciplinsko kršitev in storilca ter v štirih mesecih od dneva, ko je bila kršitev storjena.

(3) V zastaralni rok za uvedbo in vodenje disciplinskega postopka se ne vštevata rok za vlaganje pravnega sredstva iz četrtega odstavka 23. člena in rok za odločanje o pravnem sredstvu iz drugega odstavka 40. člena tega zakona.

(4) Izvršitev disciplinske sankcije zastara v 30 dneh od dneva dokončnosti sklepa o disciplinski odgovornosti.

2. Odškodninska odgovornost

128. člen

(odškodninska odgovornost javnega uslužbenca)

(1) Javni uslužbenec je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo protipravno povzroči delodajalcu pri delu ali v zvezi z delom namenoma ali iz hude malomarnosti.

(2) Za škodo, ki jo na delu ali v zvezi z delom protipravno povzroči javni uslužbenec tretji osebi, je nasproti tej osebi odškodninsko odgovoren delodajalec.

(3) Tretja oseba lahko kot oškodovanec zahteva povračilo škode tudi od tistega, ki ji je protipravno povzročil škodo, če je bila škoda povzročena namenoma.

(4) Če je javni uslužbenec oproščen odškodninske odgovornosti po šestem odstavku 105. člena tega zakona, je odškodninsko odgovoren nadrejeni, ki je izdal odredbo oziroma navodilo.

129. člen

(škoda, povzročena delodajalcu)

(1) O višini in načinu povrnitve škode, ki jo javni uslužbenec povzroči delodajalcu, je mogoč pisni dogovor med predstojnikom in javnim uslužbencem kot povzročiteljem škode.

(2) Pisni dogovor je izvršilni naslov.

(3) Če bi ugotavljanje višine škode povzročilo nesorazmerne stroške in so primeri škodnih dejanj in višina pavšalne odškodnine določeni v kolektivni pogodbi, se odškodnina odmeri v pavšalnem znesku.

130. člen

(regresni zahtevek delodajalca)

(1) Za izplačano odškodnino za škodo, ki jo je javni uslužbenec na delu ali v zvezi z delom namenoma povzročil tretji osebi, uveljavlja delodajalec, ki je škodo izplačal, regresni zahtevek za poplačilo celotne izplačane odškodnine.

(2) Za izplačano odškodnino za škodo, ki jo je na delu ali v zvezi z delom iz hude malomarnosti povzročil javni uslužbenec tretji osebi, uveljavi delodajalec, ki je škodo izplačal, regresni zahtevek za poplačilo celotne izplačane odškodnine ali za delno poplačilo.

(3) Za regresni zahtevek se uporabljajo določbe 128. in 129. člena tega zakona.

131. člen

(odškodninska odgovornost delodajalca)

(1) Če je javnemu uslužbencu povzročena škoda pri delu ali v zvezi z delom pri organu, jo mora povrniti delodajalec po splošnih načelih civilnega prava.

(2) Odškodninska odgovornost se nanaša tudi na škodo, ki jo delodajalec povzroči javnemu uslužbencu s kršenjem pravic iz delovnega razmerja.

(3) O višini in načinu povrnitve škode je mogoč pisni dogovor med predstojnikom in javnim uslužbencem, kateremu je bila povzročena škoda. Pisni dogovor je izvršilni naslov.

(4) Če bi ugotavljanje višine škode povzročilo nesorazmerne stroške in so primeri škodnih dejanj in višina pavšalne odškodnine določeni v kolektivni pogodbi, se odškodnina odmeri v pavšalnem znesku.

(5) V primerih kršitve prepovedi diskriminacije ali trpinčenja na delovnem mestu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

XVII. poglavje
PREMESTITEV

132. člen

(pogoji za premestitev)

(1) Javni uslužbenec, ki ima pogodbo o zaposlitvi sklenjeno za nedoločen čas, se v okviru istega delodajalca premesti na drugo delovno mesto zaradi delovnih potreb (brez soglasja) ali s soglasjem oziroma na lastno željo. Premestitev je mogoča na ustrezno delovno mesto, za katero javni uslužbenec izpolnjuje predpisane pogoje in ga je sposoben opravljati. Premestitev je lahko trajna ali začasna.

(2) Uradnika je mogoče trajno premestiti na uradniško delovno mesto, ki se lahko opravlja najmanj v nazivu iste stopnje, razen če je premestitev izvedena iz razloga nesposobnosti za uradniško delovno mesto ali iz poslovnega razloga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je uradnika mogoče, če s tem soglaša, trajno premestiti na manj zahtevno uradniško delovno mesto, pri čemer se ga imenuje v najvišji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na delovnem mestu, na katerega je premeščen.

(4) Začasna premestitev lahko traja največ dve leti. Javni uslužbenec po izteku dveh let ne more biti ponovno začasno premeščen na isto delovno mesto. Trimesečna ali krajša prekinitve začasne premestitve ne pomeni prekinitve dveletnega obdobja. Izjemoma lahko začasna premestitev traja več kot dve leti, če gre za premestitev na delovna mesta, vezana na osebno zaupanje funkcionarja (delovna mesta v kabinetu).

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena je uradnika mogoče, če s tem soglaša, začasno ali trajno premestiti na strokovno-tehnično delovno mesto. V primeru začasne premestitve uradniku naziv miruje in se mu čas opravljanja dela na strokovno-tehničnem delovnem mestu, na katero je premeščen, všteva v napredovalno obdobje. Uradnika je mogoče, če s tem soglaša, tudi trajno premestiti na strokovno-tehnično delovno mesto, za katero je zahtevana ista raven izobrazbe, ki jo uradnik ima. Uradniku v tem primeru naziv miruje.

(6) Uradnika je mogoče začasno premestiti tudi na zahtevnejše delovno mesto, na katerem se opravljajo zahtevnejše naloge v višjem nazivu. Uradnik mora izpolnjevati pogoje glede predpisane izobrazbe za takšno delovno mesto, vendar se ga ne imenuje v višji naziv, temveč se mu za čas premestitve določijo pravice glede na višji naziv.

(7) V času od sprožitve natečajnega postopka do dneva nastopa dela uradnika se na prosto uradniško delovno mesto lahko začasno premesti strokovno-tehnični uslužbenec iz istega organa, če izpolnjuje predpisane pogoje za takšno delovno mesto in ga je sposoben opravljati ter je to potrebno zaradi nemotenega poteka dela v organu. Strokovno-tehnični uslužbenci, ki so začasno premeščeni na uradniško delovno mesto,

niso imenovani v naziv; v aneksu k pogodbi o zaposlitvi ali v sklepu o premestitvi se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice in obveznosti javnega uslužbenca.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena je javnega uslužbenca, ki ima sklenjeno pogodbo za določen čas na podlagi 3. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona, mogoče premestiti na drugo delovno mesto, na katerem se opravljajo naloge v okviru projekta, za katerega je javni uslužbenec sklenil pogodbo o zaposlitvi za določen čas.

(9) Soglasje javnega uslužbenca k premestitvi se izkazuje s podpisom aneksa k pogodbi o zaposlitvi.

(10) Za javne uslužbenca se ne uporablja določba zakona o delovnih razmerjih, ki ureja odpoved s ponudbo nove pogodbe.

133. člen

(premestitev zaradi delovnih potreb)

(1) Zaradi delovnih potreb se javni uslužbenec premesti na prosto uradniško delovno mesto ali strokovno-tehnično delovno mesto pri istem ali drugem organu, če:

1. so podani poslovni razlogi iz drugega odstavka 141. člena tega zakona;

2. je ugotovljeno, da je javni uslužbenec nesposoben za svoje delovno mesto;

3. predstojnik oceni, da je to potrebno za izvršitev nalog organa, za izboljšanje organizacije dela ali za učinkovitejšo oziroma smotrnejšo razporeditev javnih uslužbencev glede na njihovo strokovno znanje in strokovno usposobljenost;

4. se trajno spremeni obseg dela ali racionalizirajo delovni postopki in javni uslužbenec nima več polne delovne obremenitve;

5. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(2) Premestitev zaradi delovnih potreb je na območju Republike Slovenije dopustna le, če kraj opravljanja dela v primeru premestitve od dotedanjega kraja opravljanja dela ni oddaljen več kot 70 km ali če je novi kraj opravljanja dela bližje kraju, iz katerega javni uslužbenec prihaja na delo.

134. člen

(omejitve premestitev)

Premestitev javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb ni dopustna v času začasne nezmožnosti za delo zaradi njegove bolezni ali poškodbe, med nosečnostjo in med dopustom v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo.

135. člen

(postopek premestitve zaradi delovnih potreb)

(1) Premestitev zaradi delovnih potreb se opravi s sklepom o premestitvi, če javni uslužbenec s premestitvijo ne soglaša. Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v okviru istega organa izda predstojnik, sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v drug organ pa sporazumno predstojnika obeh organov.

(2) Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb vsebuje kraj in dan začetka dela na drugem delovnem mestu ter pravice in obveznosti, povezane z novim delovnim mestom. V sklepu morajo biti razlogi iz prvega odstavka 133. člena tega zakona vsebinsko obrazloženi.

(3) Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v okviru organov državne uprave lahko izda tudi vlada na predlog predstojnika organa, v katerega naj bi bil javni uslužbenec premeščen; pri tem je treba upoštevati delovne potrebe obeh organov.

(4) Premestitev začne učinkovati z dnem, ki je določen v sklepu o premestitvi, vendar ne prej kot sedmi dan po vročitvi sklepa o premestitvi.

(5) Če je bil javni uslužbenec premeščen začasno, ima ob poteku roka začasne premestitve pravico vrnitve na delovno mesto, na katerem je delo opravljal pred premestitvijo.

136. člen

(postopek premestitve na lastno željo ali s soglasjem)

(1) Premestitev na lastno željo ali s soglasjem javnega uslužbenca se izvede s sklenitvijo aneksa k pogodbi o zaposlitvi, ki ga, če gre za premestitev v drug organ, na strani delodajalca skleneta predstojnika obeh organov. Ob premestitvi predstojnik in javni uslužbenec skleneta novo pogodbo o zaposlitvi, v kateri uredita pravice in obveznosti iz delovnega razmerja.

(2) O premestitvi na željo javnega uslužbenca v drug organ znotraj organov državne uprave lahko brez soglasja organa, v katerem dela javni uslužbenec, ki želi biti premeščen, odloči vlada. Aneks k pogodbi o zaposlitvi v tem primeru na strani delodajalca sklene predstojnik organa, v katerega je javni uslužbenec premeščen.

137. člen

(nadaljevanje delovnega razmerja)

V primeru premestitve iz enega v drug organ pri istem delodajalcu se delovno razmerje nadaljuje.

XVIII. poglavje

PRENEHANJE VELJAVNOSTI POGODBE O ZAPOSLOTVI

1. Ukinitve organa in prenos nalog

138. člen

(ukinitve organa in prenos nalog)

(1) Če se organ ukine, prevzame organ, v katerega delovno področje preidejo naloge, vse javne uslužbenke. Pogodba o zaposlitvi javnim uslužbencem ne preneha. Javni uslužbenci se razporedijo na enaka delovna mesta.

(2) Če naloge organa, ki je bil ukinjen, ne preidejo na drug organ, preneha javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi pod pogoji, določenimi v tem poglavju (poslovni razlog). Organ v tem primeru dokončno preneha delovati šele, ko predstojnik izvede postopek v zvezi z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga.

(3) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, ko pride do ukinitve notranje organizacijske enote organa ali prenosa nalog z enega na drug organ, pa ne pride do ukinitve organa.

(4) Če prevzame naloge državnega organa uprava lokalne skupnosti ali obratno, pogodba o zaposlitvi javnim uslužbencem preneha veljati in se z naslednjim dnem ponovno sklene pri novem delodajalcu brez objave oziroma javnega natečaja, pri čemer javni uslužbenci obdržijo enakovredna delovna mesta in vse pravice, pridobljene s pogodbo o zaposlitvi pri prejšnjem delodajalcu oziroma z odločbo.

(5) Če se naloge organa prenesejo na osebo javnega prava ali drugo pravno ali fizično osebo, se zagotovi prevzem vseh javnih uslužbenec, ki so opravljali te naloge v organu. Pogodba o zaposlitvi javnim uslužbencem preneha veljati in se z naslednjim dnem ponovno sklene pri novem delodajalcu brez objave, pri čemer javni uslužbenci obdržijo enakovredna delovna mesta in vse pravice, pridobljene s pogodbo o zaposlitvi pri prejšnjem delodajalcu oziroma z odločbo.

2. Splošne določbe o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi

139. člen

(načini prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi)

(1) Pogodba o zaposlitvi javnega uslužbenca preneha veljati na načine, ki jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja, po tem zakonu pa tudi v naslednjih primerih:

1. če javni uslužbenec ne opravi ustreznega strokovnega izpita, ki je bil kot pogoj določen v pogodbi o zaposlitvi, razen če ga ne opravi zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani; pogodba o zaposlitvi mu preneha veljati s sklepom, ki ga izda predstoj-

nik naslednji dan po preteku roka, določenega s pogodbo o zaposlitvi;

2. če je s pravnomočno sodbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen več kot šest mesecev zavora; pogodba o zaposlitvi mu preneha veljati s sklepom, ki ga izda predstojnik najkasneje 15. dan po vročitvi pravnomočne sodbe delodajalcu;

3. če je s pravnomočno sodbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storjeno na delovnem mestu ali v zvezi z opravljanjem dela; pogodba o zaposlitvi mu preneha veljati s sklepom, ki ga izda predstojnik najkasneje 15. dan po vročitvi pravnomočne sodbe delodajalcu;

4. na drug način, če tako določa zakon.

(2) Med razloge iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje nastanek višje sile ali upravičena odsotnost z dela zaradi bolezni oziroma druga odsotnost, daljša od enega meseca, v času katere prejema nadomestilo plače v skladu z zakonom. Javnemu uslužbencu se rok za opravo izpita iz 1. točke prvega odstavka tega člena lahko ustrezno podaljša, vendar največ za toliko časa, kolikor je trajala upravičena odsotnost javnega uslužbenca.

(3) Z dnem prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi uradniku ugasneta naziv in položaj.

(4) Za posamezne načine prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi se uporablja zakon, ki ureja delovna razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

140. člen

(vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi)

Odpoved pogodbe o zaposlitvi se vroči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

3. Posebnosti redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi

3.1. Poslovni razlog

141. člen

(redna odpoved pogodbe o zaposlitvi in premestitev iz poslovnih razlogov)

(1) Glede razlogov za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, temveč določbe tega zakona.

(2) Če zaradi zmanjšanja obsega javnih nalog, spremembe načina izvajanja javnih nalog, iz organizacijskih, strukturnih, javnofinančnih ali podobnih razlogov, pride do prenehanja potreb po opravljanju dela javnega uslužbenca pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: poslovni razlog), se javni uslužbenec v skladu s 143. členom tega zakona premesti na drugo delovno mesto ali pa se mu redno odpove pogodba o zaposlitvi.

(3) Podlaga za premestitev na drugo delovno mesto ali redno odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga je sprememba akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(4) K spremembi akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest mora biti priložena obrazložitev, ki vsebuje razloge in cilje spremembe akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest, analizo delovnih opravil in delovnih postopkov ter število in strukturo delovnih mest in število javnih uslužbenec.

(5) Pred sprejetjem spremembe akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest organa državne uprave predstojnik predlog akta in obrazložitev iz prejšnjega odstavka posreduje v soglasje vladi.

(6) S spremembo akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest in z obrazložitvijo iz četrtega odstavka tega člena mora predstojnik seznaniti reprezentativne sindikate v organu, ki lahko podajo k analizi delovnih opravil in delovnih postopkov mnenje. Usklajevanje spremembe akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest z reprezentativnimi sindikati v organu se izvede v skladu z določbami 27. člena tega zakona.

142. člen

(program razreševanja presežnih javnih uslužbencev)

(1) Glede programa razreševanja presežnih javnih uslužbencev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, pri čemer se za ugotavljanje, ali sprememba akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest iz prejšnjega člena prizadene večje število javnih uslužbencev, upošteva število javnih uslužbencev in presežnih javnih uslužbencev za vsak organ posebej.

(2) Program razreševanja presežnih javnih uslužbencev se za organe, ki so vključeni v interni trg dela, pripravi tako, da se upoštevajo kadrovske potrebe vseh organov, ki so vključeni v interni trg dela.

143. člen

(ugotavljanje možnosti premestitve iz poslovnega razloga)

(1) Glede ugotavljanja možnosti premestitve iz poslovnega razloga se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, temveč določbe tega zakona.

(2) Uradnik, ki opravlja naloge na delovnem mestu, ki ni več potrebno, se premesti na delovno mesto, ki se opravlja v nazivu iste stopnje, za katero izpolnjuje predpisane pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen, če je tako delovno mesto v organu prosto; strokovno-tehnični uslužbenec se premesti na delovno mesto, ki je ovrednoteno z najmanj enako osnovno plačo in za katero izpolnjuje predpisane pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen, če je tako delovno mesto v organu prosto.

(3) Če presežnega javnega uslužbenca ni mogoče premestiti v skladu s prejšnjim odstavkom, se mu lahko zagotovi poklicna prekvalifikacija ali dokvalifikacija, na podlagi katere izpolni predpisane pogoje oziroma se usposobi za prosto delovno mesto v organu.

(4) Če uradnika v organu ni mogoče premestiti v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, ima pravico do premestitve na delovno mesto, ki se opravlja v nazivu istega kariernega razreda ali prvega nižjega kariernega razreda, za katero izpolnjuje predpisane pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen, če je tako delovno mesto v organu prosto. Uradnik se v tem primeru razreši naziva in imenuje v najvišji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na delovnem mestu, na katero je premeščen.

(5) Če javnega uslužbenca ni mogoče premestiti na drugo delovno mesto v organu v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena, se ga uvrsti na interni trg dela. Če v 30 dneh javnega uslužbenca ni možno v skladu s pogoji iz drugega odstavka tega člena premestiti na ustrezno delovno mesto, se mu odpove pogodba o zaposlitvi. Če pride do premestitve v času trajanja odpovednega roka, se odpoved s soglasjem javnega uslužbenca preklicuje. Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena ugotavlja predstojnik organa, v katerem je prosto ustrezno delovno mesto.

(6) Javni uslužbenec ima v primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga pravico do odpravnine in druge pravice v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivno pogodbo.

(7) Glede premestitve velja omejitev iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, pri čemer je delodajalec dolžan javnemu uslužbencu ponuditi tudi premestitev, ki presega te omejitve, javni uslužbenec pa lahko izbira med premestitvijo in odpravnino.

3.2. Razlog nesposobnosti

144. člen

(redna odpoved pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti)

(1) Glede opredelitve nesposobnosti, postopka redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti in odpravnine se ne uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, temveč določbe tega zakona.

(2) Javni uslužbenec je nesposoben za svoje uradniško delovno mesto ali strokovno-tehnično delovno mesto, če:

1. po obsegu ali strokovnosti dela ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov. Šteje se, da javni uslužbenec ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov, če ne opravlja dela v razumno določenih ali dogovorjenih rokih oziroma naloženega dela ne opravlja strokovno in kakovostno;

2. iz razlogov, ki so na njegovi strani, ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za delovno mesto, ki ga opravlja, ali v določenem roku ne izpolni pogojev za delovno mesto, ki se spremenijo na podlagi zakona.

(3) Uradnik je nesposoben za položaj, če:

1. organ ali organizacijska enota, ki jo vodi, ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov, ki bi zagotavljali kakovostno in učinkovito delovanje organa ali organizacijske enote v skladu s programom dela organa. Šteje se, da organ ali organizacijska enota ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov, če ne opravlja dela v določenih ali dogovorjenih rokih oziroma naloženega dela ne opravlja strokovno in kakovostno;

2. na delovnem področju organa ali organizacijske enote, ki jo vodi, prihaja do ponavljajočih napak pri poslovanju oziroma če pride do hujše strokovne napake pri poslovanju.

(4) Šteje se, da uradnik ni nesposoben za položaj iz razloga po 1. ali 2. točki prejšnjega odstavka, če dokaže, da je s skrbnostjo dobrega strokovnjaka storil vse, kar je bilo v njegovi pristojnosti, da bi preprečil, odpravil oziroma odvrnil slabo delovanje organa ali napake organizacijske enote, ki jo vodi.

(5) V primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti mora predstojnik podati odpoved najkasneje v treh mesecih od seznanitve s poročilom iz četrtega odstavka 145. člena tega zakona.

145. člen

(postopek ugotavljanja nesposobnosti)

(1) Postopek ugotavljanja nesposobnosti iz 1. točke drugega odstavka in tretjega odstavka prejšnjega člena na obrazloženi predlog nadrejenega, če nižjega nadrejenega ni, pa na podlagi lastne predhodne obrazložene ugotovitve, začne predstojnik s sklepom o uvedbi postopka. V sklepu se določi tudi, kdo nadalje spremlja delo javnega uslužbenca in čas spremljanja. Zoper sklep o uvedbi postopka ugotavljanja nesposobnosti ni pritožbe.

(2) Predstojnik na zahtevo javnega uslužbenca o začetku postopka ugotavljanja nesposobnosti obvesti reprezentativni sindikat v organu ali sindikat, katerega član je.

(3) Postopka ni mogoče začeti v času:

- starševskega dopusta,
- začasnih odsotnosti z dela zaradi nezmožnosti za delo zaradi bolezni ali poškodbe,
- pripravištva,
- poskusnega dela,
- prvih šestih mesecev po premestitvi na drugo delovno mesto zaradi delovnih potreb.

(4) Delo javnega uslužbenca se spremlja največ 30 delovnih dni ter se o tem pripravi poročilo. Čas spremljanja se lahko podaljša v primeru začasnih odsotnosti javnega uslužbenca z dela.

(5) Po izvedenem postopku spremljanja dela se javnemu uslužbencu z namenom pisne seznanitve z ugotovitvami pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka in vabilo na zagovor v razumnem roku. Rok ne sme biti krajši od treh delovnih dni, razen če obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi bilo od predstojnika neupravičeno pričakovati, da javnemu uslužbencu to omogoči.

146. člen

(premetitev v primeru ugotovljene nesposobnosti)

(1) Glede možnosti premestitve iz razloga nesposobnosti se ne uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, temveč določbe tega zakona.

(2) Javni uslužbenec, za katerega se ugotovi, da je nesposoben za svoj položaj oziroma za svoje delovno mesto, se s sklepom premesti na prosto delovno mesto v organu, za katero

izpolnjuje predpisane pogoje in ga je po presoji predstojnika sposoben opravljati.

(3) Če je javni uslužbenec ob vročitvi sklepa o premestitvi iz prejšnjega odstavka odsoten z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni ali poškodbe, premestitev učinkuje z dnem, ko se javni uslužbenec vrne na delo oziroma bi se moral vrniti na delo, najkasneje pa s potekom treh mesecev od vročitve sklepa.

147. člen

(odpoved pogodbe o zaposlitvi)

(1) Če javnega uslužbenca ni možno premestiti na drugo delovno mesto v organu, se ga uvrsti na interni trg dela. Če v 30 dneh ne pride do premestitve javnega uslužbenca v drug organ, se mu odpove pogodba o zaposlitvi.

(2) Javnemu uslužbencu, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti, in je ob poteku odpovednega roka odsoten z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni ali poškodbe, preneha pogodba o zaposlitvi z iztekom zadnjega dne odsotnosti z dela zaradi začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni ali poškodbe, najkasneje pa s potekom šestih mesecev po izteku odpovednega roka.

(3) Sindikat iz drugega odstavka 145. člena tega zakona o nameravani redni odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti lahko poda svoje mnenje v roku šestih dni od obvestitve iz drugega odstavka 145. člena tega zakona. Če meni, da za odpoved ni utemeljenih razlogov ali da postopek ni bil izveden v skladu z zakonom, poda pisno negativno mnenje.

148. člen

(odpravnina)

Javnemu uslužbencu ob odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti pripada odpravnina v višini:

1. povprečne plače v Republiki Sloveniji za mesec pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, če je javni uslužbenec zaposlen pri delodajalcu do 15 let;

2. dveh povprečnih plač v Republiki Sloveniji za mesec pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, če je javni uslužbenec zaposlen pri delodajalcu več kot 15 let.

4. Pravica do vrnitve

149. člen

(pravica do vrnitve)

(1) Predstojnik in javni uslužbenec se lahko dogovorita o začasni odsotnosti javnega uslužbenca in njegovi pravici do vrnitve. V času začasne odsotnosti javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi v organu, v katerem je sklenil dogovor, preneha veljati.

(2) Javni uslužbenec je na podlagi dogovora oziroma dogovorov iz prejšnjega odstavka lahko odsoten največ 6 let brez možnosti podaljšanja, razen v primeru, ko je dogovor sklenjen zaradi izvolitve oziroma imenovanja na funkcijo ali pridobitve položaja iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, ko se odsotnost lahko podaljša.

(3) Dogovor iz prvega odstavka tega člena vsebuje najmanj datum vrnitve, morebitno možnost predčasne vrnitve, pravice in obveznosti v primeru predčasne vrnitve ter način obveščanja o vseh bistvenih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na dogovor.

(4) Predstojnik je dolžan javnega uslužbenca obvestiti o okoliščinah iz drugega odstavka 141. člena tega zakona, če bi lahko vplivale na njegovo pravico do vrnitve.

(5) Javni uslužbenec ima pravico do vrnitve v organ, v katerem je sklenil dogovor, in sicer v dogovorjenem roku. Uradnik se brez javnega natečaja vrne na delovno mesto, ki se opravlja v nazivu iste stopnje, ki ga je dosegel pred sklenitvijo dogovora iz prvega odstavka tega člena in za katero izpolnjuje predpisane pogoje. Strokovno-tehnični uslužbenec se vrne na delovno mesto, ki je ovrednoteno z najmanj enako osnovno plačo, kot jo

je imel pred sklenitvijo dogovora iz prvega odstavka tega člena in za katero izpolnjuje predpisane pogoje.

(6) Če delovnega mesta iz prejšnjega odstavka zaradi razlogov iz drugega odstavka 141. člena tega zakona ni, se izvede postopek v skladu s 143. členom tega zakona.

XIX. poglavje

PRISTOJNOSTI NA PODROČJU SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

150. člen

(pristojnosti ministrstva, pristojnega za javno upravo)

(1) Ministrstvo, pristojno za javno upravo:

1. nadzira izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ter skrbi za njihovo pravilno izvajanje;

2. vodi centralno kadrovske evidenco in evidenco internege trga dela za organe državne uprave;

3. usklajuje predloge kadrovskega načrta za organe državne uprave v skladu s tem zakonom;

4. skrbi za usklajeno in nadzirano izvajanje tretjega odstavka 141. člena tega zakona na ravni organov državne uprave;

5. pomaga in svetuje organom na področju ravnanja s kadri;

6. izvaja naloge v zvezi s podeljevanjem štipendij v organih državne uprave;

7. opravlja naloge s področja presoje osebnih sposobnosti in veščin, določenih za opravljanje dela na delovnih mestih v organih državne uprave in tudi v drugih državnih organih ter upravah lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela;

8. opravlja naloge na področju usposabljanja in izpopolnjevanja javnih uslužbencev;

9. izvaja strokovne izpite in priprave nanje v skladu s predpisi;

10. opravlja strokovna in administrativna opravila za komisijo za pritožbe pri vladi in uradniški svet;

11. z izobraževalnimi zavodi usklajuje možnosti za izvajanje teoretičnega in praktičnega usposabljanja dijakov in študentov v organih državne uprave;

12. opravlja druge zadeve na področju sistema javnih uslužbencev v organih oziroma na področju ravnanja s kadri v skladu z zakonom;

13. o opravljenih nadzorih in ukrepih inšpektorjev za sistem javnih uslužbencev enkrat letno poroča vladi.

(2) Sredstva za izvajanje obveznih usposabljanj, obveznih priprav na strokovne izpite in za izvajanje strokovnih izpitov, ki so na podlagi zakona pogoj za opravljanje nalog na delovnem mestu, za katero ima javni uslužbenec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi in za izvedbo katerih je pristojno ministrstvo, pristojno za javno upravo (v nadaljevanju: obvezna usposabljanja, priprave in izpiti), se za zaposlene pri neposrednih proračunskih uporabnikih državnega proračuna zagotovijo na proračunski postavki ministrstva, pristojnega za javno upravo.

(3) Predstojnik neposrednega proračunskega uporabnika najkasneje do konca aprila tekočega leta ministrstvu, pristojnemu za javno upravo, sporoči podatke o številu načrtovanih udeležb javnih uslužbencev na obveznih usposabljanjih, pripravah in izpiti iz prejšnjega odstavka za naslednje leto. Prejete podatke ministrstvo, pristojno za javno upravo, upošteva pri načrtovanju proračuna za naslednje leto.

(4) Sredstva za izvajanje obveznih usposabljanj, priprav in izpitov iz drugega odstavka tega člena se za zaposlene pri neposrednih uporabnikih proračunov lokalnih skupnosti in pri posrednih uporabnikih državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti zagotovijo v okviru njihovih finančnih načrtov.

(5) Če se napoteni javni uslužbenec iz neopravičenih razlogov ne udeleži obveznih usposabljanj, priprav in izpitov iz drugega odstavka tega člena, stroške krije organ, ki je javnega uslužbenca napotil na obvezno usposabljanje, pripravo ali izpit.

XX. poglavje
URADNIŠKI SVET

151. člen

(naloge uradniškega sveta)

- (1) S tem zakonom se ustanovi uradniški svet.
- (2) Uradniški svet skrbi za izvajanje izbire uradnikov na položajih iz prvega odstavka 72. člena tega zakona in daje vladi ter državnemu zboru mnenja o predpisih, ki urejajo uradniški sistem in položaj uradnikov.
- (3) Uradniški svet v sodelovanju z reprezentativnimi sindikati v organu in strokovnimi združenji javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti sprejme kodeks etike javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti.
- (4) Uradniški svet je pri svojem delu samostojen. Svoje delo opravlja v skladu s poslovnikom, ki ga sprejme sam. Članom uradniškega sveta in posebnim natečajnim komisijam, ki jih imenuje uradniški svet, pripada sejnina, katere višino, način izplačila in zagotavljanje sredstev določi minister, pristojen za javno upravo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.
- (5) Uradniški svet opravlja naloge šest let.

152. člen

(sestava uradniškega sveta)

- (1) Uradniški svet ima dvanajst članov, ki se izvolijo ali imenujejo na naslednji način:
 1. tri člane imenuje predsednik republike izmed strokovnjakov s področja javnega sektorja;
 2. tri člane izvolijo izmed sebe uradniki z nazivom prve in druge stopnje v organih državne uprave;
 3. dva člana imenujejo reprezentativni sindikati dejavnosti oziroma poklicev v organih;
 4. štiri člane imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za javno upravo.
- (2) Predsednika uradniškega sveta izvolijo člani sveta izmed sebe s tajnim glasovanjem z večino glasov vseh članov. Predsednik izmed članov imenuje svojega namestnika.

153. člen

(izvolitev in razrešitev)

- (1) Člani uradniškega sveta se izvolijo ali imenujejo za dobo šest let. Članu uradniškega sveta, ki je bil imenovan ali izvoljen namesto člana, ki mu je predčasno prenehal mandat, poteče mandat z iztekom mandata uradniškega sveta. Uradniški svet se konstituira na prvi seji po imenovanjih in izvolitvi članov v uradniški svet. Prvo sejo uradniškega sveta skliče minister, pristojen za javno upravo, vodi pa jo najstarejši član uradniškega sveta do izvolitve predsednika. Prva seja se opravi najpozneje v 14 dneh po poteku mandata prejšnji sestavi uradniškega sveta.
- (2) Predsedniku ali članu uradniškega sveta predčasno preneha mandat v primeru odstopa ali z razrešitvijo, v primeru iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena pa tudi s prenehanjem statusa uradnika v nazivu prve ali druge stopnje.
- (3) Predsednik ali član uradniškega sveta se razreši z upravno odločbo, če to sam zahteva, če svojih nalog ne opravlja ali jih opravlja nestrokovno ali v nasprotju s poslovnikom uradniškega sveta. O razrešitvi odloča organ, ki je pristojen za imenovanje predsednika oziroma člana uradniškega sveta; o razrešitvi predsednika oziroma člana uradniškega sveta iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena odloča sam uradniški svet.
- (4) Vlada lahko razreši člana uradniškega sveta iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne glede na določbe prejšnjega odstavka.
- (5) Reprezentativni sindikati dejavnosti oziroma poklicev v organih lahko razrešijo člana uradniškega sveta iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena.

154. člen

(volitve v uradniški svet)

- (1) Volitve članov uradniškega sveta iz 2. točke prvega odstavka 152. člena tega zakona razpiše predsednik republike najmanj tri mesece pred iztekom mandata uradniškega sveta.
- (2) Če članu uradniškega sveta iz 2. točke prvega odstavka 152. člena tega zakona predčasno preneha mandat, postane član za preostanek mandatne dobe tisti kandidat iz liste kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen kandidat, ki mu je prenehal mandat.
- (3) Če na listi iz prejšnjega odstavka ni več kandidatov, predsednik republike razpiše nadomestne volitve najkasneje en mesec po prenehanju funkcije člana uradniškega sveta.
- (4) Od razpisa volitev do dneva glasovanja mora poteči najmanj 50 dni.
- (5) Volitve članov uradniškega sveta so tajne. Za volitve se smiselno uporabljajo določbe zakona o sodnem svetu, ki urejajo volitve v sodni svet. Volilno komisijo imenuje predsednik republike.

155. člen

(način dela)

- (1) Uradniški svet skrbi za izbiro uradnikov na položajih iz prvega odstavka 72. člena tega zakona z določanjem standardov strokovne usposobljenosti, meril za izbiro in metod preverjanja usposobljenosti.
- (2) Uradniški svet za posamezne postopke javnih natečajev imenuje posebne natečajne komisije. V posebno natečajno komisijo se lahko imenujejo tudi člani uradniškega sveta.
- (3) Poleg članov uradniškega sveta se lahko v posebno natečajno komisijo za izbiro uradnika v organu državne uprave imenujejo uradniki.
- (4) V posebno natečajno komisijo se lahko imenujejo tudi strokovnjaki s področja javne uprave, ravnanja s kadri in s področja, na katerem bo uradnik opravljal vodstvene naloge.
- (5) Podrobnejšo sestavo posebnih natečajnih komisij in njihovo delovanje uredi uradniški svet s poslovnikom.
- (6) Strokovna in administrativna opravila za uradniški svet opravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo. Pri tem organu se zagotavljajo tudi sredstva za delo uradniškega sveta.

XXI. poglavje

NADZOR NAD IZVAJANJEM TEGA ZAKONA

156. člen

(inšpekcija za sistem javnih uslužbencev)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravljajo inšpektorji za sistem javnih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji). Inšpektorji izvajajo tudi nadzor nad povračili stroškov v zvezi z delom in drugimi prejemki iz delovnega razmerja javnih uslužbencev iz prvega odstavka 21. člena tega zakona, določenimi v kolektivni pogodbi in podzakonskem predpisu.

157. člen

(opravljanje nadzora)

- (1) Inšpektor ima pravico vstopiti v prostore organa in vpogledati v vso dokumentacijo in v evidence podatkov v zvezi z delovnim razmerjem javnih uslužbencev. Predstojnik organa inšpektorju zagotovi pogoje za delo in informacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora.
- (2) Inšpektor lahko pridobi in uporabi osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora.
- (3) Inšpektor opravlja preglede po uradni dolžnosti.
- (4) Inšpektor nadzoruje zlasti:
 1. skladnost sistemizacij z zakonom in podzakonskimi predpisi;
 2. skladnost splošnih aktov s področja sistema javnih uslužbencev z zakonom in podzakonskimi predpisi;

3. zakonitost in pravilnost posredovanja podatkov v centralno kadrovske evidenco in vodenja zbirke dokumentov v zvezi s kadrovske evidenco;

4. pravočasnost in pravilnost izdajanja posamičnih aktov;

5. zakonitost pogodb o zaposlitvi;

6. skladnost zaposlovanja s kadrovskim načrtom in siceršnja pravno pravilnost zaposlovanja;

7. vodenje natečajnih postopkov;

8. zakonitost aktov o imenovanju v naziv ali na položaj;

9. vodenje postopkov napredovanja in premestitev;

10. izvajanje določb od tretjega do šestega odstavka 141. člena tega zakona;

11. vodenje postopkov ugotavljanja nesposobnosti javnih uslužbencev za opravljanje dela;

12. izvajanje programov izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja;

13. obračun in izplačilo povračil stroškov v zvezi z delom in drugimi prejemki iz delovnega razmerja, določenimi v kolektivni pogodbi in podzakonskem predpisu.

158. člen

(način dela inšpektorja)

(1) Pooblastilo za opravljanje nadzora se izkazuje s službeno izkaznico. Službena izkaznica vsebuje fotografijo, osebno ime, podpis inšpektorja, registrsko številko izkaznice, navedbo organa, žig, datum izdaje in podpis ministra, pristojnega za javno upravo.

(2) Inšpektor sestavi o opravljenem pregledu zapisnik in ga najkasneje v 30 dneh od opravljenega pregleda pošlje predstojniku organa, v katerem je bil opravljen nadzor, in ministru, pristojnemu za javno upravo.

(3) V osmih dneh od vročitve zapisnika iz prejšnjega odstavka lahko predstojnik vloži ugovor pri ministru, pristojnemu za javno upravo.

159. člen

(ukrepi inšpektorja)

(1) Če inšpektor ugotovi nezakonnosti ali nepravilnosti v poslovanju po tem zakonu, odredi predstojniku organa naslednje ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti:

1. da zagotovi pravice v obsegu, kot so določene z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

2. da sprejme sistemizacijo oziroma spremembe in dopolnitve sistemizacije;

3. da sprejme kadrovske načrte;

4. da sklene pogodbo o zaposlitvi z javnim uslužbencem za delovno mesto, ki je določeno v sistemizaciji;

5. da javnemu uslužbencu izda posamični individualni akt;

6. da začne postopek javnega natečaja za zasedbo prostega uradniškega delovnega mesta na položaju;

7. da sprejme načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja;

8. da opravi razvojni pogovor z javnimi uslužbenci;

9. da javnim uslužbencem v pogodbah o zaposlitvi določi pogoj in rok za opravo strokovnega izpita;

10. da sproži ustrezne postopke v primeru, ko javni uslužbenec ni opravil strokovnega izpita oziroma usposabljanja, ki je določen kot pogoj za zasedbo delovnega mesta;

11. da obračuna in izplača povračilo stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov iz delovnega razmerja javnim uslužbencem v višini in pod pogoji, kot jih določa kolektivna pogodba oziroma podzakonski akt;

12. da glede preveč izplačanih povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov iz delovnega razmerja ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja povračila stroškov v zvezi z delom in druge prejemke iz delovnega razmerja;

13. druge ukrepe, ki so potrebni za odpravo nepravilnosti.

(2) Če inšpektor ugotovi dejanja, ki pomenijo prekrške po tem zakonu, izvede postopek o prekršku.

(3) Inšpektor mora obravnavati vloge javnih uslužbencev in reprezentativnih sindikatov dejavnosti ali poklica oziroma reprezentativnih sindikatov v organu v zadevah iz svoje pristojnosti in vlagatelj obvestiti o svojih ugotovitvah.

XXII. poglavje KAZENSKÉ DOLOČBE

160. člen

(prekrški in globe)

(1) Z globo od 500 eurov do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek predstojnik ali pooblaščen oseba v državnem organu ali upravi lokalne skupnosti, če:

1. sklene pogodbo o zaposlitvi oziroma sprejme odločitev, ki zagotavlja javnemu uslužbencu manj ali več pravic, kot je to določeno z zakonom ali s kolektivno pogodbo (tretji odstavek 16. člena);

2. ne sprejme sistemizacije oziroma če pri vsakem delovnem mestu v sistemizaciji ne določi najmanj opisa nalog in pogojev za zasedbo delovnega mesta (prvi odstavek 20. člena);

3. javnemu uslužbencu ne izda in vroči obrazloženega pisnega sklepa (prvi odstavek 23. člena);

4. krši pravila socialnega partnerstva iz tretjega, četrtega ali petega odstavka 27. člena tega zakona;

5. krši pristojnost za določitev sistemizacije v državnih organih in v upravah lokalnih skupnosti (41. člen) ali k sistemizaciji organa državne uprave ne pridobi soglasja vlade (drugi odstavek 42. člena);

6. z javnim uslužbencem ne sklene pogodbe o zaposlitvi oziroma ne ravna s kadri v skladu s kadrovskim načrtom (prvi odstavek 43. člena);

7. ne sprejme kadrovskega načrta (prvi odstavek 45. člena);

8. javnemu uslužbencu ne omogoči pridobitve podatkov, ki se nanašajo nanj, iz centralne kadrovske evidencije oziroma mu ne omogoči pridobitve podatkov o kadrovskih potrebah iz evidencije internega trga dela (tretji odstavek 52. člena);

9. sklene pogodbo o zaposlitvi za delovno mesto, ki ni sistemizirano v sistemizaciji (prvi odstavek 58. člena);

10. sklene pogodbo o zaposlitvi za uradniško delovno mesto brez predhodno izvedenega javnega natečaja (deveti odstavek 61. člena);

11. v javnem natečaju objavi pogoje za opravljanje dela, ki niso v skladu z zakonom, podzakonskim predpisom, kolektivno pogodbo in sistemizacijo (3. točka prvega odstavka 64. člen);

12. uvrsti v izbirni postopek kandidata, ki pošlje prepozno ali nepopolno prijavo ali na podlagi predloženih dokazil ne izpolnjuje natečajnih pogojev (prvi odstavek 65. člena);

13. natečajnega postopka ne vodi za to pooblaščen javni uslužbenec ali imenovana natečajna komisija (tretji odstavek 66. člena);

14. izbere kandidata, ki se v izbirnem postopku ni izkazal kot najbolj strokovno usposobljen za uradniško delovno mesto (prvi odstavek 70. člena);

15. sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas v nasprotju s prvim odstavkom 76. člena tega zakona ali če ostane javni uslužbenec na delovnem mestu tudi po poteku časa iz 77. člena tega zakona ali če z javnim uslužbencem, ki sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas, sklene pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas na uradniškem delovnem mestu brez javnega natečaja (drugi odstavek 79. člena);

16. javnega uslužbenca, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, premesti na drugo delovno mesto (prvi odstavek 79. člena);

17. imenuje vršilca dolžnosti v nasprotju z devetim in desetim odstavkom 92. člena tega zakona;

18. odredi delo izven opisa delovnega mesta v nasprotju s 106. členom tega zakona;

19. odredi dodatno delo v interesu delodajalca oziroma odredi opravljanje dela v projektni ali delovni skupini v nasprotju s 108. in 109. členom tega zakona;

20. javnega uslužbenca premesti na delovno mesto, za katero ne izpolnjuje predpisanih pogojev in ga ni sposoben opravljati (prvi odstavek 132. člena);

21. javnega uslužbenca premesti na drugo delovno mesto v nasprotju s 133. členom tega zakona;

22. ne seznanj reprezentativnega sindikata v organu s sprejembo akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji

delovnih mest in z obrazložitvijo iz četrtega odstavka 141. člena tega zakona (prvi stavek šestega odstavka 141. člena).

(2) Z globo od 500 eurov do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba poslovnega organa javne agencije, javnega sklada, javnega zavoda ali javnega gospodarskega zavoda, če:

1. sklene pogodbo o zaposlitvi oziroma sprejme odločitev, ki zagotavlja javnemu uslužbencu manj ali več pravic, kot je to določeno z zakonom ali s kolektivno pogodbo (tretji odstavek 16. člena);

2. ne sprejme sistemizacije oziroma če pri vsakem delovnem mestu v sistemizaciji ne določi najmanj opisa nalog in pogojev za zasedbo delovnega mesta (prvi odstavek 20. člena);

3. ne sprejme kadrovskega načrta (drugi odstavek 21. člena).

(3) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje predstojnik ali pooblaščenca oseba v državnem organu ali upravi lokalne skupnosti ali odgovorna oseba poslovnega organa javne agencije, javnega sklada, javnega zavoda ali javnega gospodarskega zavoda, če:

1. ovira ali onemogoči vstop inšpektorja v prostore, ne omogoči inšpektorju ustreznih pogojev za delo ali ne zagotovi dostopa do dokumentacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora (prvi in drugi odstavek 157. člena);

2. ne spoštuje odrejenih ukrepov inšpektorja (prvi odstavek 159. člena).

161. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se v hitrem postopku lahko izreče globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XXIII. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

162. člen

(disciplinska odgovornost)

(1) Javni uslužbenec je odgovoren za disciplinske kršitve obveznosti iz delovnega razmerja.

(2) Disciplinske kršitve so lažje in težje.

(3) Disciplinska odgovornost je podana, če je storil javni uslužbenec disciplinsko kršitev namenoma ali iz malomarnosti.

163. člen

(disciplinske kršitve)

(1) Lažje disciplinske kršitve so:

1. kršitve delovnih obveznosti, določenih s predpisi, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi ter splošnimi in posamičnimi akti organa;

2. nedostojno vedenje do strank ali sodelavcev pri opravljanju dela;

3. obnašanje, ki je v nasprotju s kodeksom etike javnih uslužbencev, sprejetim v skladu s tem zakonom.

(2) Težje disciplinske kršitve so:

1. dejanje na delu ali v zvezi z delom, ki ima znake kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;

2. nezakonito ravnanje pri opravljanju dela;

3. nezakonito ali nenamensko razpolaganje z javnimi sredstvi;

4. prekoračitev, opustitev ali drugačna zloraba pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja;

5. kršitev načela nepristranskosti in politične nevtralnosti;

6. kršitev pravic javnih uslužbencev;

7. kršitev načela varovanja tajnosti;

8. kršitev dolžnosti in omejitev v zvezi s sprejemanjem daril;

9. hudo nedostojno, nasilno ali žaljivo obnašanje do strank ali sodelavcev pri opravljanju dela;

10. ponavljanje lažjih disciplinskih kršitev, ugotovljenih z dokončnim sklepom;

11. kršitev delovnih obveznosti, določenih s predpisi, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi, ki ima težje posledice za stranke ali za poslovanje organa;

12. kršitev obveznosti iz 111. člena tega zakona v zvezi z opravljanjem drugih dejavnosti.

(3) Obstoj dejanja iz 1. točke prejšnjega odstavka se lahko ugotavlja kot predhodno vprašanje v disciplinskem postopku.

164. člen

(disciplinski ukrepi)

(1) Disciplinska ukrepa za lažje disciplinske kršitve sta:

1. opomin;

2. denarna kazen, ki se sme izreči v višini največ 15 % plače za polni delovni čas, izplačane za mesec, v katerem je bila storjena lažja kršitev.

(2) Disciplinski ukrep za težje disciplinske kršitve je denarna kazen, ki se sme izreči v višini 20–30 % plače za polni delovni čas, izplačane za mesec, v katerem je bila storjena težja kršitev.

165. člen

(vpis oziroma izbris disciplinskega ukrepa)

(1) Dokončen disciplinski ukrep se vpiše v kadrovske evidenco.

(2) Javnemu uslužbencu, ki v enem letu od dneva dokončnosti izreka disciplinskega ukrepa za lažjo kršitev oziroma v dveh letih od dneva dokončnosti izreka disciplinskega ukrepa za težjo kršitev ne stori nobene disciplinske kršitve, se disciplinski ukrep izbriše iz kadrovske evidence in se šteje, da ni bil disciplinsko kaznovan.

166. člen

(izbira disciplinskega ukrepa)

(1) Pri izbiri disciplinskega ukrepa se upošteva stopnja odgovornosti javnega uslužbenca, stopnja njegove krivde, teža nastalih posledic ter subjektivne in objektivne okoliščine, v katerih je bila disciplinska kršitev storjena.

(2) Pri izbiri disciplinskega ukrepa se upošteva tudi, ali je bila javnemu uslužbencu že prej izrečena kakšna disciplinska kršitev, kakšna je bila ta kršitev in kakšen ukrep je bil izrečen; pri tem se upoštevajo samo ukrepi, ki niso izbrisani.

167. člen

(zastaranje)

(1) Uvedba disciplinskega postopka za lažjo disciplinsko kršitev zastara v enem mesecu od dneva, ko se je izvedelo za lažjo disciplinsko kršitev in storilca oziroma v dveh mesecih od dneva, ko je bila disciplinska kršitev storjena.

(2) Uvedba disciplinskega postopka za težjo disciplinsko kršitev zastara v treh mesecih od dneva, ko se je izvedelo za težjo disciplinsko kršitev in storilca, oziroma v šestih mesecih od dneva, ko je bila disciplinska kršitev storjena.

(3) V primeru iz 10. točke drugega odstavka 163. člena tega zakona uvedba disciplinskega postopka zastara v šestih mesecih od dneva, ko je zadnji disciplinski sklep postal dokončen.

(4) Izvršitev disciplinskega ukrepa za disciplinske kršitve zastara v dveh mesecih od dneva dokončnosti sklepa.

(5) Zastaranje ne teče v času, ko disciplinskega postopka ni mogoče uvesti oziroma voditi.

(6) Vodenje disciplinskega postopka zastara v vsakem primeru, ko poteče trikrat toliko časa, kot ga zahteva zakon za zastaranje uvedbe disciplinskega postopka, v vsakem primeru pa v enem letu od dneva, ko se je izvedelo za disciplinsko kršitev.

(7) Če ima disciplinska kršitev znake kaznivega dejanja, se za absolutne zastaralne roke smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika.

168. člen

(odločanje o disciplinski odgovornosti)

(1) Disciplinski postopek uvede predstojnik na lastno pobudo ali na predlog osebe, ki je javnemu uslužbencu nadrejena, inšpektorja ali reprezentativnega sindikata v organu.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka mora vsebovati opis očitane disciplinske kršitve in dokazila zanjo. Predstojnik uvede disciplinski postopek, če meni, da obstaja utemeljen sum, da je prišlo do disciplinske kršitve.

(3) Disciplinski postopek se uvede s pisnim sklepom, ki se vroči javnemu uslužbencu. O uvedbi disciplinskega postopka se obvesti reprezentativni sindikat v organu. Zoper sklep ni dovoljena posebna pritožba.

(4) Disciplinski postopek vodi in o disciplinski odgovornosti odloči predstojnik.

(5) Predstojnik lahko za vodenje disciplinskega postopka in za odločanje o disciplinski odgovornosti imenuje disciplinsko komisijo. Člani disciplinske komisije morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 7. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij ter najmanj pet let delovnih izkušenj.

(6) Disciplinske ukrepe izvršuje predstojnik.

(7) V disciplinskem postopku ni mogoče ugotavljati odgovornosti za disciplinsko kršitev, ki ni vsebovana v sklepu o uvedbi postopka.

169. člen

(disciplinski postopek)

(1) V disciplinskem postopku se opravi obravnava, na kateri ima javni uslužbenec pravico do zagovora. Javni uslužbenec se lahko zagovarja sam, po odvetniku, drugem pooblaščenцу ali predstavniku reprezentativnega sindikata v organu, lahko pa se tudi obravnave ne udeleži in pošlje pisen zagovor.

(2) Za vabljenje, vročanje, izvedbo obravnave in zapisnik se v disciplinskem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

(3) Če se v disciplinskem postopku ugotovi, da so podani razlogi za sum, da je javni uslužbenec storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, mora oseba, ki odloča o disciplinski odgovornosti, nemudoma podati ovadbo pristojnemu organu.

170. člen

(center za kadre)

(1) Center za kadre iz 62. člena tega zakona se organizira kot notranja organizacijska enota v okviru ministrstva, pristojnega za javno upravo, do 1. junija 2025.

(2) Za obdobje od 1. januarja 2026 do 1. junija 2026 vlada v enem mesecu od uveljavitve tega zakona določi terminski plan, v okviru katerega organi državne uprave ter drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela, glede na izpolnjevanje pogojev po terminskem planu začnejo izvajati objavo javnega natečaja, preverjanje pogojev za uvrstitev v izbirni postopek in izvajanje prvega dela izbirnega postopka v javnem natečaju preko centra za kadre.

(3) Minister, pristojen za javno upravo, z odredbami, ki jih objavi v uradnem listu, določi datume, od katerih so izpolnjeni pogoji iz terminskega plana za posamezni organ iz prejšnjega odstavka, in od katerih morajo ti organi objavo javnega natečaja, preverjanje pogojev za uvrstitev v izbirni postopek in izvajanje prvega dela izbirnega postopka v javnem natečaju izvajati preko centra za kadre.

(4) Do datumov iz prejšnjega odstavka organi državne uprave ter drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti, ki so pristopili k internemu trgu dela, celoten javni natečaj izvajajo sami.

171. člen

(komisija za pritožbe)

(1) Komisija za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona začne delovati z dnem začetka uporabe tega zakona.

(2) Predlagatelji iz drugega in tretjega odstavka 37. člena tega zakona sporočijo predloge za imenovanje predsednika in članov komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona najkasneje do 31. oktobra 2025.

(3) Predsednika in člane komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona imenuje vlada najkasneje do 31. decembra 2025.

(4) Komisija za pritožbe, ustanovljena z Zakonom o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02), nadaljuje z delom do začetka delovanja komisije iz prvega odstavka tega člena.

172. člen

(uradniški svet)

Uradniški svet, ki deluje po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF, 158/20 – ZIntPK-C, 203/20 – ZIUPOPdve, 202/21 – odl. US in 3/22 – ZDeb; v nadaljnjem besedilu: ZJU), se šteje za uradniški svet po 151. členu tega zakona in nadaljuje z delom do izteka mandata.

173. člen

(interni trg dela)

(1) Z dnem začetka uporabe tega zakona se vzpostavi interni trg dela iz 47. člena tega zakona.

(2) Obstoječi interni trg dela do vzpostavitve internega trga dela iz prejšnjega odstavka deluje po določbah ZJU.

(3) Organi iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ki so z dnem uveljavitve tega zakona vključeni v interni trg dela po ZJU, morajo do vzpostavitve internega trga dela po tem zakonu podati nove pristopne izjave, sicer niso vključeni v interni trg dela po tem zakonu.

174. člen

(volontersko pripravništvo)

Osebe, ki imajo na dan začetka uporabe tega zakona sklenjeno pogodbo o opravljanju volonterskega pripravništva v državnem organu ali upravi lokalne skupnosti na podlagi drugega odstavka 108. člena ZJU, nadaljujejo z volonterskim pripravništvom v skladu s sklenjeno pogodbo.

175. člen

(mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja)

Javni uslužbenci, ki imajo na dan začetka uporabe tega zakona sklenjen dogovor o mirovanju pravic in obveznosti iz delovnega razmerja na podlagi 152.b člena ZJU, uveljavijo pravice in obveznosti v skladu s sklenjenim dogovorom.

176. člen

(sredstva za izvajanje obveznih usposabljanj, priprav in izpitov)

Sredstva za izvajanje obveznih usposabljanj, priprav na strokovne izpite in strokovnih izpitov, za izvedbo katerih je pristojno ministrstvo, pristojno za javno upravo, se za zaposlene pri neposrednih proračunskih uporabnikih državnega proračuna na proračunski postavki ministrstva, pristojnega za javno upravo, prvič zagotovijo ob pripravi sprememb državnega proračuna za leto 2026.

177. člen

(funkcionalna znanja upravnega vodenja in ravnanja s kadri)

Javni uslužbenci, ki so bili na položaj v skladu z drugim odstavkom 82. člena ZJU imenovani do 31. decembra 2025,

pridobijo funkcionalna znanja upravnega vodenja in ravnanja s kadri v roku iz tretjega odstavka 81. člena ZJU.

178. člen

(spregled izobrazbe)

Uradniki, ki na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo delo v nazivu tretjega kariernega razreda v skladu s šestim odstavkom 87. člena ZJU, nadaljujejo z delom na uradniškem delovnem mestu, ki ga zasedajo.

179. člen

(napredovanje v naziv)

(1) Uradnikom, ki so do začetka uporabe tega zakona že imenovani v naziv, se časovno obdobje za napredovanje v naziv v skladu s tretjim odstavkom 122. člena tega zakona šteje od zadnjega imenovanja v naziv.

(2) Uradniki, ki do začetka uporabe tega zakona izpolnijo pogoje za napredovanje v naziv po ZJU, napredujejo skladno z določbami ZJU.

180. člen

(postopek redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti)

Postopki redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti, začeti do 31. decembra 2025, se nadaljujejo po določbah ZJU.

181. člen

(postopki z vloženimi pravnimi sredstvi)

Postopki v zvezi s pravicami, obveznostmi ali odgovornostmi javnih uslužbencev, glede katerih je bilo do 31. decembra 2025 že vloženo pravno sredstvo, se končajo po določbah ZJU, ki urejajo delo komisij za pritožbe iz 1. in 2. točke drugega odstavka 35. člena ZJU.

182. člen

(interni in javni natečajji)

Interni in javni natečajji, začeti do 31. decembra 2025, se izvajajo in dokončajo v skladu z ZJU in Uredbo o postopku za zasedbo delovnega mesta v organih državne uprave in v pravnosodnih organih (Uradni list RS, št. 139/06 in 104/10).

183. člen

(postopki inšpekcijskega nadzora)

Postopki inšpekcijskega nadzora inšpektorjev za sistem javnih uslužbencev, začeti do 31. decembra 2025, se zaključijo po določbah ZJU.

184. člen

(opravljanje drugih dejavnosti)

(1) Javni uslužbenci, ki na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo dejavnosti na podlagi 100. člena ZJU, morajo v treh mesecih od začetka uporabe tega zakona v skladu s prvim odstavkom 111. člena tega zakona obvestiti predstojnika, da opravljajo drugo dejavnost.

(2) Uradniki iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, ki na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo dejavnosti na podlagi 100. člena ZJU, morajo v treh mesecih od začetka uporabe tega zakona v skladu s petim odstavkom 111. člena tega zakona obvestiti predstojnika, da opravljajo drugo dejavnost.

(3) Javni uslužbenci oziroma uradniki iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, ki na dan začetka uporabe tega zakona opravljajo znanstveno, raziskovalno, pedagoško in publicistično delo na področju, na katerem opravljajo delo in naloge v skladu s pogodbo o zaposlitvi, morajo v treh mesecih od začetka uporabe tega zakona v skladu s šestim odstavkom 111. člena tega zakona pridobiti soglasje predstojnika.

185. člen

(prememitve v službah poslanskih skupin)

Do uveljavitve ureditve v zakonu, ki ureja organizacijo in pogoje delovanja Državnega zbora Republike Slovenije, je ne glede na prvi odstavek 79. člena tega zakona, javnega uslužbenca, ki ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas v službi poslanske skupine, mogoče premestiti na drugo delovno mesto v službi poslanske skupine, če izpolnjuje predpisane pogoje za takšno delovno mesto in ga je sposoben opravljati.

186. člen

(prenehanje veljavnosti določb o disciplinskem postopku)

Določbe 162. do 169. člena tega zakona prenehajo veljati z uveljavitvijo kolektivne pogodbe iz petega odstavka 126. člena tega zakona, ki bo uredila posamezna vprašanja disciplinskega postopka in sankcij.

187. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Vlada izda predpise iz tretjega odstavka 5. člena, šestega odstavka 15. člena, tretjega odstavka 20. člena, prvega in šestega odstavka 22. člena, prvega odstavka 42. člena, šestega odstavka 44. člena, dvanajstega odstavka 55. člena, sedmega odstavka 61. člena, petega odstavka 62. člena, drugega in tretjega odstavka 87. člena, tretjega odstavka 89. člena, tretjega odstavka 94. člena, 97. člena, petega odstavka 122. člena in tretjega odstavka 125. člena tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

(2) Minister, pristojen za javno upravo, izda pravilnik iz petega odstavka 22. člena, prvega odstavka 38. člena, četrtega odstavka 48. člena, četrtega odstavka 100. člena, prvega odstavka 119. člena in četrtega odstavka 151. člena tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, izda pravilnik iz petega odstavka 100. člena in prvega odstavka 119. člena tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

188. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZJU, uporablja pa se do 31. decembra 2025.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 70/97, 87/97 – ZPSDP, 38/99, 56/02 – ZJU in 8/20), uporablja pa se do uveljavitve kolektivne pogodbe dejavnosti ali poklica, ki bo uredila letni dopust.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 171. člen Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1, 33/19 – ZMVN-1A, 72/19, 174/20 – ZIPRS2122 in 139/22 – ZSPJS-AA) v delu, ki velja za javne uslužbenke, uporablja pa se do 31. decembra 2025.

(4) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati določbe Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list, RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo), ki se do začetka uporabe tega zakona uporabljajo na podlagi drugega odstavka 85. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 113/05 – ZJU-B).

(5) Z dnem začetka uporabe tega zakona preneha veljati 60. člen Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2025 in 2026 (Uradni list RS, št. 104/24).

189. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Uredba o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravnosodnih

organih (Uradni list RS, št. 58/03, 81/03, 109/03, 43/04, 58/04 – popr., 138/04, 35/05, 60/05, 72/05, 112/05, 49/06, 140/06, 9/07, 33/08, 66/08, 88/08, 8/09, 63/09, 73/09, 11/10, 42/10, 82/10, 17/11, 14/12, 17/12, 23/12, 98/12, 16/13, 18/13, 36/13, 51/13, 59/13, 14/14, 28/14, 43/14, 76/14, 91/14, 36/15, 57/15, 4/16, 44/16, 58/16, 84/16, 8/17, 40/17, 41/17, 11/19, 25/19, 54/19, 67/19, 89/20, 104/20, 118/20, 168/20, 31/21, 54/21, 203/21, 29/22, 80/22, 103/22, 125/22, 25/23, 74/23, 127/23, 19/24, 35/24 in 105/24),

2. Uredba o načinu zagotavljanja plačane pravne pomoči javnim uslužbencem (Uradni list RS, št. 71/06),

3. Uredba o napredovanju uradnikov v nazive (Uradni list RS, št. 98/08, 16/09, 19/10 in 24/19),

4. Uredba o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 76/19, 180/20, 116/21),

5. Uredba o postopku za zasedbo delovnega mesta v organih državne uprave in v pravosodnih organih (Uradni list RS, št. 139/06 in 104/10),

6. Pravilnik o trajanju pripravništva, načinu, poteku in programu usposabljanja pripravnikov (Uradni list RS, št. 28/09),

7. Pravilnik o trajanju pripravništva, načinu, poteku in programu usposabljanja pripravnikov v pravosodnih organih (Uradni list RS, št. 75/09),

8. Pravilnik o vsebini in postopkih za pripravo in predložitve kadrovskih načrtov (Uradni list RS, št. 60/06, 83/06, 70/07, 96/09),

9. Pravilnik o določitvi upravnih opravil, ki jih lahko opravljajo strokovno-tehnični javni uslužbenci (Uradni list RS, št. 35/06, 100/10 in 45/17),

10. Pravilnik o štipendiranju v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 49/04, 66/05, 67/07, 50/08, 65/08 in 26/11),

11. Pravilnik o podrobnejših vsebinah in času trajanja obveznega usposabljanja za imenovanje v naziv (Uradni list RS, št. 44/09),

12. Pravilnik o službeni izkaznici inšpektorja (Uradni list RS, št. 67/14),

13. Pravilnik o zaposlovanju vrhunskih športnikov in trenerjev v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 39/10, 29/12, 97/12 in 29/18).

(2) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uveljavitve podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, razen uredbe iz 5. točke prejšnjega odstavka, ki se uporablja v skladu s 182. členom tega zakona.

190. člen

(nadaljnja veljavnost predpisa)

Pravilnik o zaposlovanju vrhunskih športnikov in trenerjev v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 39/10, 29/12, 97/12 in 29/18) še naprej velja kot predpis sprejet na podlagi 8. točke prvega odstavka 76. člena tega zakona.

191. člen

(začetek veljavnosti in uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen 126. in 127. člena tega zakona, ki začneta veljati z dnem uveljavitve kolektivne pogodbe iz petega odstavka 126. člena tega zakona.

(2) Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2026, razen določbe 3. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona, ki se začne uporabljati 1. junija 2025.

Št. 020-01/25-3/28

Ljubljana, dne 25. aprila 2025

EPA 1968-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

1282. Zakon o dostopnosti in uporabi gradiva o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (ZDUGOTO)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o dostopnosti in uporabi gradiva o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (ZDUGOTO)

Razlašam Zakon o dostopnosti in uporabi gradiva o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (ZDUGOTO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-99

Ljubljana, dne 3. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O DOSTOPNOSTI IN UPORABI GRADIVA O OSAMOSVOJITVI, VOJNI ZA SLOVENIJO IN TRGOVINI Z OROŽJEM (ZDUGOTO)

1. člen

(namen zakona)

S tem zakonom se zagotovi uporaba gradiva z namenom, da se omogoči seznanitev javnosti z vsemi okoliščinami procesa osamosvajanja, vojne za Slovenijo in trgovine z orožjem ter ravnanji nosilcev javnih funkcij v državnih organih in drugih posameznikov, ki so pri tem sodelovali, in sicer s pripravami na osamosvojitve in potekom vojne za Slovenijo ter uvozu, izvozu, tranzitu, prodaji in posredništvu v prometu z vojaškim orožjem in opremo, ki sta ga izvajali Socialistična republika Slovenija in Republika Slovenija v svojem imenu in za svoj račun do 31. decembra 1994.

2. člen

(gradivo o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem)

(1) Državni organi, ki razpolagajo z gradivom o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (v nadaljnjem besedilu: državni organi), so:

- Predsednik Republike Slovenije;
- Državni zbor Republike Slovenije;
- Vlada Republike Slovenije in vladna služba Slovenska obveščevalno-varnostna agencija;
- Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije in Obveščevalno-varnostna služba Ministrstva za obrambo kot organ v sestavi ministrstva;
- Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije in Policija kot organ v sestavi ministrstva;
- Ministrstvo za kulturo in Arhiv Republike Slovenije kot organ v sestavi ministrstva;
- Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve;
- Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije oziroma pristojna okrožna državna tožilstva.

(2) Kot dokumentarno gradivo državnih organov o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (v nadaljnjem besedilu: gradivo) se štejejo naslednji dokumenti ali deli dokumentov, zapisniki, zabeleške, magnetogrami, razvidi zadev, dosjeji, evidence ali drugo gradivo:

- deli zapisnikov sej Sveta za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri Predsedstvu Socialistične republike Slo-

venije in sej Predsedstva Socialistične republike Slovenije do 6. decembra 1991, v zvezi z razorožitvijo Teritorialne obrambe in premeščanjem vojaškega orožja in opreme Teritorialne obrambe ter trgovine z orožjem;

– zabeležke pogovora med predsednikom Predsedstva Socialistične republike Slovenije Milanom Kučanom in poveljnikom Republiškega štaba Teritorialne obrambe generalom Ivanom Hočevarjem z dne 15. maja 1990;

– zabeležke pogovora med predsednikom Predsedstva Socialistične republike Slovenije Milanom Kučanom in generalpolkovnikom 5. vojaškega oziroma armadnega območja JLA Konradom Kolškom z dne 15. maja 1990;

– zabeležke pogovora med predsednikom Predsedstva Socialistične republike Slovenije Milanom Kučanom in republiškim sekretarjem za notranje zadeve v Republiškem Izvršnem svetu Tomažem Ertlom z dne 15. maja 1990;

– zabeležke pogovora med predsednikom Predsedstva Socialistične republike Slovenije Milanom Kučanom in predstavniki organov Socialistične federativne republike Jugoslavije v dneh od 13. do 19. maja 1991 in od 24. do 27. junija 1991;

– magnetogram razširjene seje Predsedstva Socialistične republike Slovenije z dne 27. junija 1991;

– dokumenti o prodaji, brezplačni prepustitvi ali posoji vojaškega orožja in opreme, ki ga je v Republiki Sloveniji zapustila Jugoslovanska ljudska armada po umiku iz Republike Slovenije 26. oktobra 1991;

– zapisnik o primopredaji vojaškega orožja in opreme JLA s prilogami med Miranom Bogatajem, namestnikom republiškega sekretarja za ljudsko obrambo in vodjem pogajalske skupine za umik oziroma odhod JLA iz Slovenije ter generalom Andrijo Rašeto, namestnikom poveljnika 5. armadnega območja JLA in admiralom Ljubivojem Jokičem;

– dokumenti o poteku vojne za Slovenijo 1991 v dneh od 26. junija do 7. julija 1991 Republiškega štaba Teritorialne obrambe, Pokrajinskih štabov Teritorialne obrambe in Območnih štabov Teritorialne obrambe, Republiške koordinacije, Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo in Republiškega sekretariata za notranje zadeve Republiškega izvršnega sveta Socialistične republike Slovenije;

– zabeležke pogovorov glede sklenitve dogovora o vrednosti vojaškega orožja in opreme in načinov plačila oziroma kompenzacij med delegacijami Vlade Republike Slovenije in Republike Hrvaške z dne 5. novembra 1991, omenjeni dogovor ter dokumenti, ki jih je za sklenitev dogovora pripravila Vlada Republike Slovenije oziroma delegacija Vlade Republike Slovenije;

– delni in končni poračun plačil oziroma kompenzacij za vojaško orožje in opremo med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško z dne 5. novembra 1991, decembra 1991 in 23. marca 1992;

– zabeležke pogovorov med nosilci javnih funkcij v Republiškem Izvršnem svetu Socialistične republike Slovenije in Vladi Republike Slovenije in predstavniki Republike Bosne in Hercegovine do 6. decembra 1992 v zvezi s prometom z vojaškim orožjem in opremo, vključno z zabeležkami pogovorov predsednika Predsedstva Socialistične republike Slovenije Milana Kučana s Hasanom Čengićem, članom vrhovnega štaba Armade Republike Bosne in Hercegovine;

– poročilo Ministrstva za obrambo Republike Slovenije o prometu z vojaškim orožjem in opremo »Poročilo o prometu in tranzitu orožja«, ki je bilo leta 1993 narejeno na zahtevo predsednika Vlade Republike Slovenije, dr. Janeza Drnovška;

– zapisnik o primopredaji med ministroma za obrambo Republike Slovenije Janezom Janšo in Jelkom Kacinom (marec 1994) s prilogami;

– zapisnik o primopredaji orožja z dne 29. marca 1994 in priloge »Zbirnik kompenzacije I«, »Zbirnik kompenzacije II« in »zbirnik kompenzacije II BiH«.

– poročilo Ministrstva za obrambo Republike Slovenije o prometu z vojaškim orožjem in opremo v obdobju 1991–1993, ki je bilo leta 1996 poslano predsedniku Vlade Republike Slovenije, dr. Janezu Drnovšku;

– dokumenti Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, ki se nanašajo na bančne transakcije plačil v prometu z vojaškim orožjem in opremo za obdobje 1991–1994, vključno z dokumenti transakcij plačil na plačilne račune v tujini;

– dokumenti medresorskih delovnih skupin Ministrstva za obrambo in Ministrstva za notranje zadeve glede raziskave prometa z vojaškim orožjem in opremo po pričetku kriminalistične preiskave Policije leta 1994;

– kazenske ovadbe, zaznamki o zbranih obvestilih in predlogi za operativno obdelavo kriminalistične službe Policije ter sklepi državnega tožilstva o zavrnjenju ovadb zoper posameznike, ki so v času od 18. julija 1991 do 29. marca 1994 sodelovali pri prometu z vojaškim orožjem in opremo;

– dokumenti Preiskovalne komisije Državnega zbora Republike Slovenije za parlamentarno preiskavo o vpletenosti in odgovornosti nosilcev javnih funkcij v zvezi z najdbo orožja na mariborskem letališču, ki je bila ustanovljena v mandatu Državnega zbora Republike Slovenije 1992–1996;

– dokumenti Preiskovalne komisije Državnega zbora Republike Slovenije o vpletenosti in odgovornosti nosilcev javnih funkcij v zvezi z najdbo orožja na mariborskem letališču ter z opremo in orožjem v skladišču Loznica, ki je bila ustanovljena v mandatu Državnega zbora Republike Slovenije 1996–2000;

– poročilo o ureditvi zbrane dokumentacije v zvezi s prodajo orožja za obdobje 1991–1993 in pripravi vsebinskega povzetka o dogodkih v omenjenem obdobju, ki ga je pripravila Preiskovalna komisija Državnega zbora Republike Slovenije za ugotovitev politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi pogodbe o nakupu pehotnih bojnih oklepnih vozil – srednjih oklepnih kolesnih vozil 8x8 zaradi suma, da je posel politično dogovorjen, voden netransparentno in da je negospodaren, ter zaradi suma o prisotnosti klientelizma in korupcije, in za ugotovitev suma o neposredni ali posredni povezavi med sedanjimi in nekdanjimi akterji ter nosilci javnih funkcij z orožjem v obdobju 1991 do 1993, ki je bila ustanovljena v mandatu Državnega zbora Republike Slovenije 2004–2008, in dokumenti v zvezi s trgovino z orožjem za obdobje 1991–1993, ki jih je Preiskovalna komisija prejela od Okrožnega državnega tožilstva v Kranju in Okrožnega sodišča v Celju;

– poročilo Vlade Republike Slovenije o prejetih sredstvih od prometa z vojaškim orožjem in opremo v letih 1991–1993, ki je bilo poslano v odgovor na sklep Državnega zbora Republike Slovenije z dne 29. junija 2000;

– poročilo Ministrstva za obrambo Republike Slovenije o knjigovodskih podatkih o prometu z vojaškim orožjem in opremo, ki je bilo leta 2002 poslano Komisiji Državnega zbora Republike Slovenije za nadzor nad delom obveščevalnih in varnostnih služb;

– del letnega poročila Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za nadzor nad delom obveščevalnih in varnostnih služb za leti 2004 in 2005, ki govori o prometu z vojaškim orožjem in opremo;

– poročilo Vlade Republike Slovenije o plačilnem prometu pri prometu z vojaškim orožjem in opremo, ki je bilo poslano v odgovor na sklep Državnega zbora Republike Slovenije z dne 30. septembra 2005;

– poročilo Ministrstva za obrambo Republike Slovenije o vrednosti gotovinskega prometa pri prometu z vojaškim orožjem in opremo, ki je bilo leta 2006 poslano Komisiji Državnega zbora Republike Slovenije za nadzor nad delom obveščevalnih in varnostnih služb.

(3) Poleg gradiva iz prejšnjega odstavka se kot gradivo, ki se nanaša na osamosvojitve, vojno za Slovenijo in trgovino z orožjem, šteje tudi ostalo gradivo državnih organov iz prvega odstavka tega člena iz obdobja od 17. maja 1990 do 31. decembra 1994, ki se skladno s predpisi, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, z namenom predaje pristojnim arhivom uvršča in odbira v zaokrožene in kompletne celote in je povezano z osamosvojitvijo, vojno za Slovenijo in trgovino z orožjem oziroma namenom iz prejšnjega člena.

3. člen

(preklic tajnosti, roka nedostopnosti
in zaupnosti podatkov)

(1) Ne glede na predpise, ki urejajo varstvo tajnih podatkov, se v gradivu iz prejšnjega člena, ki vsebuje tajne podatke, tajnost podatkov prekliče.

(2) Ne glede na predpise, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, se gradivu iz prejšnjega člena, ki je bilo že izročeno Arhivu Republike Slovenije in je bilo označeno kot nedostopno po zakonu, ki ureja varstvo arhivskega gradiva, in vsebuje tajne podatke, rok nedostopnosti zaradi varstva tajnih podatkov prekliče.

(3) Ne glede na predpise, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, se odločba pristojnega arhiva, s katero je bilo gradivu iz prejšnjega člena podaljšan tridesetletni rok izročitve javnega arhivskega gradiva, razveljavi.

(4) Ne glede na predpise, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, se v gradivu iz prejšnjega člena, ki vsebuje poslovno skrivnost, poslovna skrivnost ne razkrije.

(5) Ne glede na zakon in poslovnik, ki urejata parlamentarno preiskavo, se v gradivu iz drugega odstavka prejšnjega člena, ki je v gradivu preiskovalnih komisij Državnega zbora Republike Slovenije, zaupnost podatkov oziroma varstvo podatkov, obravnavanih na sejah preiskovalnih komisij Državnega zbora Republike Slovenije brez navzočnosti javnosti, prekliče.

4. člen

(izročitev gradiva in uporaba gradiva)

(1) Državni organi iz prvega odstavka 2. člena tega zakona morajo gradivo iz 2. člena tega zakona izročiti Arhivu Republike Slovenije ali drugim pristojnim arhivom (v nadaljnjem besedilu: pristojni arhiv) v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, najkasneje v 48 mesecih od uveljavitve tega zakona. Določba 62. člena Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (Uradni list RS, št. 30/06 in 51/14) se ne uporablja.

(2) Gradivo iz 2. člena tega zakona se izroči urejeno in popisano v zaokroženih in kompletnih celotah skladno s predpisi, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva. Pristojni arhiv pri oblikovanju pisnih strokovnih navodil za odbiranje arhivskega gradiva oziroma za urejanje zaokroženih in kompletnih celot poleg meril, določenih s predpisi, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, upošteva tudi namen iz 1. člena tega zakona kot dodatno merilo za vrednotenje dokumentarnega gradiva. Pristojni arhiv pripravi pisna strokovna navodila za odbiranje arhivskega gradiva za vsak državni organ iz prvega odstavka 2. člena tega zakona najkasneje v 24 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Glede dostopa in uporabe gradiva iz 2. člena tega zakona, ki bo odbrano kot arhivsko gradivo in še ne bo izročeno Arhivu Republike Slovenije, se v času do predaje oziroma do izteka roka iz prvega odstavka tega člena uporabljajo predpisi, ki urejajo dostop do informacij javnega značaja.

(4) Za vprašanja glede varstva, izročitve in uporabe gradiva iz 2. člena tega zakona Arhivu Republike Slovenije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo arhivskega gradiva.

5. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede odbire gradiva iz 2. člena tega zakona, ki ima lastnosti arhivskega gradiva, in izročitve Arhivu Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo arhivskega gradiva, izvaja inšpektorat, pristojen za področje varstva arhivskega gradiva.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede preklica tajnih podatkov v gradivu iz 2. člena tega zakona v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo tajnih podatkov, izvajata Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve in Inšpektorat za obrambo.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede dostopa do informacij javnega značaja v skladu s predpisi, ki urejajo dostop do informacij javnega značaja, izvaja Inšpektorat za javni sektor.

6. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 040-05/24-19/25

Ljubljana, dne 25. aprila 2025

EPA 1859-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

1283. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 23. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-77

Ljubljana, dne 1. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI (ZZDej-N)

1. člen

V Zakonu o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ, 14/23 – odl. US, 84/23 – ZDOsk-1 in 102/24 – ZZKZ) se v prvem odstavku 1. člena, prvem odstavku 7. člena, prvem odstavku 36. člena, prvem in drugem odstavku 46. člena, tretjem in četrtem odstavku 51. člena, drugem odstavku 52. člena, drugem odstavku 56. člena, 57. členu, drugem odstavku 61. člena, prvem, drugem, tretjem in devetem odstavku 63. člena, šestem odstavku 64. člena, drugem odstavku 66. člena, tretjem odstavku 75.a člena, drugem odstavku 76.a člena, šestem odstavku 78. člena ter tretjem in petem odstavku 80. člena beseda »bolnik« v vseh sklonih in številah nadomesti z besedo »pacient« v ustreznem sklonu in številu.

2. člen

V 3. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Izvajalci zdravstvene dejavnosti so pravne in fizične osebe, ki so pridobile dovoljenje ministrstva, pristojnega za zdravje, za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz prvega odstavka 3.a člena tega zakona.

Javna zdravstvena služba je celovit sistem javne skrbi za zdravje prebivalstva in obsega zdravstvene storitve, katerih trajno, usklajeno in nemoteno opravljanje zagotavljajo v javnem interesu država in samoupravne lokalne skupnosti, in ki se, temelječe na načelu solidarnosti in enakopravnega dostopa, v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, v celoti ali deloma financirajo iz javnih sredstev, predvsem iz obveznega zdravstvenega zavarovanja. Nadzor nad izvajanjem javne zdravstvene službe se opravlja v skladu s 76. členom tega zakona, nadzor nad gospodarno rabo javnih sredstev pa v skladu z zakonom, ki ureja javne finance. Zdravstvene storitve, ki jih izvajajo javni zdravstveni zavodi in drugi javni zavodi iz šestega odstavka 8. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: javni zavodi) in koncesionarji v okviru koncesijske dejavnosti, se izvajajo na nepridobiten način in z namenom varstva integritete namensko zbranih sredstev tako, da presežek prihodkov nad odhodki ta javni zavod oziroma koncesionar porabi za opravljanje in razvoj zdravstvene dejavnosti, in sicer za investicije v prostore in opremo (z namenom nenehnega izboljševanja kakovosti in varnosti zdravstvene obravnave), za stroške usposabljanja in stalnega izpopolnjevanja ter plač zaposlenih ali za tekoče stroške poslovanja.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Podrobnejša navodila v zvezi z razmejitvijo vrst prihodkov in odhodkov po opravljenih storitvah v okviru javne zdravstvene službe in tržne dejavnosti, ki jo opravljajo javni zdravstveni zavodi in koncesionarji, določi minister, pristojen za zdravje.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se v prvem stavku beseda »bolnik« nadomesti z besedo »pacient«, v drugem stavku pa besedilo »telekomunikacijskih omrežij« z besedilom »omrežja elektronskih komunikacij«.

3. člen

V 3.a členu se prvi, drugi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»Ministrstvo, pristojno za zdravje, izda dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

Dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti vsebuje najmanj naslednje podatke:

- naziv in sedež izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- osebno ime odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti,
- vrsto zdravstvene dejavnosti v skladu s predpisom iz tretjega odstavka tega člena,
- območje opravljanja zdravstvene dejavnosti (zdravstvena regija, ena ali več samoupravnih lokalnih skupnosti), vključno z naslovom lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti,
- datum začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti, ki ne sme biti daljši od 90 dni od vročitve dovoljenja.

Minister, pristojen za zdravje, na predlog Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) ali Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije določi:

- vrste zdravstvenih dejavnosti, upošteva razvrstitev zdravstvene dejavnosti na primarno, sekundarno in terciarno raven v skladu s tem zakonom ter upošteva vrste specializacij zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev oziroma njihova delovna področja,
- vrste zdravstvenih dejavnosti, za katere se izdaja dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti,
- vrste zdravstvenih storitev,
- v katerih vrstah zdravstvenih dejavnosti se posamezne vrste zdravstvenih storitev opravljajo,

– povezavo med vrstami zdravstvenih storitev in šiframi zdravstvenih storitev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki so določene v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

Za pridobitev dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti izvajalec zdravstvene dejavnosti glede na vrsto zdravstvene dejavnosti izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima določenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, ki je z vidika funkcije vodenja, upošteva samostojnost in odgovornost posameznih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev pri opravljanju zdravstvenih storitev, pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti pristojen za organizacijo delovnih procesov in za sistemsko vzpostavitev pogojev glede strokovnega, kakovostnega in varnega opravljanja zdravstvene dejavnosti, in ki je pri njem zaposlen za polni delovni čas ali za krajši delovni čas, sorazmerno glede na predviden obseg opravljanja zdravstvene dejavnosti, vendar ne manj kot osem ur tedensko, razen v primeru izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki je fizična oseba, ko je sam izvajalec zdravstvene dejavnosti odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti, pri čemer se šteje, da je v javnem zavodu odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda, strokovni vodja drugega javnega zavoda iz šestega odstavka 8. člena tega zakona ali vodja organizacijske enote zdravstvene dejavnosti iz šestega odstavka tega člena,

2. ima zdravstvene delavce oziroma zdravstvene sodelavce, ki izpolnjujejo pogoje iz 62. in 64. člena tega zakona, zdravniki pa tudi pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo, ki so potrebni za opravljanje zdravstvene dejavnosti, ki je predmet tega dovoljenja,

3. ima prostore in opremo, ustrezno za opravljanje zdravstvene dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje,

4. je vključen v enotni zdravstveno-informacijski sistem, ki je organiziran na nacionalni ravni v skladu z zakonom, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva,

5. ima urejeno zavarovanje poklicne odgovornosti za odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti in zdravstvene delavce oziroma zdravstvene sodelavce, ki bodo pri njem opravliali zdravstvene storitve,

6. mu ni s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje zdravstvene dejavnosti,

7. poda pisno izjavo, s katero se zaveže, da se bo v primeru razglasitve izrednega ali vojnega stanja oziroma ob aktiviranju državnega načrta zaščite in reševanja zaradi naravnih in drugih nesreč odzval na poziv ministrstva, pristojnega za zdravje, k sodelovanju v skladu s kadrovskimi zmogljivostmi, ki jih obsega to dovoljenje.

Odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti izpolnjuje naslednja merila:

– izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti iz 62. in 64. člena tega zakona oziroma pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo,

– ni pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali kaznivega dejanja, storjenega iz malomarnosti, zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali človekovo zdravje, ali ni pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev za katerokoli kaznivo dejanje, storjeno pri delu ali v zvezi z delom, ki se preganja po uradni dolžnosti, kar dokazuje s potrdilom iz kazenske evidence, ki ne sme biti starejše od treh mesecev, ali pa ministrstvu, pristojnemu za zdravje, predloži izjavo, s katero mu dovoljuje pridobitev teh podatkov iz uradnih evidenc,

– ima najmanj dve leti delovnih izkušenj po izpolnitvi pogojev za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti, in sicer z vodenjem ali sodelovanjem v zdravstvenem timu.

Odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti v javnem zavodu, kadar ta ni tudi strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda ali strokovni vodja javnega zavoda iz šestega odstavka 8. člena tega zakona, določi direktor zavoda.«.

Deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

»V postopku izdaje dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti se opravi verifikacija, ki je ogled prostorov in opreme, in se zaključi z obrazloženim mnenjem glede izpolnjevanja pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena, ki ga poda komisija ministra, pristojnega za zdravje, sestavljena iz strokovnjaka za vrsto zdravstvene dejavnosti, za katero se izda dovoljenje, najmanj enega zaposlenega iz ministrstva, pristojnega za zdravje, po potrebi pa tudi strokovnjaka gradbene, strojne ali druge tehnične stroke. Mnenje iz prejšnjega stavka, ki ga poda komisija v 60 dneh od imenovanja, predstavlja verifikacijsko listino, ki velja 15 let. Kadar namerava izvajalec zdravstvene dejavnosti zdravstveno dejavnost opravljati v prostorih in z opremo, za katero obstaja veljavna verifikacijska lista za to oziroma sorodno vrsto zdravstvene dejavnosti, pri čemer v prostorih in na opremi od izdaje mnenja ni bilo bistvenih sprememb, kar izvajalec dokazuje s pisno izjavo in fotografijami, se šteje, da izvajalec izpolnjuje pogoje iz sedmega in osmega odstavka tega člena, in se verifikacija opravi po poteku veljavnosti verifikacijske listine. Izvajalec zdravstvene dejavnosti najmanj štiri mesece pred potekom veljavnosti verifikacijske listine na ministrstvo, pristojno za zdravje, vloži vlogo za podaljšanje veljavnosti verifikacije (ponovni ogled prostorov in opreme), ki mu predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz 3. in 6. točke četrtega odstavka tega člena izpolniti pred izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti, pogoje iz 1., 2., 4., 5. in 7. točke četrtega odstavka tega člena pa najpozneje z dnem začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti. Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz tega člena izpolnjevati ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti. Za preverjanje pogojev odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti iz prve alineje petega odstavka tega člena lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, pridobiva podatke iz uradnih evidenc ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti konkretnega izvajalca zdravstvene dejavnosti.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti vsako spremembo podatkov iz drugega odstavka tega člena v 15 dneh od njegove nastanka posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje. V primeru spremembe odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, spremembe sedeža ali naziva izvajalca zdravstvene dejavnosti ali opravljanja zdravstvene dejavnosti v drugih, že verificiranih prostorih, in z opremo, ki je že verificirana, izvajalec zdravstvene dejavnosti zaprosi za spremembo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti, v primeru spremembe pravnega statusa izvajalca zdravstvene dejavnosti za izdajo novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti, v primeru spremembe vrste zdravstvene dejavnosti ali opravljanja zdravstvene dejavnosti v drugih, še ne verificiranih prostorih, in z opremo, ki ni verificirana, pa tudi za izdajo nove verifikacijske listine in posledično novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Izvajalec zdravstvene dejavnosti do izdaje spremenjenega oziroma novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na podlagi tega odstavka zdravstveno dejavnost opravlja v okvirih veljavnega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Podrobnejše pogoje za kader iz 1. in 2. točke četrtega odstavka tega člena ter prostore in opremo iz sedmega in osmega odstavka tega člena za opravljanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti in postopek verifikacije iz devetega odstavka tega člena določi minister, pristojen za zdravje.«.

4. člen

Besedilo 3.b člena se spremeni tako, da se glasi:

»Izvajalcu zdravstvene dejavnosti ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, če:

1. preneha opravljati zdravstveno dejavnost,
2. ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz četrtega odstavka prejšnjega člena,

3. opravlja zdravstveno dejavnost v nasprotju z izdanim dovoljenjem za opravljanje zdravstvene dejavnosti,

4. v roku ne odpravi pomanjkljivosti, zaradi katere bi lahko prišlo do neposredne nevarnosti za zdravje pacientov, ugotovljene z nadzorom iz prvega odstavka 76. člena tega zakona,

5. ne začne opravljati zdravstvene dejavnosti v 90 dneh od datuma začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti, navedenega v dovoljenju za opravljanje zdravstvene dejavnosti,

6. v roku iz enajstega odstavka prejšnjega člena ne sporoči spremembe podatkov, ki vplivajo na izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Kadar je razlog iz 1. točke prejšnjega odstavka prenehanje pravne ali fizične osebe (smrt fizične osebe, stečaj ali likvidacija pravne osebe), dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti preneha veljati.

Postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti se začne po uradni dolžnosti. Pobudo za začetek postopka lahko poda tudi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in inšpekcija iz 83.a člena tega zakona.

Sodišče vroči pravnomočno sodbo, s katero je izvajalcu zdravstvene dejavnosti izrečen ukrep prepovedi opravljanja zdravstvene dejavnosti, ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

Praden ministrstvo, pristojno za zdravje, izvajalcu zdravstvene dejavnosti odvzame dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti na podlagi 2., 3., 5. ali 6. točke prvega odstavka tega člena, ga obvesti o ugotovljenih nepravilnostih in mu določi primeren rok za njihovo odpravo, razen kadar gre za nepravilnosti oziroma kršitve, s katerimi izvajalec zdravstvene dejavnosti ogroža zdravje ali življenje pacientov.

Podatek, kateremu izvajalcu zdravstvene dejavnosti je bilo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti odvzeto in za katero vrsto zdravstvene dejavnosti, se objavi na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave, o odvzemu dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti pa ministrstvo, pristojno za zdravje, po dokončnosti odločbe o odvzemu dovoljenja nemudoma obvesti:

1. poslovni register, ki pri navedenem subjektu po uradni dolžnosti izvede postopek izbrisa te vrste zdravstvene dejavnosti iz poslovnega registra,
2. inšpekcijo, pristojno za zdravje,
3. Finančno upravo Republike Slovenije,
4. ministrstvo, v delovno področje katerega sodi izvajalec zdravstvene dejavnosti, kadar gre za izvajalca iz šestega odstavka 8. člena tega zakona,
5. pristojno poklicno zbornico oziroma strokovno združenje,
6. pristojno samoupravno lokalno skupnost v vlogi ustanovitelja ali koncedenta, če gre za izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe na primarni ravni zdravstvene dejavnosti,
7. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, če gre za izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe na katerikoli ravni zdravstvene dejavnosti, ki z dnem dokončnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti ustavi financiranje javne zdravstvene službe za tega izvajalca (prekine pogodbo o financiranju javne zdravstvene službe).«.

5. člen

Besedilo 3.c člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za namen spremljanja in nadzora nad izvajalci zdravstvene dejavnosti ministrstvo, pristojno za zdravje, v zbirko podatkov NIJZ Evidenca gibanja zdravstvenih delavcev in mreža zdravstvenih zavodov, ki jo določa zakon, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva (v nadaljnjem besedilu: zbirka NIJZ 16), najpozneje v sedmih dneh od izdaje soglasja ali sklenitve pogodbe vnese naslednje podatke:

1. naziv, sedež in pravni status izvajalca zdravstvene dejavnosti,
2. matično številko izvajalca zdravstvene dejavnosti, kot izhaja iz poslovnega registra,

3. osebno ime, EMŠO in številko zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti,

4. vrsto zdravstvene dejavnosti (šifra in naziv),

5. območje opravljanja zdravstvene dejavnosti (zdravstvena regija, ena ali več samoupravnih lokalnih skupnosti), vključno z lokacijo opravljanja zdravstvene dejavnosti,

6. številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti,

7. datum mnenja iz devetega odstavka 3.a člena tega zakona o ustreznosti prostorov in opreme (datum verifikacijske listine),

8. datum začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti,

9. številko in datum odvzema dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti,

10. datum prenehanja opravljanja zdravstvene dejavnosti,

11. vse podatke iz tega odstavka, ki so posledica spremembe oziroma novega dovoljenja na podlagi enajstega odstavka 3.a člena tega zakona.

Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave, pri čemer se EMŠO in številka zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti ne objavita. «.

6. člen

Za 3.c členom se doda nov 3.č člen, ki se glasi:

»3.č člen

Izvajalec zdravstvene dejavnosti o predvidenem prenehanju opravljanja zdravstvene dejavnosti obvesti paciente in ministrstvo, pristojno za zdravje, najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem opravljanja zdravstvene dejavnosti, pri čemer ministrstvu, pristojnemu za zdravje, predlaga tudi izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki bo nadaljeval zdravstveno obravnavo pacientov in prevzel njihovo zdravstveno dokumentacijo v fizični in elektronski obliki (v nadaljnjem besedilu: prevzemnik zdravstvene dokumentacije). Na podlagi obvestila iz prejšnjega stavka ministrstvo, pristojno za zdravje, po uradni dolžnosti začne postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti in v odločbi o odvzemu dovoljenja določi prevzemnika oziroma prevzemnike zdravstvene dokumentacije in rok, do katerega izvajalec zdravstvene dejavnosti prevzemnikom zdravstvene dokumentacije preda vso zdravstveno dokumentacijo. Če pacient pred predajo dokumentacije iz prejšnjega stavka v skladu s petim odstavkom 51. člena tega zakona izbere drugega izvajalca zdravstvene dejavnosti in o tem obvesti izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki bo prenehal z opravljanjem zdravstvene dejavnosti, ta ne glede na določitev prevzemnika zdravstvene dokumentacije zdravstveno dokumentacijo pacienta preda novo izbranemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Kadar prevzemnik zdravstvene dokumentacije ni določen, zdravstveno dokumentacijo najpozneje v 15 dneh po obvestilu ministrstva, pristojnega za zdravje, prevzame NIJZ. Prevzemnik zdravstvene dokumentacije v 15 dneh od prevzema obvesti pacienta o prevzemu njegove zdravstvene dokumentacije, zagotovi ustrezno hrambo in zavarovanje ter nosi stroške hrambe in zavarovanja zdravstvene dokumentacije.

Kadar zdravstveno dokumentacijo v skladu s prejšnjim odstavkom prevzame NIJZ, prevzeto dokumentacijo hrani v fizični obliki ali zagotovi zanesljivo pretvorbo (digitalizacijo) v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, in prenos zdravstvene dokumentacije v Centralni register podatkov o pacientu (v nadaljnjem besedilu: CRPP), in sicer za zdravstveno dokumentacijo pacienta, ki je živ in ga je mogoče iz dokumentacije zanesljivo določiti, njegovi podatki pa se nahajajo v CRPP. NIJZ v času hrambe dokumentacije v fizični obliki pacientu omogoči seznanitev z zdravstveno dokumentacijo v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, in zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in na podlagi obvestila pacienta o izbiri drugega izvajalca zdravstvene dejavnosti v skladu s petim odstavkom 51. člena tega zakona zdravstveno dokumentacijo preda novo izbranemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Zdravstveno dokumentacijo NIJZ hrani v skladu z

roki hrambe, ki jih zakon, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva, določa za zdravstveno dokumentacijo v CRPP. Ne glede na prejšnji stavek NIJZ zdravstveno dokumentacijo pacienta, ki ni v CRPP ali se ga ne da določiti, hrani tri leta po prevzemu zdravstvene dokumentacije.

Ob izteku rokov hrambe iz prejšnjega odstavka NIJZ z izvorno zdravstveno dokumentacijo ravna v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva. «.

7. člen

V 4. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Zdravstvene storitve, ki se zagotavljajo v okviru javne zdravstvene službe, opravljajo v okviru mreže javne zdravstvene službe javni zavodi ter pravne in fizične osebe s koncesijo za opravljanje javne zdravstvene službe (v nadaljnjem besedilu: koncesionarji).

Merila za določitev mreže javne zdravstvene službe, upoštevajoč regijsko delitev na zdravstvene regije in cilj zagotavljanja zdravstvenega varstva vsakomur, so:

– potrebe prebivalstva po dostopu do vseh vrst zdravstvenih storitev, upoštevajoč zdravstveno stanje prebivalstva (zboleznost), naseljenost oziroma število prebivalcev na nekem območju (zdravstvene regije, ena ali več samoupravnih lokalnih skupnosti) ter njihova starostna, etnična in socialna struktura,

– geografske in prometne razmere oziroma cestne razdalje med izvajalci zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe,

– prisotnost drugih javnih izvajalcev oziroma institucij, povezanih z izvajanjem zdravstvene dejavnosti, na tem območju (npr. lekarn, zdravilišč, domov za starejše, vzgojno izobraževalnih zavodov),

– minimalni obseg zdravstvenih storitev znotraj posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, s katerim je zagotovljeno strokovno, kakovostno in varno opravljanje te dejavnosti,

– zmožnost izvajalcev zdravstvene dejavnosti za zagotavljanje čimbolj celostne zdravstvene obravnave pacientov. «.

Za drugim odstavkom se dodajo novi tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»Na podlagi mreže javne zdravstvene službe se, upoštevajoč zmogljivosti zdravstvenega varstva v Republiki Sloveniji z vidika prostorov, opreme in kadra ter obseg financiranja zdravstvenega varstva iz javnih sredstev, sprejema obseg opravljanja programov zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, in druge ukrepe za izvajanje mreže javne zdravstvene službe.

Z namenom spodbujanja skladnega razvoja javne zdravstvene službe ter zagotavljanja enakomerne, trajne, usklajene in nemotene dostopnosti do zdravstvenih storitev v okviru javne zdravstvene službe Vlada Republike Slovenije določi zdravstvene regije, ki predstavljajo določeno geografsko zaokroženo območje več sosednjih samoupravnih lokalnih skupnosti, pri čemer upošteva zlasti demografske in geografske razmere posameznih območij. S predpisom iz prejšnjega stavka se določi območje posamezne zdravstvene regije.

Minimalni obseg zdravstvenih storitev iz četrte alineje drugega odstavka tega člena, ki se preveri najmanj vsaki dve leti, na predlog strokovno posvetovalnega organa, pristojnega za kakovost v zdravstvu, določi minister, pristojen za zdravje, in ga objavi tudi na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave.

Vojaška zdravstvena služba, ki izvaja zdravstveno dejavnost za potrebe ministrstva, pristojnega za obrambo, ni del mreže javne zdravstvene službe iz prvega odstavka tega člena, se pa v javno zdravstveno službo vključuje na podlagi posebnega dogovora, sklenjenega med ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za obrambo, ter v primeru izrednih razmer ali vojne oziroma ob naravnih in drugih nesrečah na podlagi državnih načrtov zaščite in reševanja.

Način, obseg in pogoje delovanja ter vključevanja vojaške zdravstvene službe v javno zdravstveno službo iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo. «.

8. člen

Besedilo 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Mrežo javne zdravstvene službe na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, ki vsebuje predviden obseg programov zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, po zdravstvenih regijah, upoštevajoč merila iz prejšnjega člena, na predlog ministra, pristojnega za zdravje, določi Vlada Republika Slovenija in jo objavi tudi na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave.

Pri pripravi predloga mreže javne zdravstvene službe sodelujejo NIJZ, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zdravstveni svet, Svet za zdravje, pristojne zbornice ali strokovna združenja ter samoupravne lokalne skupnosti.

Primernost mreže javne zdravstvene službe se preverja vsako leto in spreminja v skladu s potrebami prebivalstva, upoštevajoč merila iz drugega odstavka prejšnjega člena.

Mrežo javne zdravstvene službe na primarni ravni zagotavlja samoupravna lokalna skupnost. Ne glede na prejšnji stavek lahko mrežo javne zdravstvene službe osnovne zdravstvene dejavnosti zagotavlja Republika Slovenija, kadar:

- gre za zagotavljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na območju ne sosednjih samoupravnih lokalnih skupnosti;
- gre za zagotavljanje osnovne zdravstvene dejavnosti za ogrožene skupine prebivalstva oziroma za skupine prebivalstva s skupnimi specifičnimi zdravstvenimi potrebami;
- sosednje samoupravne lokalne skupnosti ne dosežejo dogovora glede zagotavljanja javne zdravstvene službe na skupnem območju oziroma samoupravna lokalna skupnost sama oziroma v sodelovanju s sosednjimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi osnovne zdravstvene dejavnosti ne more zagotoviti.

Mrežo službe nujne medicinske pomoči zagotavlja Republika Slovenija, razen kadar se zagotavlja v obliki satelitskega urgentnega centra in dežurnih mest, ko jo zagotavlja samoupravna lokalna skupnost.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni in terciarni ravni zagotavlja Republika Slovenija.

Javni zavodi se lahko za opravljanje skupnih zadev in uresničevanje skupnih interesov s soglasjem ustanoviteljev in v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom na območju zdravstvene regije, kjer ima javni zavod sedež, oziroma sosednje zdravstvene regije, znotraj posamezne ravni zdravstvene dejavnosti in med posameznimi ravni zdravstvene dejavnosti povezujejo v skupnosti zavodov za opravljanje:

- skupnih podpornih zadev,
- skupnih podpornih zdravstvenih dejavnosti.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko javni zavodi za namen celostne zdravstvene obravnave in boljše dostopnosti do zdravstvenih storitev pogodbeno sodelujejo na način sklenitve:

a) pogodbe o medsebojnem sodelovanju dveh ali več javnih zavodov v skladu s pravili obligacijskega prava, na podlagi katere ne pride do prenosa programa ali dela programa, dogovorjenega z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije, in katere predmet je lahko:

- občasno oziroma začasno izvajanje zdravstvenih storitev zaradi nadomeščanja začasno odsotnih zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev ali zaradi nepričakovanega povečanega obsega dela ali zaradi zagotovitve polne realizacije programa ali vključevanja v program neprekinjenega zdravstvenega varstva v skladu z 51.a členom tega zakona, v imenu in na račun drugega javnega zavoda, in sicer ne glede na zakon, ki ureja trg dela, na način sklepanja podjemnih pogodb v skladu s 53.c členom tega zakona oziroma pogodb o zaposlitvi s krajšim delovnim časom v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, pri čemer se taka zaposlitev sklene za določen čas, v času trajanja te pogodbe o zaposlitvi pa pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja pri matičnem delodajalcu v tem obsegu mirujejo,
- zagotavljanje prostora in opreme v skladu z zakonom, ki ureja stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, zaradi pomanjkanja lastnih prostorov in opreme za-

radi morebitnih okvar ali za namen lažje dostopnosti zdravstvenih storitev pacientov bližje njihovem prebivališču, o čemer obvesti ministrstvo, pristojno za zdravje, ki po uradni dolžnosti zaradi spremembe lokacije izvajanja zdravstvene dejavnosti izda spremembo dovoljenja iz 3.a člena tega zakona,

– zagotavljanje podpornih zdravstvenih dejavnosti iz druge alineje prejšnjega odstavka, ki se izvajajo kot del celostne zdravstvene obravnave,

b) podjemne ali druge civilno pravne pogodbe (v nadaljnem besedilu: podjemna pogodba) javnega zavoda z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem v skladu s prvim odstavkom 53.c člena tega zakona,

c) pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, za največ 40 odstotkov polnega delovnega časa, javnega zdravstvenega zavoda, ki ima pridobljen naziv kliničnosti iz 18. člena tega zakona, z zdravnikom ali zobozdravnikom, ki ni zaposlen v okviru mreže javne zdravstvene službe, če gre za zdravnika ali zobozdravnika, ki je pridobil naziv svetnik ali višji svetnik, za največ 12 mesecev, pri čemer nabor zdravstvenih storitev, ki jih, upoštevajoč njihovo naravo, zahtevnost in kompleksnost, lahko opravlja zdravnik oziroma zobozdravnik iz te točke, določi minister, pristojen za zdravje,

č) pogodbe o zaposlitvi s polnim ali krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, javnega zavoda z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki je zaposlen pri koncesionarju, če pri koncesionarju opravlja zgolj koncesijsko dejavnost, za največ 12 mesecev v skladu z zahtevami glede dnevnega in tedenskega počitka iz 52.c člena tega zakona, pri čemer javni zavod tako pogodbo odpove brez odpovednega roka (izredna odpoved), če se tekom delovnega razmerja ugotovi, da zaposleni pri koncesionarju opravlja zdravstvene storitve v okviru tržne dejavnosti v nasprotju z 18. točko prvega odstavka 44.f člena tega zakona, za zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki mu je bila pogodba o zaposlitvi izredno odpovedana v skladu s to točko, pa velja prepoved sklepanja pogodbe z javnim zavodom na podlagi te točke v šestih mesecih od odpovedi ne glede na izpolnjevanje drugih pogojev,

d) pogodbe o zaposlitvi s polnim ali krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, javnega zavoda z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki je zaposlen pri drugem javnem zavodu, v skladu z zahtevami glede dnevnega in tedenskega počitka iz 52.c člena tega zakona, če pred sklenitvijo te pogodbe javnemu zavodu predloži soglasje iz 53.b člena tega zakona, pri čemer javni zavod tako pogodbo odpove brez odpovednega roka (izredna odpoved), če tekom delovnega razmerja pride do preklica soglasja v skladu z osimim odstavkom 53.b člena tega zakona, za zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki mu je bila pogodba o zaposlitvi izredno odpovedana v skladu s to točko, pa velja prepoved sklepanja pogodbe z javnim zavodom na podlagi te točke v šestih mesecih od odpovedi ne glede na izpolnjevanje drugih pogojev,

e) pogodbe o medsebojnem sodelovanju izvajalca neprekinjenega zdravstvenega varstva iz drugega odstavka 53. člena tega zakona s koncesionarjem, ki je izvajalec zdravstvene dejavnosti, ne glede na zakon, ki ureja trg dela, za potrebe vključevanja zdravstvenih delavcev, zaposlenih pri njem, v program neprekinjenega zdravstvenega varstva iz 51.a člena tega zakona v skladu s pravili obligacijskega prava.

Glede višine plačila na podlagi pogodbe iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabi četrti odstavek 53.c člena tega zakona, pri čemer velja, da lahko javni zavod plača izvajanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti ali vrste zdravstvenih storitev drugemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti največ do višine, do katere je upravičen, če bi te storitve opravil sam na podlagi pogodbe o financiranju zdravstvene dejavnosti oziroma do višine, ki jo določa cenik Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Javni zavod vodi evidenco o sklenjenih pogodbah iz osmega odstavka tega člena in o tem poroča svetu zavoda in ministrstvu, pristojnemu za zdravje, v skladu s 53.c členom tega zakona.

Javni zdravstveni zavod na terciarni ravni zdravstvene dejavnosti se pod pogoji iz sedmega in osmega odstavka tega člena lahko povezuje tudi izven območja posamezne zdravstvene regije.«.

9. člen

Besedilo 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Javna zdravstvena služba se organizira tako, da je vsem prebivalcem Republike Slovenije zagotovljena vedno dostopna nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi in preskrbo z nujnimi zdravili. Za zagotavljanje nujne medicinske pomoči in nujnih reševalnih prevozov je na območju Republike Slovenije organizirana služba nujne medicinske pomoči, ki jo izvajajo javni zdravstveni zavodi kot zunajbolnišnično dejavnost v organizacijski obliki satelitskega urgentnega centra, dežurnih mest in mobilnih enot na terenu in kot bolnišnično dejavnost v sklopu urgentnega centra.

Podrobnejše pogoje glede kadra, prostorov in opreme, organizacijo in način dela službe nujne medicinske pomoči in nujnih reševalnih prevozov ter način plačevanja teh storitev, vključno z zagotavljanjem zdravstvenega varstva osebam na javnih prireditvah, zagotavljanjem nujne medicinske pomoči s helikopterjem, izvajanjem nujne medicinske pomoči v primeru naravnih ali drugih nesreč, izvajanjem dispečerske službe zdravstva in nenujnih reševalnih prevozov, določi minister, pristojen za zdravje.«.

10. člen

V 13. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Specialistično ambulantno dejavnost (zunajbolnišnična dejavnost) opravlja pravna ali fizična oseba, ki ima dovoljenje iz 3.a člena tega zakona za specialistično ambulantno dejavnost.

Zdravstvene storitve specialistično ambulantne dejavnosti so:

- specialistični pregledi,
- zahtevnejše storitve s področja diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne sodijo v osnovno zdravstveno dejavnost in se lahko opravijo na ambulantni način.«.

11. člen

Besedilo 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Specialistična bolnišnična dejavnost se zagotavlja v obliki neprekinjenega zdravstvenega varstva (bolnišnično zdravljenje) in obsega:

- strokovno, tehnološko in organizacijsko zahtevnejše storitve diagnostike in zdravljenja ter medicinske rehabilitacije, ki jih ni mogoče opraviti v osnovni ali specialistično ambulantni dejavnosti oziroma v zdraviliščih,
- zdravstveno nego med bolnišničnim zdravljenjem,
- nastanitev in prehrano med bivanjem v bolnišnici,
- zagotavljanje zdravil in medicinskih pripomočkov, vključno s sanitetnim materialom, ter živil za posebne zdravstvene namene med bivanjem v bolnišnici.

Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka lahko bolnišnica izvaja ginekološko ambulantno dejavnost kot del osnovne zdravstvene dejavnosti, če ta na primarni ravni zdravstvene dejavnosti ni organizirana v obsegu, kot ga določajo mreža javne zdravstvene službe in programi zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje.

Specialistično bolnišnično dejavnost opravlja pravna oseba, ki ima dovoljenje iz 3.a člena tega zakona za specialistično bolnišnično dejavnost in v imenu vsebuje izraz »splošna bolnišnica« ali »specialna bolnišnica« (v nadaljnjem besedilu: bolnišnica). Ne glede na prejšnji stavek izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ima podeljen naziv iz 18. člena tega zakona, uporablja izraz »klinika«, »klinični inštitut«, »klinični oddelek« ali »klinični center«. Izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ne izpolnjuje pogojev za bolnišnico oziroma za naziv iz 18. člena tega zakona, navedenih izrazov v imenu ne sme uporabljati.«.

12. člen

Besedilo 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Bolnišnica je po svojem namenu oziroma obliki delovna specialna bolnišnica, splošna bolnišnica ali univerzitetni klinični center.

Specialna bolnišnica deluje na sekundarni ali terciarni ravni zdravstvene dejavnosti in opravlja posamezno vrsto zdravstvene dejavnosti oziroma sorodne vrste zdravstvene dejavnosti ter ima zagotovljene lastne zmogljivosti za potrebe teh vrst zdravstvene dejavnosti, pri čemer zagotavlja tudi:

- preskrbo z zdravili, v skladu z zakonom, ki ureja lekarniško dejavnost,
- laboratorijsko dejavnost.

Splošna bolnišnica deluje na sekundarni ravni zdravstvene dejavnosti in ima zagotovljene lastne zmogljivosti najmanj za področje interne medicine in kirurgije ter lastni urgentni center, pri čemer zagotavlja tudi:

- anesteziologijo z oživiljanjem,
- intenzivno terapijo,
- preskrbo z zdravili, v skladu z zakonom, ki ureja lekarniško dejavnost,
- laboratorijsko dejavnost, radiološko in drugo diagnostiko,
- zdravstveno rehabilitacijo,
- specialistično ambulantno zdravljenje.

Univerzitetni klinični center je bolnišnica, ki deluje na sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti in izpolnjuje pogoje za splošno bolnišnico, pri čemer večino vrst specialističnih bolnišničnih dejavnosti na terciarni ravni izvaja neprekinjeno.

Bolnišnica ima za namen strokovne, kakovostne in varne zdravstvene obravnave zagotovljene zadostne zmogljivosti (prostor in opremo, vključno s posteljami, ter kader), upoštevajoč vrsto specialistične bolnišnične dejavnosti, ki jo opravlja. Vrste zdravstvene dejavnosti, ki jih posamezna bolnišnica v ta namen opravlja in so podlaga za izdajo dovoljenja iz 3.a člena tega zakona za to specialistično bolnišnično dejavnost, določi minister, pristojen za zdravje.«.

13. člen

Besedilo 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko javnemu zdravstvenemu zavodu oziroma njegovi organizacijski enoti ali organizacijski enoti javnega visokošolskega zavoda s področja zdravstva za obdobje petih let podeli naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek, če izpolnjuje pedagoške, raziskovalne, strokovne, kadrovske in druge pogoje, ki jih določi minister, pristojen za zdravje.

Naziv klinika oziroma klinični inštitut lahko za posamezno medicinsko stroko pridobi javni zdravstveni zavod oziroma njegova enota ali organizacijska enota javnega visokošolskega zavoda s področja zdravstva.

Če organizacijska enota javnega zdravstvenega zavoda oziroma oddelek javnega visokošolskega zavoda s področja zdravstva izvaja samo ožji del medicinske stroke, lahko organizacijska enota takega javnega zdravstvenega zavoda oziroma oddelek javnega visokošolskega zavoda s področja zdravstva pridobi naziv klinični oddelek za to področje. Za pridobitev naziva klinični oddelek za ožji del medicinske stroke veljajo pogoji kot za pridobitev naziva klinika ali klinični inštitut. Klinični oddelek je kot oddelek, ki pokriva ožji del medicinske stroke, pri delitvi dela zavezan odločitvam klinike ali kliničnega inštituta kot nosilca posamezne medicinske stroke.

Če javni zdravstveni zavod oziroma njegova organizacijska enota ali oddelek javnega visokošolskega zavoda s področja zdravstva ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo, pristojno za zdravje, naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek odvzame.

Minister, pristojen za zdravje, s predpisom iz prvega odstavka tega člena določi tudi podrobnejši postopek za podelitev, obnovitev in odvzem naziva klinika, klinični inštitut in klinični oddelek.«.

14. člen

V 23. členu se v prvem odstavku besedilo »Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ)« nadomesti s kratico »NIJZ«.

15. člen

26. člen se črta.

16. člen

V 28.a členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Javni zdravstveni zavod, ki ga ustanovi Republika Slovenija, upravlja svet zavoda, ki je sestavljen iz predstavnikov ustanovitelja, delavcev zavoda, zavarovancev in uporabnikov.

Ne glede na prejšnji odstavek četrti in peti odstavek tega člena veljata tudi za javni zdravstveni zavod, ki ga ustanovi samoupravna lokalna skupnost.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Član sveta zavoda, ki ni predstavnik delavcev zavoda, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven, s področja zdravstva, upravljanja, ekonomije ali prava,

2. ima ustrezna znanja o pristojnostih in vlogi sveta zavoda, poslovanju, financiranju in organiziranosti zavoda ter znanja s področja zdravstvenega varstva, zdravstvenega zavarovanja oziroma zdravstvene dejavnosti, kar izkaže s potrdilom, ki ga izda organizacija iz 4. točke drugega odstavka 29. člena tega zakona, ki ga predloži najpozneje ob imenovanju,

3. ni pravomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, kaznivega dejanja zoper pravni promet oziroma kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost,

4. ni državni funkcionar, poklicni funkcionar samoupravnih lokalnih skupnosti, predstavnik pogodbenih partnerjev zdravstvenega zavoda, predstavnik poklicnih združenj ali zbornic v zdravstvu, sindikalni zaupnik v kateremkoli zdravstvenem zavodu, zakoniti zastopnik ali vodilni delavec pravnih ali fizičnih oseb, ki ponujajo zasebna zdravstvena zavarovanja, zdravila in medicinske pripomočke, ter predstavnik drugih pravnih oseb, katerih sodelovanje v svetu zavoda bi vplivalo ali ustvarjalo videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje nalog,

5. ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitev integritete, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek mora tudi član sveta zavoda, ki je predstavnik delavcev zavoda, izpolnjevati pogoj iz 3. in 5. točke prejšnjega odstavka.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane sedmi odstavek, se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»Na seje sveta zavoda iz prvega odstavka tega člena se obvezno vabi predstavnik ministristva, pristojnega za zdravje, ki nima pravice glasovanja, ima pa pravico do seznanitve z vsemi gradivi seje in pravico podati mnenje oziroma zahtevati pojasnila glede obravnavanih vsebin, kadar to vpliva na izvrševanje pristojnosti ministristva, pristojnega za zdravje. Javni zdravstveni zavod ministristvu, pristojnemu za zdravje, za namen izvajanja prejšnjega stavka posreduje vse dokumente, ki so podlaga za odločanje na seji, na način in v rokih, kot to določa poslovnik o delu sveta zavoda.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

17. člen

Besedilo 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Direktorja javnega zdravstvenega zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja. V postopku javnega razpisa kandidat za direktorja predloži program dela, vizijo in strategijo razvoja javnega zdravstvenega zavoda za naslednje mandatno obdobje.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. ima znanje slovenskega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje z dokazilom o zaključeni najmanj srednji šoli v slovenskem jeziku v Republiki Sloveniji oziroma z dokazilom javne visokošolske izobraževalne ustanove v Republiki Sloveniji ali tujini, ki poučuje in izvaja izpit iz slovenskega jezika kot drugega oziroma tujega jezika, o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika,

2. ima znanje angleškega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje z dokazilom o zaključeni najmanj srednji šoli v angleškem jeziku ali dokazilom ustrezne institucije, ki poučuje in izvaja izpit iz angleškega jezika (npr. opravljena matura iz tega predmeta),

3. ima vsaj pet let delovnih izkušenj, od tega najmanj tri leta na vodilnih oziroma vodstvenih delovnih mestih,

4. ima strokovna znanja o organizaciji, vodenju, ekonomiji in poslovanju javnega zdravstvenega zavoda, kar izkaže s potrdilom organizacije, ki izvaja usposabljanje s področja managementa v zdravstvu, pri čemer ustreznost usposabljanja, ki ga izvaja posamezna organizacija, z vidika njegove vsebine in trajanja s sklepom potrdi ministristvo, pristojno za zdravje, pri čemer mora izbrani kandidat potrdilo predložiti v šestih mesecih od sklepa o izbiri. Kot potrdilo iz prejšnjega stavka se prizna tudi potrdilo visokošolskega zavoda, ki ima v Republiki Sloveniji akreditiran študijski program s področja managementa v zdravstvu,

5. ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven, in sicer medicinske smeri, če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela javnega zdravstvenega zavoda nista ločeni,

6. ni pravomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava za kaznivo dejanje zoper gospodarstvo, kaznivo dejanje zoper pravni promet oziroma kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost,

7. ni izvajalec zdravstvene dejavnosti in nima soglasja za opravljanje zdravstvenih storitev iz prvega odstavka 53.b člena tega zakona ali soglasja za sklenitev pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom (vključno z dopolnilnim delom) pri koncesionarju,

8. nima poslovnega deleža v pravni osebi, s katero javni zdravstveni zavod poslovno sodeluje ali ki bi predstavljala konkurenco javnemu zdravstvenemu zavodu, v katerem opravlja funkcijo,

9. ni član organa vodenja ali upravljanja oziroma nadzora drugega javnega zavoda ali gospodarske družbe,

10. nima ali v zadnjih šestih mesecih ni imel funkcije v ministristvu, pristojnem za zdravje, Vladi Republike Slovenije, Državnem zboru Republike Slovenije ali politični stranki, na katero je bil voljen, in v času trajanja mandata ni predstavnik sindikata s področja zdravstva,

11. ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitev integritete, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja javnega zdravstvenega zavoda ločeni, vodi strokovno delo javnega zdravstvenega zavoda strokovni direktor javnega

zdravstvenega zavoda, ki ga imenuje in razrešuje svet zavoda. Strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda mora izpolnjevati pogoje za direktorja javnega zdravstvenega zavoda iz 1., 2., 4., 6., 7., 8., 9., 10. in 11. točke prejšnjega odstavka ter:

– imeti vsaj pet let delovnih izkušenj v zdravstveni dejavnosti, od tega najmanj dve leti na vodilnih oziroma vodstvenih delovnih mestih;

– biti zdravnik ustrezne specialnosti, pri čemer zdravniška specializacija ustreza vrsti zdravstvene dejavnosti, ki jo opravlja javni zdravstveni zavod.

Pogoji iz 6., 7., 8., 9. in 10. točke drugega odstavka tega člena kandidat za direktorja javnega zdravstvenega zavoda dokazuje z izjavo, pogoj iz 11. točke drugega odstavka tega člena pa z ustno izjavo v okviru razgovora oziroma osebne predstavitve v postopku javnega razpisa.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda oziroma strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda pri svojem delu ravna s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda oziroma strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda je imenovan za štiri leta z možnostjo ponovnega imenovanja.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda oziroma strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda je v javnem zdravstvenem zavodu na tem delovnem mestu zaposlen za polni delovni čas, razen kadar akt o ustanovitvi ali statut javnega zdravstvenega zavoda določa možnost zaposlitve za krajši delovni čas, vendar ne manj kot 60 odstotkov polnega delovnega časa na delovnem mestu direktorja oziroma skupaj v tem javnem zdravstvenem zavodu ne manj kot 80 odstotkov polnega delovnega časa, za:

– strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda katerekoli ravni zdravstvene dejavnosti ali

– direktorja javnega zdravstvenega zavoda na primarni ravni zdravstvene dejavnosti, kadar je število zaposlenih v tem javnem zdravstvenem zavodu za polni delovni čas ob nastopu mandata direktorja manjše od 150.

Direktorja javnega zdravstvenega zavoda ali strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda svet zavoda predčasno razreši, če:

1. ne izpolnjuje pogojev za imenovanje;
2. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
3. ne opravlja nalog, določenih s tem zakonom, aktom o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda in zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, drugimi zakoni s področja poslovanja zdravstvenega zavoda ter pogodbo o zaposlitvi;
4. opravlja naloge iz prejšnje točke nevestno ali nestrokovno;
5. se imenuje sanacijska uprava v skladu s prvim odstavkom 29.a člena tega zakona;
6. se ugotovi, da pred imenovanjem v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena ni razkril okoliščin, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, ali je navedel lažne podatke;
7. pri svojem ravnanju na kakršen koli način krši integriteto, kar Komisija za preprečevanje korupcije ugotovi s pravnomočnim aktom.

Ne glede na razloge iz prejšnjega odstavka lahko direktor javnega zdravstvenega zavoda v enem letu od nastopa svoje mandata oziroma v enem letu od nastopa mandata strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda svetu zavoda predlaga razrešitev strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda. V postopku razrešitve iz tega odstavka ni treba pridobiti predhodnega mnenja strokovnega sveta zavoda. V primeru razrešitve se strokovnega direktorja, ki je bil zaposlen v javnem zdravstvenem zavodu, premesti na delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi in za katerega izpolnjuje pogoje. Če takega delovnega mesta ni, mu delovno razmerje preneha in ima pravico do odpravnine v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja. Če strokovni direktor pred imenovanjem ni

bil zaposlen v javnem zdravstvenem zavodu, se mu lahko zagotovi ustrezno delovno mesto v tem ali drugem zdravstvenem zavodu, če to ni mogoče, pa ima pravico do odpravnine v višini ene petine povprečne mesečne bruto plače, kot jo je prejemal do razrešitve, za vsak polni mesec, ki je ostal do izteka dobe imenovanja na funkcijo. Strokovnemu direktorju v tem primeru s prenehanjem funkcije preneha delovno razmerje.

Pogoji iz drugega odstavka tega člena, z izjemo 2. in 4. točke, veljajo tudi za vršilca dolžnosti direktorja javnega zdravstvenega zavoda in pomočnika direktorja javnega zdravstvenega zavoda, pogoji iz tretjega odstavka tega člena, z izjemo 2. in 4. točke, pa tudi za vršilca dolžnosti strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda, pomočnika strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda ter predstojnika klinike, kliničnega inštituta in kliničnega oddelka univerzitetnega kliničnega centra.

Podrobnejši postopek potrjevanja ustreznosti programa usposabljanja iz 4. točke drugega odstavka tega člena, vključno z vsebino, plačilom in trajanjem programa ter načinom preverjanja znanja in veljavnostjo potrdila o opravljenem usposabljanju, pri čemer se program razlikuje, ali gre za funkcijo člana sveta zavoda ali funkcijo direktorja oziroma strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda, določi minister, pristojen za zdravje.◀

18. člen

Za 29. členom se dodajo novi 29.a, 29.b in 29.c člen, ki se glasijo:

»29.a člen

Vlada Republike Slovenije lahko v primeru poslovne ali plačilne nestabilnosti javnega zdravstvenega zavoda, katerega ustanovitelj je Republika Slovenija, uvede sanacijo in kot poslovodni organ imenuje sanacijsko upravo, če:

– realizacija programa, dogovorjenega z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije, najmanj šest mesecev zapored glede na pogodbeno vrednost ne dosega vsaj 80 odstotkov obdobje pogodbene vrednosti ali

– odstotek vseh zapadlih neplačanih obveznosti najmanj šest mesecev zapored presega 10 odstotkov celotnih obdobjnih prihodkov ali odstotek zapadlih neplačanih obveznosti nad 120 dni najmanj šest mesecev zapored presega pet odstotkov celotnih obdobjnih prihodkov javnega zdravstvenega zavoda ali

– kumulativna višina presežka odhodkov nad prihodki javnega zdravstvenega zavoda iz preteklih let preseže 20 odstotkov letnih prihodkov javnega zdravstvenega zavoda ali

– je drugače ogroženo nemoteno izvajanje zdravstvene dejavnosti in dostopnost do zdravstvenih storitev v zdravstveni regiji, v kateri javni zdravstveni zavod dejavnost opravlja.

Sanacijski upravi iz prejšnjega odstavka se naloži, da pripravi sanacijski program za zagotovitev poslovne in plačilne stabilnosti, ki ga predhodno obravnava svet zavoda in potrdi minister, pristojen za zdravje. Potrjen sanacijski program je podlaga za sprejem letnega programa dela in finančnega načrta javnega zdravstvenega zavoda, vključno s kadrovskimi načrti.

Sanacija javnih zdravstvenih zavodov se izvaja v skladu s projektom, ki ga z namenom zagotavljanja poslovne in plačilne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov ter zagotavljanja trajnega in nemotenega opravljanja zdravstvenih storitev sprejme Vlada Republike Slovenije.

Sanacijska uprava je sestavljena iz najmanj dveh članov, pri imenovanju katerih Vlada Republike Slovenije upošteva pogoje iz 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10. in 11. točke drugega odstavka 29. člena tega zakona. Člani sanacijske uprave so poslovodni organ, stroške dela članov sanacijske uprave pa zagotavlja proračun Republike Slovenije.

Sanacijski program vsebuje:

– analizo stanja javnega zdravstvenega zavoda, ki vključuje najmanj analizo vzpostavitve nadzora poslovanja, izvajanja zdravstvenih programov, nastanka stroškov po vrstah stroškov, pogojev financiranja in investiranja,

– akcijski načrt ukrepov s časovnim načrtom na področju plačilne sposobnosti, obvladovanja stroškov in prihodkov, poslovnih procesov, opravljanja zdravstvene dejavnosti v okviru javne zdravstvene službe z možnostjo medsebojnega povezovanja z drugimi javnimi zdravstvenimi zavodi, investicij v prostore in opremo, kadrovanja, obvladovanja čakalnih dob ter kakovosti in varnosti zdravstvene obravnave,

– finančni načrt, ki vključuje predvidene prihodke in odhodke ter vire financiranja za izvedbo sanacijskih ukrepov.

Akcijski načrt ukrepov iz druge alineje prejšnjega odstavka vsebuje najmanj:

1. merljive cilje in kazalnike izvajanja sanacijskega programa,
2. ukrepe in aktivnosti za doseganje ciljev,
3. predvidene finančne učinke ukrepov,
4. odgovorne osebe za izvedbo posameznih ukrepov in aktivnosti,
5. časovni načrt izvedbe ukrepov, ki ne sme biti daljši od dveh let,
6. roke za izvedbo aktivnosti v okviru časovnega načrta iz prejšnje točke,
7. način in roke spremljanja sveta zavoda glede izvajanja sanacijskega programa.

Sanacijska uprava najmanj kvartalno poroča ministru, pristojnemu za zdravje, glede realizacije ciljev sanacijskega programa in po potrebi predlaga spremembo sanacijskega programa.

Poleg postopkov in razlogov za razrešitev direktorja javnega zdravstvenega zavoda iz 2., 3., 4., 6. in 7. točke osmega odstavka 29. člena tega zakona Vlada Republike Slovenije sanacijsko upravo oziroma posameznega člana predčasno razreši, če:

- ne pripravi sanacijskega programa iz petega odstavka tega člena,
- minister, pristojen za zdravje, zavrne potrditev sanacijskega programa,
- ne izvaja ukrepov in drugih aktivnosti v skladu s terminskim načrtom iz sanacijskega programa.

Če minister, pristojen za zdravje, ugotovi, da so izpolnjeni cilji in dosežen namen sanacije posameznega javnega zdravstvenega zavoda, predlaga Vladi Republike Slovenije, da sprejme sklep o zaključku sanacije.

29.b člen

Direktor javnega zdravstvenega zavoda organizira in vodi delo in poslovanje javnega zdravstvenega zavoda, ga predstavlja in zastopa ter je odgovoren za zakonitost dela javnega zdravstvenega zavoda. V okviru teh pooblastil in odgovornosti direktor javnega zdravstvenega zavoda opravlja naslednje naloge:

1. zagotovi izvajanje sklepov sveta zavoda,
2. zagotavlja, da javni zdravstveni zavod posluje v skladu z zakonom, drugimi predpisi, ustanovitvenim aktom in splošnimi akti,
3. sprejema splošne akte, ki urejajo poslovanje in delo javnega zdravstvenega zavoda, za katere ni pristojen drug organ v skladu s tem zakonom ali aktom o ustanovitvi javnega zdravstvenega zavoda,
4. najpozneje tri mesece pred iztekom programa razvoja javnega zdravstvenega zavoda pripravi nov petletni program razvoja javnega zdravstvenega zavoda ter ga posreduje v sprejem svetu zavoda,
5. pripravi predlog finančnega načrta (s kadrovskim načrtom) in programa dela javnega zdravstvenega zavoda, ki ga posreduje v sprejem svetu zavoda,
6. pripravi letno poročilo in zaključni račun javnega zdravstvenega zavoda, ki ga posreduje v sprejem svetu zavoda,
7. skrbi za materialno in finančno poslovanje javnega zdravstvenega zavoda,
8. odloča o pravicah in obveznostih zaposlenih iz delovnega razmerja,

9. sprejema akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest,

10. predlaga in izvaja ukrepe za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev (npr. opravlja analize in izvaja akcijske načrte za obvladovanje čakalnih dob v javnem zdravstvenem zavodu),

11. uresničuje cilje in aktivnosti iz nacionalnih strategij, programa razvoja javnega zdravstvenega zavoda, finančnega načrta in programa dela javnega zdravstvenega zavoda,

12. uresničuje cilje ustanovitelja,

13. zagotovi optimizacijo procesov dela, vključno s spremljanjem in zagotavljanjem njihove učinkovitosti (najmanj merjenje dnevni delovnih obremenitev v skladu z 51.b členom tega zakona),

14. v primeru polletnega ali letnega poslovanja s presežkom odhodkov nad prihodki sprejme program ukrepov za stabilizacijo poslovanja, ki vključuje akcijski načrt sanacijskih ukrepov s časovnico in načinom poročanja o njihovem izvajanju, in ga posreduje v potrditev svetu zavoda,

15. izdaja posamične pravne akte,

16. na poziv Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije poroča o stroških zdravstvenih storitev, vključno s stroški za zdravlila in medicinske pripomočke, po posameznem pacientu,

17. opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in aktom o ustanovitvi.

Strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda vodi strokovno delo javnega zdravstvenega zavoda in za strokovnost dela odgovarja strokovnemu svetu in svetu zavoda. V okviru svojih pooblastil in odgovornosti ter upoštevajoč ugotovitve in predloge odgovornih nosilcev zdravstvene dejavnosti v javnem zdravstvenem zavodu opravlja naslednje naloge:

1. usklajuje in organizira strokovno delo javnega zdravstvenega zavoda,
2. pripravi predlog letnega programa dela za strokovno področje, ki ga posreduje v potrditev strokovnemu svetu zavoda,
3. skupaj z direktorjem javnega zdravstvenega zavoda spremlja, ugotavlja in zagotavlja realizacijo programa po pogodbi, sklenjeni z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
4. spremlja, ugotavlja in zagotavlja strokovnost, kakovost in varnost zdravstvene obravnave v javnem zdravstvenem zavodu,

5. najmanj enkrat letno pripravi poročilo o strokovnem delu javnega zdravstvenega zavoda, ki vsebuje tudi presojo ustreznosti vzpostavitve in vzdrževanja sistema nadzora in izboljševanja kakovosti in varnosti strokovnega dela v javnem zdravstvenem zavodu, in ga posreduje svetu zavoda,

6. direktorju javnega zdravstvenega zavoda predlaga ukrepe za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev za paciente, če povpraševanje po zdravstvenih storitvah presega zmogljivosti tega zavoda,

7. skupaj z direktorjem javnega zdravstvenega zavoda skrbi za optimizacijo delovnih procesov iz 13. točke prejšnjega odstavka,

8. skupaj z direktorjem javnega zdravstvenega zavoda pripravi program ukrepov za stabilizacijo poslovanja iz 14. točke prejšnjega odstavka,

9. opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in aktom o ustanovitvi.

Kadar sta poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja javnega zdravstvenega zavoda združeni, direktor javnega zdravstvenega zavoda opravlja naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena.

29.c člen

Naloge vodenja področja (pomočnik direktorja javnega zdravstvenega zavoda, pomočnik strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda), vodenja organizacijske enote univerzitetnega kliničnega centra (predstojnik klinike, kliničnega oddelka ali kliničnega inštituta) ali vodenja organizacijske enote, neposredno podrejene direktorju javnega zdravstvenega zavoda ali strokovnemu direktorju javnega zdravstvenega

zavoda (npr. vodja oddelka, vodja službe), lahko opravlja le oseba, ki je v času opravljanja te funkcije v tem javnem zdravstvenem zavodu zaposlena za najmanj 80 odstotkov polnega delovnega časa.

Za osebo, ki opravlja naloge vodenja organizacijske enote, neposredno podrejene direktorju javnega zdravstvenega zavoda ali strokovnemu direktorju javnega zdravstvenega zavoda (npr. vodja oddelka, vodja službe), veljajo dodatni pogoji iz 6., 7., 8. in 11. točke drugega odstavka 29. člena tega zakona, omejitev iz 9. točke drugega odstavka 29. člena tega zakona pa velja glede izvajalcev zdravstvene dejavnosti izven mreže javne zdravstvene službe ali koncesionarja.

Če v času opravljanja nalog vodenja področja oziroma organizacijske enote javnega zdravstvenega zavoda dodatni pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena niso izpolnjeni, vodja tega področja oziroma organizacijske enote o tem nemudoma obvesti direktorja javnega zdravstvenega zavoda. Če direktor javnega zdravstvenega zavoda na podlagi obvestila iz prejšnjega stavka ali na lastno pobudo ugotovi, da vodja teh pogojev ne izpolnjuje, vodjo najpozneje v 30 dneh od ugotovitve razreši nalog vodenja.«.

19. člen

Besedilo 30.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Svet zavoda na predlog direktorja javnega zdravstvenega zavoda imenuje in razrešuje notranjega revizorja, ki ima naziv preizkušeni državni notranji revizor oziroma državni notranji revizor in opravlja notranje revidiranje v skladu z zakonom, ki ureja javne finance. Pogodbo o zaposlitvi z notranjim revizorjem ali civilno pravno pogodbo z zunanjim izvajalcem notranje revizije sklene direktor javnega zdravstvenega zavoda.

Notranji revizor izvaja naloge v skladu z načrtom notranje revizije, ki ga predlaga direktor javnega zdravstvenega zavoda in potrdi svet zavoda do konca marca v letu, v katerem se notranja revizija izvaja. Načrt notranje revizije vsebuje vsa ključna tveganja iz registra tveganj, najmanj pa pregled izvajanja javnih naročil. Področja, ki jih mora obravnavati notranja revizija posameznega javnega zdravstvenega zavoda, lahko določi tudi minister, pristojen za zdravje.

Notranja revizija vsebuje tudi opredelitev notranjega revizorja, ali se v javnem zdravstvenem zavodu z javnimi sredstvi, namenjenimi za opravljanje javne službe, upravlja kot dober gospodar ter o izkoriščenosti zmogljivosti (prostorov, opreme in kadrov) ter poda priporočila in ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti oziroma neskladnosti.

Po potrditvi sveta zavoda direktor javnega zdravstvenega zavoda letno poročilo notranje revizije v seznanitev posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki lahko zahteva dopolnitev poročila in akcijski načrt izvajanja priporočil revizije.

Redna revizija računovodskih izkazov, ki vključuje presojo racionalne rabe javnih sredstev in presojo sodil za razmejitev na javno službo in tržno dejavnost in ki jo v skladu z zahtevami zakona, ki ureja revidiranje, opravi revizijska družba, se pri javnih zdravstvenih zavodih, ki imajo več kot 1000 zaposlenih oziroma skupno vrednost aktive v bilanci stanja višjo od 40 milijonov eurov, opravi vsako leto.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije oziroma svet zavoda lahko za posamezni javni zdravstveni zavod kadarkoli zahteva izvedbo izredne revizije računovodskih izkazov, izredne notranje revizije ali posebne revizije.«.

20. člen

Za 30.a členom se doda nov 30.b člen, ki se glasi:

»30.b člen

Svet zavoda v okviru svojih pooblastil in odgovornosti opravlja naslednje naloge:

1. imenuje in razrešuje direktorja javnega zdravstvenega zavoda s soglasjem ustanovitelja,

2. imenuje in razrešuje strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda na predlog direktorja javnega zdravstvenega zavoda in po predhodnem mnenju strokovnega sveta,

3. sprejema statut s soglasjem ustanovitelja,

4. sprejema druge splošne akte javnega zdravstvenega zavoda, če ni z aktom o ustanovitvi ali s statutom določeno, da jih sprejema direktor javnega zdravstvenega zavoda,

5. sprejema petletni program razvoja javnega zdravstvenega zavoda s soglasjem ustanovitelja ter najmanj letno spremlja njegovo izvajanje,

6. določa način opravljanja tržne dejavnosti v javnem zdravstvenem zavodu, vključno z določitvijo in objavo cenika, v skladu s 4. točko drugega odstavka 31. člena tega zakona,

7. preverja in zagotavlja, da opravljanje tržne dejavnosti poteka v skladu s pogoji iz drugega odstavka 31. člena tega zakona,

8. sprejema finančni načrt in program dela javnega zdravstvenega zavoda s soglasjem ustanovitelja ter najmanj kvartalno spremlja njegovo izvajanje,

9. sprejema letno poročilo in zaključni račun javnega zdravstvenega zavoda,

10. predlaga ustanovitelju spremembo, ukinitve ali širitev dejavnosti javnega zdravstvenega zavoda,

11. obravnava revizijska poročila o poslovanju javnega zdravstvenega zavoda in na tej podlagi oblikuje predloge za ustanovitelja, direktorja javnega zdravstvenega zavoda in strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda za odpravo ugotovljenih neskladij,

12. se seznanja z akcijskimi načrti za obvladovanje časkalnih dob in poročilom o optimizaciji delovnih procesov iz 13. točke prvega odstavka 29.b člena tega zakona,

13. uresničuje usmeritve zdravstvene politike in nacionalnih strategij na področju zdravstva,

14. daje ustanovitelju in direktorju javnega zdravstvenega zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanjih,

15. potrdi program ukrepov za stabilizacijo poslovanja iz 14. točke prvega odstavka 29.b člena tega zakona in spremlja njegovo izvajanje,

16. obravnava ugotovitve in priporočila pristojnih državnih organov glede dela javnega zdravstvenega zavoda ter spremlja odziv javnega zdravstvenega zavoda nanje,

17. opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi ter aktom o ustanovitvi in statutom javnega zdravstvenega zavoda.«.

21. člen

Besedilo 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Sredstva za delo pridobiva javni zdravstveni zavod:

– na podlagi pogodbe z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,

– s plačili za blago in storitve (tržna dejavnost),

– iz sredstev ustanovitelja v skladu z aktom o ustanovitvi,

– na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za zdravje, ali drugim pristojnim ministrstvom za naloge, ki se na podlagi zakona financirajo iz proračuna Republike Slovenije,

– iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom javnega zdravstvenega zavoda.

Javni zdravstveni zavod za namen učinkovitejše izrabe zmogljivosti (prostorov, opreme in kadra) poleg javne službe opravlja tržno dejavnost, pri čemer pri opravljanju zdravstvenih storitev v okviru tržne dejavnosti upošteva splošna pravila za opravljanje tržne dejavnosti v skladu z zakonom, ki ureja javne finance ter preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti, zahtevo po srednjeročni uravnoteženosti prihodkov in odhodkov brez zadolževanja v skladu z zakonom, ki ureja fiskalno pravilo, in naslednje dodatne pogoje:

1. pred začetkom izvajanja tržne dejavnosti v celoti dosega obseg programov in storitev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, dogovorjen v pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (preračunano kvartalno za to vrsto zdravstvene dejavnosti in posamezno organizacijsko enoto),

2. ima v aktu o ustanovitvi določeno, da z izvajanjem tržne dejavnosti zagotavlja najmanj pokritje vseh neposrednih in posrednih stroškov, povezanih s to dejavnostjo,

3. s splošnim aktom uredi način opravljanja tržne dejavnosti, vključno z določitvijo cenika z obrazložitvijo kalkulativnih osnov za oblikovanje cen, pri čemer cenik objavi na svojih spletnih straneh in na vidnem mestu v čakalnici oziroma svojem običajnem oglasnem mestu, določitvijo urnih postavk zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki opravljajo te storitve,

4. zdravstvene storitve, opravljene za samoplačnike, opravlja izven ordinacijskega časa, opredeljenega v pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije, razen kadar je tržni del storitve mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard (npr. uporaba nadstandardnega materiala v primeru storitve iz obveznega zdravstvenega zavarovanja), pri čemer se ordinacijski čas, namenjen opravljanju tržne dejavnosti, določi v ceniku iz prejšnje točke,

5. neposredno po opravljeni zdravstveni storitvi pacientu ali zasebni zavarovalnici, ki zagotavlja kritje stroškov, izda račun za opravljeno zdravstveno storitev ter za uporabljena zdravila in medicinske pripomočke.

V ceniku iz 3. točke prejšnjega odstavka je za vsako zdravstveno storitev jasno navedena:

– cena, ki jo zagotavlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije kot pravico iz obveznega zdravstvenega zavarovanja;

– cena, ki je delno ali v celoti plačana iz zasebnih sredstev (cena storitve tržne dejavnosti).«.

22. člen

V 35. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, ki se zasebnemu zdravstvenemu delavcu izda ob izpolnjevanju pogojev iz 3.a člena tega zakona, pri čemer se šteje, da je odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti zasebni zdravstveni delavec sam, se vodi v evidenci dovoljenj iz 3.c člena tega zakona.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

23. člen

Besedilo 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zasebna zdravstvena dejavnost je tržna dejavnost, ki se financira iz sredstev pacientov ali zasebnih zavarovalnic, pri čemer te storitve zasebni izvajalci zdravstvene dejavnosti lahko izvajajo na pridobiten način. Izvajalec zdravstvene dejavnosti neposredno po opravljeni zdravstveni storitvi, ki je opravljena v okviru tržne dejavnosti, pacientu oziroma zasebni zavarovalnici izda račun za opravljeno zdravstveno storitev ter uporabljena zdravila, medicinske pripomočke in živila za posebne zdravstvene namene.

Vlada Republike Slovenije lahko zaradi varovanja javnega interesa, kadar v mreži javne zdravstvene službe ni mogoče zagotoviti trajnega in nemotenega izvajanja zdravstvenih storitev, ki jih zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje in so nujne za zadovoljevanje zdravstvenih potreb prebivalstva, njihovo pomanjkanje pa bi lahko povzročilo resno zdravstveno škodo, določi najvišje dovoljene cene zdravstvenih storitev, ki se opravijo v okviru tržne dejavnosti, pri čemer izvajalci zdravstvene dejavnosti teh zdravstvenih storitev ne smejo oglaševati, ponujati ali zaračunavati nad to ceno. Predpis iz prejšnjega stavka določa tudi obseg, standarde zdravstvenih storitev, za katere se določa ukrep najvišje dovoljene cene, ter vključuje tudi obstoj razloga za določitev ukrepa najvišje dovoljenje cene, način njegove ugotovitve in utemeljitev ter program ukrepov za odpravo pomanjkanja teh zdravstvenih storitev.

Vlada Republike Slovenije lahko določi najvišjo dovoljeno ceno najmanj v višini cene, ki jo za to zdravstveno storitev zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje, in ne več kot 150 odstotkov cene, ki jo za to zdravstveno storitev zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje, pri čemer upošteva, da ceno zdravstvene storitve sestavlja strošek dela, prostora in

opreme ter uporabljenih zdravil in medicinskih pripomočkov ter živil za posebne zdravstvene namene, naravo in tržno ceno zdravstvene storitve, njen pomen za zdravje prebivalcev, morebiten monopolni ali obvladujoč položaj izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki opravlja take zdravstvene storitve, in vpliv oziroma možen vpliv na javno zdravje prebivalstva.

Ukrep določitve najvišje dovoljene cene posameznih zdravstvenih storitev traja, dokler obstaja zanj razlog iz drugega odstavka tega člena, vendar ne več kot 12 mesecev. Vlada Republike Slovenije lahko v utemeljenih primerih na podlagi predhodne analize stanja po izteku 12 mesecev ta ukrep obnovi, vsakokrat za največ 12 mesecev.

Kot zasebno zdravstveno dejavnost ni mogoče opravljati naslednjih vrst zdravstvene dejavnosti:

1. zdravstvena dejavnost na terciarni ravni,
2. javno zdravje,
3. urgentna medicina (nujna medicinska pomoč in nujni reševalni prevozi),
4. dejavnost transfuzijske medicine,
5. dejavnost preskrbe z organi in snovmi človeškega izvora,
6. dejavnost preskrbe z darovanimi tkivi in celicami, namenjenimi za zdravljenje,
7. dejavnost oploditve z biomedicinsko pomočjo z darovanimi spolnimi celicami,
8. sodna medicina,
9. lekarniška dejavnost,
10. patologija,
11. mrliško pregledna služba.

Zdravstvena dejavnost iz 9. in 11. točke prejšnjega odstavka se lahko izvaja tudi na podlagi koncesije.

Zdravstvena dejavnost medicine dela, prometa in športa se glede zdravstvenih storitev, ki jih zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje, in zdravstvena dejavnost, ki jo javni visokošolski in drugi zavodi, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, kot podporno zdravstveno dejavnost opravljajo za potrebe javnih zavodov, ali se financira iz javnih sredstev (kot so dejavnost javnega zdravja, patologija, patoanatomska dejavnost, sodna medicina, klinična mikrobiologija, laboratorijska genetika, dejavnost medicine dela, prometa in športa) izvaja kot javna zdravstvena služba. Najvišjo dovoljeno ceno zdravstvenih storitev iz prejšnjega stavka določi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje.«.

24. člen

V 42. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Koncesija, ne glede na zakon, ki ureja javno zasebno partnerstvo, ni predmet dedovanja, prodaje, prenosa ali druge oblike pravnega prometa. Pravni posel v nasprotju s prejšnjim stavkom je ničen. Koncesija je vezana na izvajalca zdravstvene dejavnosti, njegov pravni status in dejanskega lastnika v času izdaje koncesijske odločbe. Če se pravni status oziroma dejanski lastnik izvajalca zdravstvene dejavnosti v času trajanja koncesijskega razmerja spremeni, se koncesija odvzame.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»Koncesija je vezana na obseg podeljene koncesijske dejavnosti, kot je določen s koncesijsko odločbo. Koncesionar lahko izvaja zdravstveno dejavnost izven obsega podeljene koncesijske dejavnosti le kot tržno dejavnost v skladu z dovoljenjem za opravljanje zdravstvene dejavnosti in v skladu s pogoji iz 3., 4. in 5. točke drugega odstavka 31. člena tega zakona.

Dejanski lastnik iz tretjega odstavka tega člena je fizična oseba, ki je končni lastnik koncesionarja ali ga nadzira ali kako drugače obvladuje, ali fizična oseba, v imenu katere se vrsta zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije, opravlja.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »podeljevanje koncesij« nadomesti z besedilom »javno zasebno partnerstvo«.

25. člen

V 43. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Najpozneje 12 mesecev pred potekom obdobja podelitve koncesije koncedent pisno preveri, ali lahko katerikoli javni zavod v okviru iste zdravstvene regije prevzame obseg programa te koncesijske dejavnosti. Če noben javni zavod iz prejšnjega stavka obsega programa koncesijske dejavnosti, upoštevajoč lastne zmogljivosti glede prostorov, opreme in kadra, delno ali v celoti ne more prevzeti, kar najpozneje v 15 dneh od poziva pisno utemelji koncedentu, ministrstvu, pristojnemu za zdravje, in Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, lahko koncedent koncesijo ob izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena v delu, ki ga javni zavod ne prevzame, podeli na podlagi javnega razpisa.«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

26. člen

V 44. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Koncesijo za opravljanje javne zdravstvene službe na primarni ravni zdravstvene dejavnosti podeli samoupravna lokalna skupnost s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje, pri čemer ministrstvo, pristojno za zdravje, predhodno soglasje poda v 30 dneh od prejema popolne vloge.«.

27. člen

V 44.a členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Koncesijski akt je akt, v katerem se ob upoštevanju stanja in predvidenega razvoja mreže javne zdravstvene službe utemelji razloge za podelitev koncesije iz drugega odstavka 42. člena tega zakona ter določi najmanj vrsta, območje, trajanje in predviden obseg opravljanja koncesijske dejavnosti, pri čemer:

– se kot območje na primarni ravni zdravstvene dejavnosti šteje ena ali več samoupravnih lokalnih skupnosti, na sekundarni ravni zdravstvene dejavnosti pa posamezna zdravstvena regija;

– je minimalni obseg opravljanja programov zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, na primarni ravni zdravstvene dejavnosti v višini 0,50 programa zdravstvene dejavnosti, na sekundarni ravni zdravstvene dejavnosti pa v višini 0,20 programa opravljanja zdravstvenih storitev specialistične bolnišnične dejavnosti.

Koncesijski akt na primarni ravni zdravstvene dejavnosti sprejme samoupravna lokalna skupnost v obliki odloka. Samoupravna lokalna skupnost mora na koncesijski akt predhodno pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za zdravje, in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Ministrstvo, pristojno za zdravje, poda predhodno soglasje iz prejšnjega stavka v 30 dneh od prejema popolne vloge.«.

Četrti in peti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije poda predhodno soglasje iz drugega in tretjega odstavka tega člena v 30 dneh od dneva popolne vloge.

Zaradi zagotavljanja javnega interesa več sosednjih samoupravnih lokalnih skupnosti izvede skupni postopek za podelitev koncesije na primarni ravni zdravstvene dejavnosti na območju samoupravnih lokalnih skupnosti, ki se vključijo v skupni postopek. Medsebojne pravice in obveznosti določijo samoupravne lokalne skupnosti s koncesijskim aktom, ki ga pred izvedbo skupnega postopka pristojni organi posameznih samoupravnih lokalnih skupnosti sprejmejo v enakem besedilu.«.

28. člen

Besedilo 44.č člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ponudnik mora za pridobitev in opravljanje koncesije izpolnjevati naslednje pogoje:

1. ima dovoljenje za opravljanje vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije,

2. ima zaposleno najmanj takšno število zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, katerih plačilo zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in izpolnjujejo pogoje iz tega zakona ali zakona, ki ureja zdravniško službo, za samostojno opravljanje zdravstvenih storitev in bodo opravljali zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije,

3. mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija iz razlogov iz prvega odstavka 44.j člena tega zakona, razen kadar je odvzem posledica prenosa koncesije ali spremembe dejanskega lastnika, ali odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz razlogov iz prvega odstavka 3.b člena tega zakona,

4. odgovornemu nosilcu zdravstvene dejavnosti v zadnjih petih letih ni bil izrečen ukrep pristojne zbornice ali strokovnega združenja zaradi kršitev v zvezi z opravljanjem poklica, o čemer predloži potrdilo pristojne zbornice ali strokovnega združenja oziroma koncedentu z izjavo dovoljuje, da pri teh nadzornih organih opravi potrebne poizvedbe,

5. z nadzorom iz prvega odstavka 76. člena tega zakona niso odrejeni ukrepi za odpravo kršitev glede opravljanja zdravstvene dejavnosti zaradi ugotovljenega resnega ogrožanja zdravja ali življenja pacienta v zadnjih petih letih od vložitve ponudbe,

6. pri ponudniku ne obstojijo izključitveni razlogi, ki veljajo za ponudnike v postopkih oddaje javnih naročil.

Pogoje iz prejšnjega odstavka mora ponudnik izpolnjevati ob vložitvi ponudbe, koncesionar pa celotno obdobje podelitve koncesije.

Ponudnik v ponudbi navede tudi osebno ime dejanskega lastnika, kar je v primeru izbire ponudnika del koncesijske odločbe iz 44.e člena tega zakona.

Če tekom izvajanja koncesije pride do zmanjšanja števila zaposlenih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev iz 2. točke prvega odstavka tega člena, koncedent v skladu s petim odstavkom 44.f člena tega zakona izda spremembo koncesijske odločbe, s katero zmanjša obseg programa podeljene koncesije.«.

29. člen

Besedilo 44.d člena se spremeni tako, da se glasi:

»Merila za izbiro koncesionarja so:

1. strokovna usposobljenost, izkušnje in reference odgovorne nosilca zdravstvene dejavnosti za vsako posamezno vrsto zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije,

2. kontinuiteta izvajanja zdravstvene dejavnosti izvajalca zdravstvene dejavnosti (obdobje trajanja izvajanja zdravstvene dejavnosti od pridobitve dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti do vložitve vloge),

3. nabor vrst zdravstvenih storitev v okviru vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije,

4. dostopnost do lokacije, objekta in prostorov, v katerem se izvaja zdravstvena dejavnost,

5. kontinuiteta opravljanja zdravstvene dejavnosti na določenem območju iz prve alineje prvega odstavka 44.a člena tega zakona glede na vrsto zdravstvene dejavnosti z vidika dostopnosti do zdravstvenih storitev,

6. druge okoliščine in merila glede na posebnost posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije.«.

30. člen

Besedilo 44.e člena se spremeni tako, da se glasi:

»O izbiri koncesionarja odloči koncedent z odločbo (v nadaljnjem besedilu: koncesijska odločba), s katero ponudniku, čigar ponudba je bila po merilih iz prejšnjega člena ocenjena najbolje, podeli koncesijo.

V koncesijski odločbi se poleg izbranega ponudnika (izvajalca zdravstvene dejavnosti) in odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije, navedejo najmanj tudi obseg koncesijske dejavnosti, območje iz prve alineje prvega odstavka 44.a člena tega zakona, lokacija izvajanja koncesijske dejavnosti, obdobje, za

katerega je podeljena koncesija, ter rok, v katerem ponudnik podpiše koncesijsko pogodbo, in rok, v katerem začne opravljati koncesijsko dejavnost. Rok iz prejšnjega stavka ne sme biti daljši od 30 dni od vročitve odločbe za podpis pogodbe oziroma 60 dni od vročitve odločbe za začetek opravljanja koncesijske dejavnosti.

Če izbrani ponudnik iz razlogov na njegovi strani v tem roku ne podpiše koncesijske pogodbe, koncedent odvzame koncesijo po uradni dolžnosti.«.

31. člen

V 44.f členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesije, in sicer najmanj:

1. vrsto in obseg programa zdravstvene dejavnosti ter vrsto in obseg programa zdravstvenih storitev, ki so predmet koncesije,

2. območje iz prve alineje prvega odstavka 44.a člena tega zakona in lokacijo opravljanja koncesijske dejavnosti,

3. odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije,

4. začetek opravljanja koncesijske dejavnosti,

5. obdobje podelitve koncesije,

6. razloge, pogoje in druge medsebojne pravice in obveznosti zaradi predčasne odpovedi koncesijske pogodbe,

7. omejitev, da se koncesijski program izvaja le z zdravstvenimi delavci in zdravstvenimi sodelavci, zaposlenimi pri koncesionarju, razen za primer začasnega nadomeščanja koncesionarja oziroma pri njem zaposlenih, ko se lahko sklene podjemna pogodba z zdravstvenim delavcem ali zdravstvenim sodelavcem, zaposlenim pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v ali izven mreže javne zdravstvene službe, javnim zavodom ali z zasebnim zdravstvenim delavcem iz 35. člena tega zakona, ne pa z zdravstvenim delavcem ali zdravstvenim sodelavcem, ki posluje kot samostojni podjetnik posameznik,

8. pravice in obveznosti koncedenta in koncesionarja v času trajanja in po poteku koncesijske pogodbe,

9. obveznost in način poročanja koncedentu o opravljanju koncesijske dejavnosti,

10. obveznost koncesionarja, da vodi ločene računovodske evidence in poroča v skladu s prvim in drugim odstavkom 44.h člena tega zakona,

11. obveznost vzpostavitve vseh oblik notranjega nadzora ter sistema kakovosti v zdravstvu,

12. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z opravljanjem ali neopravljanjem koncesijske dejavnosti,

13. obveznost koncesionarja, da zagotovi hrambo zdravstvene dokumentacije pacientov in krije morebitne stroške te hrambe,

14. obveznost koncesionarja ter zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, zaposlenih pri njem, da se vključijo v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva iz 51.a člena tega zakona, če gre za zdravstveno dejavnost, ki se izvaja v okviru neprekinjenega zdravstvenega varstva,

15. obveznost koncesionarja, da sprejema vse paciente, ki pri njem uveljavljajo pravico do zdravstvene storitve iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, ne glede na njihovo zdravstveno stanje, pri čemer take paciente v primeru obstoja čakalne dobe uvrsti na čakalni seznam v skladu z zakonom, ki ureja naročanje in upravljanje čakalnih seznamov, oziroma odkloni v primeru preseganja povprečnega števila opredeljenih v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje,

16. prepoved prenosa koncesije na tretjo osebo,

17. način zagotavljanja nadomeščanja med začasno odsotnostjo koncesionarja ter zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, zaposlenih pri njem, vključno za primer vključevanja v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva v skladu z 51.a členom tega zakona, in obveznost obveščanja pacientov o tem,

18. obveznost koncesionarja, da storitve iz tržne dejavnosti opravlja v času, ki ni namenjen koncesijski dejavnosti, razen kadar je tržni del storitve mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard (npr. uporaba nadstandardnega materiala v primeru storitve iz obveznega zdravstvenega zavarovanja), pri čemer se ordinacijski čas, namenjen opravljanju tržne dejavnosti, določi v ceniku, ki ga objavi na svojih spletnih straneh in na vidnem mestu v čakalnici oziroma svojem običajnem oglasnem mestu,

19. meri dnevno delovno obremenitev zaposlenih v skladu z 51.a členom tega zakona za zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije,

20. na zahtevo koncedenta naroči zunanjo revizijo vodenja ločene računovodske evidence glede opravljanja koncesijske dejavnosti, ki se izvede na stroške koncesionarja.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije najpozneje v enem mesecu od sklenitve koncesijske pogodbe s koncesionarjem sklene pogodbo o financiranju koncesijske dejavnosti. Do sklenitve pogodbe iz prejšnjega stavka koncesionar ne sme začeti z opravljanjem zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije, njeno financiranje pa ni dopustno. Če koncesionar iz razlogov na njegovi strani v tem roku ne podpiše pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije o tem obvesti koncedenta, ki odvzame koncesijo po uradni dolžnosti.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Za nebitvene spremembe koncesijskega razmerja štejejo:

– sprememba naslova lokacije, kadar nova lokacija opravljanja koncesijske dejavnosti ostaja na območju, ki je kot območje opravljanja koncesijske dejavnosti iz prve alineje prvega odstavka 44.a člena tega zakona določeno v koncesijski odločbi in če se zagotavlja vsaj enaka dostopnost na novi lokaciji,

– sprememba odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti glede vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije, če gre za spremembo, ki se nanaša na merilo iz 1. točke 44.d člena tega zakona in v postopku izbire ne bi povzročila izbire drugega ponudnika,

– sprememba obsega programa zdravstvene dejavnosti zaradi nepredvidenih sprememb potrebnega obsega posameznega programa zdravstvene dejavnosti, in sicer povečanje na največ 120 odstotkov oziroma zmanjšanje na najmanj 80 odstotkov obsega programa, kot je bil določen v odločbi, s katero je bil koncesionar izbran, vendar ne manj kot obseg, ki je kot minimum določen v drugi alineji prvega odstavka 44.a člena tega zakona. Če se zmanjša obseg programa pod minimalni obseg opravljanja koncesijske dejavnosti, se koncesija odvzame. Na podlagi začasnega prevzema programa ali prestrukturiranja programa, kot to določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, obsega programa zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev specialistične bolnišnične dejavnosti, določenega s koncesijsko odločbo, ni mogoče povečati brez spremembe odločbe v zvezi z nebitveno spremembo obsega programa oziroma brez podelitve koncesije na javnem razpisu.«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»Pogodba o financiranju koncesijske dejavnosti se sklene za obdobje podeljene koncesije in ureja najmanj:

1. način izvajanja in financiranja obsega programa koncesijske dejavnosti, in sicer razdelano po vrstah zdravstvene dejavnosti in vrstah zdravstvenih storitev zdravstvene dejavnosti, kot to določa predpis iz tretjega odstavka 3.a člena tega zakona, ki jih koncesionar zagotavlja za zavarovane osebe,

2. načrtovano vrednost programa zdravstvenih storitev in izhodiščne cene zdravstvenih storitev po vrstah in podvrstah zdravstvene dejavnosti in kalkulativnih elementih, kot to določajo predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja,

3. okvirno načrtovano vrednost programa zdravstvenih storitev po vrstah in podvrstah zdravstvene dejavnosti, pri čemer

se točna načrtovana vrednost (finančni načrt) za posamezno koledarsko leto določi s sklenitvijo dodatka k pogodbi, in sicer najpozneje do 30. novembra za naslednje koledarsko leto,

4. ordinacijski čas, ki ustreza obsegu programa koncesijske dejavnosti za zavarovane osebe,

5. obveznost koncesionarja, da na poziv Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije posreduje stroške zdravstvenih storitev, vključno s stroški za zdravila in medicinske pripomočke, po posameznem pacientu,

6. primarno obveznost elektronskega poslovanja med koncesionarjem in Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije ter obvezno uporabo spletnega portala Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije,

7. obveznost koncesionarja, da program koncesijske dejavnosti realizira v celoti,

8. obveznost Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za plačilo zdravstvenih storitev, ki so del te pogodbe, glede na dogovorjeno vrsto in količino,

9. obveznost koncesionarja, da izstavlja poročila oziroma račune za opravljene zdravstvene storitve v rokih, kot jih določa ta zakon oziroma zakon, ki ureja zdravstveno zavarovanje,

10. nadomeščanje za primerčasne odsotnosti,

11. obveznost koncesionarja po kakovostni in varni zdravstveni obravnavi,

12. pogodbeno kazen v primeru kršitve pogodbenih obveznosti.

Spremembe podatkov iz koncesijske pogodbe, ki so povezane z izpolnjevanjem pogojev iz 44.č člena tega zakona, koncesionar v 15 dneh od njihovega nastanka sporoči koncedentu, koncedent pa Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki v enem mesecu od obvestila o spremembi uskladi pogodbo o financiranju koncesijske dejavnosti s spremenjeno koncesijsko odločbo oziroma koncesijsko pogodbo. Do uskladitve pogodbe o financiranju koncesionar v neusklajenem delu, ki se nanaša na program koncesijske dejavnosti, ne sme začeti z opravljanjem zdravstvene dejavnosti glede na nov predmet koncesije, njeno financiranje pa ni dopustno. Če koncesionar iz razlogov na njegovi strani v tem roku ne podpiše usklajene pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije o tem obvesti koncedenta, ki odvzame koncesijo po uradni dolžnosti.«.

32. člen

V 44.h členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»Koncesionar vodi ločene računovodske evidence po posameznih dejavnostih. Pri razporejanju posrednih stroškov uporablja sodila, ki temeljijo na aktivnostih, ki te stroške povzročajo. Če teh aktivnosti ni mogoče določiti, za delitev posrednih stroškov uporabi sodila na podlagi deleža neposrednih stroškov. Ustreznost sodil za razmejevanje stroškov iz tega odstavka nadzira Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Koncesionar do 31. marca vsako leto ministrstvu, pristojnemu za zdravje, posreduje izkaz poslovnega izida za preteklo leto in v njem ločeno prikaže prihodke in odhodke iz koncesijske dejavnosti. Koncesionar na zahtevo koncedenta v roku, ki mu ga določi koncedent, poroča o svojem finančnem poslovanju v delu, ki se nanaša na opravljanje koncesijske dejavnosti.

Koncesionar odgovarja za ravnanje zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki pri njem opravljajo zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije.«.

33. člen

V 44.j členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Koncedent z odločbo odvzame koncesijo, če:

1. je koncesionarju dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti odvzeto v skladu s 3.b členom tega zakona,

2. koncesionar ne izpolnjuje pogojev za opravljanje koncesijske dejavnosti iz prvega odstavka 44.č člena tega zakona,

3. koncesionar krši koncesijsko odločbo ali koncesijsko pogodbo,

4. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije koncedenta obvesti o hujših kršitvah pogodbenih obveznosti iz pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti in predlaga odvzem koncesije,

5. koncesionar krši predpise s področja zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene dejavnosti, kakovosti v zdravstvu, delovnih razmerij, davkov in prispevkov za socialno varnost, računovodstva in drugih predpisov v delu, ki se nanašajo na opravljanje zdravstvene dejavnosti,

6. koncesionar ne začne opravljati koncesijske dejavnosti v roku, ki ga določa koncesijska odločba,

7. koncesionar neprekinjeno ne opravlja koncesijske dejavnosti šest mesecev ali dlje iz razlogov, ki jih ne določa 44.g člen tega zakona, ali če koncesionar iz razlogov, ki jih določa 44.g člen tega zakona, neprekinjeno več kot šest mesecev ne opravlja koncesijske dejavnosti in ne podpiše dodatka h koncesijski pogodbi o začasnem opravljanju koncesijske dejavnosti za obdobje največ dveh let,

8. koncesionar prenese koncesijo na tretjo osebo oziroma se v času trajanja koncesijskega razmerja spremeni pravni status oziroma dejanski lastnik koncesionarja v nasprotju s tretjim odstavkom 42. člena tega zakona,

9. koncesionar v roku 15 dni koncedentu ni sporočil sprememb, povezanih z izpolnjevanjem pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz 3.a člena tega zakona ali pogojev za opravljanje koncesijske dejavnosti iz prvega odstavka 44.č člena tega zakona,

10. bi se zaradi spremembe obsega programa po petem odstavku 44.f člena tega zakona tekom koncesijskega razmerja obseg programa zmanjšal pod obseg, ki ga kot minimalni določa druga alineja prvega odstavka 44.a člena tega zakona oziroma pod obseg 80 odstotkov obsega programa, določenega v koncesijski odločbi, kot to določa tretja alineja petega odstavka 44.f člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se v drugem stavku besedilo »prve, sedme ali osme alineje« nadomesti z besedilom »1., 6. in 8. točke«.

Tretji odstavek se črta.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se za besedo »pogodba« doda besedilo »ter pogodba o financiranju koncesijske dejavnosti«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane četrti odstavek, se za besedo »koncedent« doda besedilo »ter Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije«, beseda »morata« pa nadomesti z besedo »morajo«.

34. člen

Besedilo 44.k člena se spremeni tako, da se glasi:

»Nadzor nad izvajanjem koncesijske odločbe in koncesijske pogodbe v delu, ki se nanaša na razmerje med koncedentom in koncesionarjem oziroma njune medsebojne pravice in obveznosti, izvaja koncedent.

Za namen spremljanja in nadzora opravljanja koncesijske dejavnosti ministrstvo, pristojno za zdravje, v zbirko NIJZ 16 najpozneje v sedmih dneh od podeljene koncesije vnese naslednje podatke:

1. številko objave javnega razpisa,

2. naziv ali osebno ime koncesionarja,

3. osebno ime, EMŠO in številko zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti,

4. osebno ime dejanskega lastnika,

5. sedež koncesionarja, naslov lokacije in območje opravljanja koncesijske dejavnosti iz prve alineje prvega odstavka 44.a člena tega zakona,

6. naziv in sedež koncedenta,

7. številko in datum soglasja iz drugega in tretjega odstavka 44.a člena tega zakona,

8. številko in datum koncesijske odločbe,

9. obdobje, za katero je podeljena koncesija,

10. vrsto in obseg opravljanja zdravstvenih storitev oziroma programov zdravstvene dejavnosti,

11. številko in datum sklenitve koncesijske pogodbe,
12. številko in datum sklenitve pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti,
13. podatek o začasnem prevzemniku koncesije (naziv koncesionarja oziroma izvajalca zdravstvene dejavnosti in obdobje začasnega prevzema),
14. datum prenehanja koncesije,
15. številko in datum odločbe o odvzemu koncesije.

Ob podelitvi koncesije na primarni ravni zdravstvene dejavnosti samoupravna lokalna skupnost zagotovi vpis podatkov v evidenco iz prejšnjega odstavka, koncesijsko odločbo in koncesijsko pogodbo pa posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, v 15 dneh od sklenitve koncesijske pogodbe.

Podatek iz 12. točke drugega odstavka tega člena zagotovi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije v 15 dneh od sklenitve pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti.

Podatki iz drugega odstavka tega člena se objavijo na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave, pri čemer se EMŠO in številka zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti ne objavita.◀

35. člen

Za 51. členom se dodata nova 51.a in 51.b člen, ki se glasita:

»51.a člen

Zdravstveni delavec, zaposlen pri javnem zdravstvenem zavodu, in koncesionar oziroma zdravstveni delavec, zaposlen pri koncesionarju, se v skladu s pogoji iz 62. in 64. člena tega zakona vključuje v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva iz 53. člena tega zakona na območju zdravstvene regije, kjer opravlja zdravstvene storitve, oziroma sosednjih zdravstvenih regij, in sicer pri izvajalcu neprekinjenega zdravstvenega varstva iz druge in tretje alineje drugega odstavka 53. člena tega zakona. Obveznost vključevanja velja za zdravstvene delavce, ki opravljajo zdravstvene storitve znotraj vrste zdravstvene dejavnosti, ki se zagotavlja v okviru neprekinjenega zdravstvenega varstva.

Izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva zdravstvenega delavca, zaposlenega za polni delovni čas, vključi v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva za najmanj 24 ur mesečno. V primeru zaposlitve za krajši delovni čas se minimalna mesečna obveznost zdravstvenega delavca preračuna sorazmerno glede na obseg zaposlitve za krajši delovni čas. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se zdravstvene delavce, ki sodijo v kategorijo, za katero zakon, ki ureja delovna razmerja, določa posebno varstvo, vključi na način, da ne opravljajo nočnega in nadurnega dela.

Zdravstveni delavec, ki je dopolnil 55 let, razen če je s kolektivno pogodbo določeno drugače, se v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva vključuje na podlagi pisnega soglasja.

Zdravstveni delavec, ki se vključuje v program zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva na podlagi poziva izvajalca neprekinjenega zdravstvenega varstva, se vključuje na podlagi pogodbe o zaposlitvi za krajši delovni čas ali podjemne pogodbe iz 53.c člena tega zakona.

Podrobnejši pogoji zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva ter medsebojne pravice in obveznosti, vključno z obsegom (število ur tedensko oziroma mesečno) in načinom vključevanja zdravstvenega delavca, načinom njegovega nadomeščanja in posledicami v primeru kršitve obveznosti, se v skladu s prvo alinejo točke a) osmega odstavka 5. člena tega zakona uredijo s pogodbo med delodajalcem zdravstvenega delavca in izvajalcem neprekinjenega zdravstvenega varstva.

Organizacijo in mesečni razpored zdravstvenih delavcev za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva na svojem območju določi izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva, in sicer za obdobje naslednjih treh mesecev, pri čemer nabor zdravstvenih delavcev pridobi na podlagi pisnega

poziva javnim zdravstvenim zavodom in koncesionarjem te oziroma sosednjih zdravstvenih regij za napotitev zdravstvenih delavcev, za katere velja obveznost vključevanja iz prvega odstavka tega člena. Seznam zdravstvenih delavcev iz prejšnjega stavka javni zdravstveni zavod oziroma koncesionar pripravi upoštevajoč delovno obremenitev zdravstvenih delavcev, predvidena soglasja glede nadurnega dela iz 52.b in 52.c člena tega zakona ter morebitno uvrstitev v kategorijo, za katero zakon, ki ureja delovna razmerja, določa posebno varstvo.

51.b člen

Za zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca, zaposlenega v javnem zdravstvenem zavodu, se meri dnevna delovna obremenitev glede na število opravljenih zdravstvenih storitev, upoštevajoč njihovo zahtevnost oziroma kompleksnost, in sicer:

- v rednem delovnem času,
- v času, ko opravlja nadurno delo in dežurstvo,
- v času, ko opravlja delo na podlagi podjemne pogodbe pri lastnem delodajalcu,
- v času, ko opravlja tržno dejavnost.

Obseg minimalne mesečne delovne obremenitve, ki je določena na podlagi metodologije iz četrtega odstavka tega člena za posamezno delovno mesto na ravni posameznega javnega zdravstvenega zavoda in ki zagotavlja polno in kontinuirano dnevno delovno obremenitev zaposlenega, je sestavni del pogodbe o zaposlitvi in se kot merilo upošteva tudi za načrtovanje dela in organizacijo delovnih procesov. Javni zdravstveni zavod pripravlja mesečno analizo dnevne delovne obremenitve in o ugotovitvah, zlasti glede obsega opravljenih storitev po posameznem zdravstvenem delavcu in zdravstvenem sodelavcu posamezne organizacijske enote, poroča svetu zavoda in ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

Ne glede na prvi odstavek tega člena javni zdravstveni zavod dnevno delovno obremenitev spremlja tudi za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, ki pri njem delo opravljajo na podlagi podjemne pogodbe.

Enotno metodologijo za merjenje dnevne delovne obremenitve, pripravo analize delovnih obremenitev in način poročanja določi minister, pristojen za zdravje.

Obveznost merjenja dnevne delovne obremenitve in poročanja iz tega člena velja tudi za koncesionarja oziroma zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, ki pri njem opravljajo koncesijsko dejavnost.◀

36. člen

Besedilo 53. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Neprekinjeno zdravstveno varstvo se zagotavlja v obliki 24-urnega zagotavljanja specialistične bolnišnične dejavnosti za paciente, ki so v stacionarni bolnišnični obravnavi, ali 24-urne neprekinjene nujne medicinske pomoči ali 24-urne preskrbe prebivalstva z zdravili. Zagotavlja se v eni od naslednjih oblik dela ali njihovimi kombinacijami:

1. polni delovni čas (eno ali več izmensko delo, neenakomerno razporejeni delovni čas, prerazporeditev rednega delovnega časa),
2. dežurstvo (posebna oblika dela, ko je zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec prisoten na delovnem mestu),
3. pripravljenost (posebna oblika dela, ko je zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec dosegljiv izven delovnega mesta, in sicer prek telefona ali drugih naprav za komuniciranje z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in po potrebi prihod na delovno mesto),
4. delo preko polnega delovnega časa (nadurno delo),
5. dopolnilno delo pri drugem delodajalcu,
6. delo na podlagi podjemne pogodbe iz 53.c člena tega zakona.

Izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva je:

- specialna bolnišnica, ki samostojno zagotavlja 24-urno specialistično bolnišnično dejavnost za paciente, ki so pri njej v stacionarni bolnišnični obravnavi,

– splošna bolnišnica in univerzitetni klinični center, ki imata lastni urgentni center in poleg zdravstvene obravnave iz prejšnje alineje zagotavljata tudi 24-urno neprekinjeno nujno medicinsko pomoč,

– javni zdravstveni zavod, ki zagotavlja 24-urno neprekinjeno nujno medicinsko pomoč na primarni ravni zdravstvene dejavnosti.

Podrobnejšo organizacijo in financiranje neprekinjenega zdravstvenega varstva, merila za razmejitev posameznih oblik dela, s katerimi se neprekinjeno zdravstveno varstvo zagotavlja, in njihovo evidentiranje, način uvajanja zdravstvenih delavcev v program neprekinjenega zdravstvenega varstva, evidentiranje opravljenih zdravstvenih in drugih storitev (analizo dnevne delovne obremenjenosti) in merila za povezovanje izvajalcev neprekinjenega zdravstvenega varstva po posameznih strokovnih področjih ali območjih določi minister, pristojen za zdravje.

Kadar je to nujno potrebno za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva, velja posebna ureditev delovnega časa za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce iz 52., 52.a, 52.b in 52.c člena tega zakona tudi za zaposlene v podpornih službah pri izvajalcih neprekinjenega zdravstvenega varstva, ki zagotavljajo 24-urno specialistično bolnišnično dejavnost.

24-urna preskrba prebivalstva z zdravili iz prvega odstavka tega člena se zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja lekarniško dejavnost.«.

37. člen

Besedilo 53.b člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki je polni ali krajši delovni čas zaposlen pri enem ali več javnih zavodih, lahko sklene pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas od polnega ali podjemno pogodbo iz 53.c člena tega zakona za opravljanje zdravstvenih storitev le pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali kot izvajalec zdravstvene dejavnosti v obliki zasebnega zdravstvenega delavca iz 35. člena tega zakona v okviru mreže javne zdravstvene službe, in sicer na podlagi predhodnega pisnega soglasja delodajalca. Opravljanje zdravstvenih storitev v okviru tržne dejavnosti je zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu iz prejšnjega stavka dovoljeno le pri javnem zavodu, pri katerem je zaposlen, na podlagi podjemne pogodbe pri javnem zavodu ali zaposlitve oziroma podjemne pogodbe pri koncesionarju pa le, kadar je storitev iz tržne dejavnosti mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard. Delodajalec izda soglasje na podlagi pisne vloge zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki ji predloži obrazloženo pozitivno mnenje vodje oddelka oziroma osebe, ki je pristojna za organizacijo dela zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, v katerem ta z analizo dnevne delovne obremenitve iz 51.b člena tega zakona potrjuje izkazano polno delovno obremenitev v rednem delovnem času in izpolnjevanje pogojev iz četrtega odstavka tega člena. Če soglasje iz tega odstavka ni izdano v roku 30 dni od prejema vloge, se šteje, da soglasje ni podano. Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec iz tega odstavka mora pridobiti soglasje delodajalca na način, kot ga določa ta člen, tudi v primeru, ko namerava zdravstvene storitve opravljati v tujini v okviru mreže javne zdravstvene službe ali izven nje.

Soglasje iz prejšnjega odstavka se lahko izda le za zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, za katerega javni zavod vodi analizo dnevne delovne obremenitve za redni delovni čas najmanj tri zaporedne mesece pred odločanjem o izdaji soglasja in celotno obdobje veljavnosti tega soglasja.

Soglasje iz prvega odstavka tega člena se lahko izda za največ osem ur na teden, pri čemer se ta časovna omejitev upošteva kot povprečna časovna omejitev v obdobju šestih mesecev, in največ 12 mesecev. V primeru zaposlitve za krajši

delovni čas se omejitev na največ osem ur na teden nanaša na delo, ki presega obseg dela, ki ustreza polnemu delovnemu času. Po preteku tega obdobja se istemu zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu lahko izda novo soglasje v skladu s postopkom in pogoji iz tega člena.

Soglasje iz prvega odstavka tega člena javni zavod izda, če:

1. s tem ne bo povzročena škoda javnemu zavodu oziroma motnja pri opravljanju javne zdravstvene službe tega javnega zavoda,

2. javni zavod sam nima potrebe po dodatnem, dopolnilnem delu oziroma delu, ki presega obveznost iz polnega delovnega časa zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, pri čemer se šteje, da javni zavod potrebo po tem delu ima, če kadarkoli v obdobju izdanega soglasja za istovrstne zdravstvene storitve, ki ne vključujejo zdravstvenih storitev iz petega odstavka tega člena, sklene podjemno pogodbo iz 53.c člena tega zakona z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki ni zaposlen pri njem, razen če gre za pogodbeno sodelovanje z upokojenim zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem oziroma za uvajanje nove zdravstvene tehnologije,

3. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec v celoti izvršuje svoje delovne obveznosti glede količine in vrste opravljenih zdravstvenih storitev, določenih s pogodbo o zaposlitvi in standardi dela pri svojem delodajalcu, pri čemer se šteje, da kot minimalni standard v tem javnem zavodu velja standard, določen v kolektivni pogodbi s področja zdravstva, če tega za posamezni poklic ni, pa kot znaša povprečje dnevne delovne obremenitve, ugotovljene za zdravstvene delavce oziroma zdravstvene sodelavce posameznega poklica in organizacijske enote javnega zavoda,

4. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne zavrača vključitve oziroma sodelovanja v akcijskem programu za odpravo čakalnih dob v okviru tega javnega zavoda,

5. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki je v tem javnem zavodu zaposlen za krajši delovni čas, ne zavrne predloga delodajalca za zaposlitev za daljši delovni čas,

6. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne zavrne dodatnega usposabljanja, ki je načrtovano glede na plan izobraževanja javnega zavoda,

7. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne zavrača sodelovanja pri uvajanju novih zdravstvenih tehnologij oziroma ne odklanja sodelovanja v raziskovalnih projektih javnega zavoda,

8. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec neupravičeno ne zavrača oziroma ne sprejme mentorstva pripravnikom oziroma specializantom,

9. zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne odklanja nadurnega dela, pripravljenosti, dežurstva, vključevanja v neprekinjeno zdravstveno varstvo in morebitnih drugih oblik dela pri delodajalcu, pri čemer se za delavce, ki sodijo v kategorijo, za katero zakon, ki ureja delovna razmerja, določa posebno varstvo, upošteva zgolj omejitve glede nočnega dela,

10. zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu zaradi dela na podlagi tega soglasja ni onemogočen dnevni in tedenski počitek v skladu z 52.c členom tega zakona ter izraba minimalnega letnega dopusta v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

Delodajalec lahko soglasje iz prvega odstavka tega člena izda ne glede na zahteve in omejitve iz drugega stavka prvega, drugega, tretjega ter 1., 2., 3. in 5. točke četrtega odstavka tega člena za primer opravljanja naslednjih vrst zdravstvenih storitev:

1. neprekinjenega zdravstvenega varstva v drugem javnem zavodu,

2. zdravstvenih storitev pri javnem visokoškolskem zavodu s področja zdravstva, če zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec pri tem zavodu opravlja delo kot redni ali izredni profesor, docent ali asistent oziroma v primerljivem raziskovalnem nazivu,

3. zdravstvenih storitev za namen zagotavljanja zdravstvenega varstva na javnih prireditvah in shodih za izvajalce zdravstvene dejavnosti v okviru mreže javne zdravstvene službe ali izven nje,

4. zdravstvenih storitev v okviru mobilnega paliativnega tima, ki se financira iz javnih sredstev,

5. zdravstvenih storitev pri Rdečem križu Slovenije, Javnem zavodu Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv – Slovenija transplant, Policiji, v enotah za zaščito, reševanje in pomoč Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter vojaški zdravstveni službi,

6. zdravstvenih storitev v okviru dejavnosti medicine dela, prometa in športa, ki jih ne zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje, za izvajalce zdravstvene dejavnosti v okviru mreže javne zdravstvene službe ali izven nje,

7. zdravstvenih storitev s področja letalske medicine, ki je urejena s predpisi Evropske unije, v okviru mreže javne zdravstvene službe ali izven nje,

8. za potrebe uvajanja nove zdravstvene tehnologije v drugem javnem zavodu,

9. opravljanje zdravstvenih storitev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti brezplačno oziroma v obliki prostovoljskega dela.

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki v enem ali več javnih zavodih skupaj ni zaposlen polni delovni čas, soglasja iz prvega odstavka tega člena za sklenitev podjemne pogodbe ne more pridobiti. Za namen tega odstavka se kot javni zavod šteje tudi drug javni zavod ali javna agencija, katere ustanovitelj je Republika Slovenija, oziroma državni organ. Kadar ima zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec več delodajalcev, soglasje iz prvega odstavka tega člena za delo na podlagi podjemne pogodbe pridobi od vseh delodajalcev.

Soglasje iz prvega odstavka tega člena vsebuje najmanj:

1. podatke o javnem zavodu, ki daje soglasje,

2. osebno ime, številko, šifro in delovno mesto zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, kateremu se soglasje daje,

3. naziv drugega izvajalca zdravstvene dejavnosti oziroma subjekta iz petega odstavka tega člena, za katerega bo zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravljal zdravstvene storitve,

4. zdravstvene storitve, ki jih bo zdravstveni delavec oziroma zdravstvenih sodelavec opravljal,

5. čas veljavnosti soglasja,

6. navedbo pogojev, ki veljajo za zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, iz 3., 4., 5., 6., 7. in 8. točke četrtega odstavka tega člena, obseg (tj. število ur, ki jih zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec lahko izvaja) največje še dopustne dnevne in tedenske obremenjenosti zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca z delom pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, upoštevajoč določbe o minimalnem trajanju dnevnega in tedenskega počitka v skladu z 52.c členom tega zakona ter izrabi letnega dopusta,

7. število ur na teden, ki jih lahko zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravi na podlagi izdanega soglasja.

Izdano soglasje iz prvega odstavka tega člena se preklicuje, če:

– se spremeni okoliščine iz 1. ali 2. točke četrtega odstavka tega člena,

– zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne izpolnjuje pogojev iz drugega, 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. točke četrtega, šestega in desetega odstavka tega člena,

– zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec krši časovno omejitev opravljanja zdravstvenih storitev največ osem ur na teden oziroma največ 12 mesecev iz tretjega odstavka tega člena,

– zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec ne sporoči podatkov v skladu z drugim odstavkom 53.č člena tega zakona.

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki mu je bilo soglasje v skladu z drugo, tretjo ali četrto alinejo prejšnjega odstavka preklicano, v šestih mesecih od preklica ne glede na izpolnjevanje pogojev iz tega člena ne more pridobiti novega soglasja iz prvega odstavka tega člena.

Soglasja iz prvega odstavka tega člena ni mogoče izdati zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki pri javnem zavodu dela krajši delovni čas v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu oziroma zaradi potreb usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja. «.

38. člen

Besedilo 53.c člena se spremeni tako, da se glasi:

»Javni zavod lahko za opravljanje zdravstvenih storitev sklene podjemno pogodbo z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki ne posluje kot samostojni podjetnik posameznik, če:

– je takšno opravljanje zdravstvenih storitev za javni zavod učinkovitejše, kar javni zavod izkazuje s podatki dnevne delovne obremenjenosti zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev in analize materialnih stroškov po vrstah zdravstvenih dejavnosti,

– je takšno opravljanje zdravstvenih storitev potrebno z vidika zagotavljanja dostopnosti do zdravstvenih storitev in

– za opravljanje zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe, ni mogoče skleniti pogodbe o zaposlitvi zaradi občasne narave teh storitev ali ni razpoložljivega ustreznega kadra ali gre za nadomeščanje začasnih odsotnih zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev javnega zavoda.

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec iz prejšnjega člena pred sklenitvijo podjemne pogodbe predloži veljavno soglasje iz prejšnjega člena.

Podjemna pogodba, ki ni pravna podlaga za opravljanje tržne dejavnosti, se lahko sklene za največ 12 mesecev in vsebuje najmanj določbe o:

1. vrstah in obsegu zdravstvenih storitev, ki jih bo zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravljal na podlagi podjemne pogodbe,

2. času, v katerem bo zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravljal zdravstvene storitve na podlagi podjemne pogodbe, ob upoštevanju dnevnega in tedenskega počitka v skladu z 52.c členom tega zakona ter letnega dopusta, največje dovoljeno število ur, ki jih zdravstveni delavec lahko opravi na podlagi podjemne pogodbe dnevno in tedensko,

3. plačilu za opravljene zdravstvene storitve,

4. zavarovanju poklicne odgovornosti, ki je obveznost javnega zavoda kot naročnika zdravstvenih storitev,

5. roku za opravo zdravstvenih storitev,

6. neprenosljivosti opravljanja zdravstvenih storitev na tretjo osebo,

7. možnosti predčasnega prenehanja.

Pred sklenitvijo podjemne pogodbe javni zavod opravi analizo, s katero dokaže upravičenost sklenitve podjemne pogodbe, pri čemer upošteva vse vidike, povezane z opravljanjem zdravstvenih storitev, za katere se podjemna pogodba sklepa. Šteje se, da je podjemna pogodba upravičena, če iz podatkov o dnevni delovni obremenitvi zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev in podatkovne analize stroškov po vrstah zdravstvenih dejavnosti izhaja, da ni mogoče skleniti pogodbe o zaposlitvi za polni ali krajši delovni čas ali za dopolnilno delo in konkretna podjemna pogodba javnemu zavodu prinaša korist z vidika časa, strokovnosti, kakovosti in varnosti zdravstvene obravnave oziroma zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe. Podrobnejša merila za določitev višine plačila za opravljanje zdravstvenih storitev po podjemni pogodbi določi minister, pristojen za zdravje.

Po preteku obdobja iz tretjega odstavka tega člena se lahko z istim zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem sklene nova podjemna pogodba v skladu s pogoji iz tega člena.

Sklepanje podjemne pogodbe za opravljanje zdravstvenih storitev z lastnim zaposlenim zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem ni dovoljeno, razen če gre za opravljanje zdravstvenih storitev v okviru državnih presejalnih programov in drugih posebnih programov, ki jih s sklepom, upoštevajoč dostopnost do zdravstvenih storitev ter izvajanje storitev v okviru tržne dejavnosti in javne službe, ki jih ne zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje ali proračun Republike Slovenije, določi minister, pristojen za zdravje, in je zagotovljen vir financiranja. Pogoji, ki se nanašajo na sklepanje podjemne pogodbe z drugim zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem (prvi, tretji in četrti odstavek tega člena) in za izdajo soglasja za delo pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti (3., 5. in 6. točka četrtega odstavka prejšnjega člena), veljajo tudi za primer sklepanja podjemne pogodbe z lastnim zaposlenim zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem. Pri določanju obsega oziroma števila ur tedensko opravljenega dela na podlagi podjemne pogodbe pri lastnem delodajalcu se upošteva zahteve glede minimalnega počitka, ki jih določa 52.c člen tega zakona, in možnost izrabe letnega dopusta.«.

39. člen

Besedilo 53.č člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za namen spremljanja in izvajanja nadzora nad izdanimi soglasji iz 53.b člena tega zakona in sklenjenimi podjemnimi pogodbami iz prejšnjega člena javni zavod v zbirko NIJZ 16 najpozneje v sedmih dneh od izdaje soglasja vnaša naslednje podatke:

– o izdanih soglasjih iz 53.b člena tega zakona:

1. osebno ime, številko, šifro in delovno mesto zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, kateremu je izdano soglasje,

2. naziv izvajalca zdravstvene dejavnosti v okviru mreže javne zdravstvene službe, za katerega zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravlja zdravstvene storitve na podlagi izdanega soglasja,

3. vrsto zdravstvenih storitev, za katere je zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu izdano soglasje,

4. obseg realiziranih ur opravljanja zdravstvenih storitev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti v okviru mreže javne zdravstvene službe na podlagi izdanega soglasja (tedensko in mesečno, s prikazom števila ur po dnevih ter časom začetka in konca opravljanja dela),

5. časovno obdobje, za katerega je izdano soglasje (datum izdaje in poteka veljavnosti izdanega soglasja),

6. obseg zaposlitve za krajši delovni čas od polnega,

7. število ur na teden, ki jih lahko zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec na podlagi izdanega soglasja opravi pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti v okviru mreže javne zdravstvene službe,

8. podatek o preklicu soglasja (datum preklica),

– o sklenjenih pogodbah iz prejšnjega člena:

1. osebno ime, številko, šifro in delovno mesto zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, s katerim je bila sklenjena podjemna pogodba, ter podatek, ali gre za lastnega zaposlenega,

2. vrsta zdravstvenih storitev, ki jih na podlagi sklenjene podjemne pogodbe opravlja zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec,

3. obseg realiziranih ur opravljanja zdravstvenih storitev, ki jih na podlagi sklenjene podjemne pogodbe opravlja zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec (tedensko in mesečno, s prikazom števila ur po dnevih),

4. časovno obdobje, za katerega je sklenjena podjemna pogodba (datum začetka in konca opravljanja dela),

5. mesečna vrednost izplačila po podjemni pogodbi, ki jih vnese najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec,

6. podatek o prenehanju veljavnosti podjemne pogodbe iz prejšnjega člena.

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec posreduje podatke iz 4. točke prve alineje prejšnjega odstavka,

vključno s podatkom o času začetka in konca opravljanja dela, delodajalcu najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec, in sicer za vsak mesec veljavnega soglasja iz 53.b člena tega zakona.

Koncesionar, pri katerem zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec opravlja delo na podlagi podjemne pogodbe iz prejšnjega člena:

– posreduje podatke iz 3. točke druge alineje prvega odstavka tega člena javnemu zavodu, ki je soglasje iz 53.b člena tega zakona podal, do 15. v mesecu za pretekli mesec, in sicer za vsak mesec veljavnosti podjemne pogodbe,

– sproti vnaša podatke iz 3. točke druge alineje prvega odstavka tega člena v zbirko NIJZ 16.

Javni zavod:

– poroča svetu javnega zavoda in ministrstvu, pristojnemu za zdravje, o izdanih soglasjih iz 53.b člena tega zakona in sklenjenih podjemnih pogodbah iz prejšnjega člena ter vrednosti posameznih pogodb v preteklem letu, in sicer do 28. februarja ob pripravi letnih poročil, ki jim priloži tudi izpis iz zbirke NIJZ 16.«.

40. člen

Za 53.č členom se dodata nova 53.d in 53.e člen, ki se glasita:

»53.d člen

Ne glede na prvi odstavek 147. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 119/21 – ZČMIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23 in 136/23 – ZIUZDS) sme zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki v javnem zavodu dela polni delovni čas, izjemoma skleniti pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom z drugim javnim zavodom, vendar največ za osem ur na teden, po poprejšnjem soglasju delodajalcev, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom.

53.e člen

Kot vir sredstev za del plače za delovno uspešnost iz 1. točke 29. člena Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, 95/24) za zaposlene v javnih zdravstvenih zavodih, ki nastane zaradi večjega obsega opravljenih zdravstvenih storitev v okviru javne zdravstvene službe, se uporabijo:

– sredstva, pridobljena na podlagi preseganja realizacije programov zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, in sicer v višini, ki se nanaša na kalkulativen element plač in drugih prejemkov v skladu s predpisi, kolektivnimi pogodbami in splošnimi akti oziroma največ do 70 odstotkov vrednosti zdravstvenih storitev, kot je določena s cenikom Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

– sredstva, pridobljena na podlagi glavarinskih količnikov, ki presegajo minimalno obremenitev, v skladu s programi zdravstvene dejavnosti, kot so določeni v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, in sicer v višini, ki se nanaša na kalkulativen element plač in drugih prejemkov v skladu s predpisi, kolektivnimi pogodbami in drugimi splošnimi akti oziroma največ do 70 odstotkov vrednosti zdravstvenih storitev, kot je določena s cenikom Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije;

– sredstva, zagotovljena na podlagi pogodbe o medsebojnem sodelovanju med dvema ali več javnimi zdravstvenimi zavodi za opravljanje zdravstvenih storitev iz osmega odstavka 5. člena tega zakona, na način prenosa sredstev enega javnega zdravstvenega zavoda drugemu.

Podrobnejša navodila za prabo sredstev iz prejšnjega odstavka, upoštevajoč poslovno uspešnost javnega zdravstvenega zavoda, strokovnost, kakovost in varnost izvajanja zdravstvenih storitev ter razvojno naravnost javnega zdravstvenega zavoda, določi minister, pristojen za zdravje.«.

41. člen

V 83.a členu se v prvem odstavku za besedo »medije« doda vejica in besedilo »inšpekcija, pristojna za nadzor plač v javnem sektorju, inšpekcija, pristojna za proračun, Tržni inšpektorat Republike Slovenije«.

Drugi, tretji in četrti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

»Inšpekcija, pristojna za zdravje, opravlja nadzor nad izvajanjem prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka, 1., 2., 4., 5. in 7. točke četrtega odstavka, petega in enajstega odstavka 3.a člena, desetega odstavka 5. člena, tretjega odstavka 15. člena, 24.a, 24.č in 34. člena, drugega odstavka 35. člena, petega odstavka 51. člena, prvega odstavka 51.a člena, 52. člena, drugega odstavka 53.a člena, 53.b člena, prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 53.c člena, 53.č člena, prvega odstavka 54. člena, prvega in drugega odstavka 62. člena, prvega in šestega odstavka 64. člena ter 75.a in 75.b člena tega zakona.

Inšpekcija, pristojna za delo, opravlja nadzor nad izvajanjem 52.a, 52.b, 52.c in 53.d člena tega zakona.

Informacijski pooblaščenec opravlja nadzor nad izvajanjem tretjega odstavka 3. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na varstvo osebnih podatkov in nad izvajanjem 3.č člena tega zakona.«.

Za petim odstavkom se dodajo novi šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»Inšpekcija, pristojna za nadzor plač v javnem sektorju, opravlja nadzor nad izvajanjem 53.e člena tega zakona.

Inšpekcija, pristojna za proračun, opravlja nadzor nad izvajanjem 91.a člena tega zakona.

Tržni inšpektorat Republike Slovenije opravlja nadzor nad izvajanjem drugega odstavka 38. člena tega zakona.«.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

Dosedanji osmi odstavek, ki postane enajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ima inšpekcijski organ poleg pooblastil, določenih v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, tudi naslednja pooblastila:

1. prepove opravljanje zdravstvene dejavnosti izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki nima dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz prvega odstavka 3. člena tega zakona,

2. predlaga ministrstvu, pristojnemu za zdravje, da odvzame dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz 3.a člena tega zakona ali izbriše zasebnega zdravstvenega delavca iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev,

3. do izdaje spremenjenega ali novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz enajstega odstavka 3.a člena tega zakona prepove opravljanje te zdravstvene dejavnosti,

4. prepove uporabo imena v nasprotju s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona oziroma odredi uporabo imena v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona,

5. prepove opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki ni vpisan v register iz šestega odstavka 64. člena tega zakona oziroma ki nima veljavne licence, če je licenca pogoj za opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti,

6. prepove oglaševanje zdravstvene dejavnosti, ki ni v skladu s tem zakonom, in na stroške izvajalca zdravstvene dejavnosti odredi odstranitev prepovedanih sredstev in načinov oglaševanja,

7. prepove opravljanje dela ponudniku storitev, ki ni vložil prijave za občasno oziroma začasno opravljanje storitev iz 24.a člena tega zakona,

8. do odprave nepravilnosti prepove opravljanje dela zdravstvenemu delavcu in zdravstvenemu sodelavcu, ki opravlja delo brez pisnega soglasja iz tretjega odstavka 52.c člena tega zakona,

9. prepove opravljanje dela zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki opravlja zdravstveno dejavnost v nasprotju s 53.b in 53.c členom tega zakona,

10. prepove opravljanje dela zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki nima soglasja iz prvega odstavka 53.b člena tega zakona oziroma zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki ni posredoval podatkov za vpis v evidenco oziroma ni posredoval resničnih podatkov iz 53.č člena tega zakona,

11. prepove izvajalcu zdravstvene dejavnosti omogočanje opravljanja dela zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki ne izpolnjuje pogojev iz 53.b člena tega zakona,

12. prepove opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti zdravstvenemu delavcu, ki nima ustrezne strokovne izobrazbe, ni ustrezno usposobljen za samostojno opravljanje dela v svojem poklicu in ne izpolnjuje drugih pogojev (kvalifikacija) iz prvega odstavka 62. člena tega zakona,

13. prepove opravljanje dela zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki pri svojem delu v neposrednem stiku s pacientom ne uporablja slovenskega jezika v skladu s 63. členom tega zakona,

14. predlaga ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ali pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, da odvzame licenco zdravstvenemu delavcu ali da zdravstvenega delavca izbriše iz registra iz šestega odstavka 64. člena tega zakona.«.

42. člen

V 88. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

1. opravlja zdravstvene storitve oziroma zdravstveno dejavnost brez dovoljenja iz prvega odstavka 3. člena tega zakona,

2. uporabi presežek prihodkov nad odhodki v nasprotju z drugim odstavkom 3. člena tega zakona,

3. nima zaposlenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti iz 1. točke četrtega odstavka 3.a člena tega zakona oziroma pri kateri zdravstvene storitve opravljajo osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev iz tega zakona ali zakona, ki ureja zdravniško službo (2. točka četrtega odstavka 3.a člena tega zakona),

4. ni vključena v enotni zdravstveno-informacijski sistem v skladu s 4. točko četrtega odstavka 3.a člena tega zakona,

5. se kljub pisni izjavi ne odzove na poziv ministrstva, pristojnega za zdravje, v skladu s 7. točko četrtega odstavka 3.a člena tega zakona,

6. ima odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, ki ne izpolnjuje pogojev iz petega odstavka 3.a člena tega zakona,

7. ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ne sporoči sprememb v skladu z enajstim odstavkom 3.a člena tega zakona,

8. ne obvesti o nameravanem prenehanju opravljanja zdravstvene dejavnosti ali ne zagotovi predaje oziroma prevzema zdravstvene dokumentacije v skladu s 3.č členom tega zakona,

9. ne vodi evidence o sklenjenih pogodbah v skladu z desetim odstavkom 5. člena tega zakona,

10. uporablja ime v nasprotju s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona oziroma ne uporablja imena v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona,

11. ne vodi ločene evidence prihodkov in odhodkov iz javnih sredstev in zasebne zdravstvene dejavnosti iz 10. točke prvega odstavka 44.f člena tega zakona,

12. za opravljanje občasnih oziroma začasnih zdravstvenih storitev sklene pogodbo s ponudnikom storitev, ki ni vložil oziroma podaljšal pisne prijave za občasno ali začasno opravljanje storitev iz 24.a člena tega zakona,

13. ji je bil podeljen naziv učni zavod, pa ne omogoči praktičnega pouka učencev in študentov v skladu s 33. členom tega zakona,

14. ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz prvega odstavka 34. člena tega zakona za izvajanje pripravništev ali specializacij, ki jih izvaja,

15. ne sprejme na usposabljanje pripravnika ali specializanta v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,

16. izda račun za opravljeno zdravstveno storitev ter uporabljena zdravila, medicinske pripomočke in živila za posebne zdravstvene namene v nasprotju s prvim odstavkom 38. člena tega zakona,

17. oglašuje, ponuja ali zaračuna zdravstveno storitev v nasprotju z drugim odstavkom 38. člena tega zakona,

18. opravlja zdravstvene storitve oziroma zdravstveno dejavnost v nasprotju s petim in šestim odstavkom 38. člena tega zakona,

19. pri neenakomerni razporeditvi in začasni prerazporeditvi delovnega časa ne upošteva polnega delovnega časa kot povprečne delovne obveznosti v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev, v skladu s prvim odstavkom 52.a člena tega zakona,

20. odredi delo prek polnega delovnega časa v nasprotju z 52.b členom tega zakona,

21. ne vodi posebne evidence o izvajanju dela prek polnega delovnega časa iz četrtega odstavka 52.b člena tega zakona,

22. ne zagotovi minimalnega dnevnega in tedenskega počitka oziroma ne zagotovi enakovrednega nadomestnega počitka v skladu s prvim in drugim odstavkom 52.c člena tega zakona,

23. organizira delo, ki nepretrgoma traja več kot 16 ur, brez pridobitve pisnega soglasja zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca v skladu s tretjim odstavkom 52.c člena tega zakona,

24. omogoči opravljanje zdravstvenih storitev v nasprotju z drugim odstavkom 53.a člena tega zakona,

25. izda soglasje v nasprotju s 53.b členom tega zakona,

26. omogoči opravljanje dela zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu na podlagi soglasja v nasprotju s 53.b členom tega zakona,

27. sklene podjemno pogodbo v nasprotju s 53.c členom tega zakona,

28. ne poroča v zbirko NIJZ 16 o izdanih soglasjih iz 53.b člena tega zakona in sklenjenih podjemnih pogodbah iz 53.c člena tega zakona v skladu s 53.č členom tega zakona,

29. ne posreduje podatkov oziroma posreduje neresnične podatke o obsegu opravljenega dela (število ur po dnevih) na podlagi izdanega soglasja iz 53.b člena tega zakona (tretji odstavek 53.č člena tega zakona),

30. ne vnaša podatkov iz 53.č člena tega zakona v zbirko NIJZ 16 v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 53.č člena tega zakona,

31. omogoči delo zdravstvenemu delavcu v nasprotju s 53.d členom tega zakona,

32. ne vodi zdravstvene dokumentacije in drugih evidenc v skladu s posebnim zakonom oziroma se ne vključi v enoten in usklajen informacijski sistem, kot to določa prvi odstavek 54. člena tega zakona,

33. zaposli zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki nima ustreznega znanja slovenskega jezika iz 63. člena tega zakona ali v svojih aktih ne opredeli ustrezne stopnje znanja slovenskega jezika v skladu z drugim odstavkom 63. člena tega zakona,

34. zaposli ali ima na drugi zakoniti podlagi zagotovljene zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki ne izpolnjuje pogojev iz 62. ali 64. člena tega zakona za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti,

35. oglašuje zdravstveno dejavnost v nasprotju s 75.a členom tega zakona,

36. označi objekt, v katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, oziroma napis na objektu v nasprotju s 75.b členom tega zakona,

37. na območjih lokalnih skupnosti, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, nima na objektu, v

katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, napisa tudi v jeziku narodne skupnosti, kot to določa tretji odstavek 75.b člena tega zakona,

38. onemogoča ali ovira nadzor (drugi odstavek 76. člena),

39. pravočasno ne izvede ukrepov iz 79., 80. oziroma 82. člena tega zakona.«.

V četrtem odstavku se besedilo »šestnajste, dvaindvajsete in triindvajsete alineje« nadomesti z besedilom »38. in 39. točke«.

43. člen

V 89. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Z globo od 300 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec, ki:

1. opravlja zdravstvene storitve oziroma zdravstveno dejavnost brez dovoljenja iz prvega odstavka 3. člena tega zakona,

2. kljub premestitvi ali preselitvi pacienta ali če pacient izbere drugega zdravnika, ki nadaljuje zdravljenje, temu ne posreduje dokumentacije iz petega odstavka 51. člena tega zakona,

3. se ne vključi v program neprekinjenega zdravstvenega varstva v skladu s prvim odstavkom 51.a člena tega zakona,

4. zapusti delovno mesto preden dobi nadomestitev, če to pomeni nevarnost za zdravje pacientov (prvi odstavek 52. člena),

5. v času stavke ne zagotavlja storitev v skladu z drugim odstavkom 52. člena tega zakona,

6. opravlja zdravstvene storitve pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti v nasprotju s 53.b členom tega zakona,

7. opravlja zdravstvene storitve na podlagi soglasja iz 53.b člena tega zakona v času dnevnega oziroma tedenskega počitka iz 52.c člena tega zakona,

8. opravlja zdravstvene storitve na podlagi podjemne pogodbe v nasprotju z drugim odstavkom 53.c člena tega zakona,

9. ne sporoči podatkov o dejanskem obsegu ur opravljanja zdravstvenih storitev svojemu delodajalcu oziroma mu posreduje neresnične podatke (drugi odstavek 53.č člena tega zakona),

10. opravlja delo v zdravstveni dejavnosti, pa ni usposobljen v skladu s prvim odstavkom 62. člena tega zakona,

11. opravlja delo v zdravstveni dejavnosti in ne izpolnjuje pogojev za samostojno opravljanje dela iz 64. člena tega zakona.«.

44. člen

Za 91. členom se doda novo poglavje »XI.a POSEBNE DOLOČBE« in nov 91.a člen, ki se glasi:

»91.a člen

Ne glede na zakon, ki ureja posebni davek na določene prejemke, se posebni davek na določene prejemke od izplačil na podlagi podjemnih pogodb iz šestega odstavka 53.c člena tega zakona ne plačuje.

Sredstva, namenjena posebnemu davku na prejemke iz tega odstavka, se v celoti nameni za sklepanje teh podjemnih pogodb, in sicer za izplačilo na podlagi te podjemne pogodbe.

Javni zavod Finančni upravi Republike Slovenije sporoči podatke o zneskih izplačil iz prejšnjega odstavka za posamezni mesec za posameznega zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, in sicer najpozneje do konca tekočega meseca za pretekli mesec.

Javni zavod v primeru sklenitve podjemne pogodbe iz šestega odstavka 53.c člena tega zakona za tega zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca vodi evidenco, iz katere so razvidne opravljene zdravstvene storitve ki jih ta opravi za javni zavod v in izven rednega delovnega časa, vključno z datumom in časovnim obdobjem zdravstvenih storitev.

Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2028.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi navodila v zvezi z razmejivjo vrst prihodkov in odhodkov po opravljenih storitvah v okviru javne zdravstvene službe in tržne dejavnosti iz novega tretjega odstavka 3. člena zakona najpozneje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, določi vrste zdravstvenih dejavnosti in vrste zdravstvenih storitev ter povezavo med njimi v skladu s spremenjenim tretjim odstavkom 3.a člena zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi pogoje za kader, prostore in opremo za opravljanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti ter postopek verifikacije iz spremenjenega dvanajstega odstavka 3.a člena zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Vlada Republike Slovenije določi zdravstvene regije iz novega četrtega odstavka 4. člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, določi minimalni obseg zdravstvenih storitev iz četrte alineje spremenjenega drugega odstavka 4. člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo določi način, obseg in pogoje delovanja ter vključevanja vojaške zdravstvene službe v javno zdravstveno službo v skladu z novim sedmim odstavkom 4. člena zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Vlada Republika Slovenija določi mrežo javne zdravstvene službe na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti v skladu s prvim odstavkom spremenjenega 5. člena zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, določi zdravstvene storitve iz točke c) osmega odstavka spremenjenega 5. člena zakona najpozneje v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi pogoje glede organizacije in načina dela službe nujne medicinske pomoči v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 6. člena zakona najpozneje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, določi vrste zdravstvene dejavnosti, ki jih opravlja bolnišnica, v skladu s petim odstavkom spremenjenega 16. člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, uskladi Pravilnik o pogojih in postopku za pridobitev naziva klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek (Uradni list RS, št. 72/06, 49/09 in 138/21) s spremenjenim 18. členom zakona najpozneje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, uskladi Pravilnik o podrobnejših pogojih za imenovanje, sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu javnega zdravstvenega zavoda ter postopku za izbiro članov v svetih javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 158/22 in 53/23 – popr.) s spremenjenim 28.a členom zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi postopek potrjevanja ustreznosti programa usposabljanja iz 4. točke drugega odstavka spremenjenega 29. člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, uskladi Pravilnik o pogojih in načinu opravljanja mrliško pregledne službe (Uradni list RS, št. 99/22) s šestim odstavkom spremenjenega 38. člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije določi najvišjo dovoljeno ceno zdravstvenih storitev iz sedmega odstavka spremenjenega 38. člena zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, določi enotno metodologijo za merjenje delovnih obremenitev, pripravo analize delovnih

obremenitev in način poročanja iz četrtega odstavka novega 51.b člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi organizacijo in financiranje neprekinjenega zdravstvenega varstva, merila za razmejitev posameznih oblik dela, s katerimi se zagotavlja, in njihovo evidentiranje, način uvajanja zdravstvenih delavcev, evidentiranje opravljenih zdravstvenih in drugih storitev in merila za povezovanje izvajalcev neprekinjenega zdravstvenega varstva po posameznih strokovnih področjih ali območjih iz tretjega odstavka spremenjenega 53. člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, uskladi Pravilnik o merilih za določitev višine plačila opravljanja zdravstvenih storitev po podjemni pogodbi ali drugih pogodbah civilnega prava (Uradni list RS, št. 15/17) s četrtrim odstavkom spremenjenega 53.c člena zakona najpozneje v petih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi navodila za porabo sredstev za del plače za delovno uspešnost, ki nastane zaradi večjega obsega opravljenih zdravstvenih storitev v okviru javne zdravstvene službe, v skladu z drugim odstavkom novega 53.e člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, uskladi predpisa iz trinajstega odstavka 80. člena in četrtega odstavka 82. člena zakona s tem zakonom najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

46. člen

Izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti pred uveljavitvijo tega zakona, in zasebni zdravstveni delavci, vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev pred uveljavitvijo tega zakona, v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona, predložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1., 4., 5. in 7. točke spremenjenega četrtega odstavka 3.a člena zakona. Ne glede na prejšnji stavek se predložitev dokazila o ustrezni informacijski in telekomunikacijski tehnologiji ne zahteva za izvajalce zdravstvene dejavnosti ali zasebne zdravstvene delavce, za katere NIJZ obvesti ministrstvo, pristojno za zdravje, da so vključeni v centralni informacijski sistem, ministrstvo, pristojno za zdravje, pa ta podatek objavi na osrednjem spletnem mestu organov državne uprave.

Izvajalci zdravstvene dejavnosti in zasebni zdravstveni delavci iz prejšnjega odstavka vlogo za verifikacijo v skladu s spremenjenim devetim odstavkom 3.a člena zakona vložijo v naslednjih rokih:

– v 12 mesecih od uveljavitve predpisa iz spremenjenega dvanajstega odstavka 3.a člena tega zakona za prostore in opremo, verificirano do 31. decembra 2000;

– v 18 mesecih od uveljavitve predpisa iz spremenjenega dvanajstega odstavka 3.a člena tega zakona za prostore in opremo, verificirano do 31. decembra 2006;

– v 24 mesecih od uveljavitve predpisa iz spremenjenega dvanajstega odstavka 3.a člena tega zakona za prostore in opremo, verificirano do 31. decembra 2012;

– v 30 mesecih od uveljavitve predpisa iz spremenjenega dvanajstega odstavka 3.a člena tega zakona za prostore in opremo, verificirano po 1. januarju 2013.

Če vloga iz prvega in drugega odstavka tega člena ni vložena v roku, ministrstvo, pristojno za zdravje, začne postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti v skladu s 3.b členom zakona.

Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve pri subjektih, ki imajo v poslovnem registru vpisano zdravstveno dejavnost, najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, preveri, ali za v poslovni register vpisano zdravstveno dejavnost obstaja dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz spremenjenega 3.a člena zakona ali odločba o vpisu v register zasebnih

zdravstvenih delavcev iz 35. člena zakona. Če ugotovi, da dovoljenje ali odločba iz prejšnjega stavka ne obstaja, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve pri navedenem subjektu po uradni dolžnosti izvede postopek izbrisa te zdravstvene dejavnosti iz poslovnega registra.

Vlada Republike Slovenije oziroma samoupravna lokalna skupnost uskladi akte o ustanovitvi javnih zdravstvenih zavodov z mrežo javne zdravstvene službe iz spremenjenih 4. in 5. člena zakona najpozneje v osmih mesecih od določitve mreže javne zdravstvene službe.

Vojaška zdravstvena enota pridobi dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti v skladu s spremenjenim 3.a členom zakona najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za obrambo, sklene dogovor iz novega šestega odstavka 4. člena zakona z ministrstvom, pristojnim za zdravje, glede vključevanja vojaške zdravstvene službe v javno zdravstveno službo najpozneje do 31. decembra 2025.

Izvajalci specialistične bolnišnične obravnave, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje te dejavnosti pred uveljavitvijo tega zakona, uskladijo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti s spremenjenim 16. členom zakona na način, da v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona predložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev glede kadra, prostorov in opreme za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti v skladu s spremenjenim 16. členom zakona. Če vloga iz prejšnjega stavka ni vložena v roku, ministrstvo, pristojno za zdravje, začne postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje specialistične bolnišnične dejavnosti v skladu s 3.b členom zakona.

Vlada Republike Slovenije oziroma samoupravna lokalna skupnost uskladi akte o ustanovitvi javnih zdravstvenih zavodov z določbami spremenjenih 15., 16., 28.a, 29., 30.a in 31. člena ter novih 29.b, 29.c in 30.b člena zakona najpozneje v osmih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Sveti zavodov uskladijo statute javnih zdravstvenih zavodov z akti iz petega in devetega odstavka tega člena v petih mesecih od njihove uveljavitve.

Dosedanji člani sveta zavoda ne glede na izpolnjevanje pogojev iz spremenjenega četrtega odstavka 28.a člena zakona opravljajo svojo funkcijo do izteka svojega mandata.

Dosedanji direktorji javnih zdravstvenih zavodov in dosedanji strokovni direktorji javnih zdravstvenih zavodov oziroma strokovni vodje javnih zavodov ne glede na izpolnjevanje pogojev iz drugega, tretjega in sedmega odstavka spremenjenega 29. člena zakona opravljajo svojo funkcijo do izteka svojega mandata. Ne glede na prejšnji stavek direktor javnega zdravstvenega zavoda in strokovni direktor javnega zdravstvenega zavoda oziroma strokovni vodja javnega zdravstvenega zavoda predloži potrdilo iz 4. točke drugega odstavka spremenjenega 29. člena zakona svetu zavoda v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona. Če potrdila v navedenem roku ne predloži, se šteje, da je izpolnjen pogoj za predčasno razrešitev direktorja javnega zdravstvenega zavoda iz 1. točke osmega odstavka spremenjenega 29. člena zakona. Ne glede na prvi, drugi in tretji stavek tega odstavka direktorjem javnih zdravstvenih zavodov in strokovnim direktorjem oziroma strokovnim vodjem javnih zdravstvenih zavodov v treh mesecih od uveljavitve tega zakona po samem zakonu prenehajo veljati soglasja za opravljanje zdravstvenih storitev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali kot izvajalec zdravstvene dejavnosti iz 53.b člena zakona.

Dosedanji vršilci dolžnosti direktorja in vršilci dolžnosti strokovnega direktorja, pomočniki direktorja in pomočniki strokovnega direktorja javnega zdravstvenega zavoda ter predstojniki klinike, kliničnega inštituta in kliničnega oddelka ne glede na izpolnjevanje pogojev iz desetega odstavka spremenjenega 29. člena zakona opravljajo svojo funkcijo do izteka svojega mandata.

Direktorji javnih zdravstvenih zavodov zagotovijo, da vodje področij oziroma vodje organizacijskih enot javnega zdravstvenega zavoda pogoje iz novega 29.c člena zakona izpolnijo

najpozneje v petih mesecih od uveljavitve tega zakona. Če vodja navedenih pogojev v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni, direktor javnega zdravstvenega zavoda naloge vodenja tega področja oziroma organizacijske enote poveri osebi, ki pogoje izpolnjuje.

Svet zavoda določi način opravljanja tržne dejavnosti v javnem zdravstvenem zavodu v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 31. člena zakona najpozneje v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Koncesionarji, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na podlagi koncesijske odločbe in koncesijske pogodbe, ki je bila sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, uskladijo izvajanje dejavnosti s spremenjenimi določbami 3.a, 44.č, 44.f in 44.e člena zakona na način, da v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona koncedentu sporočijo podatke o odgovornem nosilcu zdravstvene dejavnosti iz spremenjenega 3.a člena zakona za vrsto zdravstvene dejavnosti, ki je predmet koncesije, dejanskem lastniku iz tretjega odstavka spremenjenega 44.č člena zakona in obsegu koncesijske dejavnosti iz spremenjenega 44.e člena zakona. Če koncesionar v roku iz prejšnjega stavka ne vloži vloge, se to šteje kot razlog za odvzem koncesije iz 2. točke spremenjenega prvega odstavka 44.j člena zakona. Koncedent pri določanju obsega koncesijske dejavnosti v skladu s tem odstavkom ne upošteva omejitve iz druge alineje spremenjenega prvega odstavka 44.a člena zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek se za koncesijske pogodbe, sklenjene pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17), ki obsega koncesijske dejavnosti nimajo določene v koncesijski odločbi oziroma koncesijski pogodbi, za obseg koncesijske dejavnosti šteje obseg, določen s pogodbo o financiranju koncesijske dejavnosti, veljavno na dan uveljavitve tega zakona. Koncedent po uradni dolžnosti najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi koncesijske odločbe in v navedenem roku v podpis posreduje tudi predloge usklajenih koncesijskih pogodb. Če koncesionar v 30 dneh od prejema predloga koncesijske pogodbe ne podpiše, v tem delu velja ureditev, kot je določena v koncesijski odločbi.

Koncesionarji, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na podlagi koncesijske odločbe in koncesijske pogodbe, ki je bila sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, uskladijo pogodbo o financiranju koncesijske dejavnosti v skladu z novim šestim odstavkom 44.f člena zakona na način, da jim Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona v podpis posreduje predloge usklajenih pogodb o financiranju koncesijske dejavnosti. Če koncesionar v roku iz prejšnjega stavka ne podpiše pogodbe o financiranju koncesijske dejavnosti, pogodba o financiranju koncesijske dejavnosti po samem zakonu preneha veljati 30. dan po prejemu pogodbe v podpis.

NIJZ samoupravnim lokalnim skupnostim zagotovi možnost vpisa podatkov o podeljenih koncesijah na primarni ravni v skladu s tretjim odstavkom spremenjenega 44.k člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije pa zagotovi vpis podatkov o sklenjenih pogodbah o financiranju koncesijske dejavnosti v evidenco iz drugega odstavka spremenjenega 44.k člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona. Ministrstvo, pristojno za zdravje, zagotovi objavo podatkov iz petega odstavka spremenjenega 44.k člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Soglasja zdravstvenim delavcem, zaposlenim v javnem zavodu, iz 53.b člena zakona, veljavna na dan uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi do poteka veljavnosti, vendar ne dlje kot 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Podjemne pogodbe ali druge pogodbe iz 53.c člena zakona, ki so veljavne na dan uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi do poteka veljavnosti, vendar ne dlje kot 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

NIJZ uskladi zbirko NIJZ 16 s spremenjenim 53.č členom zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Javni zavod v zbirko podatkov NIJZ 16 vnese podatke o izdanih soglasjih iz spremenjenega 53.b člena zakona in sklenjenih podjemnih pogodbah iz 53.c člena zakona v skladu s prvim odstavkom spremenjenega 53.č člena zakona najpozneje v petih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Koncesionar v zbirko podatkov NIJZ 16 vnese podatke o sklenjenih podjemnih pogodbah iz 53.c člena zakona v skladu s tretjim odstavkom spremenjenega 53.č člena zakona najpozneje v petih mesecih od uveljavitve tega zakona.

47. člen

Zasebne zdravstvene delavce, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev, ministrstvo, pristojno za zdravje, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz spremenjenega 3.c člena zakona in jim o tem najpozneje v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona izda ugotovitevno odločbo. Ne glede na prejšnji stavek se za farmacevte strokovne delavce, vpisane v register zasebnih zdravstvenih delavcev, izda dovoljenje za izvajanje lekarniške dejavnosti v skladu s predpisi, ki urejajo lekarniško delavnost.

Postopki za izdajo, spremembo ali odvzem dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti iz 3.a člena zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, pri čemer glede izpolnjevanja pogojev iz 1., 4., 5. in 7. točke četrtega odstavka spremenjenega 3.a člena zakona veljajo roki iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena.

Postopki za podelitev, spremembo ali odvzem koncesije za opravljanje javne zdravstvene službe iz 42., 44.f in 44.j člena zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih, ki so veljali ob vložitvi vloge, pri čemer se glede uskladitve s spremenjenim 44.č, 44.f, in 44.e. členom zakona smiselno uporablja šestnajsti, sedemnajsti in osemnajsti odstavek prejšnjega člena.

48. člen

Ne glede na prvi odstavek 119. člena Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, 95/24; v nadaljnjem besedilu: ZSTSPJS) se določbe, ki urejajo del plače za delovno uspešnost iz 1. točke 29. člena ZSTSPJS za zaposlene v javnih zdravstvenih zavodih, začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona pod pogojem, da se pred začetkom uporabe teh določb v skladu s 74. členom ZSTSPJS v kolektivni pogodbi dejavnosti ali poklica uveljavijo kriteriji za določitev dela plače za delovno uspešnost.

Do začetka uporabe določb, ki urejajo delovno uspešnost iz 1. točke 29. člena ZSTSPJS, se za izplačevanje delovne uspešnosti za zaposlene v plačnih skupinah B in E v javnih zdravstvenih zavodih uporabljajo prva in druga alineja 21. člena ter 22. do 22.e člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21, 139/22, 38/24, 48/24 – odl. US in 95/24 – ZSTSPJS; v nadaljnjem besedilu: ZSPJS), 27. do 34. člen in Priloga 2 Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17, 80/18, 136/22 in 12/24), Uredba o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbenke (Uradni list RS, št. 53/08, 89/08 in 175/20), 7. člen Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18, 30/18, 116/21, 180/21, 29/22, 89/22, 112/22, 157/22, 25/23, 64/23 in 79/23) ter pravilniki, izdani na podlagi tretjega odstavka 22.a člena ZSPJS.

Prvi in drugi odstavek tega člena prenehata veljati 1. januarja 2026, z začetkom uporabe teh določb v skladu s 119. členom ZSTSPJS.

49. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih na področju zdravstva, dela in sociale ter z zdravstvom povezanih vsebin (Uradni list RS, št. 136/23, 35/24 – ZZdrS-J, 102/24 – ZZKZ in 112/24 – ZDIUZDZ; v nadaljnjem besedilu: ZIUZDS) se besedilo 48. člena spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na drugi, tretji, četrti, šesti, sedmi, osmi, deveti in enajsti odstavek 80. člena ZZDej upravni nadzor opravlja ministrstvo, pristojno za zdravje, ali javna agencija, pristojna za kakovost v zdravstvu.«.

50. člen

V ZIUZDS se besedilo 49. člena spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na prvi in drugi odstavek 82. člena ZZDej sistemski nadzor odredi ministrstvo, pristojno za zdravje, ali javna agencija, pristojna za kakovost v zdravstvu, pri čemer se strokovni nadzor s svetovanjem, ki je del sistemskega nadzora, izvede kot izredni nadzor.«.

51. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 54/17 in 16/20 – ORZIUFSZZ7),

2. 12. člen Zakona o nujnih ukrepih na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 112/21, 189/21, 206/21 – ZDUPŠOP in 132/22),

3. drugi odstavek 45. člena, 46. člen ter druga, tretja in četrta alineja prvega odstavka 51. člena ZIUZDS,

4. drugi odstavek 40. člena, 41., 44., 54., 66. in 67. člen Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ, 40/12 – ZUJF, 88/16 – ZdZPZD, 40/17, 64/17 – ZZDej-K, 49/18, 66/19, 199/21, 136/23 – ZIUZDS in 35/24),

5. sedma alineja drugega odstavka 6. člena in tretji odstavek 7. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K, 36/19, 189/20 – ZFRO, 51/21, 159/21, 196/21 – ZDOsk, 15/22, 43/22, 100/22 – ZNUZSZS, 141/22 – ZNUNBZ, 40/23 – ZČmIS-1 in 78/23),

6. Pravilnik o merilih za razvrščanje bolnišnic (Uradni list RS, št. 43/98 in 71/03),

7. Pravilnik o vodenju registra zasebnih zdravstvenih delavcev (Uradni list RS, št. 24/92, 98/99 – ZZdrS in 35/00).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Pravilnik o pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 24/92, 98/99 – ZZdrS in 64/17 – ZZDej-K),

2. Pravilnik o postopku verifikacije zdravstvenih programov in dejavnosti, ki se opravljajo na področju zdravstvene in zdraviliške dejavnosti (Uradni list RS, št. 70/03, 73/08 in 64/17 – ZZDej-K),

3. Pravilnik o pripravi in sprejemu tehničnih smernic na področju zdravstvene in zdraviliške dejavnosti (Uradni list RS, št. 122/04 in 64/17 – ZZDej-K),

4. Pravilnik o pogojih, pod katerimi zdravniku ni treba opravljati dežurstva (Uradni list RS, št. 44/09),

5. Pravilnik o vrstah zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 58/22, 89/22, 14/23, 34/23, 9/24, 95/24 in 112/24),

6. Pravilnik o službi nujne medicinske pomoči (Uradni list RS, št. 81/15 in 93/15 – popr.),

7. Pravilnik o prevozihih pacientov (Uradni list RS, št. 107/09, 31/10 in 81/15),

8. Pravilnik o pogojih izvajanja helikopterske nujne medicinske pomoči (Uradni list RS, št. 81/16 in 94/24),

9. Pravilnik o dispečerski službi zdravstva (Uradni list RS, št. 58/17).

Z dnem začetka uporabe prvega odstavka novega 53.e člena zakona preneha veljati 16. člen Zakona o nujnih ukrepih za zagotovitev stabilnosti zdravstvenega sistema (Uradni list RS, št. 100/22, 141/22 – ZNUNBZ, 76/23, 136/23 – ZIUZDS in 112/24 – ZDIUZDZ) in Pravilnik o določitvi dodatka za povečan obseg dela za posebne obremenitve (Uradni list RS, št. 11/24 in 24/24).

52. člen

Določba 5. točke prvega odstavka spremenjenega 3.b člena zakona se začne uporabljati 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Peti odstavek spremenjenega 5. člena zakona se začne uporabljati 18 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Omejitev na zdravstvene regije iz osmega in devetega odstavka spremenjenega 5. člena zakona se začne uporabljati šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

Deveti odstavek spremenjenega 29. člena zakona se začne uporabljati 18 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Določba drugega odstavka spremenjenega 53.b člena zakona se začne uporabljati pet mesecev od uveljavitve tega zakona.

53. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 501-01/25-5/67

Ljubljana, dne 23. aprila 2025

EPA 1917-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

1284. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD-I)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD-I)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD-I), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-102

Ljubljana, dne 3. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DELOVNEM ČASU IN OBVEZNIH POČITKIH MOBILNIH DELAVCEV TER O ZAPISOVALNI OPREMI V CESTNIH PREVOZIH (ZDCOPMD-I)

1. člen

V Zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (Uradni list RS, št. 45/16 – uradno prečiščeno besedilo, 62/16 – popr. 92/20 – ZPrCP-E in 153/22) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

(izvrševanje uredb in mednarodnih sporazumov)

Ta zakon določa pristojne organe in njihova pooblastila ter naloge, nosilce javnih pooblastil, njihova pooblastila in način podelitve teh pooblastil ter uradne evidence in globe za prekrške za izvajanje:

1. Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L št. 102 z dne 11. 4. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/1258 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 glede minimalnih zahtev za najkrajše odmore ter dnevni in tedenski čas počitka v sektorju občasnega prevoza potnikov in glede pristojnosti držav članic, da naložijo kazni za kršitve Uredbe (EU) št. 165/2014, storjene v drugi državi članici ali v tretji državi (UL L št. 2024/1258 z dne 2. 5. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 561/2006/ES);

2. Uredbe Sveta (EGS) 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometju (UL L št. 370 z dne 31. 12. 1985, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/130 z dne 1. februarja 2016 o prilagoditvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometju tehničnemu napredku (UL L št. 25 z dne 2. 2. 2016, str. 46), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 3821/85/EGS);

3. Uredbe (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o tahografih v cestnem prometju, razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometju in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L št. 60 z dne 28. 2. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 80/2009, (EU) št. 996/2010 in (EU) št. 165/2014 v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja na področju cestnega prometa in letalstva (UL L št. 2024/1230 z dne 29. 4. 2024, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 165/2014/EU);

4. Evropskega sporazuma o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze, sklenjenega v Ženevi 1. julija 1970, ratificiranega z Zakonom o ratifikaciji Evropskega sporazuma o delu posadke na vozilih, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (AETR), s protokolom ob podpisu (Uradni list SFRJ, št. 30/74), Zakonom o ratifikaciji sprememb Evropskega sporazuma o delu posadk na vozilih, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (AETR) (Uradni list RS – MP, št. 9/06), Uredbo o ratifikaciji 4. spremembe Evropskega sporazuma o delu posadke na vozilih, ki opravljajo mednarodne prevoze (Uradni list RS – MP, št. 7/07) in z Uredbo o ratifikaciji 5. in 6. spremembe Evropskega sporazuma o delu posadk na vozilih, ki opravljajo mednarodne prevoze (Uradni list RS – MP, št. 11/11); v nadaljnjem besedilu: AETR;

5. Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irsko

na drugi strani (UL L št. 149 z dne 30. 4. 2021, str. 10), zadnjič spremenjenega s Sklepom št. 1/2023 Specializiranega odbora za sodelovanje v programih Unije, ustanovljenega s členom 8(1), točka (s), Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani, z dne 4. decembra 2023 o sprejetju protokolov I in II ter spremembi Priloge 47 k Sporazumu o trgovini in sodelovanju (UL L št. 2023/2731 z dne 5. 12. 2023); v nadaljnjem besedilu: Sporazum o trgovini in sodelovanju.«.

2. člen

2.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»2.a člen

(uporaba predpisov)

(1) Ta zakon, razen II. poglavja, se uporablja za mobilne delavce, zaposlene pri podjetjih, ustanovljenih v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), ko opravljajo dejavnosti cestnega prevoza, na katere se nanaša Uredba 561/2006/EU, Sporazum o trgovini in sodelovanju ali AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta zakon v delu, ki ureja pristojnosti in naloge organov Republike Slovenije v zvezi z izvajanjem Uredbe 561/2006/ES, Uredbe 165/2014/EU, Sporazuma o trgovini in sodelovanju ali AETR in v zvezi z izrekanjem sankcij za prekršek za njihovo kršitev ter z izvajanjem nadzora, uporablja tudi za vse voznike, prevoznike ali druge pravne oziroma fizične osebe, ki morajo v Republiki Sloveniji ravnati v skladu z Uredbo 561/2006/ES, Uredbo 165/2014/EU, Sporazumom o trgovini in sodelovanju ali AETR.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se II. poglavje tega zakona uporablja za mobilne delavce, zaposlene pri podjetjih, ustanovljenih v Republiki Sloveniji, ko opravljajo dejavnosti cestnega prevoza, na katere se nanaša Uredba 561/2006/EU, Sporazum o trgovini in sodelovanju ali AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, in za mobilne delavce, zaposlene pri podjetjih, ustanovljenih v drugi državi članici ali tretji državi, ki izvajajo prevoze, kjer se mobilni delavec šteje kot napoteni voznik v skladu z zakonodajo, ki ureja napotitev voznikov ali čezmejno izvajanje storitev.

(4) Določbe Uredbe 561/2006/ES, ki se nanašajo na posadke, čas vožnje, odmora in čas počitka, določbe tega zakona, Uredbe 165/2014/EU, Sporazuma o trgovini in sodelovanju ter AETR se ne uporabljajo za prevoze iz prvega odstavka 13. člena Uredbe 561/2006/ES, razen točk e) in i). Navedena izjema za prevoze iz točk b) in c) prvega odstavka 13. člena Uredbe 561/2006/ES velja le za prevoze znotraj območja s polmerom do 50 km.

(5) Če voznik opravlja prevoz z vozilom, za katerega ne veljajo določbe prejšnjega odstavka, mora biti pri prevozih iz točk g), l), p), q) in r) prvega odstavka 13. člena Uredbe 561/2006/ES vozilo opremljeno s tahografom v skladu z Uredbo 165/2014/EU, pri čemer mora voznik uporabljati tahograf v skladu z Uredbo 165/2014/EU. Pri prevozih iz točke g) prvega odstavka 13. člena Uredbe 561/2006/ES uporablja voznikovo kartico učitelj vožnje ali ocenjevalec vožnje. Glede omejitve delovnega časa in nočnega dela se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja. Glede evidenc, obveščanja in hrambe tahografskih podatkov se uporabljajo določbe tega zakona.«.

3. člen

V 3. členu se v prvem odstavku v 1. točki za besedilom »iz 6. člena tega zakona« dodata vejica in besedilo »odmorov iz točke d) in počitkov iz točke f) 4. člena Uredbe 561/2006/EU«.

11. točka se spremeni tako, da se glasi:

»11. »linijski prevozi« pomenijo prevoze, kot so določeni v točki n) 4. člena Uredbe 561/2006/ES;«.

4. člen

Naslov II. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »II. DELOVNI ČAS, ODMOR MED DELOVNIM ČASOM, POČITEK PRIPRAVNIKOV, NOČNO DELO, EVIDENCA, OBVEŠČANJE IN HRAMBA TAHOGRAFSKIH PODATKOV«.

5. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»4. člen

(povprečni tedenski delovni čas)

(1) Najdaljši tedenski delovni čas se lahko poveča na 60 ur samo, če se v katerih koli štirih zaporednih mesecih ne preseže tedensko povprečje 48 ur. S kolektivno pogodbo na ravni dejavnosti se lahko določi, da se v primerih, ko to narekujejo objektivni ali tehnični razlogi ali razlogi organizacije dela, preseže tedensko povprečje 48 ur v obdobju, daljšem kot štiri zaporedne mesece, vendar ne daljšem kot šest zaporednih mesecev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če je to potrebno za prevoze v okviru AETR, uporabljajo določbe četrtega pododstavka prvega odstavka 6. člena AETR, vendar tudi v tem primeru le, če se v katerih koli štirih zaporednih mesecih ne preseže tedensko povprečje 48 ur.

(3) Če mobilni delavec opravlja delo za različne delodajalce, pomeni delovni čas seštevek delovnega časa pri vseh delodajalcih. Glede polnega delovnega časa, nadurnega dela, načina razporejanja delovnega časa in plačila za čas odmora med dnevnim delom veljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.«.

6. člen

Naslov 5. člena se spremeni tako, da se glasi: »(odmor med delovnim časom)«.

7. člen

8. člen se spremeni tako, da se glasi:

»8. člen

(evidenca o izrabi delovnega časa)

(1) Delodajalci kot upravljavci zbirke podatkov za mobilne delavce vodijo evidenco o izrabi delovnega časa na podlagi zakona, ki ureja evidenco na področju dela in socialne varnosti, v katere za posameznega mobilnega delavca za vsak koledarski dan dodatno vključijo tudi naslednje podatke:

- čas vožnje,
- čas drugega dela,
- čas razpoložljivosti,
- čas odmorov in počitkov,
- oznako, ali je izvajal delo pri vožnji z več vozniki,
- tedenski delovni čas iz 4. člena tega zakona, iz katerega mora biti razvidno, ali je bilo preseženo tedensko povprečje.

(2) Za mobilne delavce, ki opravljajo mednarodne prevoze, delodajalci v evidenco o izrabi delovnega časa za vsak koledarski dan dodatno vključijo tudi naslednje podatke o kraju in času:

- začetka in konca delovnega dne,
- prestopa meje,
- natovarjanja/raztovarjanja.

(3) Ne glede na zakon, ki ureja evidenco na področju dela in socialne varnosti, se za mobilne delavce iz prejšnjega odstavka uporablja samo elektronski način vodenja evidenco o izrabi delovnega časa.

(4) Naknadno spreminjanje podatkov in zagotavljanje vpogleda v evidenco o izrabi delovnega časa se izvaja tako, kot to določa zakon, ki ureja evidenco na področju dela in socialne varnosti.

(5) Podatki v evidenci o izrabi delovnega časa iz prvega in drugega odstavka tega člena se za posamezno osebo, ki opravlja mobilno dejavnost, vključijo čim prej, vendar najpozne-

je 28 dni po prejšnjem vpisu podatkov za isto osebo. Podatki se vključijo s prepisom podatkov iz tahografskega vložka in s prenosom podatkov z voznikove kartice tako, kot to določa peti odstavek 10. člena Uredbe 561/2006/ES.

(6) Prvi prenos podatkov z voznikove kartice se opravi najpozneje 28 dni po prvi uporabi voznikove kartice. Časovni presledek med dvema prenosoma podatkov s kartice istega voznika ne sme biti daljši od 28 dni. Prenosa podatkov ni treba opraviti v navedenem roku, če mobilni delavec več kot 28 zaporednih dni ni uporabljal voznikove kartice. Naslednji prenos podatkov se opravi najpozneje 28 dni po prvi ponovni uporabi voznikove kartice. Vsak prenos podatkov z voznikove kartice vsebuje podatke, prenesene od predhodnega prenosa dalje. Odgovorna oseba delodajalca pri vsakem prenosu podatkov zagotavlja kontinuiteto in sledljivost podatkov. Prenos podatkov se izvede v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 581/2010 z dne 1. julija 2010 o najdaljših obdobjih za prenos ustreznih podatkov z enot v vozilu in voznikovih kartic (UL L št. 168 z dne 2. 7. 2010, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Uredba 581/2010/EU).

(7) Podatke v okviru evidence o izrabi delovnega časa uporablja delodajalec kot podlago za izračun plač. V evidenco o izrabi delovnega časa se za mobilne delavce vpisuje podatke o izrabi in obsegu izrabe odmora med delovnim časom.

(8) Podatki v evidenci o izrabi delovnega časa in dokumentacija, na podlagi katere se v evidenco o izrabi delovnega časa vpisujejo podatki, se hranijo po zakonu, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti. Evidenca o izrabi delovnega časa in dokumentacija, na podlagi katere se v evidenco o izrabi delovnega časa vpisujejo podatki, se hranita v skladu z rokom hrambe po zakonu, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti.

(9) Delodajalec mobilnemu delavcu zagotavlja vpogled v evidenco o izrabi delovnega časa in ga pisno obvešča o podatkih iz evidence o izrabi delovnega časa tako, kot to določa zakon, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti.

(10) Delodajalec pisno pozove osebo, ki opravlja mobilno dejavnost pri več delodajalcih, k predložitvi evidence o izrabi delovnega časa. Vsaka oseba, ki opravlja mobilno dejavnost in izvaja prevoze pri več delodajalcih, pridobi podatke pri vsakem izmed njih in jih v pisni obliki pošlje preostalim delodajalcem.

(11) Ne glede na prejšnji odstavek lahko delodajalci zaradi lažjega in preprostejšega poslovanja, s privolitvijo osebe, ki opravlja mobilno dejavnost pri več delodajalcih, medsebojno izmenjujejo podatke o izrabi delovnega časa osebe, ki opravlja mobilno dejavnost pri več delodajalcih. Delodajalci morajo pri tem zagotoviti tehnične in organizacijske ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov.«.

8. člen

Za 8. členom se doda nov 8.a člen, ki se glasi:

»8.a člen

(obveščanje in hramba tahografskih podatkov)

(1) Delodajalci mobilne delavce seznanijo z določbami in spremembami predpisov, navedenih v 1. členu tega zakona, z določbami tega zakona in zakona, ki ureja delovna razmerja, ter drugih predpisov, kolektivnih pogodb ali svojih splošnih aktov, ki so bili sprejeti na podlagi tega zakona oziroma za njegovo izvajanje, na način, kot to določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) Za nadzor nad spoštovanjem določb tega zakona delodajalec na svojem sedežu hrani:

1. po datumu vožnje in posameznem vozilu:

– uporabljene tahografske vložke v skladu z drugim odstavkom 33. člena Uredbe 165/2014/EU. Tahografski vložki se hranijo najpozneje 90 dni po uporabi;

– prenesene podatke iz pomnilnika tahografov. Časovni presledek med dvema prenosoma elektronskih podatkov iz pomnilnika tahografa za posamezno vozilo ne sme biti daljši od 90 dni. Vsak prenos podatkov vsebuje podatke, prenesene

od predhodnega prenosa dalje. Odgovorna oseba delodajalca pri vsakem prenosu podatkov zagotavlja kontinuiteto in sledljivost podatkov. Pred prodajo ali razgradnjo vozila ter v primeru vrnitve najetega vozila, zakupljenega vozila brez voznika ali testnega vozila delodajalec opravi prenos podatkov iz pomnilnika tahografa. Za namene te alineje se »prenos podatkov« razume v skladu z opredelitvijo iz točke (s) poglavja I priloge IB Uredbe 3821/85/EGS. Prenos podatkov se izvede v skladu z Uredbo Komisije 581/2010/EU. Podatki se hranijo v obliki, določeni v Dodatku 7, Priloge 1B Uredbe 3821/85/EGS.

2. po datumu aktivnosti za vsakega mobilnega delavca:

– prenesene podatke z voznikovih kartic, najpozneje v časovnih obdobjih, kot so navedena v prejšnjem členu tega zakona. Za namene te alineje se »prenos podatkov« razume v skladu z opredelitvijo iz točke (s) poglavja I priloge IB Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85. Prenos podatkov se izvede v skladu z Uredbo Komisije 581/2010. Podatki se hranijo v obliki, določeni v Dodatku 7, Priloge 1B Uredbe 3821/85/EGS;

– vse ročne zapise ali izpise, ki jih mora voznik opraviti na podlagi tretjega odstavka 34. člena, drugega odstavka 35. člena in drugega odstavka 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali na podlagi 12. člena Uredbe 561/2006/ES. Zapisi ali izpisi se hranijo najpozneje 90 dni po nastanku;

– potrdilo na obrazcu, ki je priloga Odločbe Komisije 2007/230/ES z dne 12. aprila 2007 o obrazcu o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu (UL L št. 99 z dne 14. 4. 2007, str. 14), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 14. decembra 2009 o spremembi Odločbe Komisije 2007/230/ES o obrazcu o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu (UL L št. 330 z dne 16. 12. 2009, str. 80). Potrdilo na obrazcu se hrani najpozneje 90 dni po nastanku potrdila.

(3) Za potrebe nadzora mora delodajalec poslati podatke iz prejšnjega odstavka nadzornemu organu iz 32. člena tega zakona na njegovo zahtevo. Podatki in dokumentacija se pri delodajalcu hranijo pet let po preteku obdobja, na katero se nanašajo. Po preteku petih let se podatki brišejo in dokumentacija uniči.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi pri prevozu potnikov v linijskih prevozih, krajših od 50 km, in pri prevozu potnikov v mestnih linijskih prevozih, krajših od 50 km.

(5) Delodajalec mora tahografske podatke o času in dolžini voženj, ki jih je opravil mobilni delavec, skupaj s podatkom registrske označbe vozila, s katerim so bile vožnje opravljene, priložiti plačilni listi mobilnega delavca za tisto časovno obdobje, v katerem so bile opravljene.«.

9. člen

V 14. členu se v prvem odstavku četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– izvajala postopke v nasprotju z AETR, Uredbo 165/2014/EU, prilogo IB Uredbe 3821/85/EGS ali predpisom iz četrtega odstavka 11. člena tega zakona.«.

10. člen

V 16. členu se v tretjem odstavku besedilo »kraj stalnega in morebitnega začasnega bivališča« nadomesti z besedilom »stalno in morebitno začasno prebivališče«.

11. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku pika na koncu tretje alineje nadomesti s podpičjem in doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– je strokovno usposobljena, kot je določeno v prvi alineji prvega odstavka tega člena. Potrdilo o izobraževanju ne sme biti starejše od petih let.«.

Osmi odstavek se črta.

12. člen

Za 17. členom se doda nov 17.a člen, ki se glasi:

» 17. a člen

(razgradnja, okvara in popravila zapisovalne opreme)

(1) Delavnica v primeru okvare, popravila ali razgradnje zapisovalne opreme opravi prepis ali izpis podatkov iz naprave za zadnje tri mesece od dneva, ko je prišlo do okvare. Te podatke mora poslati prevozniku, v katerega vozilo je bila zapisovalna oprema vgrajena.

(2) Če prepis ali izpis iz prejšnjega odstavka ni mogoč, delavnica tako zapisovalno opremo shrani in izda certifikat o neizvedljivosti prenosa ali izpisa podatkov. Certifikat o neizvedljivosti prenosa podatkov pošlje lastniku vozila ali trenutnemu najemniku oziroma uporabniku vozila. O neizvedljivosti prenosa ali izpisa podatkov delavnica obvesti inšpektorat, pristojen za promet.

(3) Inšpektorat, pristojen za promet, lahko zapisovalno opremo, za katero je bil izdan certifikat o neizvedljivosti prenosa ali izpisa podatkov iz prejšnjega odstavka, začasno odvzame in jo glede na vrsto in vsebino napake pošlje v analizo drugi delavnici ali serviserju oziroma proizvajalcu. Če se ugotovi, da je prišlo do nepravilnosti in izdaje lažnega certifikata, inšpektorat, pristojen za promet, o tem obvesti ministrstvo.

(4) Če se ugotovi, da je prišlo do nepravilnosti in izdaje lažnega certifikata iz drugega odstavka tega člena, stroške analize v drugi delavnici ali pri serviserju oziroma proizvajalcu nosi delavnica, ki je tak certifikat izdala.«.

13. člen

V 18. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Delodajalec zagotovi omejitev dostopa do podatkov, zapisanih v tahografu, tako, da se uporaba vozila na tahografu potrdi s prevoznikovo kartico na začetku in na koncu uporabe vozila, kot je to določeno v 7. točki priloge 1B Uredbe 3821/85/EGS in v točki 3.7 priloge 1C Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/799 z dne 18. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta za določitev zahtev glede konstrukcije, preskušanja, namestitve, delovanja in popravila tahografov in njihovih sestavnih delov (UL L št. 139 z dne 26. 5. 2016, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/980 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2016/799 glede prehodnega pametnega tahografa in njegove uporabe odprte storitve Galileo za avtentikacijo navigacijskih sporočil ter spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2021/1228 (UL L št. 134 z dne 22. 5. 2023, str. 28).«.

14. člen

32. člen se spremeni tako, da se glasi:

»32. člen

(pristojnost in pooblastila glede nadzora)

(1) Nadzor nad izvajanjem Uredbe 561/2006/ES, Uredbe 3821/85/EGS, Uredbe 165/2014/EU, Sporazuma o trgovini in sodelovanju, AETR in tega zakona izvajajo ministrstvo, inšpektorat, pristojen za promet, inšpektorat, pristojen za javni potniški promet, inšpekcija za delo, finančna uprava in policija, in sicer tako, da:

1. ministrstvo izvaja nadzor po prvem odstavku 15. člena in prvem odstavku 29. člena tega zakona;

2. inšpektorat, pristojen za promet, izvaja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona;

3. inšpekcija za delo izvaja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem II. poglavja tega zakona (4., 5., 6., 7., 8. in 8.a člen tega zakona);

4. inšpektorat, pristojen za javni potniški promet, izvaja nadzor v okviru izvajanja nadzora nad javnim prevozom potnikov v notranjem cestnem prometu;

5. policija izvaja nadzor v okviru nadzora cestnega prometa;

6. finančna uprava izvaja nadzor v okviru izvajanja nadzora nad prevozi po cesti.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko v okviru nadzora odredijo odpravo kršitev zakona in drugih predpisov v roku, ki ga določijo.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena, razen inšpekcije za delo, imajo pri izvajanju nadzorov v cestnem prometu poleg pooblastil po Uredbi 561/2006/ES, Uredbi 3821/85/EGS, Uredbi 165/2014/EU, Sporazumu o trgovini in sodelovanju, AETR, drugih zakonih in predpisih še naslednja pooblastila:

1. prepovedati uporabo vozila, v katerem okvara ali nepravilno delovanje zapisovalne naprave ni bilo odpravljeno v skladu s prvim in drugim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU;

2. zahtevati od voznika, da omogoči kontrolo vozila, zapisovalne naprave in naprave za omejevanje hitrosti ter izroči na vpogled zapisne liste, kartico ali izpis iz zapisovalne naprave ter dovoli pregled zapisnih listov, kartice ali izpisa iz zapisovalne naprave ali pregled zapisanih podatkov na prikazovalniku naprave;

3. ob sumu, da zapisovalna naprava ali naprava za omejevanje hitrosti ne deluje pravilno oziroma vgrajena zapisovalna naprava in z njo povezani elementi ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, odrediti izredni pregled te naprave in vseh drugih z njo povezanih elementov, ki morajo biti vgrajeni v vozilo za njihovo pravilno delovanje; če se pri pregledu ugotovi, da je zapisovalna naprava ali z njo povezani elementi ali naprava za omejevanje hitrosti poškodovana, pokvarjena ali predelana tako, da napačno zapisuje hitrosti oziroma zapisuje spremenjene druge vrednosti, ali se ugotovi, da ne deluje pravilno ali da je bil opravljen nepooblaščen poseg v napravo oziroma je bila predelana tako, da napačno zapisuje hitrosti oziroma zapisuje spremenjene podatke, ali da vgrajena zapisovalna naprava in z njo povezani elementi ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, plača stroške pregleda prevozno podjetje, ki trenutno upravlja vozilo. V primeru, da se izkaže, da je bil sum neutemeljen, plača stroške pregleda organ, ki je pregled naročil;

4. če voznik na zahtevo organov iz prejšnjega odstavka noče omogočiti pregleda vozila, zapisovalne naprave ali naprave za omejevanje hitrosti in pri njem sodelovati ali odpeljati vozila na izredni pregled te naprave, se vozilo na izredni pregled odpelje na stroške voznika ali prevoznega podjetja;

5. začasno odvzeti zapisni list ali izpis iz zapisovalne naprave kot dokazilo v postopku ali v isti namen opraviti prepis podatkov s kartice ali iz zapisovalne naprave;

6. začasno odvzeti voznikovo kartico v primeru, ko je treba izvesti postopke glede voznikove kartice v skladu s sedmim odstavkom 26. člena Uredbe 165/2014/EU;

7. zaseči zapisnik in identifikacijsko ploščico ter odrediti potrebne ukrepe za razveljavitev izdanih listin, če je pooblaščen delavnica v zapisniku potrdila, da zapisovalna oprema in z njo povezani elementi izpolnjujejo predpisane pogoje, in izdala identifikacijsko ploščico, v inšpekcijskem postopku pa se ugotovi, da naprava in z njo povezani elementi ne izpolnjujejo predpisanih pogojev.

(4) Nadzorni organ iz 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena vozniku prepove nadaljnjo vožnjo ter mu začasno odvzame vozniško dovoljenje, če se pri nadzoru ugotovi, da je voznik prekoračil dovoljeni čas trajanja vožnje ali ni upošteval določb, ki se nanašajo na predpisane odmore in počitke, ali zapisovalna oprema ne deluje pravilno. Vozniško dovoljenje se vozniku vrne in dovoli se mu nadaljevanje vožnje, ko prenehajo razlogi za odvzem vozniskega dovoljenja.

(5) Če se kršitve, navedene v prejšnjem odstavku, ugotovijo pri nadzoru na mejnem prehodu, se vozniku prepove vstop v Republiko Slovenijo. Prepoved vstopa v Republiko Slovenijo velja do izpolnitve pogojev za nadaljevanje vožnje.

(6) Nadzorni organ iz 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena izloči vozilo iz prometa in mu začasno odvzame prometno dovoljenje in registrske tablice, če se pri nadzoru ali pri izrednem pregledu naprave ugotovi:

– da zapisovalna naprava ni pregledana v predpisanem roku ali kalibrirana;

– da vgrajena zapisovalna naprava in z njo povezani elementi ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

– da je zapisovalna naprava predelana tako, da zapisuje spremenjene podatke oziroma ne deluje pravilno;

– da naprava za omejevanje hitrosti ne deluje ali ni nastavljena na predpisano hitrost.

(7) Izločitev vozila ali prepoved uporabe vozila traja toliko časa, dokler se ne odpravijo razlogi, zaradi katerih je bila odrejena. Nadzorni organ iz 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena, ki izloči vozilo iz prometa, o odvzetem prometnem dovoljenju in registrskih tablicah izda potrdilo. Če voznik ne odstrani registrskih tablic z vozila, se odstranijo na voznikove stroške.

(8) Če se pri nadzoru ugotovi, da zapisovalna naprava ni pregledana v predpisanem roku ali kalibrirana, se vozniku prepove nadaljnja vožnja in se mu začasno odvzame prometno dovoljenje. Voznik se z vozilom napoti v delavnico iz 11. člena tega zakona.

(9) Dokumenti in registrske tablice se po odpravi nepravilnosti vrnejo vozniku na podlagi ustreznega potrdila delavnice o kalibriranju zapisovalne opreme oziroma pregledu naprave za omejevanje hitrosti.

(10) Če se ugotovi, da je zapisovalna naprava ali naprava za omejevanje hitrosti predelana na način, da se napačno zapisujejo podatki te naprave (namenski predmeti ali naprave, predelava programske opreme), se vozilo izloči iz prometa do odstranitve teh predmetov oziroma naprav. Če nadzorni organ odredi izredni pregled zapisovalne naprave ali naprave za omejevanje hitrosti in pri pregledu odkrije predmete ali naprave, s pomočjo katerih se napačno zapisujejo podatki zapisovalne naprave, delavnica tak predmet ali napravo na stroške prevoznega podjetja, ki trenutno upravlja vozilo, odstrani iz vozila. Nadzorni organ, ki je odredil pregled zapisovalne naprave, tak predmet ali napravo zaseže in o zasegu izda potrdilo.

(11) Če se ugotovi, da zapisovalna naprava ni zapisovala ali ne zapisuje pravilno podatkov o aktivnosti vožnje ali hitrosti med gibanjem oziroma vožnjo vozila, se odredi izredni pregled zapisovalne naprave. V primeru, ko se pri izrednem pregledu tahografa predmeti ali povezane naprave, s pomočjo katerih se napačno zapisujejo podatki zapisovalne naprave, ne najdejo, delavnica zapisovalno napravo in dajalec impulzov na stroške prevoznega podjetja, ki trenutno upravlja vozilo, odstrani iz vozila. Nadzorni organ, ki je odredil izredni pregled, odstranjena zapisovalno napravo in dajalec impulzov zaseže ter o zasegu izda potrdilo.

(12) K odredbi za izredni pregled iz desetega oziroma enajstega odstavka tega člena nadzorni organ lahko predloži poročilo o svojih ugotovitvah. Delavnica za tahografe po zavarovanju dokaznega gradiva v izrednem pregledu podatkov v tahografu ugotovi, ali so zapisi v tahografu prirejeni.

(13) Če delavnica za tahografe ugotovi, da takšni zapisi v tahografu niso možni brez manipulacije, nadzorni organ odredi izgraditev enote v vozilu in dajalnika impulzov oziroma lahko odredi tudi odstranitev ožičenja med enoto v vozilu in dajalnikom impulzov. Nadzorni organ, ki je odredil pregled in izgraditev zapisovalne naprave, izgrajeno zaseže in o zasegu izda potrdilo.«.

15. člen

V 33. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Organi iz prvega odstavka prejšnjega člena morajo izvajati nadzor nad prevozi po cesti in tudi v prostorih prevoznikov, in sicer tako, da nadzor vsako leto zajame velik in reprezentativen obseg voznikov, prevoznikov in vozil, na katere se nanašajo Uredba 561/2006/ES, Uredba 3821/85/EGS, Uredba 165/2014/EU, Sporazum o trgovini in sodelovanju ter AETR.

(2) Za namene pošiljanja statističnih poročil Evropski komisiji in aktivne izmenjave podatkov med nadzornimi organi držav članic v skladu z zahtevami Direktive 2006/22/ES ter določbami Uredbe 561/2006/ES, Sporazuma o trgovini in sodelovanju, AETR in Uredbe 1071/2009/ES, vezanimi na zahteve glede izmenjave podatkov, ter za namene izvajanja nadzorov s ciljem preprečevanja kršitev tega zakona v skladu

z zahtevami Direktive 2006/22/ES nadzorni organi iz prvega odstavka 32. člena tega zakona vodijo evidenco o izvedenih nadzorih nad prevoznimi podjetji, vozili in vozniki ter evidenco o pravnomočnih odločbah o prekrških po zakonu, ki ureja prekrške. Podatke o kršitvah, vezanih na zahteve glede izmenjave podatkov ter za namene izvajanja nadzorov, nadzorni organi v skladu z uredbo iz četrtega odstavka tega člena pošljejo v predpisani obliki inšpektoratu, pristojnemu za promet. Nadzorni organi v evidenci o izvedenih nadzorih vodijo podatke o datumu izvedenega nadzora, imenu oziroma firmi in sedežu oziroma naslovu prevoznika, registrski oznaki, znakmi in tipu vozila, podatke o osebnem imenu voznika, datumu rojstva ter kraju prebivanja voznika, ugotovljenih kršitvah in izrečenih ukrepih. Podatki o ugotovljenih kršitvah po Uredbi 561/2006/ES, Uredbi 165/2014/EU, Sporazumu o trgovini in sodelovanju ali po AETR so dopolnjeni s podatkom o stopnji kršitve ter s kodo kršitve, kot je določeno v prilogi III Direktive 2006/22/ES. Podatki se v evidenci izvedenih nadzorov hranijo štiri leta od izvedenega nadzora.«.

16. člen

V 34. členu se za tretjim odstavkom dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Organi iz prvega odstavka 32. člena tega zakona morajo o pravnomočnih kršitvah, določenih v prilogi III Direktive 2006/22/ES in prilogi I Uredbe Komisije (EU) 2016/403 z dne 18. marca 2016 o dopolnitvi Uredbe (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s klasifikacijo hudih kršitev pravil Unije, zaradi katerih lahko cestni prevozniki izgubijo dober ugled, in spremembi Priloge III k Direktivi 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 129 z dne 3. 5. 2022, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2016/403/EU), poslati podatke za potrebe nacionalnega elektronskega registra na način, ki je določen v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(5) Inšpekcija za delo pošlje podatke o pravnomočnih kršitvah pravil delovnega časa, kot so določene s 3. točko priloge I Uredbe Komisije 2016/403/EU, pristojnemu organu za izdajo, razveljavitev ali odpravo potrdila A1 v skladu z zakonom, ki ureja čezmejno izvajanje storitev. Te podatke pristojni organ lahko pridobi tudi iz nacionalnega elektronskega registra iz prejšnjega odstavka.«.

Dosedanji četrti odstavek postane šesti odstavek.

17. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen

(prekrški)

(1) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje:

1. z globo 300 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 3.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas v katerih koli štirih zaporednih mesecih daljši od 48 ur (in ga ni dovoljeno podaljšati na 60 ur) do 8 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

2. z globo 400 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 4.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas v katerih koli štirih zaporednih mesecih daljši od 48 ur (in ga ni dovoljeno podaljšati na 60 ur) za od 8 do 12 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

3. z globo 500 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 3.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas v katerih koli štirih zaporednih mesecih daljši od 48 ur (in ga ni dovoljeno podaljšati na 60 ur) za več kot 12 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

4. z globo 300 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 3.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas daljši od 60 ur na teden do 6 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

5. z globo 400 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 4.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas daljši od 60 ur na teden za od 6 do 9 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

6. z globo 500 eurov za vsak teden, vendar največ v višini 5.000 eurov, če odreja mobilne delavce na delo tako, da je njihov tedenski delovni čas daljši od 60 ur na teden za več kot 9 ur (prvi in drugi odstavek 4. člena);

7. z globo 200 eurov za vsak dan, vendar največ v višini 2.000 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja le od 20 do 30 minut za skupno število delovnih ur od 6 do 9 ur (5. člen);

8. z globo 250 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 2.500 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja le od 10 do 20 minut za skupno število delovnih ur od 6 do 9 ur (5. člen);

9. z globo 300 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 3.000 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja manj kot 10 minut za skupno število delovnih ur od 6 do 9 ur (5. člen);

10. z globo 200 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 2.000 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja le od 30 do 45 minut za skupno število delovnih ur več kot 9 ur (5. člen);

11. z globo 250 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 2.500 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja le od 20 do 30 minut za skupno število delovnih ur več kot 9 ur (5. člen);

12. z globo 300 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 3.000 eurov, če mobilnim delavcem ne omogoča odmorov med delovnim časom, zaradi česar odmor traja manj kot 20 minut za skupno število delovnih ur več kot 9 ur (5. člen);

13. z globo 200 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 2.000 eurov, če mobilnim delavcem odreja nočno delo tako, da njihov skupni dnevni delovni čas presega 10 ur v vsakem 24-urnem obdobju do 1 ure (7. člen);

14. z globo 250 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 2.500 eurov, če mobilnim delavcem odreja nočno delo tako, da njihov skupni dnevni delovni čas presega 10 ur v vsakem 24-urnem obdobju od 1 do 3 ur (7. člen);

15. z globo 300 eurov za vsako 24-urno obdobje, vendar največ v višini 3.000 eurov, če mobilnim delavcem odreja nočno delo tako, da njihov skupni dnevni delovni čas presega 10 ur v vsakem 24-urnem obdobju za več kot 3 ure (7. člen);

16. z globo od 1.250 do 10.000 eurov, če v evidenco o izrabi delovnega časa ne vključi dodatno naštetih podatkov iz prvega in drugega odstavka 8. člena tega zakona;

17. z globo od 1.250 do 10.000 evrov, če obračuna in izplačila plače za posameznega mobilnega delavca ne izvede na podlagi podatkov v evidenci o izrabi delovnega časa iz prvega in drugega odstavka 8. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali drug mobilni delavec, ki ne predloži evidence o izrabi delovnega časa v skladu z desetim odstavkom 8. člena tega zakona.«.

18. člen

36.a člen se črta.

19. člen

V 36.b členu se v prvem odstavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali 3. členom Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V drugem odstavku se za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali 3. členom Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

20. člen

V 37. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali prvim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali prvim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V tretjem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali prvim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V četrtem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali drugim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V petem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali drugim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V šestem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali drugim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V sedmem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali tretjim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V osmem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali tretjim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

V devetem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »2. člena Uredbe 561/2006/ES« doda besedilo »ali tretjim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju«.

Za devetim odstavkom se dodajo novi deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 6. člena Uredbe 561/2006/ES ali petim odstavkom 6. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 300 eurov za vsako 24-urno obdobje nezapisa vsakega časa drugega dela in vsakega časa razpoložljivosti, vendar največ v višini 7.500 eurov.

(11) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 6. člena Uredbe 561/2006/ES ali petim odstavkom 6. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov za vsako 24-urno obdobje nezapisa vsakega časa drugega dela in vsakega čas razpoložljivosti, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(12) Voznik, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 6. člena Uredbe 561/2006/ES ali petim odstavkom 6. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 4. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov za vsako 24-urno obdobje nezapisa vsakega časa drugega dela in vsakega čas razpoložljivosti, vendar največ v višini 2.000 eurov.«.

21. člen

37.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»37.a člen

(prekrški)

(1) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s 7. členom Uredbe 561/2006/ES ali 7. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 5. členom Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 7.500 eurov:

– 200 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka do največ 30 minut,
– 300 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka od 30 minut do največ ene ure 30 minut,
– 200 eurov za vsako začeto uro prekoračitve neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka, če prekorači neprekinjeni čas vožnje do odmora ali počitka za več kot eno uro 30 minut.

(2) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s 7. členom Uredbe 561/2006/ES ali 7. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 5. členom Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

– 40 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka do največ 30 minut,
– 100 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka od 30 minut do največ ene ure 30 minut,
– 60 eurov za vsako začeto uro prekoračitve neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka, če prekorači neprekinjeni čas vožnje do odmora ali počitka za več kot eno uro 30 minut.

(3) Voznik, ki ravna v nasprotju s 7. členom Uredbe 561/2006/ES ali 7. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 5. členom Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

– 40 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka do največ 30 minut,
– 100 eurov za prekoračitev neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka od 30 minut do največ ene ure 30 minut,
– 60 eurov za vsako začeto uro prekoračitve neprekinjenega časa vožnje do odmora ali počitka, če prekorači neprekinjeni čas vožnje do odmora ali počitka za več kot eno uro 30 minut.«.

22. člen

37.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»37.b člen

(prekrški)

(1) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s drugim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 7.500 eurov:

1. 200 eurov, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,
2. 300 eurov, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur 30 minut,
3. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri 30 minut,

4. 200 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka do največ ene ure,

5. 300 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od ene ure do dve uri,

6. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od dve uri do največ štirih ur 30 minut,

7. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka za več kot štiri ure 30 minut.

(2) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s drugim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 40 eurov, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,

2. 100 eurov, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur 30 minut,

3. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri 30 minut,

4. 40 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka do največ ene ure,

5. 100 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od ene ure do dve uri,

6. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od dve uri do največ štirih ur 30 minut,

7. 70 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka za več kot štiri ure 30 minut.

(3) Voznik, ki ravna v nasprotju s drugim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 40 eurov, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,

2. 100 eurov, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur 30 minut,

3. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri 30 minut,

4. 40 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka do največ ene ure,

5. 100 eurov, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od ene ure do dveh ur,

6. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka od dve uri do največ štirih ur 30 minut,

7. 70 eurov za vsako začeto uro skrajšanja, če skrajša dovoljeni skrajšani ali dovoljeni deljeni dnevni čas počitka za več kot štiri ure 30 minut.

(4) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 7.500 eurov:

– 200 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,

– 300 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur,

– 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja časa počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

- 40 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,
- 100 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur,
- 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja časa počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri.

(6) Voznik, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

- 40 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka do največ ene ure,
- 100 eurov za nezadostni čas počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka od ene ure do največ dveh ur,
- 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja časa počitka v 30 urah, če skrajša dnevni čas počitka za več kot dve uri.

(7) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 7.500 eurov:

1. 200 eurov za nezadostni dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka do največ dveh ur,
2. 150 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka od dve uri do največ štirih ur,
3. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka za več kot štiri ure,
4. 200 eurov za nezadostni tedenski čas počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, do največ treh ur,
5. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, od tri ure do devet ur,
6. 200 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, za več kot devet ur.

(8) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 40 eurov za nezadostni dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka do največ dveh ur,
2. 50 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka od dve uri do največ štirih ur,
3. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka za več kot štiri ure,
4. 40 eurov za nezadostni tedenski čas počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, do največ treh ur,

5. 50 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, od tri ure do devet ur,

6. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, za več kot devet ur.

(9) Voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 40 eurov za nezadostni dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka do največ dveh ur,
2. 50 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka od dve uri do največ štirih ur,
3. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja dovoljenega skrajšanega tedenskega časa počitka, če skrajša dovoljeni skrajšani tedenski čas počitka za več kot štiri ure,
4. 40 eurov za nezadostni tedenski čas počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, do največ treh ur,

5. 50 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, od treh ure do devet ur,

6. 60 eurov za vsako začeto uro skrajšanja tedenskega časa počitka, če skrajša tedenski čas počitka, če skrajšanje ni dovoljeno, za več kot devet ur.

(10) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom ali šestim b odstavkom ali sedmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim in osmim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 200 eurov za vsako začeto uro nenadomestitve tedenskega časa počitka, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(11) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom ali šestim b odstavkom in sedmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim in osmim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 40 eurov za vsako začeto uro nenadomestitve tedenskega časa počitka, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(12) Voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom ali šestim b odstavkom ali sedmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim in osmim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 40 eurov za vsako začeto uro nenadomestitve tedenskega časa počitka, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(13) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim a odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo (12-dnevno pravilo o izjemi glede tedenskega časa počitka), vendar največ v višini 7.500 eurov:

1. 400 eurov za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobj do največ treh ur,

2. 200 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij od tri ure do največ 12 ur,

3. 250 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij za več kot 12 ur,

4. 200 eurov za nezadostni 69-urni tedenski čas počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka do največ dveh ur,

5. 200 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka od dve uri do štirih ur,

6. 250 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka za več kot štiri ure,

7. 200 eurov za vsako začetno uro nenadomestitve dovoljenega skrajšanega tedenskega počitka (69 ur) pred koncem tretjega tedna po koncu obdobja odstopanja,

8. 300 eurov za prekoračitev časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen do največ ene ure 30 minut,

9. 200 eurov za vsako začetno uro prekoračitve časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen za več kot eno uro 30 minut.

(14) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim a odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo (12-dnevno pravilo o izjemi glede tedenskega časa počitka), vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 150 eurov za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij do največ treh ur,

2. 60 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij od tri ure do največ 12 ur,

3. 80 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij več kot 12 ur,

4. 60 eurov za nezadostni 69-urni tedenski čas počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka do največ dveh ur,

5. 60 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka od dve uri do štirih ur,

6. 80 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka za več kot štiri ure,

7. 60 eurov za vsako začetno uro nenadomestitve dovoljenega skrajšanega tedenskega počitka (69 ur) pred koncem tretjega tedna po koncu obdobja odstopanja,

8. 80 eurov za prekoračitev časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen do največ ene ure 30 minut,

9. 60 eurov za vsako začetno uro prekoračitve časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen za več kot eno uro 30 minut.

(15) Voznik, ki ravna v nasprotju s šestim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim a odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo (12-dnevno pravilo o izjemi glede tedenskega časa počitka), vendar največ v višini 2.000 eurov:

1. 150 eurov za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij do največ treh ur,

2. 60 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij od tri ure do največ 12 ur,

3. 80 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 12 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 12 zaporednih 24-urnih obdobij za več kot 12 ur,

4. 60 eurov za nezadostni 69-urni tedenski čas počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka do največ dveh ur,

5. 60 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka od dve uri do štirih ur,

6. 80 eurov za vsako začetno uro skrajšanja 69-urnega tedenskega časa počitka po 12 zaporednih 24-urnih obdobjih za skrajšanje 69-urnega tedenskega časa počitka za več kot štiri ure,

7. 60 eurov za vsako začetno uro nenadomestitve dovoljenega skrajšanega tedenskega počitka (69 ur) pred koncem tretjega tedna po koncu obdobja odstopanja,

8. 80 eurov za prekoračitev časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen do največ ene ure 30 minut,

9. 60 eurov za vsako začetno uro prekoračitve časa vožnje med 22.00 in 6.00, več kot tri ure pred odmorom in ko v vozilu ni več voznikov, če je čas vožnje pred odmorom prekoračen za več kot eno uro 30 minut.

(16) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če tedenski čas počitka začne kasneje kot na koncu šestih 24-urnih obdobij od konca predhodnega tedenskega časa počitka (6-dnevno pravilo glede tedenskega časa počitka), se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 7.500 eurov:

– 400 eurov za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobij do največ treh ur,

– 200 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobij od tri ure do največ 12 ur,

– 250 eurov za vsako začetno uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobij po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobij za več kot 12 ur.

(17) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če tedenski čas počitka začne kasneje kot na koncu šestih 24-urnih obdobij od konca predhodnega tedenskega časa počitka (6-dnevno

pravilo glede tedenskega časa počitka), se kaznuje za prekršek z globo vendar največ v višini 2.000 eurov:

– 150 eurov za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj do največ treh ur,

– 60 eurov za vsako začeto uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj od tri ure do največ 12 ur,

– 80 eurov za vsako začeto uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj za več kot 12 ur.

(18) Voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali 8. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali šestim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če tedenski čas počitka začne kasneje kot na koncu šestih 24-urnih obdobj od konca predhodnega tedenskega časa počitka (6-dnevno pravilo glede tedenskega časa počitka), se kaznuje za prekršek z globo, vendar največ v višini 2.000 eurov:

– 150 eurov za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj do največ treh ur,

– 60 eurov za vsako začeto uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj od tri ure do največ 12 ur,

– 80 eurov za vsako začeto uro prekoračitve 6 zaporednih 24-urnih obdobj po predhodnem rednem tedenskem času počitka za prekoračitev 6 zaporednih 24-urnih obdobj za več kot 12 ur.

(19) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali devetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 1.000 eurov, če voznik redni tedenski čas počitka ali kakršen koli tedenski počitek, ki traja več kot 45 ur in je nadomestilo za predhodno skrajšanje tedenskega počitka, preživi v vozilu.

(20) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali devetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov, če voznik redni tedenski čas počitka ali kakršen koli tedenski počitek, ki traja več kot 45 ur in je nadomestilo za predhodno skrajšanje tedenskega počitka, preživi v vozilu.

(21) Voznik, ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali devetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov, če redni tedenski čas počitka ali kakršen koli tedenski počitek, ki traja več kot 45 ur in je nadomestilo za predhodno skrajšanje tedenskega počitka, preživi v vozilu.

(22) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali devetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 1.000 eurov, če ne krije vozniku stroškov nastanitve zunaj vozila.

(23) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali devetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 500 eurov, če ne krije vozniku stroškov nastanitve zunaj vozila.

(24) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali desetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 4.000 eurov, če ne organizira dela voznikov tako, da se vozniki lahko v vsakem obdobju štirih zaporednih tednov vrnejo v operativni center delodajalca ali v svoj kraj prebivališča.

(25) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z osmim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali desetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo od 500 do 1.000 eurov, če ne organizira dela voznikov tako, da se vozniki lahko v vsakem obdobju štirih zaporednih tednov vrnejo v operativni center delodajalca ali v svoj kraj prebivališča.

(26) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tretjim pododstavkom osmega a odstavka 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali desetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 4.000 eurov, če ne hrani dokumentacije v svojih prostorih, da jo na zahtevo lahko predloži nadzornim organom.

(27) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tretjim pododstavkom osmega a odstavka 8. člena Uredbe 561/2006/ES ali desetim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo od 500 do 1.000 eurov, če ne hrani dokumentacije v svojih prostorih, da jo na zahtevo lahko predloži nadzornim organom.

(28) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 9. člena Uredbe 561/2006/ES ali drugim in tretjim odstavkom 8. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali trinajstim in štirinajstim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 500 eurov za vsako neustrezno zapisovanje časa aktivnosti, vendar največ v višini 7.500 eurov.

(29) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 9. člena Uredbe 561/2006/ES ali drugim in tretjim odstavkom 8. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali trinajstim in štirinajstim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov za vsako neustrezno zapisovanje časa aktivnosti, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(30) Voznik, ki ravna v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 9. člena Uredbe 561/2006/ES ali drugim in tretjim odstavkom 8. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali trinajstim in štirinajstim odstavkom 6. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov za vsako neustrezno zapisovanje časa aktivnosti, vendar največ v višini 2.000 eurov.

(31) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pri enkratnem občasnem prevozu potnikov ravna v nasprotju z drugim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES, se kaznuje za prekršek z globo 300 eurov.

(32) Odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pri enkratnem občasnem prevozu potnikov ravna v nasprotju z drugim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES, se kaznuje za prekršek z globo 200 eurov.

(33) Voznik, ki pri enkratnem občasnem prevozu potnikov ravna v nasprotju z drugim a odstavkom 8. člena Uredbe 561/2006/ES, se kaznuje za prekršek z globo 100 eurov.«.

23. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

»38. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.500 do 7.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je povezava med plačo in prevoženo razdaljo ali količino prevoženega blaga v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 561/2006/ES ali tretjim odstavkom 11. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali prvim odstavkom 7. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.

(2) Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.600 do 2.900 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne upošteva pravil glede organizacije dela voznikov, organizira delo brez navodil ali neprimernih navodil vozniku in ne izvaja rednih kontrol v skladu z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 561/2006/ES ali prvim in drugim odstavkom 11. člena AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 7. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.

(4) Z globo od 1.600 do 2.900 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če pri pogodbeno dogovorjenem načrtu časa prevoza ravna v nasprotju s četrtilim odstavkom 10. člena Uredbe 561/2006/ES ali četrtilim odstavkom 7. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.

(5) Z globo od 1.600 do 2.900 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne upošteva pravil glede prenosa podatkov iz zapisovalne opreme in z voznikove kartice, torej ravna v nasprotju s točko i) petega odstavka 10. člena Uredbe 561/2006/ES ali s točko i) petega odstavka 7. člena Oddelka 2 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, in teh prenosov ne opravi v časovnih obdobjih in vsebinsko, kot je opredeljeno v 8. in 8.a členu tega zakona.

(6) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena.«.

24. člen

38.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»38.a člen

(prekrški)

(1) Z globo 750 eurov se za vsak teden kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če pri vodenju evidence o izrabi delovnega časa, uporabi podatkov, ter hrambi podatkov in dokumentacije za posameznega mobilnega delavca ne ravna v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Z globo 750 eurov se za vsak teden kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če pri hrambi, prenosu podatkov ali pošiljanju podatkov in dokumentacije na zahtevo nadzornega organa za posamezno vozilo ali za posameznega mobilnega delavca ravna v nasprotju z 8. ali 8.a členom tega zakona.

(3) Z globo 250 eurov se za vsak teden, za katerega je ugotovljena kršitev, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka.«.

25. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»39. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.600 do 3.300 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z 22. členom Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 5. členom Oddelka 2 Dela C Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.

(2) Z globo od 300 do 600 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 22. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali petim odstavkom 5. člena Oddelka 2 Dela C Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.«.

26. člen

V 39.b členu se v prvem odstavku na koncu besedila doda besedilo »ali Sporazumom o trgovini in sodelovanju.«

27. člen

V 39.e členu se v prvem odstavku besedilo »s sedmim« nadomesti z besedilom »z drugim«.

28. člen

V 39.f členu se v prvem odstavku besedi »z osmim« nadomesti z besedama »s tretjim«.

29. člen

V 39.g členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:
»(1) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pri izvajanju postopkov in nalog delavnice, ki so določeni v Uredbi 165/2014/EU in Uredbi 3821/85/EGS ravna v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena tega zakona.«.

30. člen

Za 39.n členom se dodata nova 39.o in 39.p člen, ki se glasita:

»39.o člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.600 do 3.300 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izda certifikat v nasprotju z drugim odstavkom 17.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

39.p člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.600 do 3.300 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne obvesti inšpektorata o neizvedljivosti prenosa ali izpisa podatkov v skladu z drugim odstavkom 17.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

31. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

»40. člen
(prekrški)

(1) Z globo 1.500 eurov se za vsako vozilo, v katero tahograf ni vgrajen, kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 165/2014/EU ali 3. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ter 2.a členom tega zakona.

(2) Z globo 500 eurov se za vsako kršitev iz prejšnjega odstavka, vendar največ v višini 5.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 750 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve neuporabe tahografa, vendar največ v višini 7.500 eurov, kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne uporablja tahografa v skladu s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 165/2014/EU ali 3. členom AETR, če se ta člen uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ter 2.a členom tega zakona.

(4) Z globo 250 eurov se za vsako kršitev iz prejšnjega odstavka, vendar največ v višini 3.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Z globo 1.500 eurov se za vsako vozilo, v katero tahograf ni vgrajen oziroma vanj ni vgrajena zapisovalna naprava ustreznega tipa (naprava in z njo povezani elementi ne izpolnjujejo predpisanih pogojev), kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z 2.a členom tega zakona.

(7) Z globo 500 eurov se za vsako kršitev iz prejšnjega odstavka, vendar največ v višini 5.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(8) Z globo 750 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve neuporabe tahografa, vendar največ v višini 7.500 eurov, kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne uporablja tahografa ali neustrezno zapisuje čas vožnje v skladu z 2.a členom tega zakona.

(9) Z globo 250 eurov se za vsako kršitev iz prejšnjega odstavka, vendar največ v višini 3.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(10) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik ali učitelj vožnje ali ocenjevalec vožnje, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.«.

32. člen

40.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»40.a člen
(prekrški)

(1) Z globo 750 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 7.500 eurov, kaznuje za

prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne upošteva pravil glede delovanja oziroma uporabe tahografa, voznikove kartice in tahografskih vložkov v skladu s prvim odstavkom 32. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali prvim odstavkom 7. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, razen za kršitve iz drugega odstavka tega člena.

(2) Z globo 500 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 5.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne upošteva predpisane roka kontrole tahografa, določenega s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če je poteklo do vključno 30 dni od dneva obvezne kontrole tahografa.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne upošteva predpisane roka kontrole tahografa, določenega s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če je poteklo več kot 30 dni od dneva obvezne kontrole tahografa.

(8) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(9) Z globo 500 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 5.000 eurov, kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- se opravlja vožnja s ponarejeno voznikovo kartico ali
- se opravlja vožnja z voznikovo kartico, ki je bila pridobljena na podlagi lažnega prikazovanja oziroma ponarejenih dokumentov.

(10) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je opravil kontrolni pregled tahografa ali vgradnjo tahografa na ozemlju Republike Slovenije v delavnici, ki nima pooblastila za izvajanje na ozemlju Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ali v skladu z 11. členom tega zakona.

(11) Z globo 600 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je opravil kontrolni pregled tahografa ali vgradnjo tahografa na ozemlju Republike Slovenije v delavnici, ki nima pooblastila za izvajanje na ozemlju Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ali v skladu z 11. členom tega zakona.

(12) Z globo 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je kot delavnica izvedla kontrolni pregled tahografa ali vgradnjo tahografa na ozemlju Republike Slovenije in nima pooblastila za izvajanje na ozemlju Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ali v skladu z 11. členom tega zakona.

(13) Z globo 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je kot delavnica izvedla kontrolni pregled tahografa ali vgradnjo tahografa na ozemlju Republike Slovenije in nima pooblastila za izvajanje na ozemlju Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 23. člena Uredbe 165/2014/EU ali drugim odstavkom ROAD.8 člena Tretjega razdelka Sporazuma o trgovini in sodelovanju ali v skladu z 11. členom tega zakona.«.

33. člen

40.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»40.b člen

(prekrški)

(1) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 33. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 15. členom Oddelka 2 Dela C Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če ne zagotovi zadostnega števila tahografskih vložkov v vozilu ali če tip tahografskega vložka ni odobren ali primeren.

(2) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 33. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 15. členom Oddelka 2 Dela C Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če ne zagotovi, da se zahtevani izpis lahko pravilno izvede.

(3) Z globo od 6.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s 27. členom Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 3. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če:

- ima voznik navedene osebe več voznikovih kartic ali
- voznik navedene osebe nima voznikove kartice oziroma uporablja ponarejeno voznikovo kartico ali
- voznik navedene osebe opravlja vožnjo z voznikovo kartico, ki ni njegova last, ali
- voznik navedene osebe opravlja vožnjo z voznikovo kartico, ki je bila izdana na podlagi lažne izjave ali ponarejenih dokumentov.

(4) Z globo 250 eurov se za kršitve iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo 250 eurov se za kršitve iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje za prekršek voznik.

(6) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se za kršitve iz tretjega odstavka tega člena kaznuje za prekršek voznik.

(8) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek imetnik voznikove kartice, ki v nasprotju s 27. členom Uredbe 165/2014/EU omogoči uporabo svoje voznikove kartice drugi osebi ali vozniku.«.

34. člen

40.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»40.c člen

(prekrški)

(1) Z globo 40 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če uporablja umazane ali poškodovane tahografske vložke ali voznikovo kartico in so podatki berljivi.

(2) Z globo 75 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 29. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali 5. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če ni zaprosil za zamenjavo voznikove kartice v sedmih koledarskih dneh.

(3) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali drugim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če uporablja umazane ali poškodovane tahografske vložke ali voznikovo kartico in podatki niso berljivi.

(4) Z globo 40 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali prvim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če opravi nedovoljeni odvzem vložkov ali voznikove kartice, ki ne vplivajo na zapis podatkov, ali tahografski vložek ali voznikovo kartico uporablja daljše obdobje od tistega, za katero sta namenjena, so pa vsi podatki ohranjeni in berljivi.

(5) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali prvim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če opravi nedovoljeni odvzem vložkov ali voznikove kartice, ki vplivajo na zapis podatkov, ali tahografski vložek ali voznikovo kartico uporablja daljše obdobje od tistega, za katero sta namenjena, in podatki niso ohranjeni ali berljivi, če napačno uporablja tahografski vložek oziroma voznikovo kartico.

(6) Z globo 75 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s točko a petega odstavka 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s točko (a) petega odstavka 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če čas zapisa na vložku ne ustreza uradnemu času v državi registracije vozila.

(7) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s točko b petega odstavka 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s točko (b) petega odstavka 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če nepravilno uporablja preklopne mehanizme tahografa.

(8) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 34. člena Uredbe

165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s šestim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če na tahografski vložek niso vpisani kraj začetka in prenehanja uporabe tahografskega vložka, registrska številka vozila, končno stanje kilometrskega števca vozila in čas zamenjave vozila.

(9) Z globo 75 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s šestim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če na tahografski vložek niso vpisani datum začetka in prenehanja uporabe tega vložka ter začetno stanje kilometrskega števca vozila.

(10) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR ali s šestim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, če na v tahografski vložek nista vpisana ime in priimek voznika.

(11) Z globo 250 eurov se za vsak nevnos, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s sedmim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali sedmim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če v tahograf ni vnesena oznaka države, v kateri voznik začne in konča svoje dnevno delo.

(12) Z globo 250 eurov se za vsak nevnos, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom sedmega odstavka 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali z drugim odstavkom sedmega odstavka 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če v tahograf ni vnesena oznake države, v katero voznik vstopi po prehodu meje.

(13) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 4.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 36. člena Uredbe 165/2014/EU, če voznik zavrne predložitev zahtevanih tahografskih vložkov, zapisov ali izpisov, če voznik ni zmožen predložiti tahografskih vložkov za tekoči dan in predhodnih 56 dni, če ni zmožen predložiti voznikove kartice, če jo ima, ter če ni zmožen predložiti ročnih zapisov in izpisov, izdelanih v tekočem dnevu in predhodnih 56 dneh.

(14) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s tretjim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če ne opravi ročnega vpisa na tahografski vložek oziroma v voznikovo kartico, ko je to zahtevano.

(15) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s četrtnim odstavkom 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s četrtnim odstavkom 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če ne zagotovi ustrezne vstavitve tahografskega vložka ali voznikove kartice v ustrezno režo pri vožnji z več vozniki.

(16) Z globo 250 eurov se za vsako nepravilno uporabo ali neuporabo oznake trajekt/vlak, vendar največ v višini 2.000 evrov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s točko (v) točke (b) petega odstavka 34. člena Uredbe 165/2014/EU ali točko (v) točke (b) petega odstavka 6. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če nepravilno uporabi oznako trajekt/vlak ali je ne uporabi.

(17) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s prvim in drugim odstavkom 10. člena Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če voznik zavrne predložitev zahtevanih tahografskih vložkov, zapisov ali izpisov, če ni zmožen predložiti tahografskih vložkov za tekoči dan in predhodnih 28 dni, če ni zmožen predložiti voznikove kartice, če jo ima, ter če ni zmožen predložiti ročnih zapisov in izpisov, izdelanih v tekočem dnevu in predhodnih 28 dneh.«.

35. člen

40.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»40.č člen

(prekrški)

(1) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 32. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s 7. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če zlorabi tahograf, tahografski vložek ali voznikovo kartico, zaradi česar lahko pride do ponarejanja, zatajitve ali uničenja podatkov oziroma izpisanih informacij, ali če ima v vozilu napravo, ki bi se lahko uporabila za izvajanje navedenih posegov.

(2) Z globo od 3.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 8.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 32. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali s 7. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju:

– če ponaredi ali uniči podatke, zapisane na tahografskem vložku,

– če ponaredi ali uniči podatke, prenesene iz tahografa oziroma z voznikove kartice,

– če ima v vozilu napravo ali namenski predmet, ki ga uporablja za izvajanje posegov, ki imajo za posledico ponareditev, zatajitev ali uničenje podatkov na tahografskem vložku, v tahografu ali v voznikovi kartici, ali če delavnica za tahografe ugotovi, da takšni zapisi v tahografu niso možni brez manipulacije tahografa, ne glede na to, ali so odkriti namenski predmeti ali naprave ali ne.

(4) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Za prekrške iz tega člena se izreče tudi stranska sankcija odvzema predmetov, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek, ali pa so nastali s prekrškom. Stranska sankcija se izreče tudi, če predmeti niso storilčeva last.«.

36. člen

40.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»40.d člen

(prekrški)

(1) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s

prvim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 11. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če popravilo tahografa ni bilo opravljeno pri pooblaščenem serviserju ali v pooblaščenih servisnih delavnicah.

(2) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 11. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če popravilo tahografa ni bilo opravljeno na poti.

(3) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 75 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 11. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če voznik ni označil vseh informacij za časovna obdobja, ki jih tahograf, medtem ko je bil okvarjen ali ni pravilno deloval, ni več pravilno zapisoval.

(6) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 11. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če na začasnem vložku ni označena številka voznikove kartice oziroma ni imena oziroma številke vozniškega dovoljenja.

(7) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 37. člena Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 11. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju, če na začasnem tahografskem vložku ni podpisa.

(8) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s 35. členom Uredbe 165/2014/EU ali 10. členom AETR, če se ta uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ali z 9. členom Oddelka 4 Dela B Priloge 31 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.«.

37. člen

Za 41. členom se doda nov 41.a člen, ki se glasi:

»41.a člen

(globo za osebo brez registrirane dejavnosti)

(1) Z globo 250 eurov se za vsako začeto 24-urno obdobje kršitve, vendar največ v višini 2.000 eurov, kaznuje za prekršek posameznik brez registrirane dejavnosti, ki opravlja prevoz po cesti, za katerega velja Uredba 561/2006/ES, AETR ali Sporazum o trgovini in sodelovanju, ter pri tem ne uporablja zapisovalne opreme v skladu s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 165/2014/EU ali 3. členom AETR, če se ta člen uporablja na podlagi tretjega odstavka 2. člena Uredbe 561/2006/ES, ter 2.a členom tega zakona.

(2) Z globo 3.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik brez registrirane dejavnosti, ki izvede vgradnjo, preverjanje, kontrolo in popravilo zapisovalne opreme brez odobritve delavnice.«.

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

38. člen

(odložitev uporabe posameznih določb)

(1) Vozila, ki se uporabljajo za prevoze iz točk g), l), p), q) in r) iz prvega odstavka 13. člena Uredbe 561/2006/ES, se opremijo s tahografom v skladu z Uredbo 165/2014/EU, pri čemer mora voznik začeti uporabljati tahograf v skladu z Uredbo 165/2014/EU in petim odstavkom spremenjenega 2.a člena zakona šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Osebe, ki v delavnici za tahografe opravljajo naloge upravitelja, morajo izpolnjevati pogoj o strokovni usposobljenosti iz nove četrte alineje tretjega odstavka 17. člena zakona v petih letih od uveljavitve tega zakona.

(3) Drugi in tretji odstavek spremenjenega 8. člena se uporabljata od 21. avgusta 2025.

39. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 9., 12. in 13. člen Uredbe o nadzoru izvajanja predpisov o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi (Uradni list RS, št. 70/22).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o prepisovanju podatkov o delovnem času iz zapisovalnih naprav in vodenju evidence (Uradni list RS, št. 25/06).

40. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 130-02/25-1/17

Ljubljana, dne 25. aprila 2025

EPA 1957-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

1285. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I)

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-100

Ljubljana, dne 3. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH (ZTuj-2I)

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP, 48/23, 115/23 in 62/24 – ZUOPUE) se v 1. členu v drugem odstavku enajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Direktivo (EU) 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES (UL L št. 382 z dne 28. 10. 2021, str. 1);«.

V tretjem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbe (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljanji morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljanji so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 39), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/850 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/1806 o seznamu tretjih držav, katerih državljanji morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljanji so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 110 z dne 25. 4. 2023, str. 1);«.

V sedmi alineji se pika na koncu besedila nadomesti s podpičjem in doda nova osma alineja, ki se glasi:

»– Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L št. 236 z dne 19. 9. 2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1240/EU).«.

2. člen

V 2. členu se 23. točka spremeni tako, da se glasi:

»23. Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, beračenja, suženjstva ali njemu podobnega razmerja, služabništva, storitve kaznivih dejanj ali trgovine z organi, človeškimi tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročeni ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.«.

Za 46. točko se dodata novi 47. in 48. točka, ki se glasita:

»47. Potovalna odobritev ima pomen, kot je določen z Uredbo 2018/1240/EU.

48. ETIAS je Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve v skladu z Uredbo 2018/1240/EU.«.

3. člen

V 3. členu se v petem odstavku za besedilom »s katerim se ureja začasno zatočišče,« doda besedilo »za osebe, ki so zaprosile za začasno zaščito v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb,«.

4. člen

Za 8. členom se doda nov 8.a člen, ki se glasi:

»8.a člen

(potovalna odobritev)

(1) Tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje potovalno odobritev, mora to pridobiti v skladu z Uredbo 2018/1240/EU, pri čemer mora biti potovalna odobritev veljavna za nameravani čas bivanja tujca na območju Republike Slovenije.

(2) Tujcu se potovalna odobritev odobri, zavrne, razveljavi ali preklic v skladu z Uredbo 2018/1240/EU. O potovalni odobritvi odloča Policija. Kot datum prejema odločbe o odobritvi, zavrnitvi, razveljavitvi ali preklicu potovalne odobritve se šteje datum prejema uradnega obvestila o odločitvi, kot ga določa Uredba 2018/1240/EU.

(3) Zoper zavrnitev, preklic ali razveljavitve potovalne odobritve se lahko tujec pritoži v osmih dneh od prejema odločbe. Pritožba se vložijo pisno v slovenskem jeziku prek informacijskega sistema ETIAS. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Vročanje odločb in drugih pisanj v zvezi s potovalno odobritvijo poteka prek informacijskega sistema ETIAS v skladu z Uredbo 2018/1240/EU.«.

5. člen

V 12. členu se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7., 8. ali prvim odstavkom 8.a člena tega zakona;«.

6. člen

V 16. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prevoznik lahko pripelje tujca na zunanjo mejo po kopenski, zračni ali vodni poti samo, če ima tujec ustrezno potno listino in veljavno potovalno odobritev oziroma ustrezno listino iz 8. člena tega zakona, če je potovalna odobritev oziroma ustrezna listina iz 8. člena tega zakona pogoj za vstop tujca v Republiko Slovenijo.«.

7. člen

V 20. členu se v prvem odstavku:

– prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– ki je družinski član državljan EU, slovenskega državljan ali družinski član državljan Zdrženega kraljestva in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU, slovenskim državljanom oziroma državljanom Zdrženega kraljestva;«;

– v drugi alineji besedilo »razen če je z mednarodnim sporazumom določeno drugače« nadomesti z besedilom »ob pogoju obstoja vzajemnosti«;

– za dosedanjo tretjo alinejo dodata novi četrta in peta alineja, ki se glasita:

»– zaradi sodelovanja v mednarodnih študijskih izmenjavah pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni študijski izmenjavi pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji ki se izvajajo v Republiki Sloveniji;

– za katerega je izdan sklep o obstoju interesa Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tretjega odstavka 51. člena tega zakona;«;

– dosedanje četrta do deveta alineja postanejo šesta do enajsta alineja.

8. člen

V 34. členu se v tretjem odstavku za besedo »če« doda besedilo »zakonito prebiva v Republiki Sloveniji ali«.

V četrtem odstavku se za prvim stavkom dodata nova drugi in tretji stavek, ki se glasita: »Če tujec iz prejšnjega stavka prstnih odtisov ni dal v tujini, jih lahko da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in je bila prošnja vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, lahko prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji ali pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini.«.

V petem odstavku se besedilo »do enega leta« nadomesti z besedilom »do dveh let«.

V šestem odstavku se v prvi alineji za besedilom »pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji« doda besedilo »in v Republiki Sloveniji v času vročitve prebiva zakonito«.

V sedmem odstavku se v prvi alineji za besedilom »pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji« doda besedilo »in v Republiki Sloveniji v času vročitve prebiva zakonito«.

V devetem odstavku se beseda »osmih« nadomesti z besedo »desetih«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznan status mednarodne zaščite na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznana začasno

zaščito na podlagi zakona, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, lahko pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložijo prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve. V tem primeru se šteje, da se z ugoditvijo prošnji tujec odpoveduje statusu osebe z mednarodno zaščito ali osebe z začasno zaščito, na kar ga pristojni organ posebej opozori. O vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo. Z vročitvijo enotnega dovoljenja tujcu preneha status mednarodne zaščite ali status osebe z začasno zaščito. Pristojni organ o tem obvesti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in urad, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.«.

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji status prosilca za mednarodno zaščito v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, lahko pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložijo prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, če v Republiki Sloveniji ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, za katerega je mogoče izreči zaporno kazen, daljšo od treh let, je vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, in je bil v zadnjih štirih mesecih vanje vključen vsaj tri mesece. Prvo enotno dovoljenje za prebivanje in delo za namen zaposlitve se tujcu izda, če je vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določene s tem zakonom, in če niso podani razlogi za zavrnitev izdaje posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določeni s tem zakonom. Če je tujcu prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji pravnomočno zavrnjena ali mu je pravnomočno priznana mednarodna zaščita v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve iz tega odstavka, ki še ni pravnomočno končan, ustavi, o čemer pristojni organ tujca ob vložitvi prošnje posebej opozori. Če je tujcu prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji pravnomočno zavrnjena v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se vložena prošnja iz tega odstavka, o kateri še ni bilo dokončno odločeno, šteje za prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve iz devetega odstavka 37. člena tega zakona, o čemer pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji iz devetega odstavka 37. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka se prvo enotno dovoljenje za prebivanje in delo za namen zaposlitve tujcu izda, če izpolnjuje pogoje iz prve, druge in tretje alineje devetega odstavka 37. člena tega zakona. Z vročitvijo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve tujcu se postopek za priznanje mednarodne zaščite, ki do takrat še ni pravnomočno končan, ustavi, o čemer pristojni organ tujca ob vložitvi prošnje posebej opozori. Pristojni organ o vročitvi prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve obvesti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in urad, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.«.

9. člen

V 35. členu se v drugem odstavku v sedmi alineji pika nadomesti s podpičjem in doda nova osma alineja, ki se glasi: »– digitalnim nomadom.«.

10. člen

V 36. členu se v šestem odstavku beseda »osmih« nadomesti z besedo »petnajstih«.

11. člen

V 37. členu se v tretjem odstavku besedilo »ne dlje od enega leta« nadomesti z besedilom »ne več kot za dve leti«.

V četrtem odstavku se besedilo »vendar največ za dve leti« nadomesti z besedilom »vendar ne več kot za tri leta« ter na koncu odstavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »če ima tujec dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega

sporazuma, ki se v postopku pridobitve enotnega dovoljenja šteje kot soglasje k izdaji enotnega dovoljenja, pa za čas veljavnosti dovoljenja na podlagi mednarodnega sporazuma.«.

Za osmim odstavkom se dodajo novi deveti, deseti in enajsti odstavek, ki se glasijo:

»(9) Tujec, ki mu je bila v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, pravnomočno zavrnjena prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in določen rok za prostovoljni odhod, v katerem mora zapustiti območje Republike Slovenije, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko do izteka roka za prostovoljni odhod pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložijo prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Na podlagi potrdila iz prejšnjega stavka je lahko tujec zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Prvo enotno dovoljenje za namen zaposlitve se tujcu izda, če:

– je ob nastopu pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;

– je bil do pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito najmanj šest mesecev vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;

– izpolnjuje druge pogoje za izdajo posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določene s tem zakonom;

– niso podani razlogi za zavrnitev izdaje posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določeni s tem zakonom.

(10) Z izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka po samem zakonu preneha veljati odločba o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, izdana tujcu iz prejšnjega odstavka, v delu, ki določa rok za prostovoljni odhod, izrečen ukrep odstranitve tujca in ukrep prepovedi vstopa. Pristojni organ o pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka obvesti Policijo.

(11) V primerih zaposlitve tujca v poklicih in dejavnostih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, pristojni organ tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in vložijo prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, po uradni dolžnosti izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, ki tujcu omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če prošnjo iz prejšnjega stavka vložijo delodajalec, mu pristojni organ potrdilo iz prejšnjega stavka izda po uradni dolžnosti. Potrdilo iz tega odstavka se izda vlagatelju prošnje, če ni s tem zakonom izdaja potrdila že določena pri posamezni vrsti prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve in če je k vlogi priložena veljavna potna listina, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ter potrdilo iz kazenske evidence matične države tujca.«.

12. člen

V 37.a členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložijo skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

V osmem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije, razen če zakon, ki ureja zaposlovanje tujcev, določa drugače.«.

Za tretjim stavkom se doda nov četrti stavek, ki se glasi: »Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.«.

13. člen

V drugem odstavku 37.b člena in v tretjem odstavku 46. člena se za besedo »izdaje« dodata vejica in besedilo »podaljšanja in veljavnosti«.

14. člen

V 38. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do dveh let.«.

V tretjem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

Deseti odstavek se črta.

15. člen

V 38.č členu se v prvem odstavku:

- besedilo »enotno dovoljenje« nadomesti z besedilom »dovoljenje za začasno prebivanje«;
- tretja alineja črta;
- dosedanji četrta in peta alineja postaneta tretja in četrta alineja.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«.

V tretjem odstavku se besedilo »enotnega dovoljenja za prebivanje« nadomesti z besedilom »dovoljenja za začasno prebivanje«.

V četrtem odstavku se besedilo »enotno dovoljenje za prebivanje« nadomesti z besedilom »dovoljenje za začasno prebivanje«.

V petem odstavku se besedilo »Enotno dovoljenje za prebivanje« nadomesti z besedilom »Dovoljenje za začasno prebivanje«.

16. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, če je soglasje pogoj za izdajo modre karte EU, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete, šeste, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Če je veljavnost potne listine tujca krajša od obdobja, za katerega se lahko izda modra karta EU v skladu s prejšnjim stavkom, se modra karta EU izda za čas veljavnosti potne listine tujca.«.

V četrtem odstavku se besedilo »prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »prvem letu«.

V šestem odstavku se besedilo »prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »prvem letu«.

17. člen

V 40. členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujec lahko prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložijo skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

Za drugim stavkom se doda nov tretji stavek, ki se glasi: »Delodajalec lahko prošnjo vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prošnji mora tujec ali njegov delodajalec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, in dokazilo o izobrazbi ali visoki poklicni usposobljenosti, kot to določa zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne. Če v postopku podaljšanja modre karte EU soglasje pristojnega organa ni podano iz razloga na strani delodajalca, in sicer zaradi neizplačanih prispevkov za socialno varnost ali prepovedi zaposlovanja pri istem delodajalcu, skladno z določbami zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in je bila prošnja za podaljšanje modre karte EU samo iz tega razloga zavrnjena, pristojni organ tujcu po uradni dolžnosti izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji za namen iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve za čas treh mesecev od pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi podaljšanja modre karte EU oziroma za čas šestih mesecev od pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi podaljšanja modre karte EU, če je bil imetnik modre karte EU v Republiki Sloveniji zaposlen vsaj dve leti pred zavrnitvijo soglasja s strani pristojnega organa. Tujec mora pred iztekom dovoljenega prebivanja na podlagi potrdila iz prejšnjega stavka pri pristojnem organu vložiti novo prošnjo za izdajo modre karte EU. Če je na podlagi odločitve v upravnem sporu tujcu podaljšana modra karta EU, potrdilo iz drugega stavka tega člena preneha veljati s pravnomočnostjo odločitve o podaljšanju modre karte EU.«.

18. člen

Za 40. členom se dodata nova 40.a in 40.b člen, ki se glasita:

»40.a člen

(izdaja modre karte EU osebam s priznano mednarodno zaščito)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na modro karto EU, se uporabljajo tudi za osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Evropske unije, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznano mednarodno zaščito, ali njegov delodajalec, lahko prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložijo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je tujcu v času po vložitvi prošnje status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje in delo do pravnomočne odločitve o prošnji. V primeru izdaje prve modre karte EU ali podaljšanja modre karte EU soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ni potrebno, razen če je tujcu po vložitvi prošnje status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, mora pa tujec za njeno izdajo ali podaljšanje izpolnjevati ostale pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona ter k prošnji priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona.

(3) Tujec, ki ima priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije, ali njegov delodajalec lahko v Republiki Sloveniji v času dovoljenega prebivanja tega tujca pri pristojnem organu vložijo prošnjo za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec iz prejšnjega stavka ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima ta tujec priznano mednarodno zaščito, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi

prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženih prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Sloveniji v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo ali podaljšanje modre karte EU mora tujec izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona ter k prošnji priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona.

(4) Modra karta EU, izdana tujcu s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)«. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, ki vsebuje opombo iz prejšnjega stavka, mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji prenehala ali bila odvzeta, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU, zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(5) Modra karta EU, izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici Evropske unije, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«. Pred vpisom te opombe na izkaznico modre karte EU, mora pristojni organ prek ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, državo članico Evropske unije, ki bo navedena v opombi, seznaniti, da namerava tujcu izdati modro karto EU, in pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še vedno priznan status mednarodne zaščite. Če ta podatek od pristojnega organa v Republiki Sloveniji zahteva druga država članica Evropske unije, je rok za posredovanje tega podatka en mesec od prejema zaprosila. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, mednarodna zaščita v drugi državi članici Evropske unije prenehala ali bila odvzeta s pravnomočno odločbo, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(6) Če je odgovornost za mednarodno zaščito imetnika modre karte EU s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici Evropske unije prenesena na Republiko Slovenijo, potem ko je pristojni organ Republike Slovenije izdal modro karto EU z oznako iz prejšnjega odstavka, pristojni organ Republike Slovenije v treh mesecih po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo zamenja izkaznico modre karte EU z novo izkaznico, ki vsebuje opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

(7) Če pristojni organ zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici Evropske unije lahko tujcu določi ukrep odstranitve iz države v državo članico Evropske unije, ki je tujcu priznala mednarodno zaščito, če je tej državi članici Evropske unije še vedno upravičenec do mednarodne zaščite. Pristojni organ upravičenost do mednarodne zaščite v drugi državi članici preveri prek nacionalne kontaktne točke.

40.b člen

(kratkotrajna mobilnost imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU)

(1) Tujec z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, lahko na podlagi veljavne modre karte EU, ki jo je izdala druga država članica Evropske unije, in veljavne potne listine vstopi in prebiva v Republiki Sloveniji za namene opravljanja poslovne dejavnosti, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, v obdobju do 90 dni v katerem koli 180 dnevem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevem obdobju. Če tujec z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tega tujca zahteva, da predloži tudi dokazilo o bivanju za namene opravljanja poslovne dejavnosti.

(2) Pravico do kratkotrajne mobilnosti ima pod pogoji iz prejšnjega odstavka tudi tujec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in izdano dovoljenje za stalno prebivanje z oznako »nekdanji imetnik modre karte EU.«.

19. člen

41. člen se spremeni tako, da se glasi:

»41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 12 mesecev pred vložitvijo prošnje za izdajo modre karte EU, se lahko izda modra karta EU, če:

- ima veljavno modro karto EU, ki jo je izdala druga država članica Evropske unije;
- ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno za obdobje najmanj šestih mesecev;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji modre karte EU;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženih prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji dela pri delodajalcu iz drugega stavka tega člena, do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora pristojni organ prek nacionalne kontaktne točke v 30 dneh od prejema popolne prošnje za izdajo modre karte EU oziroma v 60 dneh od prejema popolne prošnje, kadar je potreben poseben ugotovitveni postopek, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala. O tem, da bo pristojni organ odločal v roku 60 dni od prejema popolne prošnje, pristojni organ obvesti vlagatelja in tujca, kadar ni vlagatelj. V obvestilu pristojnemu organu druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala, se navede, da je bila v Republiki Sloveniji izdana modra karta EU oziroma se navedejo razlogi za neizdajo modre karte EU. Odločitev pristojnega organa se vroči vlagatelju prošnje iz prvega odstavka tega člena in tujcu, kadar ni vlagatelj.

(4) Če tujcu pristojni organ zavrne, zavrže izdajo modre karte EU ali postopek za izdajo modre karte EU ustavi, mora tujec takoj prenehati z delom in se v treh dneh od dokončnosti odločitve o zavrnitvi, zavržbi ali ustavitvi postopa, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je tujcu izdala modro karto EU. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(5) Če tujec, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca zahteva, da predloži tudi veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica Evropske unije, in pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno za obdobje vsaj šestih mesecev, oziroma zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev v Republikli Sloveniji.

(6) Imetnik modre karte EU, izdane v prvi državi članici Evropske unije, ki se je že preselil v Republiko Slovenijo na podlagi tega člena, se lahko ponovno preseli v Republiko Slovenijo pod pogoji iz tega člena in po šestmesečnem obdobju ponovnega zakonitega prebivanja v državi članici Evropske unije, ki je prva izdala modro karto EU, kot imetnik modre karte EU, izdane v prvi državi članici Evropske unije. To pravico imajo tudi njegovi družinski člani, pod pogoji iz 42. člena tega zakona.«.

20. člen

V 42. členu se v prvem odstavku doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Za družinskega člana tujca, ki ima v Republikli Sloveniji priznano mednarodno zaščito in ima v Republikli Sloveniji izdano modro karto EU, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. a in 47. b člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da se glasi: »Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti veljavno potno listino družinskega člana, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja družinskega v Republikli Sloveniji, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, in dokazilo, da ima družinski član ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Družinski član tujca s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano mednarodno zaščito in je v tej državi članici Evropske unije z njim tudi prebival in namerava v Republikli Sloveniji prebivati kot družinski član tujca, imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici EU, lahko v Republikli Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe s priznano mednarodno zaščito izdanega v drugi državi članici Evropske unije, 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republikli Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici EU. Prošnji mora priložiti dokazila iz prejšnjega odstavka ter dokazilo, da je v drugi državi članici Evropske unije prebival kot družinski član tujca s priznano mednarodno zaščito, ki v Republikli Sloveniji zaproša za izdajo modre karte EU. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca s priznano mednarodno zaščito. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat

Republike Slovenije v tujini družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Pristojni organ o prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU odloči istočasno kot o prošnji za izdajo modre karte EU, če se prošnji pri pristojnem organu vložita istočasno.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Za dosedanjim petim odstavkom, ki postane šesti odstavek, se doda novi sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če tujca, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, v okviru izvajanja mobilnosti v Republikli Slovenijo v skladu z 41. členom tega zakona, spremljajo družinski člani in vstopijo v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od družinskih članov tujca zahteva, da predložijo tudi dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije.«.

21. člen

V 43. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republikli Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU ne pridobijo, ali je bila modra karta EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdano v Republikli Sloveniji, v času odločanja o vlogi v drugi državi članici Evropske unije, razveljavljeno ali je njegova veljavnost prenehala, Republika Slovenija na zaprosilo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v Republiko Slovenijo, kljub temu, da nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republikli Sloveniji.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Kadar imetnik modre karte EU, izdane v Republikli Sloveniji, v drugi državi članici Evropske unije zaprosi za izdajo modre karte EU zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ v Republikli Sloveniji ne glede na obstoj zavrnilnih razlogov iz prvega odstavka 55. člena tega zakona, tujcu ne sme razveljaviti modre karte EU, izdane v Republikli Sloveniji, dokler v drugi državi članici Evropske unije ni sprejeta odločitev glede modre karte EU.

(5) Če druga država članica Evropske unije zavrne nadaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republikli Sloveniji in tujcu izda ukrep odstranitve ali izгона iz države ter Republiko Slovenijo zaprosi za potrditev, ali je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republikli Sloveniji, pristojni organ Republike Slovenije prek nacionalne kontaktne točke poda odgovor v enem mesecu od prejema zaprosila. Če je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republikli Sloveniji, Republika Slovenija tujcu in njegovim družinskim članom dovoli vstop v državo.«.

22. člen

V 44. členu se v prvem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali sodeluje v mednarodni izmenjavi pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni izmenjavi

pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, ali sodeluje v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblaščen organizacije za usposabljanje in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija.«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija ali sodelovanja v mednarodni izmenjavi ali v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblaščen organizacije za usposabljanje, vendar ne dlje od enega leta. Če študij, izobraževanje, sodelovanje v mednarodni izmenjavi ali usposabljanje iz prejšnjega stavka traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje podaljšuje za največ eno leto, vendar ne dlje kot traja študij, mednarodna izmenjava ali usposabljanje.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, oziroma o sodelovanju v mednarodni izmenjavi ali usposabljanju iz prvega odstavka tega člena, se šteje dokazilo o sprejemu oziroma sodelovanju tujca, ki ga izda izobraževalna organizacija, oziroma dokazilo o sodelovanju tujca, ki ga izda od države pooblaščen organizacija.«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložil skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

V petem odstavku se za besedo »študentov« doda vejica in besedilo »ali opravlja delo kot samozaposlena oseba pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev«.

23. člen

V 44.a členu se v prvem odstavku v prvi alineji za besedo »zakona« doda vejica in besedilo »pri čemer se kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživetje upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu«.

24. člen

V 44.b členu se v prvem odstavku:

- v napovednem stavku besedilo »enotno dovoljenje« nadomesti z besedilom »dovoljenje za začasno prebivanje«,
- v prvi alineji besedilo »enotnega dovoljenja« nadomesti z besedilom »dovoljenja za začasno prebivanje«;
- tretja alineja črta;
- dosedanji četrta in peta alineja postaneta tretja in četrta alineja.

V drugem odstavku se besedilo »enotnega dovoljenja za prebivanje« nadomesti z besedilom »dovoljenja za začasno prebivanje«, beseda »pravnomočne« pa se nadomesti z besedo »dokončne«.

V tretjem odstavku se besedilo »enotnega dovoljenja za prebivanje« nadomesti z besedilom »dovoljenja za začasno prebivanje«.

V četrtem odstavku se besedilo »Enotno dovoljenje za prebivanje« nadomesti z besedilom »Dovoljenje za začasno prebivanje«.

25. člen

V 44.č členu se v drugem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložil skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

V šestem odstavku se:

- v prvem stavku besedilo »eno leto« nadomesti z besedilom »dve leti«;
- drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Če je dogovor sklenjen za obdobje, daljše od dveh let, oziroma sodelovanje v projektu traja več kot dve leti, se lahko dovoljenje podaljšuje za največ dve leti, vendar ne dlje kot traja prostovoljsko delo oziroma sodelovanje v projektu.«.

26. člen

V 44.d členu se v tretjem odstavku beseda »dela« nadomesti z besedo »pripravnštva«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložil skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona.«.

27. člen

V 45. členu se v četrtem odstavku za besedo »zakona« doda vejica in besedilo, ki se glasi: »pri čemer lahko prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za napotene delavce vložita tudi naročnik čezmejne storitve in gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec napoten na usposabljanje.«.

28. člen

V 45.a členu se v petem odstavku za besedo »izdano« doda besedilo »dovoljenje za sezonsko delo do 90 dni ali«.

Za šestim odstavkom dodajo novi sedmi, osmi in deveti odstavek, ki se glasio:

»(7) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, ki jo lahko vložil tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja.

(8) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v 15 dneh od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca z odločbo zavrne.

(9) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, in pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnje za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje prebiva in dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Glede dokazil, ki jih je treba predložiti k prošnji za podajo soglasja in glede postopka za podajo soglasja se uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deseti odstavek.

29. člen

V 47. členu se v prvem odstavku:

- četrta stavek spremeni tako, da se glasi: »Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano dovoljenje za prebivanje na podlagi 38.b člena tega zakona, tujec, ki ima

izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi 48. člena tega zakona in tujec, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznanečasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb.«;

– šesti stavek črta.

V drugem odstavku se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Pristojni organ družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja za prebivanje, izda potrdilo o vloženih prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji, če družinski član ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, razen če ta zakon ne določa drugače.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za dve leti, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za tri leta. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo dveh let, podaljšuje pa z veljavnostjo do treh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja, s partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.«.

30. člen

V 47.b členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji, kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito lahko podaljša tudi v primeru, če je oseba s priznano subsidiarno zaščito umrla ali če je zakonska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. V teh primerih se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta. Pristojni organ postopek podaljšanja dovoljenja

za začasno prebivanje družinskemu članu s sklepom prekine do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite tujcu, ki mu je priznana pravica do združitve družine z družinskimi člani v skladu s tem členom. Postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu se nadaljuje, ko postane odločitev o tem predhodnem vprašanju pravnomočna. V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, in podaljšanja tega dovoljenja, je oseba s priznano subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za začasno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu.«.

Dvanajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, ali tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje kot družinski član tujca iz prejšnjega člena, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanji Republike Slovenije.«.

31. člen

V 49. členu se v prvem in drugem odstavku beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«.

V tretjem odstavku se za besedilom »eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje« doda besedilo »ali potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«, za besedilom »slovenski državljan« pa se doda vejica in besedilo »državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje, izdano v skladu s tem členom, in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano v skladu s tem členom otroku, ki v času odločanja o izdaji dovoljenja za stalno prebivanje ne prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje, velja od otrokovega rojstva dalje.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporablja peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

32. člen

V 49.a členu se v prvem in tretjem odstavku beseda »treh« nadomesti z besedo »dveh«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

33. člen

V 50. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena in ki nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila socialno varstvenih prejemkov v višini in na način, kot jih za izplačilo socialno varstvenih prejemkov določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo socialno varstvenih prejemkov zagotavlja in izplačuje ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi in žrtev družinskega nasilja lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.«.

34. člen

V 51. členu se v drugem odstavku šesti in sedmi stavek spremenita tako, da se glasita: »Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena in ki nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila socialno varstvenih prejemkov v višini in na način, kot jih za izplačilo socialno varstvenih prejemkov določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo socialno varstvenih prejemkov zagotavlja in izplačuje ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.«.

35. člen

Za 51. členom se doda nov 51.a člen, ki se glasi:

»51.a člen

(dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada)

(1) Tujcu se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, če:

– ni državljan EU ali državljan države članice Evropskega gospodarskega prostora in je zaposlen ali opravlja delo na podlagi sklenjene pogodbe civilnega prava pri poslovnem subjektu s sedežem izven Republike Slovenije ali opravlja delo kot samozaposlena oseba v tujini, pri čemer delo opravlja na daljavo prek komunikacijske tehnologije,

– ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,

– ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije,

– ima zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi, mesečno najmanj v višini dvakratnika povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije,

– ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec mora prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, če zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, pa lahko vloži prošnjo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji kot digitalnemu nomadu. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada se izda za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe civilnega prava, vendar ne dlje kot za eno leto, samozaposlenemu pa za obdobje enega leta oziroma za čas nameravanega

prebivanja, če je ta krajši, in v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »digitalni nomad«.

(5) Dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada ni mogoče podaljšati, lahko pa tujec za dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada ponovno zaprosi po šestih mesecih od poteka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada.«.

36. člen

V 52. členu se v prvem odstavku:

– za desetim stavkom doda nov enajsti stavek, ki se glasi: »Čas, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino, se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, in sicer ne glede na to, če so bile odsotnosti daljše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj presegajo deset mesecev.«;

– v dosedanjem trinajstem stavku, ki postane štirinajsti stavek, črta besedilo »in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije prebival neprekinjeno zakonito pet let kot imetnik modre karte EU, kot imetnik nacionalnega dovoljenja modre karte EU, kot imetnik modre karte EU, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost, kot raziskovalec, študent, ali kot raziskovalec ali študent, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost ter kot upravičenec do mednarodne zaščite, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas prebivanja tujca na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali zaradi študija v okviru izvajanja mobilnosti v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Odsotnosti z ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju. Pristojni organ imetniku modre karte EU, ki je rezident za daljši čas, in njegovim družinskim članom s statusom rezidenta za daljši čas, ki so iz ozemlja držav članic Evropske unije odsotni skupaj več kot 18 mesecev in ne več kot 24 zaporednih mesecev v petletnem obdobju, izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje zamenja z novo izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje, na katero vnese opombo »nekdanji imetnik modre karte EU«, pri čemer te odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja.«.

V tretjem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da se glasi: »Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali devete alineje petega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz devete alineje petega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.«.

V četrtem odstavku se beseda »osmih« nadomesti z besedo »desetih«.

V šestem odstavku se za besedilom »dnevni delovni migrant« doda vejica in besedilo »razen če gre za tujca iz tretjega odstavka tega člena, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije.«.

V sedmem odstavku se za besedilom »prvega,« doda besedilo »drugega,«.

37. člen

V 55. členu se v prvem odstavku v trinajsti alineji pika nadomesti s podpičjem in za njo doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

»– se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo delodajalčevo podjetje ustanovljeno

ali deluje predvsem z namenom olajšanja vstopa državljanom tretjih držav v Republiko Slovenijo.«.

V osmem odstavku se črta beseda »periodičnega«.

38. člen

V 56. členu se v drugem odstavku doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Modra karta EU se zaradi prenehanja zaposlitve tujca ne razveljavi, razen če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte manj kot dve leti, v tem obdobju daljše od treh mesecev, ali če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte vsaj dve leti, v tem obdobju daljše od šestih mesecev.«.

39. člen

V 58. členu se v prvem odstavku za tretjim stavkom doda nov četrti stavek, ki se glasi: »Za vročitev nove listine dovoljenja za stalno prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

V devetem odstavku se za drugim stavkom se dodata nova tretji in četrti stavek, ki se glasita: »Če odločitev pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o pravici do dostopa na trg dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ni potrebna, pristojni organ tujcu v postopku zamenjave izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje in v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, označi pravico do dostopa na trg dela na izkaznici dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi predložene pogodbe o zaposlitvi ali opravljanju dela, podpisane s strani delodajalca. Za vročitev nove izkaznice dovoljenja za prebivanje, izdane v postopku zamenjave izkaznice, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

V desetem odstavku se:

– beseda »sedmega« nadomesti z besedo »osmega«;

– doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Za vročitev nove listine dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Na enotnem dovoljenju iz 37., 37.b, 46. in 48. člena tega zakona, k izdaji ali podaljšanju katerega je bilo podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo«. Če je tujcu v postopku zamenjave delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu po uradni dolžnosti zamenja izkaznico enotnega dovoljenja za novo izkaznico, na kateri se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo«. Za vročitev nove izkaznice enotnega dovoljenja se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.«.

40. člen

V 60.a členu se v drugem odstavku v prvem stavku za besedilom »pravnomočne odločitve o prošnji« doda vejica in besedilo »ter tujcu dovoljuje delo oziroma zaposlitev v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Rok za prostovoljni odhod iz tretjega in četrtega stavka tega člena začne teči z dnem, ko postane sklep ali odločba, s katero je rok določen, dokončna, oziroma pravnomočna, če sta sklep ali odločba izdana v zvezi z enotnim dovoljenjem.«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Pristojni organ iz tretjega stavka tega člena mora odločbo in sklep iz tretjega stavka tega člena, razen odločbe in sklepa, izdanih tujcu iz petega stavka 14. člena tega

zakona, ki na podlagi te odločbe oziroma sklepa ne potrebuje zapustiti Republike Slovenije, nemudoma poslati policijski upravi, na območju katere tujec prebiva oziroma na območju katere je imel tujec prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče. Pristojni organ nemudoma obvesti pristojno policijsko upravo iz prejšnjega stavka tudi o vloženi pritožbi oziroma tožbi v upravnem sporu zoper odločbo ali sklep iz tretjega stavka tega člena ter o nastopu dokončnosti oziroma pravnomočnosti odločbe ali sklepa iz tretjega stavka tega člena.«.

41. člen

V 61. členu se v drugem odstavku v tretji alineji podpičje nadomesti s piko in črta četrta alineja.

42. člen

V 64. členu se v tretjem odstavku za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki se glasi: »V primeru izdane odločbe o vrnitvi iz prejšnjega stavka se določita ukrep odstranitve tujca in ukrep prepovedi vstopa, ki sta vezana na ozemlje Republike Slovenije.«.

43. člen

V 67. členu se v tretjem odstavku v peti alineji pika nadomesti s podpičjem in doda nova šesta alineja, ki se glasi: »– humanitarni razlogi ali interes Republike Slovenije.«.

44. člen

V 73. členu se v prvem odstavku za besedo »Sloveniji« doda vejica in besedilo »ker njegova odstranitev iz države ni mogoča«.

V drugem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi: »Policija po uradni dolžnosti ali na predlog tujca uvede postopek zadrževanja, ko so izpolnjeni pogoji za odstranitev tujca iz 69. člena tega zakona, in tujcu dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji, če se med postopkom ugotovi, da odstranitve tujca ni mogoče izvršiti, ker:«.

45. člen

V 74. členu se v prvem odstavku v četrti alineji beseda »šestega« nadomesti z besedo »petega«.

46. člen

V 76. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »(1) Policija tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali se izogiba postopku vračanja, ali ovira njegovo izvršitev, odredi omejitev gibanja in nastanitve v centru:

– če ga je treba odstraniti v skladu z določbami tega zakona;

– če ga je v skladu z mednarodno pogodbo treba vrniti, predati ali izročiti pristojnim organom.«.

47. člen

V 78. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nastanitev tujca v center ali zven centra in bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, ki vsebuje pouk o tem, da ima tujec pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere izmed odvetočnikov, ali pooblaščenca z opravljenim pravniškim državnim izpitom, sicer pa ima pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti, in pouk o tem, da je policija, na zahtevo tujca, ki je pod strožjim policijskim nadzorom, dolžna omogočiti vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom tujca, njegovimi družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi, v kolikor to ni v nasprotju z interesi tujca. Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v osmih dneh po vročitvi odločbe. Na zahtevo tujca mu mora policija pomagati, da si lahko vzame zagovornika.«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim

nadzorom ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(7) Odločba o nastanitvi in odločba o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom se vroči tujcu osebno. Izrek in pouk iz prvega odstavka tega člena ter pouk o pravnem sredstvu se prevedeta v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, bosanski, makedonski, ruski, srbski ali turški jezik. Če tujec ne razume navedenih jezikov ali zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu na njegovo zahtevo zagotovi pisni ali ustni prevod v jezik, ki ga razume.«.

48. člen

79. člen se spremeni tako, da se glasi:

»79. člen

(postopek v zvezi s podaljšanjem omejitve gibanja)

(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče vrniti, predati, izročiti ali odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

– zaradi nesodelovanja tujca v postopku vračanja ali zamude pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, omejitev gibanja in nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za največ šest mesecev, če so za to izpolnjeni pogoji iz tega zakona in če je utemeljeno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času vrniti, predati, izročiti ali odstraniti;

– tujcu izreče dovolitev zadrževanja v skladu s 73. členom tega zakona ali milejši ukrep iz 81. člena tega zakona, pri čemer mora tujec upoštevati pravila gibanja izven območja centra sicer se ga lahko ponovno nastani v center.

(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče v osmih dneh po vročitvi odločbe. Upravno sodišče o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.

(3) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o podaljšanju omejitve gibanja ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(4) Odločbo o podaljšanju omejitve gibanja se vroči tujcu osebno. Odločba vsebuje tudi pouk iz prvega odstavka prejšnjega člena. Izrek in pouk o pravnem sredstvu ter pouk iz prvega odstavka prejšnjega člena se prevedejo v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, bosanski, makedonski, ruski, srbski ali turški jezik. Če tujec ne razume navedenih jezikov ali zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu na njegovo zahtevo zagotovi pisni ali ustni prevod v jezik, ki ga razume.«.

49. člen

79.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»79.a člen

(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Policija najmanj 15 dni pred iztekom prvega in vsakega nadaljnega trimesečnega obdobja od odreditve omejitve gibanja v centru, upravnemu sodišču po uradni dolžnosti v preizkus utemeljenosti omejitve gibanja pošlje odločbo o omejitvi gibanja iz 78. ali 79. člena tega zakona, skupaj z dokumentacijo glede postopka vračanja, ter mnenjem policije o pričakovanih glede uspešnosti vračanja.

(2) Preizkus utemeljenosti omejitve gibanja upravno sodišče opravi po sodniku posamezniku. Upravno sodišče prejeto dokumentacijo glede postopka vračanja tujca ter mnenje policije o pričakovanih glede uspešnosti vračanja, nemudoma vroči tujcu in razpiše glavno obravnavo. Upravno sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi, na kateri ima tujec pravico, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, vključno z dokumenti, ki mu jih je vročilo upravno sodišče. Upravno sodišče za izvedbo glavne obravnave smiselno upora-

blja določbe zakona, ki ureja upravni spor. Če upravno sodišče ugotovi, da so zakonski pogoji za omejitev gibanja še vedno utemeljeni, to ugotovi s sklepom. Če upravno sodišče ugotovi, da omejitev gibanja ni več utemeljena, s sklepom policiji naloži, naj tujca nemudoma izpusti iz centra. Upravno sodišče policiji in tujcu vroči svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja.

(3) Zoper sklep upravnega sodišča, s katerim je to ugotovilo, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, lahko tujec v osmih dneh vloži pritožbo na vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče o pritožbi odloči po sodniku posamezniku v osmih dneh.

(4) Pritožba se lahko na vrhovno sodišče vloži zaradi zmotne uporabe materialnega prava, zaradi kršitev postopka pred upravnim sodiščem in zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. V pritožbi sme tujec navajati nova dejstva in predlagati izvedbo novih dokazov. Vrhovno sodišče samo opravi glavno obravnavo, če spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ponoviti vse ali nekatere od že izvedenih dokazov pred upravnim sodiščem, ali če meni, da bi bilo treba ugotoviti nova dejstva in izvesti nove dokaze, ki jih je navedel pritožnik. Za obravnavo pred vrhovnim sodiščem se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, ki veljajo za obravnavo pred upravnim sodiščem.

(5) Vrhovno sodišče s sklepom pritožbo kot neutemeljeno zavrne in potrdi odločitev upravnega sodišča, če spozna, da niso podani razlogi, zaradi katerih se odločitev upravnega sodišča lahko izpodbija. Vrhovno sodišče s sklepom pritožbo zavrne tudi, če ugotovi kršitev postopka pred upravnim sodiščem, vendar v pritožbenem postopku tako kršitev odpravi, ali če ugotovi, da je odločitev upravnega sodišča po zakonu utemeljena, vendar iz drugih razlogov, kot so navedeni v sklepu upravnega sodišča, pri čemer te razloge navede v sklepu.

(6) Vrhovno sodišče s sodbo ugodi pritožbi in odpravi odločitev upravnega sodišča, če ugotovi, da so podane kršitve postopka pred upravnim sodiščem, ki jih samo ni moglo odpraviti, ali da upravno sodišče ni uporabilo oziroma ni pravilno uporabilo zakonskih določb, ki določajo pogoje za omejitev gibanja, pa vrhovno sodišče ni zavrnilo pritožbe, ker bi ugotovilo, da je odločitev upravnega sodišča utemeljena iz drugih razlogov, ali da dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju. Če dajejo podatki postopka za to zanesljivo podlago ali če vrhovno sodišče na glavni obravnavi samo ugotovi dejansko stanje in odpravi morebitne kršitve postopka, vrhovno sodišče samo odloči o tem, ali je omejitev gibanja še utemeljena. Če ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso podani, policiji naloži, naj tujca nemudoma izpusti iz centra. Če vrhovno sodišče ne more samo odločiti o tem, ali je omejitev gibanja še utemeljena, zadevo vrne upravnemu sodišču v ponovno odločanje. Upravno sodišče mora novo odločitev izdati v osmih dneh po tem, ko prejme sodbo vrhovnega sodišča.«.

50. člen

V 84. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna finančna sredstva, mora sam kriti stroške preživljanja in nastanitve v centru ter stroške odstranitve do višine lastnih finančnih sredstev. Stroške preživljanja in nastanitve v centru se tujcu obračuna na podlagi sklepa, s katerim minister, pristojen za notranje zadeve, enkrat letno določi višino stroškov preživljanja in nastanitve v centru. Stroške preživljanja in nastanitve v centru ter stroške odstranitve krije tujec na podlagi stroškovnika, izdanega s strani centra, s katerim se obračuna in določi višina stroškov, ki jih mora poravnati tujec.«.

V drugem odstavku se za besedo »lastna« doda beseda »finančna«, za besedo »lastnih« pa beseda »finančnih«.

V petem odstavku se za besedo »tujcu« doda besedilo »ter način izračuna stroškov nastanitve in odstranitve«.

51. člen

V 86. členu se v tretjem odstavku za besedilom »držav,« doda besedilo »odločanje o potovalni odobritvi,«.

52. člen

Za 86. členom se doda nov 86.a člen, ki se glasi:

»86.a člen

(obveznost fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo zastopanje)

Fizična ali pravna oseba, ki opravlja zastopanje kot svojo dejavnost in tujca na podlagi njegovega pooblastila zastopa v postopkih po tem zakonu, mora pristojnemu organu sporočiti naslov elektronskega predala za komunikacijo in vročanje ter njegovo morebitno spremembo med postopkom. Ta določba velja tudi za postopke iz XIII. in XIII.A poglavja tega zakona.«.

53. člen

V 87. členu se v tretjem odstavku črta besedilo »38.č.« in »44.b.«.

V šestem odstavku se za besedo »po« doda besedilo »8.a.«, za besedilom »79.a« pa se beseda »člena« nadomesti z besedo »členu«.

54. člen

V 88. členu se v prvem odstavku doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje podati tudi lastnoročni podpis. Tujcu se lahko lastnoročni podpis zajame preko digitalne podpisne tablice. Za podajo lastnoročnega podpisa se uporablja 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Odločbe, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklepe in druge dokumente, izdane v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, pristojni organ vroči tujcu v elektronski obliki ali v hišni predalčnik neposredno na naslov prebivališča v tujini. Pristojni organ pri odločitvi o načinu vročitve upošteva, da se vročitev opravi hitro in učinkovito z najmanjšimi stroški za pristojni organ in za naslovnika. Ne glede na prvi stavek tega odstavka pristojni organ opravi vročitev v hišni predalčnik, če naslovnik želi takšno vročitev ali če oceni, da je zaradi vsebine dokumenta ali kakšnega drugega razloga potrebno opraviti vročitev v hišni predalčnik. Če se vročitev opravi v hišni predalčnik velja za opravljeno 21. dan od dneva odpreme, ki se označi na dokumentu. Če vročitev ni mogoča, ker naslovnik ne prebiva na naslovu, ki ga je navedel v vlogi, obenem pa ni ugotovljeno, kje prebiva, mogoča pa tudi ni vročitev v elektronski obliki, se vročitev opravi z javnim naznanilom na oglasni deski upravne enote in na državnem portalu eUprava.«.

55. člen

V 90. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če je postopek po tem zakonu uveden po uradni dolžnosti ali na zahtevo oziroma prošnjo tujca, njegovega delodajalca, raziskovalne organizacije, višješolskega ali visokošolskega zavoda, izobraževalne organizacije ali prostovoljske organizacije oziroma organizacije s prostovoljskim programom in ga ni mogoče končati brez njihovega sodelovanja, se njihovo nesodelovanje šteje za umik prošnje oziroma zahteve oziroma se postopek, uveden po uradni dolžnosti, ustavi, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravijo nobene dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka.«.

56. člen

V 92. členu se za petim odstavkom doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Po odstranitvi tujca, ki je vstopil v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, ali tujca, ki ni zapustil Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, določenem za prostovoljni odhod, policija zaradi izvajanja šestega odstavka 67. člena tega zakona o odstranitvi tujca obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.«.

57. člen

V 95. členu se v sedmi alineji beseda »in« nadomesti s podpičjem in za njo doda nova osma alineja, ki se glasi:

»– mu je izrečen ukrep iz drugega odstavka 81. člena tega zakona;«.

Dosedanja osma alineja postane deveta alineja.

58. člen

V 99. členu se v prvem odstavku črta oznaka odstavka. Drugi odstavek se črta.

59. člen

V 102. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov, za zajem in podajo lastnoročnega podpisa ter za vrnitev in odvzem samostojne listine v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena, dvanajstega odstavka 111. člena ter prvega in drugega odstavka 115. člena tega zakona. Za pogrešitev dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe 59. člena tega zakona.«.

60. člen

V 107. členu se v četrtem odstavku za besedilom »upravne enote« črta vejica in besedilo »na območju katerih tujec prebiva« in se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.«.

61. člen

V 110. členu se drugi, tretji in četrti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidenco iz sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o overitvah garantnih pisem, določene v petem in šestem odstavku 112. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete, šestnajste in devetnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence

o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja, določene v desetem odstavku 114. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(4) Policija upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, trinajste, štirinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona.«

Šesti in sedmi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(6) Organ iz tretjega odstavka tega člena podatke iz evidence o dovoljenjih za začasno prebivanje in evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje, določene v štirinajstem odstavku 111. člena tega zakona, podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, in podatke iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, določene v petem odstavku 141. k člena tega zakona, in druge podatke, če tako določa drug zakon, vodi v Registru tujcev. Register tujcev je centralna evidenca o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu, ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu. Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona vodijo v centralni evidenci o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin), ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu.

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena obdeluje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva ali konzulati podatke iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona.«

V osmem odstavku se besedilo »upravlja« nadomesti z besedilom »obdeluje«.

V dvanajstem odstavku se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi: »(priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic tujca, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, številka prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, datum vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, podatek o vloženih pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja)«.

Za trinajstim odstavkom se dodata nova štirinajsti in petnajsti odstavek, ki se glasita:

»(14) Iz Registra tujcev Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za namen urejanja obveznih socialnih zavarovanj tujcev pridobivata podatke o priimku in imenu, EMŠO, datumu

rojstva, kraju rojstva in državljanstvu tujca, podatke o potrdilih o prijavah prebivanja in izdanih dovoljenjih za prebivanje (številka, vrsta, razlog ali namen prebivanja, obdobje veljavnosti, vročitve), o datumih vloženih prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in datumih dokončnosti ter pravnomočnosti odločitev o teh prošnjah, o prenehanju prebivanja (razlogi oziroma podlaga za prenehanje, dokončnost in pravnomočnost odločitve) ter o izdanih potrdilih o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnjah za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, izdanih potrdilih o vloženih vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO poveže z evidenco o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja in z matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(15) Iz Registra tujcev Policija za namene, določene v prvem odstavku tega člena, pridobiva podatke o odločbah in sklepih iz šestega odstavka 55. člena, petega odstavka 56. člena, tretjega in četrtega odstavka 60. a člena in drugega odstavka 62. člena, in sicer: priimek in ime, spol, rojstni datum tujca, EMŠO, državljanstvo, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih tujca, podatek o pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO ali ime in priimek tujca ter rojstni podatki tujca, poveže z evidenco o izdanih odločbah o vrnitvi iz štirinajste alineje prvega odstavka tega člena.«

62. člen

V 111. členu se v prvem odstavku v 16. točki pika nadomesti s podpičjem in doda nova 17. točka, ki se glasi:

»17. lastnoročni podpis, ki ga poda tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, na obrazec prošnje in obrazec za podpis tujca. Če je vlagatelj prošnje zakoniti zastopnik, skrbnik ali družinski član tujca, za katerega vlaga prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje, ali njegov delodajalec ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj, tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let, pa mora podati lastnoročni podpis na obrazcu za podpis tujca.«

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;

2. sedež ali naslov tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;

3. matično ali davčno številko tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba.«

Dosedanji enajsti odstavek, ki postane dvanajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Tujec mora prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa že hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se

eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstna odtisa za njun digitalni zajem na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenje za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji, ne vsebuje tujčevega podpisa. Družinski član, ki se zna in zmore podpisati in je dopolnil starost osem let, mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministru, pristojnem za notranje zadeve, dati lastnoročni podpis. «.

Dosedanji dvanajsti odstavek postane trinajsti odstavek.

Dosedanji trinajsti odstavek, ki postane štirinajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(14) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke o družinskih članih tujca (priimek in ime, EMŠO, sorodstveno razmerje, vrsta dovoljenja za prebivanje), ki imajo v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje, podatek o izdanih potrdilih o vloženi vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, podatke o izdanih potrdilih o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnega dovoljenja za prebivanje, o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki, podatke o vrsti izkaznice dovoljenja za prebivanje, datumu izdaje, datumu veljavnosti, kraju izdaje, izdajatelju, datumu prevzema v izdelavo, razlogu zavrnitve izdelave, datumu izdelave, datumu prevzema na pošto, datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatek o osebi (ime in priimek, naslov za vročanje), ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena, podatke o statusu veljavnosti izkaznice dovoljenja za prebivanje ter podatke o tujcu, kateremu dovoljenje za prebivanje ni bilo izdano, katerega prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje je bila zavrnjena ali je bil postopek izdaje dovoljenja za prebivanje ustavljen. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje iz prejšnjega stavka obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, izdanega v postopkih izdaje dovoljenja za prebivanje, podatek o organu, ki je odločbo ali sklep izdal, veljavnosti, registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa, ter podatke o izgubljenih, ukradenih oziroma pogrešanih izkaznicah dovoljenj za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o vrsti dovoljenja za prebivanje, številki in datumu podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, datumu vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem

delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev. «.

Dosedanji štirinajsti odstavek postane petnajsti odstavek.

V dosedanjem petnajstem odstavku, ki postane šestnajsti odstavek, se:

– v peti alineji beseda »drugi« nadomesti z besedo »dvanajsti«;

– za šesto alinejo doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»– lastnoročni podpis tujca in datum zajema podpisa;«;

– v dosedanji sedmi alineji, ki postane osma alineja, za besedo »je« doda besedilo »lastnoročni podpis tujca in«.

63. člen

V 113. členu se v prvem odstavku za besedilom »11.« doda vejica in črta beseda »in«, za besedilom »16.« se doda besedilo »in 17.«, besedilo »dve fotografiji« se nadomesti z besedo »fotografijo«, beseda »kajeta« pa se nadomesti z besedo »kaže«.

64. člen

V 114. členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatke o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa.«.

V tretjem odstavku se za besedilom »razlogu nastanitve« doda vejica in črta beseda »in«, za besedo »fotografijo« pa se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »kopijo osebne dokumenta in dokumentacijo o zdravstvenem in psihosocialnem stanju tujca v zvezi z nastanitvijo v centru.«.

Osmi odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, podatke o organu, ki je to odločbo izdal, roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in njegovem podaljšanju ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa ter podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca. Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi poleg podatkov iz prejšnjega stavka vsebuje tudi podatke o odločbah in sklepih iz šestega odstavka 55. člena, petega odstavka 56. člena, tretjega in četrtega odstavka 60.a člena in drugega odstavka 62. člena tega zakona, in sicer: priimek in ime, spol, rojstni datum tujca, EMŠO, državljanstvo, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih tujca, podatek o pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa.«.

V enajstem odstavku se za besedilom »Republike Slovenije« beseda »ter« nadomesti z vejico, za besedilom »Republiki Sloveniji« pa se dodata vejica in besedilo »ter podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca«.

65. člen

121.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»121.a člen

(prijava prebivanja za državljan EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list.

(2) Če se državljan EU iz prejšnjega odstavka zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena tega zakona.

(3) Če se državljan EU v šestih mesecih od vročitve potrdila o prijavi prebivanja iz prvega odstavka tega člena ne zaposli ali samozaposli, mu potrdilo o prijavi prebivanja preneha, razen če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb, in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. V tem primeru mu potrdilo ostane v veljavi še največ šest mesecev. Če se državljan EU v obdobju iz prejšnjega stavka ne zaposli ali samozaposli, mu potrdilo o prijavi prebivanja preneha. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od prenehanja potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.«

66. člen

V 124. členu se v tretjem odstavku črta beseda »prvega«.

67. člen

125. člen se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja)

Državljan EU, ki ima izdano potrdilo o prijavi prebivanja, ima pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, dokler mu prijava prebivanja ne preneha v skladu s tem zakonom.«

68. člen

V 126. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Državljan EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan EU oziroma njegov zakoniti zastopnik vložijo prošnjo za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja, se mu ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji in če ne obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost, izda potrdilo o prijavi stalnega prebivanja brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.«

V tretjem odstavku se:

– besedilo napovednega stavka spremeni tako, da se glasi: »Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji državljan EU:«;

– v osmi alineji za besedo »prebivanja« doda besedilo »oziroma dovoljenje za stalno prebivanje«.

Šesti odstavek se črta.

69. člen

V 127. členu se v sedmem odstavku za besedo »pri« doda besedo »katerikoli«, za besedilom »upravni enoti« pa se črta vejica in besedilo »na območju katere družinski član prebiva,«.

70. člen

V 128. členu se v prvem odstavku peta alineja črta, dose-danji šesta in sedma alineja pa postaneta peta in šesta alineja.

V drugem odstavku se beseda »druge« nadomesti z besedo »tretje«.

V četrtem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z

veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja državljan EU v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.«.

71. člen

129.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»129.a člen

(otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljan EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih dveh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Otrok iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, ima pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji do dopolnjenega 18. leta starosti, če ima otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji. Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, v dveh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja v obliki samostojne listine kot izkaznico iz 137. člena tega zakona, ki mu jo pred potekom njene veljavnosti po uradni dolžnosti zamenja za novo izkaznico, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega stavka.

(3) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, izda otroku iz prvega odstavka tega člena, ki je državljan EU, po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če ima vsaj eden od staršev ali skrbnik otroka, ki je slovenski državljan ali državljan EU, pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(4) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku državljan EU, ki je rojen v Republiki Sloveniji in ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske unije, v dveh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU, ki se po uradni dolžnosti podaljšuje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik do otrokovega dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(5) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljan EU, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(6) Za otroka iz tega člena, ki ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske Unije, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporabljajo določbe 52. člena tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporabljajo določbe 53. člena tega zakona.«

72. člen

V 130. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Družinski član, ki ni državljan EU in ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, se mu ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji in če ne obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost, izda dovoljenje za stalno prebivanje brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito. Čas, ki ga je družinski član prebil na prestajanju kazni zapora v Republiki Sloveniji, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.«

Sedmi odstavek se črta.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki se glasi: »Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku vroči osebno pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal.«.

Dosedanji deveti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Za družinskega člana se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporablja 52. člen tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporablja 53. člen tega zakona.«.

73. člen

V 132. členu se v tretjem odstavku za besedo »prebiva« doda vejica in besedilo »oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«.

74. člen

V besedilu 133. člena, ki postane prvi odstavek, se:

– v četrthi alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«;

– osma alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za prebivanje, razen če pridobi status rezidenta za daljši čas ali dovoljenje za prebivanje po XIII.A poglavju tega zakona.«.

Za besedilom člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Kadar se o prenehanju dovoljenja za prebivanje družinskemu članu odloči z upravnim aktom, je za prenehanje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu pristojna upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva, oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«.

75. člen

V 134. členu se v prvem odstavku v drugi alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«.

V tretjem odstavku se za besedo »prebiva« doda vejica in besedilo »oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«.

76. člen

V 135. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(prenehanje pravice do stalnega prebivanja, prenehanje potrdila o prijavi stalnega prebivanja in prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)«.

V besedilu člena, ki postane prvi odstavek, se:

– v napovednem stavku za besedo »članu« doda besedilo »pravica do stalnega prebivanja oziroma«;

– v peti alineji za besedo »odreče« črta vejica in besedilo »in sicer z dnem podane izjave o odreku«;

– v sedmi alineji beseda »predvsem« nadomesti z besedo »izključno«.

Za besedilom člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Kadar se o prenehanju pravice do stalnega prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje pravice do stalnega prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje pristojna upravna enota, ki je potrdilo oziroma dovoljenje izdala, ali upravna enota, na območju katere državljani EU oziroma družinski član prebiva oziroma upravna enota, na območju katere je državljani EU oziroma družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«.

77. člen

V 136. členu se v drugem odstavku besedilo »v Republiki Sloveniji« nadomesti z besedilom »ima v Republiki Sloveniji pravico do stalnega prebivanja ali v njej«.

78. člen

V 137. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana se izdajo v obliki samostojne listine kot izkaznica. Izkaznica potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje za družinskega člana se izdaja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od pet let, v primeru iz drugega in četrtega odstavka 129.a člena tega zakona pa tudi z veljavnostjo pet let, vendar najdlje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti. Izkaznica potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje se izda z veljavnostjo deset let, razen tujcu, mlajšemu od treh let, ki se mu izda z veljavnostjo treh let, tujcu, staremu od tri do 18 let, pa z veljavnostjo pet let. Državljan EU in njegov družinski član mora izkaznico potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico potrdila oziroma dovoljenja, z izjemo v primerih iz 129.a člena tega zakona, ko novo izkaznico potrdila oziroma dovoljenja po uradni dolžnosti izda oziroma zamenja pristojna upravna enota.«.

Četrthi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Državljan EU, družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ter prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljani EU, priložijo fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana morata dati tudi dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Za zajem prstnih odtisov družinskemu članu se smiselno uporabljata tretji in peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev in odvzem samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila oziroma dovoljenja se smiselno uporablja šesti odstavek 58. člena tega zakona. Za pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.«.

79. člen

V 137.a členu se v drugem odstavku besedilo »izdanega v postopku obnove potrdila,« nadomesti z besedilom »izdanega otroku državljana EU ali slovenskega državljana, rojenemu v Republiki Sloveniji,«.

80. člen

V 139. členu se v prvem odstavku beseda »trinajstega« nadomesti z besedo »štirinajstega«.

81. člen

V 141.b členu se enajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(11) Dovoljenje za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu se izda brez omejitev glede trajanja in brez vezave na določen namen prebivanja, kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje. Glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje se uporabljajo določbe prvega odstavka 58. člena tega zakona. Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član mora izkaznico dovoljenja za začasno prebivanje, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.g člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico dovoljenja.«.

Dvanajsti in trinajsti odstavek se črtata.

Dosedanja štirinajsti in petnajsti odstavek postaneta dvanajsti in trinajsti odstavek.

82. člen

V 141.c členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki pred koncem prehodnega obdobja nima veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, in ki izpolnjuje pogoje iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, se mu ob izpolnjevanju pogojev glede dolžine prebivanja iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka 141.č člena tega zakona izda dovoljenje za stalno prebivanje. Čas, ki ga je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebil na prestajanju kazni zapora v Republiki Sloveniji, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se izda brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. Glede veljavnosti in zamenjave izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje se uporablja prvi odstavek 58. člena tega zakona.«

Za četrtrim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporablja 52. člen tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporablja 53. člen tega zakona.«.

83. člen

V 141.č členu se v tretjem odstavku beseda »prve« nadomesti z besedo »prvega«.

84. člen

V 141.d členu se v četrtem odstavku za besedo »članu« doda besedilo »zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali javno varnost države«.

85. člen

141.e člen se spremeni tako, da se glasi:

»141.e člen

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje, pravice do stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu preneha, če:

1. je razveljavljeno;
2. mu je odpovedano prebivanje;

3. mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

4. se dovoljenju odreče;

5. pridobi pravico do stalnega prebivanja na podlagi določb tega poglavja zakona;

6. pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;

7. je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za začasno prebivanje;

8. umre.

(2) Pravica do stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu preneha, če:

1. se izseli;

2. ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot pet let;

3. mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

4. mu je odpovedano prebivanje;

5. pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;

6. se dovoljenju odreče;

7. je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve pravice do stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje;

8. umre.

(3) Kadar se o prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje in pravice do stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje pristojna upravna enota, ki je dovoljenje za začasno prebivanje oziroma dovoljenje za stalno prebivanje izdala, ali upravna enota na območju katere državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebiva oziroma upravna enota, na območju katere je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.«.

86. člen

V 141.f členu se za besedo »določbe« doda besedilo »XIII. poglavja«.

87. člen

V 141.g členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član morata k prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljata tretji in peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se smiselno uporablja šesti odstavek 58. člena

tega zakona. Za pogošitev dovoljenja za prebivanje se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.«.

88. člen

141.h člen se spremeni tako, da se glasi:

»141.h člen

(potrdilo o pravicah obmejnega delavca)

(1) Državljan Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji pred potekom prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu opravlja gospodarsko dejavnost v skladu s 45. ali 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju EU) in gospodarsko dejavnost v Republiki Sloveniji opravlja tudi po poteku prehodnega obdobja, lahko po poteku prehodnega obdobja pri katerikoli upravni enoti, na območju katere opravlja gospodarsko dejavnost, vložijo prošnjo za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca, ki se izda na podlagi 26. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se izda brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. Izkaznica potrdila se izda z veljavnostjo pet let. Državljan Združenega kraljestva ali njegov zakoniti zastopnik mora izkaznico potrdila, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.k člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico potrdila.«.

89. člen

V 141.j členu se prva alineja spremeni tako, da se glasi: »– če je razveljavljeno;«.

90. člen

V 141.k členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan Združenega kraljestva mora k prošnji za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca (evidenca iz 19. alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljata tretji in peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporablja šestih odstavkov 58. člena tega zakona. Za pogošitev potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.«.

V četrtem odstavku se v 11. točki pika nadomesti s podpičjem in doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. lastnoročni podpis tujca, ki se zna in se zmore podpisati, na obrazec prošnje in obrazec za podpis tujca. Če je vlagatelj prošnje njegov delodajalec ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj, tujec, ki se zna in se zmore podpisati, pa mora podati lastnoročni podpis na obrazcu za podpis tujca.«.

V šestem odstavku se besedilo »dovoljenja za začasno prebivanje« nadomesti z besedilom »osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo pet let«.

91. člen

V 142. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 3.500 do 6.200 eurov za vsakega pripejanega tujca se kaznuje za prekršek pravna oseba, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojni podjetnik posameznik, ki pri opravljanju svoje dejavnosti pripelje tujca na državno mejo ali ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti brez ustrezne potne listine in veljavne potovalne odobritve oziroma ustrezne listine iz 8. člena tega zakona, če je potovalna odobritev oziroma ustrezna listina iz 8. člena tega zakona pogoj za vstop tujca v Republiko Slovenijo (prvi odstavek 16. člena tega zakona).«.

92. člen

V 144. členu se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. po zakonitem vstopu v Republiko Slovenijo nima veljavne potne listine in ne izpolnjuje pogojev za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;«.

Za 5. točko se doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. nima veljavne potovalne odobritve (prvi odstavek 8.a člena tega zakona).«.

93. člen

V 145. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo 200 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki vstopi ali prebiva na območju Republike Slovenije brez veljavne listine iz 7. ali 8. člena tega zakona, vendar izpolnjuje pogoje za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.«.

94. člen

146. člen se spremeni tako, da se glasi:

»146. člen

(prekrški)

(1) 1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje posameznik, ki omogoči ali pomaga, da tujec nezakonito vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije (15. člen tega zakona).

(2) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

95. člen

(1) Postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr. In 105/22 – ZZNŠPP, 48/23, 115/23 in 62/24 – ZUOPUE; v nadaljnjem besedilu: Zakon o tujcih), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše ali če v tem členu ni drugače določeno.

(2) Pristojni organ vlagatelju prošnje za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, ki je bila vložena pred začetkom uporabe novega enajstega odstavka 37. člena zakona in o kateri do začetka uporabe novega enajstega odstavka 37. člena zakona še ni bilo pravnomočno odločeno, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, ki tujcu omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, na njegovo zahtevo.

(3) Tujci, ki imajo priznano pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o prijavi prebivanja, izdanega v skladu s XIII. Poglavljem Zakona o tujcih, dovoljenja za zača-

sno prebivanje, izdanega v skladu s XIII.A poglavjem Zakona o tujcih ali potrdila o pravicah obmejnega delavca, izdanega v skladu s XIII.A poglavjem Zakona o tujcih, imajo pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji v skladu s spremenjenim 125. členom, spremenjenim enajstim odstavkom 141.b oziroma spremenjenim 141.h členom zakona, če je potrdilo oziroma dovoljenje veljavno na dan začetka uporabe spremenjenega 125. člena, spremenjenega enajstega odstavka 141.b člena oziroma spremenjenega 141.h člena zakona.

(4) Postopki za obnovo potrdila o prijavi prebivanja, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje in podaljšanje potrdila o pravicah obmejnega delavca za tujce iz prejšnjega odstavka, ki so se začeli pred začetkom uporabe spremenjenega 125. člena, spremenjenega enajstega odstavka 141.b člena oziroma spremenjenega 141.h člena zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno do začetka uporabe teh določb, se ustavijo, če ima tujec na dan začetka uporabe teh določb veljavno potrdilo oziroma dovoljenje iz prejšnjega odstavka.

(5) Postopki za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena zakona in potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena zakona, ki so se začeli pred začetkom uporabe spremenjenega 125. člena, spremenjenega enajstega odstavka 141.b člena oziroma spremenjenega 141.h člena zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno do začetka uporabe teh določb, se nadaljujejo in zaključijo po določbah spremenjenega in dopoljenega zakona, ki veljajo za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena zakona oziroma potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena zakona.

(6) Če je tujcu pred začetkom uporabe spremenjenih in dopoljenih določb zakona, ki veljajo za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, spremenjenega enajstega odstavka 141.b člena oziroma spremenjenega 141.h člena potekla veljavnost potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena zakona oziroma potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena zakona in če je bila pred potekom veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja vložena prošnja za njegovo podaljšanje oziroma obnovo, se postopek za obnovo potrdila o prijavi prebivanja, postopek za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena zakona oziroma postopek za podaljšanje potrdila o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena zakona, začel pred začetkom uporabe prej navedenih določb in o katerem še ni bilo pravnomočno odločeno do začetka uporabe teh določb, nadaljuje in zaključi po določbah spremenjenega in dopoljenega zakona, ki veljajo za izdajo potrdila o prijavi prebivanja, spremenjenega 141.b člena zakona oziroma spremenjenega 141.h člena zakona.

96. člen

Podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o tujcih, je treba uskladiti s spremenjenim in dopoljenim zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

97. člen

(1) Spremenjene določbe 39. člena, četrtega in šestega odstavka 40. člena, spremenjene določbe 41., 42., 43. člena, novi 40.a in 40.b člen, novi enajsti stavek ter dosedanji trinajsti stavek, ki postane štirinajsti stavek prvega odstavka 52. člena, ter spremenjeni drugi, tretji, šesti in sedmi odstavek 52. člena zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo 39. člen, četrti in šesti odstavek 40. člena, 41., 42., 43. člen in trinajsti stavek prvega odstavka 52. člena ter drugi, tretji, šesti in sedmi odstavek 52. člena Zakona o tujcih. Spremenjeni določbi osmega odstavka 50. člena ter drugega odstavka 51. člena zakona se začneta uporabljati s prvim dnem drugega meseca, ki sledi mesecu uveljavitve tega zakona, do takrat pa se uporabljata osmi odstavek 50. člena in drugi odstavek 51. člena Zakona o tujcih.

(2) Spremenjeni deseti in novi enajsti odstavek 34. člena, novi deveti in deseti odstavek 37. člena zakona se začnejo uporabljati štiri mesece po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporablja deseti odstavek 34. člena Zakona o tujcih.

(3) Spremenjeni tretji, četrti, šesti in sedmi odstavek 34. člena, spremenjene določbe 35. člena, novi enajsti odstavek 37. člena, spremenjeni prvi in osmi odstavek 37.a člena, spremenjeni prvi in osmi odstavek 37.a člena, spremenjeni tretji odstavek 38. člena, spremenjene določbe 38.č člena, spremenjeni prvi odstavek 40. člena, spremenjeni četrti odstavek 44. člena, spremenjene določbe 44.b člena, spremenjeni drugi odstavek 44.č člena, spremenjeni četrti odstavek 44.d člena, spremenjene določbe 45.a in 47. člena, novi 51.a člen, novi enajsti odstavek 58. člena, spremenjeni tretji odstavek 87. člena, spremenjeni dvanajsti odstavek 110. člena v delu, ki se nanaša na podatek o številki prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatek o datumu vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, novi štirinajsti in petnajsti odstavek 110. člena, spremenjeni dosedanji trinajsti odstavek 111. člena, ki postane štirinajsti odstavek, v delu, ki se nanaša na podatke o družinskih članih tujca ter podatek o datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod, podatek o podaljšanju roka za prostovoljni odhod, ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa, spremenjeni dosedanji petnajsti odstavek 111. člena, ki postane šestnajsti odstavek, spremenjeni drugi stavek prvega odstavka in osmi odstavek 114. člena, spremenjene določbe 121.a, 125., 126., 129.a in 130. člena, spremenjeno besedilo 133. člena, ki postane prvi odstavek, ter spremenjene določbe 135., 137., 137.a, 141.b, 141.c, 141.e, 141.h in 141.j člena zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo tretji, četrti, šesti in sedmi odstavek 34. člena, 35. člen, prvi in osmi odstavek 37.a člena, tretji odstavek 38. člena, 38.č člen, prvi odstavek 40. člena, četrti odstavek 44. člena, 44.b člen, drugi odstavek 44.č člena, četrti odstavek 44.d člena, 45.a in 47. člen, tretji odstavek 87. člena, trinajsti in petnajsti odstavek 111. člena, prvi in osmi odstavek 114. člena, 121.a, 125., 126., 129.a, 130., 133., 135., 137., 137.a, 141.b, 141.c, 141.e, 141.h in 141.j člen Zakona o tujcih.

(4) Spremenjeni šesti odstavek 36. člena zakona se začne uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporablja šesti odstavek 36. člena Zakona o tujcih.

(5) Novi 8.a člen, spremenjena četrta alineja 12. člena, spremenjeni tretji odstavek 86. člena, spremenjeni šesti odstavek 87. člena in spremenjena 6. točka 144. člena zakona se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začnejo uporabljati z datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(6) Spremenjeni prvi odstavek 16. člena in spremenjeni prvi odstavek 142. člena zakona se za avtobusne prevoznike, ki prek kopenske meje prevažajo skupine potnikov, začnejo uporabljati tri leta po datumu začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske Unije.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, v skladu s petim in šestim odstavkom tega člena v Uradnem listu Republike Slovenije s sklepom objavi datum začetka delovanja ETIAS in datum začetka uporabe določb iz petega in šestega odstavka tega člena.

98. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-04/25-5/46

Ljubljana, dne 25. aprila 2025

EPA 1921-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

**1286. Zakon o spremembah in dopolnitvah
Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju
in delu tujcev (ZZSDT-E)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi Zakona o spremembah
in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju,
samozaposlovanju in delu tujcev (ZZSDT-E)**

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (ZZSDT-E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 25. aprila 2025.

Št. 003-02-1/2025-101
Ljubljana, dne 3. maja 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O ZAPOSLOVANJU, SAMOZAPOŠLOVANJU
IN DELU TUJCEV (ZZSDT-E)**

1. člen

V Zakonu o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo in 42/23) se v 3. členu osma alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Direktiva (EU) 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES (UL L št. 382 z dne 28. 10. 2021, str. 1);«.

2. člen

V 4. členu se za 3. točko dodajo nove 3.a do 3.g točka, ki se glasijo:

»3.a poslovna dejavnost: dejavnost, v kateri tujec ne pridobiva dohodka, neposredno ne opravlja prodaje ali storitev, temveč zgolj sodeluje na poslovnih sestankih, vzpostavlja poslovne stike, vključno s pogajanjem v zvezi z opravljanjem storitev ali dejavnosti, tudi tistih v zvezi s pripravami na tržno prisotnost tujega delodajalca v Republiki Sloveniji;

3.b visoke poklicne kvalifikacije: kvalifikacije, dokazane z dokazilom o visokošolskih kvalifikacijah ali visoki poklicni usposobljenosti;

3.c visokošolske kvalifikacije: vsaka diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki ga je izdal pristojni organ in ki dokazuje uspešen zaključek visokošolskega programa ali enakovrednega programa terciarnega izobraževanja, in sicer sklopa študijskih predmetov, ki ga zagotavlja izobraževalna ustanova, ki jo država, v kateri ima izobraževalna ustanova sedež, priznava kot visokošolsko ustanovo ali enakovredno ustanovo terciarnega izobraževanja, kadar študij, potreben za pridobitev teh kvalifikacij, traja najmanj tri leta in ustreza najmanj ravni 6 Mednarodne standardne klasifikacije izobraževanja (ISCED 2011) ali 6. ravni evropskega ogrodja kvalifikacij v skladu z nacionalnim pravom;

3.č visoka poklicna usposobljenost: znanje, spretnosti in kompetence, potrjene s poklicnimi izkušnjami na ravni, primerljivi z visokošolskimi kvalifikacijami, ki so relevantne za poklic ali sektor, naveden v pogodbi o zaposlitvi, in ki so bili pridobljeni v najmanj treh letih v obdobju zadnjih sedem

let v zvezi s poklici po Standardni klasifikaciji poklicev 2008 (SKP 08): 133 vodstveni delavci na področju storitev informacijske in komunikacijske tehnologije in 25 strokovnjaki za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo;

3.d SOK: enotni sistem kvalifikacij v Republiki Sloveniji za razvrščanje kvalifikacij v ravni glede na učne izide, kot jih določa zakon, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij;

3.e 4. raven SOK: najmanj izobrazba, pridobljena po izobraževalnih programih za pridobitev srednje poklicne izobrazbe, ki je po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 4. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;

3.f 6. raven SOK: najmanj izobrazba, pridobljena po študijskem programu za pridobitev višje strokovne izobrazbe, ki je po zakonu, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 6. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;

3.g 7. raven SOK: najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 7. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;«.

3. člen

V 5. členu se v drugem odstavku 9. točka spremeni tako, da se glasi:

»9. v Republiki Sloveniji opravljajo poslovno dejavnost. Ta dejavnost je časovno omejena na 90 dni v šestih mesecih, šteto od dneva prvega vstopa tujca v Republiko Slovenijo;«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V primeru dvoma, če gre za primere iz prejšnjega odstavka, pristojno ministrstvo v 15 dneh od prejema zahteve tujca, upravne enote ali pristojnega nadzornega organa na podlagi tega zakona o tem poda mnenje, in sicer:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve;

2. v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, za znanost, za inovacije, za vzgojo in izobraževanje, za delo, za gospodarstvo, za turizem ali za šport;

3. v primerih iz 3., 4. in 11. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za kulturo;

4. v primeru iz 5. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za obrambo ali za notranje zadeve;

5. v primeru iz 6. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za obrambo, za zdravje ali za okolje;

6. v primeru iz 7. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za promet;

7. v primerih iz 8., 9., 15. in 16. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, za turizem ali za obrambo;

8. v primerih iz 10. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, za znanost ali za inovacije;

9. v primerih iz 12. in 14. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za šport;

10. v primerih iz 13. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, za znanost ali za gospodarstvo;

11. v primerih iz 17., 18. in 19. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za delo;

12. v primeru iz 20. točke prejšnjega odstavka – ministrstvo, pristojno za zdravje ali za delo.«.

4. člen

V 12. členu se v petem odstavku za besedilom »razen tujca« doda vejica, besedilo »z najmanj visokošolsko izobrazbo« pa se nadomesti z besedilom »ki izkazuje izobrazbo najmanj na 7. ravni SOK,«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Tujec je lahko še naprej zaposlen ali opravlja delo, opravlja dejavnost kot samostojni podjetnik posameznik ali opravlja samostojno poklicno dejavnost tudi v času, ko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrtila o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo

nadaljnega dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi zakona, ki ureja vstop in prebivanje tujcev, ali za izdajo dovoljenja za sezonsko delo, vendar izključno pod pogoji in v obsegu, kot mu je bilo dovoljeno s predhodnim dovoljenjem za prebivanje ali dovoljenjem za sezonsko delo, do dokončne oziroma pravnomočne odločitve o vlogi.«.

Za šestim odstavkom se dodajo novi sedmi do štirinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Tujec se lahko v poklicih in dejavnostih, ki jih minister, pristojen za delo, določi v skladu z devetim odstavkom 17. člena tega zakona, zaposli na podlagi potrčila o vloženi prošnji za prvo enotno dovoljenje in soglasja zavoda.

(8) Za namen zaposlitve tujca iz prejšnjega odstavka zavod poda:

– soglasje k enotnemu dovoljenju za namen zaposlitve v skladu s 17. členom tega zakona,

– soglasje k modri karti EU v skladu z 20. členom tega zakona,

– soglasje k enotnemu dovoljenju za namen usposabljanja in izpolnjevanja ali soglasje k enotnemu dovoljenju za namen opravljanja pripravništva v skladu s 25. členom tega zakona,

– soglasje k enotnemu dovoljenju za zastopnika v skladu s 27. členom tega zakona ali

– soglasje k enotnemu dovoljenju za namen sezonskega dela v skladu z 28. in 29. členom tega zakona.

(9) Zavod soglasje iz prejšnjega odstavka posreduje upravni enoti, ki vodi postopek, in vlagatelju. Zavod za namen zaposlitve tujca na podlagi podanega soglasja na zahtevo delodajalca nemudoma izda informativni list ter ga vroči delodajalcu.

(10) Tujec iz sedmega odstavka tega člena mora nastopiti delo v roku deset dni od vročitve informativnega lista iz prejšnjega odstavka. Če tujec dela ne nastopi v roku deset dni od vročitve informativnega lista, zavod soglasje umakne in o tem obvesti upravno enoto. Če tujec dokaže, da dela v roku deset dni od vročitve informativnega lista ni nastopil zaradi objektivnih razlogov (npr. boleznj tujca, smrti ožjega družinskega člana), zavod rok za nastop dela podaljša.

(11) Tujec iz sedmega odstavka tega člena je lahko zaposlen na podlagi potrčila o vloženi prošnji za prvo enotno dovoljenje in soglasja zavoda do pravnomočne odločitve o vlogi za izdajo enotnega dovoljenja.

(12) Po zaposlitvi tujca iz sedmega odstavka tega člena mora delodajalec v prvih šestih mesecih po nastopu dela v okviru delovnega časa in brezplačno za tujca zagotoviti udeležbo v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle za učenje slovenskega jezika v trajanju najmanj 80 ur. O tej obveznosti mora delodajalec ob nastopu dela tujca pisno obvestiti v tujcu razumljivem jeziku.

(13) Delodajalec mora v šestih mesecih od nastopa dela tujca zavodu predložiti potrčilo izvajalca javnoveljavnega izobraževalnega programa o zaključeni udeležbi v programu učenja slovenskega jezika.

(14) Če se tujec iz sedmega odstavka tega člena zaradi objektivnih razlogov (npr. zaradi boleznj tujca, nedostopnosti izobraževalnega programa) ni uspelo udeležiti izobraževalnega programa, mora o tem njegov delodajalec zavod pisno obvestiti v roku 15 dni po poteku roka za predložitev potrčila iz prejšnjega odstavka. Zavod na podlagi pisnega obvestila delodajalca rok za izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka podaljša še za šest mesecev.«.

Dosedanji sedmi do deveti odstavek postanejo petnajsti do sedemnajsti odstavek.

5. člen

V 14. členu se v prvem odstavku:

– v 1. točki besedilo »najmanj poklicno izobrazbo« nadomesti z besedilom »izobrazbo najmanj na 4. ravni SOK«;

– v 3. točki besedilo »pridobil najmanj višješolsko izobrazbo« nadomesti z besedilom »uspešno zaključil najmanj višje strokovno izobraževanje in pridobil izobrazbo najmanj na 6. ravni SOK«.

6. člen

V 17. členu se v prvem odstavku za 8. točko pika nadomesti s podpičjem ter doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. da delodajalec v zadnjih šestih mesecih ni odpovedal pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov delavcem, ki izpolnjujejo pogoje za zasedbo delovnega mesta.«.

V tretjem odstavku se besedilo »najmanj visokošolsko izobrazbo« nadomesti z besedilom »izobrazbo najmanj na 7. ravni SOK«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Pogoj iz 9. točke prvega odstavka tega člena se ne upošteva, če delodajalec tujcu zagotovi plačo najmanj v višini bruto povprečne mesečne plače v preteklem letu v Republiki Sloveniji, ali če se v postopku podaje soglasja dokaže, da v evidenci brezposelnih oseb ni oseb, ki jim je delodajalec odpovedal pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov in ki izpolnjujejo pogoje za zasedbo prostega delovnega mesta.«.

Dosedanji sedmi in osmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

7. člen

V 19. členu se v četrtem odstavku besedilo »najmanj visokošolsko izobrazbo« nadomesti z besedilom »izobrazbo najmanj na 7. ravni SOK«.

8. člen

V 20. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) V postopku izdaje modre karte EU zavod na zahtevo upravne enote poda soglasje k modri karti EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da ima tujec najmanj visoke poklicne kvalifikacije,

2. da je priložena s strani delodajalca podpisana pogodba o zaposlitvi za najmanj šest mesecev, s katero je tujcu zagotovljena plača v višini najmanj povprečne letne bruto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije,

3. da so izpolnjeni pogoji iz 1., 2., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se besedilo »V prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »V prvem letu«.

V tretjem odstavku se besedilo »V prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »V prvem letu«, besedilo »1. in 7. točke« pa se nadomesti z besedilom »5. točke«.

V četrtem odstavku se besedilo »V prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »V prvem letu«.

V petem odstavku se besedilo »Po prvih dveh letih« nadomesti z besedilom »Po prvem letu«.

Za petim odstavkom se dodajo novi šesti do deveti odstavek, ki se glasijo:

»(6) V postopku izdaje ali podaljšanja modre karte EU ali soglasja za zamenjavo za namen zaposlitve pri podjetjih iz drugega odstavka 16. člena tega zakona zavod preverja pogoje za izdajo soglasja k modri karti EU, določene v tem členu, razen pogojev iz 2., 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.

(7) V primeru, da za modro karto EU zaprosi tujec, ki je v skladu s pogoji, določenimi v drugem odstavku 16. člena tega zakona, zaposlen v podjetju iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, zavod v postopku podaje soglasja k modri karti EU ne preverja visokih poklicnih kvalifikacij, če so bile le te že preverjene v okviru podaje soglasja za zaposlitev pri podjetju iz drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(8) V primeru, da za modro karto EU zaprosi tujec iz prejšnjega odstavka zaradi zaposlitve pri istem delodajalcu, zavod v postopku podaje soglasja k modri karti EU ne preverja pogoja iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.

(9) Imetnik modre karte EU lahko po enoletni zaposlitvi kot dopolnilno dejavnost opravlja tudi samozaposlitveno ali samostojno poklicno dejavnost.«.

9. člen

Za 20. členom se dodajo novi 20.a do 20.d člen, ki se glasijo:

»20.a člen

(zaposlitev visoko poklicno usposobljenih)

(1) V primeru, da se bo tujec zaposlil kot vodilni delavec na področju informacijske in komunikacijske tehnologije (področna skupina poklicev 133 po Standardni klasifikaciji poklicev 2008 – SKP08) ali kot strokovnjak za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (podskupina poklicev 25 po SKP08), lahko pogoj iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena dokazuje tudi z visoko poklicno usposobljenostjo.

(2) Tujec v postopku ugotavljanja njegove visoke poklicne usposobljenosti za poklice iz prejšnjega odstavka predloži dokazilo:

– da je bil v zadnjih sedmih letih najmanj tri leta zakonito zaposlen kot vodilni delavec na področju storitev informacijske in komunikacijske tehnologije ali kot strokovnjak za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo ali

– mnenje iz 20.b člena tega zakona, da ima ustrezne poklicne izkušnje, na ravni, primerljivi z visokošolskimi kvalifikacijami, ki so relevantne za poklic, določen v pogodbi o zaposlitvi.

(3) Dokazilo iz prve alineje prejšnjega odstavka je lahko:

– potrdilo uradne institucije države, v kateri je bil tujec zaposlen, da je bil zadnjih sedem let zakonito zaposlen pri enem ali več delodajalcih in socialno zavarovan ali

– overjen prevod potrdila ali potrdil delodajalcev, iz katerega oziroma iz katerih je razvidno na katerih delovnih mestih in koliko časa je tujec opravljal delo, če v zadevni državi ni uradne institucije, ki izdaja potrdila iz prejšnje alineje.

20.b člen

(mnenje imenovanega strokovnjaka o poklicnih izkušnjah)

(1) Pisno mnenje, da ima tujec ustrezne poklicne izkušnje na ravni, primerljivi z visokošolskimi kvalifikacijami, ki so relevantne za poklic in delo, določeno v pogodbi o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: mnenje), poda imenovani strokovnjak.

(2) Imenovani strokovnjak je lahko oseba, ki:

– ima izobrazbo najmanj na 7. ravni SOK s področja računalništva in informatike ali elektrotehnike, elektronike in informacijskega inženiringa in

– je v zadnjih treh letih najmanj dve leti opravljala poklic, za katerega bo podajala mnenja.

(3) Imenovanega strokovnjaka imenuje komisija iz 20.c člena tega zakona za 5 let. Ob izpolnjevanju pogojev je lahko oseba ponovno imenovana za imenovanega strokovnjaka.

(4) Za mnenje imenovanega strokovnjaka zaprosi delodajalec, pri katerem se bo tujec zaposlil. Mnenje velja le za zaposlitev pri delodajalcu, pri katerem se bo tujec na podlagi izdanega mnenja zaposlil.

(5) Imenovani strokovnjak mnenje poda najpozneje v 30 dneh. Če mnenja ne poda v 30 dneh, lahko delodajalec zaprosi za mnenje drugega imenovanega strokovnjaka. Mnenje imenovani strokovnjak posreduje tujcu, delodajalcu in komisiji iz 20.c člena tega zakona.

(6) Stroške mnenja imenovanega strokovnjaka plača delodajalec.

20.c člen

(komisija)

(1) Komisijo, ki opravlja naloge v zvezi z ugotavljanjem poklicnih izkušenj (v nadaljnjem besedilu: komisija), imenuje minister, pristojen za delo, za dobo pet let. Isti člani in namestniki komisije so lahko imenovani večkrat.

(2) Delo članov komisije je brezplačno. Prostore in gradivo za delo komisije zagotavlja ministrstvo, pristojno za delo.

(3) Komisijo sestavlja pet članov, ki imajo vsak svojega namestnika, ki ga nadomešča v njegovi odsotnosti. Člane komisije in njihove namestnike predlagajo reprezentativne delodajalske organizacije, reprezentativne sindikalne organizacije, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, in ministrstvo, pristojno za delo. Člani in namestniki komisije, ki jih predlagajo pristojna ministrstva, so

predstavniki ministrstev. Predsednik komisije je predstavnik ministrstva, pristojnega za delo, v njegovi odsotnosti pa ga nadomešča njegov namestnik.

(4) Komisija se sestaja po potrebi, na predlog predsednika komisije ali na predlog vsaj dveh članov komisije. Komisija odloča v sestavi petih članov.

(5) Člana komisije ali njegovega namestnika razreši minister, pristojen za delo, na predlog organa, ki je člana in namestnika člana predlagal.

(6) Komisija opravlja naloge:

– na predlog reprezentativne delodajalske organizacije ali reprezentativne sindikalne organizacije sprejema standarde in kompetence, ki se zahtevajo za posamezen poklic iz prvega odstavka 20.a člena tega zakona. Komisija o standardu in kompetenci za posamezni poklic odloči v 30 dneh od prejema predloga,

– na predlog reprezentativne delodajalske organizacije ali reprezentativne sindikalne organizacije imenuje strokovnjake iz prejšnjega člena. Komisija o imenovanju predlaganega strokovnjaka odloči v 30 dneh od prejema predloga,

– razrešuje imenovane strokovnjake iz prejšnjega člena.

(7) Komisija za namen opravljanja nalog v zvezi z ugotavljanjem poklicnih izkušenj vodi seznam imenovanih strokovnjakov iz 20.b člena tega zakona z naslednjimi podatki:

– osebno ime,

– izobrazba,

– EMŠO,

– firma ali ime delodajalca, pri katerem je imenovani strokovnjak zaposlen, ali podatek, da je imenovani strokovnjak samozaposlen oziroma opravlja samostojno poklicno dejavnost.

(8) Seznam imenovanih strokovnjakov s podatki o osebnem imenu in izobrazbi se z namenom seznanitve delodajalcev objavi na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za delo. Po razrešitvi se podatki o imenovanem strokovnjaku izbrisejo s seznama imenovanih strokovnjakov in s spletnih strani ministrstva, pristojnega za delo.

(9) Komisija dela po poslovniku, ki ga izda minister, pristojen za delo.

20.č člen

(delo in razrešitev imenovanih strokovnjakov)

(1) Imenovani strokovnjak pri podaji mnenja navede:

– osebno ime tujca, državo rojstva in njegovo izobrazbo;

– firmo ali ime delodajalca iz Republike Slovenije, pri katerem se tujec želi zaposliti;

– poklic, ki ga bo tujec opravljal;

– opis poklicnih izkušenj tujca in

– ali poklicne izkušnje ustrezajo sprejetim standardom in kompetencam za poklic in za delo, ki ga bo tujec pri delodajalcu opravljal na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

(2) Komisija imenovanega strokovnjaka razreši na pisno zahtevo imenovanega strokovnjaka.

20.d člen

(soglasje za tujca, ki ima v državi članici EU že izdano modro karto EU)

V postopku izdaje modre karte EU za tujca, ki ima v državi članici EU že izdano modro karto EU, zavod na zahtevo upravne enote poda soglasje k modri karti EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da ima tujec odločbo organa, pristojnega za priznavanje poklicnih kvalifikacij, ali mnenje organa, pristojnega za priznavanje ali vrednotenje izobraževanja, če bo opravljal regulirani poklic,

– da ima tujec najmanj visoke poklicne kvalifikacije, če bo opravljal nereguliran poklic in če je bil v prvi državi članici zaposlen manj kot dve leti,

– da je priložena s strani delodajalca podpisana pogodba o zaposlitvi za najmanj šest mesecev, s katero je tujcu zagotovljena plača v višini najmanj povprečne letne bruto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije,

– da je izpolnjen pogoj iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona.«.

10. člen

V 23. členu se v četrtem odstavku:

- v 2. točki besedilo »najmanj poklicno izobrazbo« nadomesti z besedilom »izobrazbo najmanj na 4. ravni SOK«;
- v 3. točki besedilo »najmanj visokošolsko izobrazbo« nadomesti z besedilom »izobrazbo najmanj na 7. ravni SOK«.

11. člen

V 25. členu se v drugem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– tujec izkazuje izobrazbo najmanj na 6. ravni SOK, pridobljeno v zadnjih dveh letih pred vložitvijo vloge, ali dokazilo o vključitvi v najmanj višje strokovno izobraževanje, ki omogoča pridobitev izobrazbe najmanj na 6. ravni SOK.«.

V šestem odstavku se v 1. točki besedilo »višješolski ali visokošolski izobrazbi ali področju študija« nadomesti z besedilom »izobrazbi najmanj na 6. ravni SOK ali področju izobraževanja«.

12. člen

V 28. členu se v prvem odstavku besedilo »v kmetijstvu ali gozdarstvu« nadomesti z besedilom »v kmetijstvu, gozdarstvu, gostinstvu ali turizmu«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sezonsko delo se lahko izvaja zgolj na podlagi pogodbe o zaposlitvi, razen v primerih, ki jih določa zakon, ki ureja začasno in občasno delo v kmetijstvu.«.

Dosedanji drugi do četrty odstavek postanejo tretji do peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na četrty odstavek tega člena se lahko za nadaljnje opravljanje sezonskega dela pri istem delodajalcu enotno dovoljenje podaljša pod pogojem, da je vlogi za podaljšanje enotnega dovoljenja priloženo mnenje zbornice, pristojne za kmetijstvo in gozdarstvo, da je prišlo do izrednih pridelovalnih pogojev (npr. podaljšanje vegetacije), ali mnenje zbornice, pristojne za turizem in gostinstvo, da je prišlo do podaljšanja turistične sezone in s tem povečane potrebe gostinskih storitev ter pogodba o zaposlitvi oziroma pogodba civilnega prava za predmetno obdobje. V postopku podaljšanja enotnega dovoljenja za ta namen soglasje zavoda ni potrebno.«.

Za šestim odstavkom se dodata nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Če bi tujec, ki je zaposlen ali opravlja delo na podlagi dovoljenja za sezonsko delo, po izteku veljavnosti predhodnega dovoljenja za sezonsko delo želel zamenjati delodajalca ali naročnika dela, mora vložiti vlogo najpozneje 15 dni pred iztekom veljavnosti dovoljenja za sezonsko delo. V primeru, da zavod o vlogi ne odloči do izteka veljavnosti predhodnega dovoljenja za sezonsko delo, se lahko tujec pri drugem delodajalcu zaposli ali opravlja delo na podlagi potrđila o vloženi prošnji in pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe civilnega prava, in sicer do odločitve zavoda.

(8) Zavod o prošnji tujca za izdajo dovoljenja za sezonsko delo, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, ali dovoljenje za sezonsko delo, odloči nemudoma, najpozneje pa v desetih dneh od prejema popolne prošnje.«.

13. člen

V 33. členu se četrty odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, je lahko zaposlen le na podlagi veljavne izkaznice dovoljenja za prebivanje, na kateri je označena pravica do dela, kateri upravna enota ob vročitvi priloži tudi informativni list. Do izdaje izkaznice dovoljenja za prebivanje, na kateri je označena pravica do dela, se tujec lahko zaposli in vključi v obvezna socialna zavarovanja na podlagi veljavne izkaznice dovoljenja za prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, in informativnega lista iz drugega odstavka tega člena.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Tujec je lahko še naprej zaposlen pri istem delodajalcu tudi v času, ko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrđila o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi zakona, ki ureja vstop in prebivanje tujcev, vendar izključno pod pogoji in v obsegu, kot mu je bilo dovoljeno s predhodnim dovoljenjem za prebivanje.«.

14. člen

V 34. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Tujec lahko še naprej opravlja delo pri istem naročniku dela, opravlja dejavnost kot samostojni podjetnik posameznik ali opravlja samostojno poklicno dejavnost tudi v času, ko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrđila o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi zakona, ki ureja vstop in prebivanje tujcev, vendar izključno pod pogoji in v obsegu, kot mu je bilo dovoljeno s predhodnim dovoljenjem za prebivanje.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrty odstavek.

15. člen

Za 36. členom se doda nov 36.a člen, ki se glasi:

»36.a člen

(prijava izvajanja prevozov s strani izvajalcev iz tretjih držav)

(1) Tuji delodajalec, ki čezmejno izvaja storitve v dejavnosti mednarodnega prevoza, pred začetkom izvajanja storitve na ozemlju Republike Slovenije oziroma pred začetkom izvajanja storitve za naročnika iz Republike Slovenije opravi spletno prijavo na zavodu, ki vključuje podatke o:

1. firmi ali imenu in sedežu tujega delodajalca,
2. osebnemu imenu, datumu rojstva in državljanstvu napolnjenega voznika ter njegovemu naslovu stalnega ali začasnega prebivališča v državi zaposlitve,
3. osebnemu imenu odgovorne osebe delodajalca, ki ga tuji delodajalec pooblasti za stike z nadzornimi organi, vključno s pošiljanjem in prejemanjem dokumentov in obvestil ter vročanjem, v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek,
4. vrsti storitve (mednarodni prevoz, dvostranski prevoz, kabotaža),
5. predvidenemu datumu začetka in konca izvajanja storitev – obdobje napotitve,
6. državah, med katerimi se izvaja storitev mednarodnega prevoza, oziroma določitev lokacij v Republiki Sloveniji v primeru opravljanja storitev kabotaže,
7. številki licence Skupnosti za opravljanje prevozov,
8. registrski oznaki motornega vozila.

(2) O opravljeni prijavi zavod tujemu delodajalcu izda potrđilo.

(3) Tuji delodajalec iz prvega odstavka tega člena mora v času izvajanja storitev v Republiki Sloveniji delavcu zagotoviti pravice v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na položaj delavcev, napotenih na delo v Republiko Slovenijo.

(4) V času izvajanja storitve mednarodnega prevoza v Republiki Sloveniji delodajalec zagotovi, da napoteni delavec hrani in na zahtevo nadzornega organa da na razpolago naslednja dokazila:

– potrđilo o opravljeni prijavi iz drugega odstavka tega člena;

– elektronski tovorni list (e-CMR) ali tovorni list (CMR) oziroma druga ustrežna dokazila o prevozih, ki vsebujejo podatke iz 6. člena Konvencije o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga (CRM),

– dokazilo o vključenosti v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji ali konvencijsko dokazilo, izdano v skladu z mednarodnim sporazumom o socialnem zavarovanju.

(5) Določbe prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za samozaposlene osebe, ko izvajajo storitve v dejavnosti mednarodnega prevoza v Republiki Sloveniji.

(6) Storitev iz prvega odstavka tega člena lahko posamezni delavec tujega delodajalca izvaja neprekinjeno sedem dni ter v skupnem trajanju 90 dni v koledarskem letu.«.

16. člen

V 38. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zavod v času veljavnosti modre karte EU umakne soglasje:

– če v času visokokvalificirane zaposlitve ni več izpolnjen pogoj iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona,

– če je imetnik modre karte EU, ki ima modro karto EU manj kot dve leti, neprekinjeno več kot tri mesece odjavljen iz obveznih socialnih zavarovanj,

– če je imetnik modre karte EU, ki ima modro karto EU dve leti ali več, neprekinjeno več kot šest mesecev odjavljen iz socialnih zavarovanj,

– če imetnik modre karte zaradi bolezni, invalidnosti ali starševskega dopusta več kot 12 mesecev ne izpolnjuje pogoja iz 2. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona.«.

Za sedmim odstavkom se dodajo novi osmi do deseti odstavek, ki se glasijo:

»(8) Če zavod umakne soglasje na podlagi prve alineje prvega odstavka tega člena v povezavi s 50. členom tega zakona ali na podlagi druge alineje prvega odstavka tega člena in pristojni organ na podlagi tretje ali četrte alineje prvega odstavka 56. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo, 95/21 – popr., 105/22 – ZZNŠPP, 48/23, 115/23, 62/24 – ZUOPUE in 96/24 – odl. US) razveljavi enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se šteje, da je bil tujec s strani delodajalca ali naročnika dela oškodovan, ker ne more nadaljevati s sezonsko zaposlitvijo ali z delom oziroma ker mora za ponovno zaposlitev ali opravljanje dela pridobiti novo enotno dovoljenje za sezonsko delo.

(9) Tujec iz prejšnjega odstavka je upravičen do pavšalne odškodnine v višini tri-kratnika bruto minimalne plače, nazadnje objavljane v Uradnem listu Republike Slovenije. Pavšalno odškodnino je dolžan plačati delodajalec ali naročnik dela v roku 15 dni od dneva pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(10) Če delodajalec ali naročnik dela pavšalne odškodnine ne plača v roku iz prejšnjega odstavka, lahko tujec pavšalno odškodnino uveljavlja pred pristojnim sodiščem.«.

Dosedanji osmi odstavek postane enajsti odstavek.

17. člen

V 40. členu se za četrtim odstavkom dodajo novi peti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Če zavod dovoljenje za sezonsko delo razveljavi na podlagi prve alineje prvega odstavka tega člena v povezavi s 50. členom tega zakona ali na podlagi druge alineje prvega odstavka tega člena se šteje, da je bil tujec s strani delodajalca ali naročnika dela oškodovan, ker ne more nadaljevati s sezonsko zaposlitvijo ali z delom oziroma ker mora za ponovno zaposlitev ali opravljanje dela pridobiti novo dovoljenje za sezonsko delo.

(6) Tujec iz prejšnjega odstavka je upravičen do pavšalne odškodnine v višini tri-kratnika bruto minimalne plače, nazadnje objavljane v Uradnem listu Republike Slovenije. Pavšalno odškodnino je dolžan plačati delodajalec ali naročnik dela v roku 15 dni od dneva pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za sezonsko delo.

(7) Če delodajalec ali naročnik dela pavšalne odškodnine ne plača v roku iz prejšnjega odstavka, lahko tujec pavšalno odškodnino uveljavlja pred pristojnim sodiščem.«.

18. člen

V 44. členu se v drugem in četrtem odstavku za besedilom »začetka izvajanja storitev« dodata vejica in besedilo »o

opravljenih prijavih izvajanja prevozov s strani izvajalcev iz tretjih držav«.

19. člen

V 47. členu se v prvem odstavku za peto alinejo doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»– evidenca prijavih iz prvega odstavka 36.a člena tega zakona;«.

Za dosedanjo šesto alinejo, ki postane sedma alineja, se doda nova osma alineja, ki se glasi:

»– evidenca delodajalcev, tujih delodajalcev in naročnikov dela iz 42. člena tega zakona, ki jim je prepovedano zaposlovanje in delo tujcev oziroma izvajanje storitev.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za namen seznanitve delavcev s kršilci delovnopravne zakonodaje in odvratanja od novih kršitev delovno pravne zakonodaje se firma in sedež oziroma ime in naslov delodajalca, tujega delodajalca ali naročnika dela ter obdobje prepovedi zaposlovanja in dela tujcev objavi na spletni strani zavoda. Objava se umakne po izteku časa prepovedi zaposlovanja, samozaposlovanja in dela tujcev.«.

20. člen

V 48. členu se v prvem odstavku:

– v 9. točki v oklepaju za besedilom »obdobje veljavnosti,« doda besedilo »datum vročitve,«,

– v 10. točki v oklepaju za besedilom »obdobje veljavnosti,« doda besedilo »datum vročitve,«,

– v 11. točki v oklepaju za besedilom »obdobje veljavnosti,« doda besedilo »datum vročitve,«,

– v 13. točki v oklepaju za besedilom »obdobje veljavnosti« doda vejica in besedilo »datum vročitve.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Evidenca zavoda o prijavih izvajanja prevozov s strani izvajalcev iz tretjih držav vsebuje podatke o:

1. firmi ali imenu in sedežu tujega delodajalca;
2. osebnemu imenu, datumu rojstva in državljanstvu napolnjenega voznika;
3. odgovorni osebi delodajalca, ki ga tuji delodajalec pooblasti za stike z nadzornimi organi;
4. vrsti storitev, ki jih opravlja posamezni tuji delodajalec (mednarodni prevoz, ki ni dvostranske narave, kabotaža);
5. predvidenemu datumu začetka in konca izvajanja storitev – obdobje napotitve;
6. državah, med katerimi se izvaja storitev mednarodnega prevoza;
7. o lokacijah v Republiki Sloveniji, v primeru opravljanja storitev kabotaže;
8. številki licence Skupnosti;
9. državi registracije vozila in registrski oznaki vozila.«.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane sedmi odstavek, se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Evidenca zavoda o delodajalcih, tujih delodajalcih in naročnikih dela iz 42. člena tega zakona, ki jim je prepovedano zaposlovanje in delo tujcev oziroma izvajanje storitev, vsebuje podatke o:

1. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu delodajalca, tujega delodajalca ali naročnika dela;
2. matični številki delodajalca, tujega delodajalca ali naročnika dela;
3. vrsti kršitve delovnopravne zakonodaje;
4. organu, ki je ugotovil kršitev;
5. vrsti akta, s katerim je ugotovljena kršitev;
6. datumu akta, s katerim je ugotovljena kršitev;
7. pravnomočno izrečeni kazni delodajalcu, tujemu delodajalcu ali naročniku dela;
8. obdobju prepovedi zaposlovanja, samozaposlovanja in dela tujcev.«.

Dosedanja sedmi in osmi odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

21. člen

V 49. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Upravljavci evidenc iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena za namen upravljanja evidence iz osme alineje prvega odstavka 47. člena tega zakona zavodu po uradni dolžnosti posredujejo podatke o pravnomočno izrečenih globah iz 42. člena tega zakona.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

22. člen

V 59. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba naročnika storitve, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

23. člen

Za 59. členom se dodata nova 59.a in 59.b člen, ki se glasita:

»59.a člen

(1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek tuji delodajalec, zavezanec za prijavo, oziroma tuja samozaposlena oseba, ki ne opravi prijave iz prvega odstavka 36.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba tujega delodajalca, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

59.b člen

(1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki ob prvi zaposlitvi tujca ne izpolni obveznosti zagotavljanja udeležbe v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle za učenje slovenskega jezika v trajanju najmanj 80 ur na lastne stroške in v okviru delovnega časa (dvanajsti odstavek 12. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zavodu v predpisanem roku ne predloži potrdila o izpolnjeni obveznosti (trinajsti odstavek 12. člena).

(3) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

24. člen

(sprememba 13. člena ZČmIS-1)

V Zakonu o čezmejnem izvajanju storitev (Uradni list RS, št. 40/23; v nadaljnjem besedilu: ZČmIS-1) se v 13. členu šesti odstavek črta.

25. člen

(dopolnitev 20. člena ZČmIS-1)

V ZČmIS-1 se v 20. členu za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Informacije na izjavi iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona se v podatkovnem skladišču IMI za namene preverjanja hranijo 24 mesecev.«.

26. člen

(dopolnitev 26. člena ZČmIS-1)

V ZČmIS-1 se v 26. členu za desetim odstavkom doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Pristojni nadzorni organi na področju mednarodnega prevoza se izogibajo nepotrebnim zamudam pri izvajanju nadzornih ukrepov, ki bi lahko vplivale na trajanje in datume napotitve.«.

27. člen

(poslovnik in komisija)

(1) Minister, pristojen za delo, v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona izda poslovnik iz 20.c člena tega zakona.

(2) Organizacije in ministrstva iz 20.c člena tega zakona predlagajo člane in namestnike članov komisije v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

28. člen

(dokončanje postopkov)

Postopki na podlagi 17. člena Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 91/21 – uradno prečiščeno besedilo in 42/23; v nadaljnjem besedilu: ZZSDT), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z ZZSDT.

29. člen

(začetek veljavnosti in uporaba)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne trideseti dan po njegovi uveljavitvi, razen spremenjeni 20. člen in novi 20.a do 20.d člen zakona, ki se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe ZZSDT.

Št. 101-08/25-2/22

Ljubljana, dne 25. aprila 2025

EPA 1922-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1281.	Zakon o javnih uslužbencih (ZJU-1)	3495
1282.	Zakon o dostopnosti in uporabi gradiva o osamosvojitvi, vojni za Slovenijo in trgovini z orožjem (ZDUGOTO)	3526
1283.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N)	3528
1284.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (ZDCOPMD-I)	3551
1285.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I)	3565
1286.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (ZZSDT-E)	3584

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 5/25

VSEBINA

9.	Zakon o ratifikaciji Konvencije o ustanovitvi Evropske organizacije za jedrske raziskave in priloženega finančnega protokola ter Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske organizacije za jedrske raziskave (MKEOJR)	31
	<i>Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>	
10.	Obvestilo, da je z začetkom veljavnosti Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o prenehanju veljavnosti Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o medsebojnem spodbujanju in zaščiti naložb, sklenjenega z izmenjavo not 25. avgusta 2021, prenehal veljati Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o medsebojnem spodbujanju in zaščiti naložb	51

